

Specimens of Medieval Malayalam.

VOL. II.

BY

S. Parameswara Aiyar,

M.A., B.L., M.R.A.S.,

*Assistant Secretary to the Government of Travancore,
Chairman of the Board of Examiners for the Oriental Titles
Examination in Malayalam to the University of Madras.*

Printed at the "Ananda" Press.

TRIVANDRUM:

1091

മല്ലുകാല മലയാള മാതൃകകൾ.

രണ്ടാം ഭാഗം.

(മാധ്യമപ്പെട്ടിക്കേടെ ഭഗവത്സ്തീതയും
രാമപ്പെട്ടിക്കേടെ ശിവരാത്രി
മാഹാത്മ്യവുമടങ്ങിയതു്)

പ്രസാധകൾ,
ഉള്ളിള്ളർ, എസ്. പരമേന്ദ്രരാജുർ,
എം. എം., ബി. എൽ., എം. അർ. എ. എസ്സു്

പ ക പ' വ ക റ ശ ഓ.

(എസ്സാഹുതികളിലും പ്രസാധകൾക്കും
മുദ്രാഖ്ലാസിലിക്കും)

വില ത്രപ നേം.

അവതാരിക.

‘മല്ലുകാല മലയാള മാതൃകകൾ, എന്ന ഗമ്പപര വരുംതെ ക്രാം ഭാഗമായി കണ്ണുള്ള രാമാധനം ആരണ്യ കാണ്യം തൊൻ ഫലവർ-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുപ്പോൾ അ തിന്റെ അവതാരികയിൽ “ഭാഷാഭിമാനികളുടെ സഹായം വേണ്ടതുംപാലെ ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിൽ രാമാധനാത്തി നീൻ ശ്രദ്ധം കാണ്യാദിള്ളം, ഉത്തര രാമാധനവും, ഭാരത ഘും, ഭാവഞ്ചിതിയംകൂട്ട് എന്നീൻ കൈവരുമെഴുതു കുമേ ണം അച്ചടിപ്പിക്കാമെന്നാദ്ദേശിക്കുന്നു’ എന്നെഴുതിയിരുന്നു. അവയിൽ ഭാവഞ്ചിതിയം, അനം തൊനം ഇന്നവരെ മറ്റാക്കം കാണ്ണാത്തതായ ശിവരാത്രി രാഹാത്മ്യമെന്ന ഒരു പൂർണ്ണതിയം ഇപ്പോൾ മഹാജനസമാഖ്യം അവതരിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

തിങ്കവല്ലാത്താലുംവിൽ ചോറ് നിരന്നു എന്ന സ്ഥലായു തുക്കപാലീഡ്രേഡം എന്നൊരു ശിവശ്രൂതമുണ്ട്. ഈ ക്ഷേത്രത്തിനു മുൻകാലത്തു് ഇന്നും താഴും അധികം പ്രസിദ്ധിയുണ്ടാവിക്കുന്നു. ഇതിനു കുറാ അകലുത്തായി കണ്ണുള്ള പ്രദന്ത് എന്ന പേരിൽ ഒരു പുരയിടം ഇപ്പോഴും മുണ്ട് ഇന്നു പുരയിടമാണ് മഹാകവി കണ്ണുള്ളപ്പനിക്കുന്ന ഒരു ജന്മത്രംബി. ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നു സാപ്രഗ്രഹത്തിനോക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യം കാണിച്ചു് അദ്ദേഹം “വൈബോ ടിത്തപുരുഷക്കു ശരേ ശാലുവയത്തീടി മുൻപു വലത്തു്” എന്നൊക്കവി ചാട്ടിപ്പുള്ളിതായി വരുത്തിയുമുണ്ട്. ഇതിന്റെ

അത്മം ക്ഷേത്രത്തിനു സമീറം ഒരു ദൂഷാരിയുടെയും അതിന്പുറത്തായി ഒരു കൊപ്പൻറും അതിനമല്ലുറ തായി ഒരു മുഖക്കുപ്പട്ടിശണ്ടാഘനവന്റും അതിനു മല്ലുറത്തായി ഒരാശാഖിയുടെയും വീടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ആദ്യാരിയുടെ വീടിനും അന്തഃപാതയിൽനിന്മാറി വല്ല മുഖ്യവന്നു വരുത്തായിരുന്നു തന്റെ ഗ്രഹമെന്നമാണ്.

നിരസന്തു ജനാച്ചവരായി എക്കദേശം സമകാലീന മാരെന്നു പറയാവുന്ന മുന്നു ഭാഷകവികളുടെ പ്രേക്ഷ നമ്മുകൾപ്പോളും അവരിൽ വന്നാമൻ, ഭാവങ്ങൾത്താക്കർത്താവായ മാധ്യവല്ലാനിക്കേണ്ടം രണ്ടാമൻ, ഭാരതമാലാക്കർത്താവായ ശങ്കരപ്പണിക്കേണ്ടം മുന്നാമൻ, രാമാധനാലിവിവിധ ഗുഹ നിന്മാതാവായ രാമപ്പണിക്കേണ്ടമാണ്. ഇവരിൽ രാമപ്പണിരേഖാണ് സാക്ഷാത്കാരിയുംപ്പണിക്കരെന്നു പറയുന്നതു് അഞ്ചുമുംതന്നേയും തന്റെ വംശത്തെയും പററി ഉത്തരരാമാധനത്തിനോരും അവാസാനത്തിൽ താഴേക്കാണുന്ന വിധം പറയുന്നു:—

“വാംബകിനു സമമാകിയ നിരസ-
മഹാദേശതോൻ വന്നെളന്നായാ—
കുനമിലാത മഹായുദ്ധവരഹനാ—
യുദ്ധയ കവീശ്രദ്ധനാഡ മഹാത്മാ.
മാനിതനാകിയ കയന്നേൻറു പ്ര—
മാത്മാവേ താനെന്നന്നിരുന്നേറു
ഭീനത വാരാതേ മഹോദൈ
ദേഹികളേപ്പോൾ വാണിഞ്ഞു പ്രാപ നാഡാ.
ആനവനിക്കവർ തന്ത്രജ്ഞങ്ങളനാ—
രാധഗവയുടെ നേഞ്ചാരി മാരായ”

മാനിന്നിമാരെങ്ങ മുവൻ പിരംഗാർ
 മറതു കാലമവൻ തിരുവടിയും
 താന്നടനേ തന്നടലോടു ഭവരായ്
 തനിങ്കേ പുരമാതമാവേഷായാ—
 നാനവനോടെതിരായ് വിള്ളാധിപ-
 രായാർ പുനരവഹം തനയനാർ.
 തനയാാരാ മവരികവക്ഷ—
 സദേഹാദരികാർ മുവക്ഷം കകനാ—
 യൻപരമ യായവരം മുവരിലിളിശവ-
 ഇക്കിയ മാനിന്നി പെറരുളന്നായാൻ
 ഇനിയ മഹാദേവാജ്ഞ യിനാലോ—
 യിതമൊടു വാലകനാകിയ ശാമൻ
 പുനരവഹം നിജ പൊപം കളവാൻ
 പുരജോതത്വ കാം ചോൽക തുനിത്താൻ.”
 ഇതിൽ നിന്നു കണ്ണുപ്പെന്നിക്കൈടെ മാതാമഹൻ “പ്രസിദ്ധ
 പണ്ഡിതാംപരയേഖിയുംമഹാവിശിഷ്ടനമായ ഒരു പു
 രജ ദത്തമായിരുന്നു അദ്ദേഹം “ഉദ്ദേശ കവിശ്രേഷ്ഠൻ”
 അതായത് “സംസ” കൃതത്തിലുംമല്ലയാളുത്തിലും കവനം ചെ
 ആന മഹാമാരിൽ പ്രധമ ഗണനീയനായിരുന്ന എന്നം
 അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ട് പുത്രന്മാരും മുന്നു പുത്രിമാരും മണിക്കു
 യന്നു എന്നം പുത്രന്മാർ രണ്ടുപേരും അമ്മക്കന്ദ്രൂഖവ
 തനെ വിള്ളാധിപർ അമ്മവാ മഹാവിശ്രാന്മാരാക്കിനു
 എന്നം രാമപുന്നികൾ അവരുടെ ഒഴുവിലഭേദം സദേഹാദ
 രിയുടെ പുത്രനായിരുന്ന എന്നം തെളിച്ചുനണ്ട് രാമായ
 സം, കവിയുടെ ബാല്യത്വത്തിലെ കൃതിയാഭ്യന്നം തുടിനും യു
 ലു കാണ്ണിയ്ക്കിന്റെ അവരസാനത്തിൽ

“അവനിയിൽ നന്മചേർന്നിരണ്ണം തനിക്കുറങ്ങിപ്പമായ” എറവത്തണ്ണം ചെയ്യാൻ കയ്യേണ്ണുന്നുകിയ ദേശികൻ മറവനവേദ്യം പിന്നുള്ള പുതുരാധവർക്കാക്കലാമഹപമർ മരകൻ കനിഞ്ഞാൽ രാമദാസന്തീവ ബാലൻ അവനിയിൽ മുൻപ് മാമുനിതാനിയറിയ ചാര രാമാനണമതു കണ്ടതിവചുതകമൊയിവേദ്യം മൊഴിന്താൻ.

എന്ന കാണണ്ണ പാട്ട് ലക്ഷ്മാണ് “മരകൻ” എന്ന പദത്തിനു മരമകൻ എന്നാണെന്നത്മാ. രാമാധനാനന്തരമാണ് “രാമപുണ്ണികൾ ഭാരതമുണ്ടാക്കിയതു”.

“കളവാൻ പാദം മുന്നേ രാമക്കമാമാട്ടായ പ്രകാരം ചൊന്നേനിളയാതെ ശ്രീകൃഷ്ണക്കമായാമിനിയൈച്ചുത്താജ പടിവോൽക്ക തുനിണ്ണേൽ. എളിയാനക്കതിയിവൻ പുനരൈരേൻറാർത്തെന്നെന്നിയിതിനികഴാരറിവുടയോർ ജൗരാമവരപരാധം ചൊന്നാൽ ചേതവുമില്ലന്നുണ്ടുനമക്കോ.”

എന്നുള്ള ഭാരതത്തിലെ പാട്ട് നോക്കുക. ‘അക്കതി’ ‘അഗതി’യുടെ തത്ത്വമാണ്.

ഈ കവിയുടെ തുതി താനാധാരം ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യവും.

“ഈതു നിരണ്ണതു കപാലിശ്വരമാ-
ന്നിടിന പത്രപതിതന്നുള്ളാലെ-
യിതമെംവാൻ തിരുവടിഞ്ഞുടെ ചരിത-
മിയുമതിനു തുനിണ്ണതിൽ മുറം

‘ബത! മുങ്ങന്നുംരിവീടിയ
വേദവ്യാസാദികളുമെന്നിക്കി-
ങ്ങതിസുവമായ’ നൽകിച്ചു വരു-
ങ്ങണ്ണാമമപാതകമിതു ചൊന്നാൽ’
അത്രണംരാഡിസമസ്തു പ്രാണിക-
ഈമവർക്കരിക്കു? പാപം കളവാൻ
കാരണമാകിയ ശിവരാത്രേ മുത-
കമായിതു തന്നാലുായ പ്രകാരം
സാരത്യിപ്പുംതെ കൃതി രാമൻ
താൻ നിരൂപണാതുകപാലിശ്രേരമേ
വേദമുഹാപതിതന്നുള്ളാണേ
വെയ്യാനോവം ഭാഷാനിനാലേ”

എന്നമുള്ള പാട്ടുകൾ നോക്കു.

രാമപ്പുണിക്കയെട ഭാരതം ശങ്കരപ്പുണിക്കയെട ഭാ
തമാലഭിൽ നിന്നു വൃത്തുസ്ഥിംഖം’. ഭാരതമാലാകത്താ
വ’, ഗമ്മാവസാനത്തിൽ തന്നെപ്പറ്റി

“തന്നണ്ണർവേ സംസാരദ്ധേദ്
സമസ്തവമായേ കാലവുമെങ്ങും
തന്നിനിരന്തവിലത്തിനമൊത്തു
തുറിയാതീതവുമായുണ്ടായേ
തന്നണ്ണർവായുണ്ടാവേ വടിവാകിമ-
ഹാഭാരത ക്രമ ശങ്കരന്നർപ്പാട്
ചോന്നതുരയ്യുവരയ്യുവരന്നം
ശ്രോകമൊഴിന്തവന്നതനുവത്തു”

എന്ന പാട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാമപ്പുണിക്കയെട
ഭാരതം ഭാരതമാലയെക്കാലം രഹ്യര വിസ്തിച്ചു” എഴു

തീട്ടുള്ളതാണ്. അരതു് അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ കവിക്കു് ഇടവന്നരോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭോജ പവർത്തിരു മേലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ എനിക്കു കാണുന്ന സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാക്ഷാത് ശകര കവി ശ്രീപുണ്ണവിജയ കത്താവാണു് ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞതിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു് ഭാരത മാലാകത്താവു് അന്നുനാണുന്ന പറയേണ്ടതിപ്പണ്ഡം. ക്ലീന്റു രാമാധനത്തിനും അവാതാരികയിൽ മാധ്യമപ്പെട്ടിക്കുന്ന പുതാം ശകരപ്പുണിക്കർ പിതാരുമായിരിക്കുന്നുമെന്നു എന്ന് ഉള്ളിച്ചുതു ശരിയപ്പെട്ടു. ഭോവദ്ധഗീതാകത്താവുതന്നേയാണു് പിതാരുവു് അവന്മീക്കുവാൻ നൃായങ്ങൾ അധികമണിക്കുന്നു്

ഈ ദീന കവികളിൽ കൊല്ലും ആരാം ശത്രുപശ്ചതിലാണു് ജീവിച്ചിരുത്തുന്നതു് അവക്കുടുതികൾ അനുനാട്ടിക്കിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഭാഷയിലതേ എഴുതുപ്പെട്ടതു്. മലയാളത്തിനും തമിഴിനും തമിഴുള്ള വ്യത്യാസം അനു് ഒരു വിധാ പ്രചുരമായിത്തന്നുത്തരിക്കുന്ന എങ്കിലും മലയാളം തമിഴിൽ നിന്നു ഭിന്നമാണുന്നതു ഫോധം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അക്കാദമിയത്തും അക്കാദമിക്കുന്നിപ്പു. ബുദ്ധമാണുപുരാണം, രാമപ്പുണിക്കുടുതു ഒരു ഗഭുരനാഥാണു്. അതിൽ അദ്ദേഹം “ആവേദന്യാസ മഹാശിഖാനുഭിശ്ചയും ബുദ്ധമാണുപുരാണത്തിൽ മല്ലുമാണു തന്ത ഇതാ എന്നു് തമിഴായ് കൊണ്ടാവിയിക്കിണ്ടുണ്ട്” എന്നാണു് ഉപകുമ ആപേണ എഴുതുന്നതു് എക്കുദേശം അകാലത്തു തന്നെ ഉണ്ടായ ലീലാതിലകത്തിൽ ആണു് മലയാളത്തെ ഇദം പ്രാംമാധവി ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയുടെ നി

മന്ത്രിന്റെമുപയോഗരണ്ടിൽ വാസ്തവിക്കാരം നാത്തിനാവേണ്ടി നധാവിച്ചിരുന്ന ദയവല്ലജപ്പതിമ പുരാ സാവധാനംരക്ഷകമാർ ഇന്ത്യിടയ്ക്കണ്ടപിടിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളതാ ണ് ഭക്തിയോഗം ശത്രുപദ്ധതിവാഹിനാ കാലത്തിൽതന്നെ ഹിന്ദുക്കൾക്കു സുപരിചിതമായിരുന്നു. അതിൽപ്പിപാ തിക്കനാതുരോബാ ഏറ്റുശ്രദ്ധിതയിൽ സ്ഥാരാജ്യത്വത്തിലും അരുധിപത്രത്വത്വം പ്രഭാനാഥ വരുന്ന സവംമേധം ഭക്തി ഫോറത്തിന്റെ ഒന്നും മാറ്റുന്നതുകൊണ്ടും പ്രായത്വക്കത്തിലും നേരുമെന്തില്ലെന്നും നിവംചനം ചൊ പമോചനത്തിനാവേണ്ടിച്ചുള്ള ഇന്ത്യപരാരാധനക്കാണും തു അങ്ങനേംതുമതത്തെ ഹിന്ദുക്കൾഉടുതാവൽപ്പാന്ത്രം അദ്ദീക്കരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഇവിടെനില്ലെന്ന്.

കേരളാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാരിപ്പു ദിവസത്തെ പുറി ശേഖവിക്കാവർ പലതമ്പണ്ട് അവരോട് തൊന്തി ആ ഭാഷയിലുണ്ട് ലോകത്തിൽ ഭഗവത്തിനു ആദ്യമായി സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നും തജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട കാണം നാടു എന്ന പ്രാരംഭത്താൽ അവത്തെ മനസ്സിൽ തുക്കരിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ എന്നായിരിക്കുമെന്നുംഡിക്കുവാൻ കൂടി യും തയ്ക്കാലം എനിക്കു ശക്തിയില്ലെന്ന്. ഈ ഒരു സംഗതി കേരളീയക്കു മഹത്തും ശാശ്വതവുമായ അഭിമാനത്തിനും കാരണമാണെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. “ഉഴിയിരുത്തിനു മൊഴികളുപരിപ്പിഷ്ഠാക്കയാഭോതിനാർ ശ്രീത ദൈനാദരാൽ അതുനികർഡി” എന്ന മാത്രം ഭഗവത്തിനീതിയേപ്പറ്റി എഴുതി കുട്ടിത്തു ദൈക്ഷാരം മിണ്ണാതെ തുന്നു കൈകുറ്റത്തുള്ള അസ്ത്രാരത്തെക്കു കടന്നാൽ മലയാള സ്റ്റാറ്റിംഗും മുഹമ്മദൻിച്ചുള്ള ദയം നിമിഞ്ഞമാണെന്ന ചിലഫേഡ ഇട

ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യ കർത്താവിശ്വർ കവിതാസം മത്ര്യം സൗലുനിലുമാകയാൽ അതിനെപ്പറ്റരി ഇവിടെ ഒന്നം പ്രസ്താവിക്കണമെന്ന വിവാദിക്ഷണില്ല. ക്രിണി രാമാധനത്തെ ലൈ സാരളാഭി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, മുഴുവൻ ഇന്ത വണ്ണകാവുത്തിലും പ്രതിഫലിച്ച് കാണുന്ന എന്ന മാത്ര മെ സമർപ്പിയായി അതിനെപ്പറ്റരി ഇവിടെ പറയേണ്ട തുളി.

സകലഭാപനിഷത്സാംസവ്സ്പദവും ഭാരതീയരു എ ആത്മാഭിമാനത്തിനു ശാശ്വതദിജ നവുമായ ശ്രേഖണ ഗീതികളുടെമഹാത്മ്യത്തും മറ്റൊപരിവ്രൂപങ്ങളിലുംവർച്ച തുകച്ചുനബന്ധത്തും അന്തരെന്ന ഒരുപ്രത്യേകപ്രസ്തുകമായി തീരുമാക്കേണ്ടതും ഭയംവരുന്നു ആ സാഹസത്തിൽ നിന്നു വിംമിപ്പിക്കുന്നു. മനഃശ്വരന്നുമാനസിക്കങ്ങളായ ന ദേഹ ഓദംശം ഇന്നരുന്നുപാരാധനയുംത്തിൽ നിന്നുന്നില്ലിക്കുന്ന നിറുത്തി അന്ത്യാദിത്തമാഭേദനുംജീവിത്തും ആക്ഷംഘരണഭവാദവ ദ്രമാണം. ഇന്നമഹാഗ്രന്ഥത്തിനും ആവിർഭാവം ബുദ്ധാ പ്രതാരത്തിനുമുൻപാണുന്നുത്തിനു ധാതാരായസംശയവു മില്ല.ഭാരതത്തുമിയിൽക്കൂട്ടാരാധനാന്തിസ്തുവിന്റുജനനത്തി ന പിന്നിട്ടാണുന്ന കൂദ്ദുപദം തന്നു ക്രിസ്തുവദത്തിനും തത്ത്വമാഭേദനും പ്രീലതക്കെള്ളുടയിൽ സമീപകാലംവരെ ഉണ്ടായിരുന്നവിശ്വാസം ആപാദച്ചുഡി അസ്ത്രതമാ ബന്ധന ഇരുപ്പാം പാതിപിഭാർത്തോല്ലും സമതിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനുകാരണം ക്രിസ്തുവിനുംജനനത്തി നമുന്നപ്പതന്നു ഡിക്ഷാബന്ധം എന്നറ്റിക്കൊരും പുതരായ മെല്ലിനെയാഡിസ് എന്നതുജ്ഞിക്കുതന്ന ഗൗഹി യോർ രാജുത്തിനും ഭക്ഷിണണ്ടാഗത്തിൽ വിഭിംബാന്ന

FOREWORD.

This volume of the ‘Specimens of Medieval Malayalam’ contains two important works of that period—Madhava Panikkar’s *Bhagavatgita* and Rama Panikkar’s *Sivaratrimahatmyam*. Both these poets, of whom the former was the grand-uncle of the latter, flourished in the fourteenth century of the Christian era. Malayalam has good reasons for congratulating itself on the fact that it was the language into which the immortal *Gita* was, for the first time, translated from Sanskrit. As for *Sivaratrimahatmyam*, I may be permitted to state in this connection that I was the first to discover its existence. A portion of this poem was excerpted in my *Padyamanjari*, Part VII. The whole work is now presented to the public.

Trivandrum. }
30th October 1915. }

S. Parameswara Aiyar,

അഴുതള്ളവേ കണ്ണിർ മെയ് മാവി-
 ലതിവച്ചപാഴിന്തുടനഞ്ഞിനഹ്രദയേ
 മഴുമെഴും ശ്രോകാഗ്നിശമിക്ക
 മുക്കദാശജനമേലും തന്നിടയേ
 അഴകിയ മരസ്മിതമിനോട്-
 മനന്തരമേച്ചായ്യാരകളോടും
 വഴിയേറ്റംജാജതാനാളുതമഴ
 വഹിപ്പാൻ വടിവൊട്ടനിനവുറാൻ

എന്ന.

അരംഭംജങ്ങൾ വിഹിഞ്ഞതതിനാലേ-
 യവിലതരം വാപികൾ ശ്രോഡിക്കണം
 കൊന്നോട്ടുയർ കരിയും ശ്രോഡിക്കണം
 കുടൊഴുകീടിനമദ്ധലമതിനാൽ
 പൊന്തലുഷ്ണമതിൽ മനിഫോഡിക്കണം
 ത്രവനം ശ്രോഡിക്കണം ഓറും റനാ-
 ല്യവേറിടിന ഭഗവത്തിനയു-
 മറിവോർസഭന്തുവേ ശ്രോഡിക്കണം

▲

മഹ-രാജ

പ്രാണിക്കരക്കുടെ കരവിനാവാസന മുലത്തിന്റെ വിഷ
 യ സ്വപ്നാവത്തായ ഏറെക്കര ബലംമെന്നപോലേയും,
 ആ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് “അവിടവിടെ മോചനം ലഭി
 ക്കണബാൾപുംബാധികം ലളിതമനോഹരമായും കാണബപ്പും
 നു. “തുടരിപ്പാമദവാനക്കണക്കേ” “പൊന്നിൽവിളിഞ്ഞും
 മനിപോൽ” “വിലയറിവാനരത്താകിയ റത്നം.....
 മഹിമവിരോധം വരമോ” “പേരുയിർമുലയെഞ്ചമുണ്ടു
 ണം തയിർ.....ആവലായിൽ വളരുന്നാൻ” ഇത്യാദി ആ

യോഗങ്ങൾ നോക്കുക. ഫനിക്കഡ ഹലിരഹസ്യത്തിലുള്ള പ്രതിപത്തികൾ ഗീതയിൽ നിന്നു പബ്ലിക്കേഷൻ ചെയ്യുന്നതാണ്. അവയിൽ വിലതു തോർമ്മ ടിപ്പണിത്തിൽ പ്രത്യേകമെടത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആതുകൂട്ടംടട, ഭൂജാശഭ്യോദി ഈ മഹാരാജ “ഉദയകവി ശ്രീരാജം” എന്നും മഹമുള്ളഭ്രാംഖയും സവധാ അക്കായ. ഒരു പുസ്തകത്തിൽ തന്നെയാഴിങ്ങ എന്നിൽത്തിനായാബന്ധിക്കുന്ന സംശയവുംപു.

ശ്രവിത്തീയും ഇപ്പോൾ ഭാഷയിൽ പല്ലമായും ഗല്ലമായും പലതരംജിമകളുണ്ട് എന്നിങ്ങനാലും കേരള കൂശികൾ അവന്തുരോളം കൊല്ലുണ്ടാക്കു മുൻപ്, അനുഭാഷകളിൽഈവിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം സംക്രാന്തമാകാതേയിരുന്ന കൈകാലാത്ത്, അതും അവരുടെ ഭാഷയിൽ തർജിമചെയ്യുകയും കൈവികയും അരുടിക്കുന്നതിലും അഭ്യേഷത്തിനും കവിതവായിച്ചു സിക്കുന്നതിലും പരാഞ്ഞമുഖനാരായിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വപാസമാണ് എന്നെല്ലാപുസ്തകപ്രകാശനത്തിന് ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്

തിരവന്നന്തപുരം. } ഉള്ളിൽ എസ് പരമേശ്വരൻ.
20—3—9.

അം

ഭഗവത്ശ്രീക്ര

ഭാഷാഗാളി

അര്ഥതമായെന്നതായ് മറന്നാലിന-
 മറിഖായവില ജഗത്തുള്ളവുമാ-
 യുടെ ചമരണാദികൾ കരണാദിക-
 ലോനിനൊട്ടം ക്രൂതോളിവംഡയ
 എപ്പുമണ്ണംപോൾ സ്ഥാവരചരമൊട്ട
 എപ്പന്നരാതേ എപ്പന്നരം പൊരുളായ് നി-
 നന്നപ്പും സച്ചിയിസുവമായ് നി-
 നിടിയ പുരമാത്മാനം തൊഴുതേൻ.

മ

തൊഴുതേൻ തൊന്ത ദീപം ദീപത്തിൻ .
 ചുടരൈളി കാട്ടിന്തിനൊത്തും
 പഴിയില്ലാഡിപ്പുനെന്നാദിത്രുന്ത്-
 പരിരക്ഷീകൾ കാട്ടിന്തിനൊത്തും
 മുഴും താനായ് മട്ടിയായ് വടിവായ്
 മുലമതാമരെപതമഹാപടം-
 മഴകിനൊട്ടം പർബന്നചെയ്യാനാ-
 യറിവായ് നിന്ന മഹാശക്തിയെയും;

১

ശക്തി റിവൻ കരിയും കരിണിയുമായ്
സംഗമിയന്നളവേയുള്ളനാകിയ
മത്തമധാഗജമുഖനെയുമഴക്കിയ
വാതീശ്വരിയെയുമടിമലർ തൊഴുതേൻ;
ഭക്തിയിനാൽ ഗ്രഹം ശ്രീതാത്മം
പാരിചൊട്ട ചൊൽവാനായ് നിന്നവുന്നേറ-
നത്തലുനിഷ്ഠ വരാത്രേ കാത്തയ-
ഇവിലജഗൻ മുരു നാരായണനം.

32

നാരായണനമലൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ
ന്നുപറ്റി പാണ്ഡുതന്നുജൻ വിജയന
നേരേ പോർമ്മിതിട്ടുരചവയ്ക്കായ
നിങ്പമതാനാത്മംഞ്ഞെള്ളെയല്ലാം
പാരാശങ്കുമമാമുനിതിലകൻ
പതിരുന്തുംബാധികാരികൾ-
നാരായണനകളാശോയ നരകുമി
തൊന്മാനിതൊപ്പടി ചൊൽക്കരുനിതേൻ. ४

തൈപ്പടി ദിയാഗത്താലുള്ളിൽക്കൈ-
ഞ്ഞത്തമനാകിയ വേദവ്യാസൻ
ക്രികവടി ചൊല്ലിയ പുണ്യപുരാണം
തികയ്ക്കുള്ളവനെന്ന നിന്തച്ചതു
പേരുമതകം ശ്രീ പാൽക്കടൽക്കണ്ണ്
പിപീലിക്കടിപ്പാൻ കരതിയതൊക്കം
തുജനമായ മഹാജനമിതിനൊയ
കുറാറകായ്യുനടിമലർ തൊഴുതേൻ.

5

മലയയന്നാട്ടങ്ങൾ വേദവ്യാസൻ

• മറ്റൊ സംസ്കൃതചൗഡ്യങ്ങളിനാൽ
നല്ലനല്ലതുണ്ടാത്മജാഴ്രത്തു

ഞാനാ ഭാഷാകവിയിലുരോപ്പേൻ;
വിലയറിവന്നത്താകിയ രതം

വേബാത്തപ്പാനിൽചെന്തുതിലപ്പോ—
ലലവല്ലാകിയ തുകിലിൽപ്പാതികിലു—
മതിന്നട മഹിന റിഡാധം വരമോ? 11

വരമോഹ പുണ്യക്ഷേത്രമന്ത്രിന

വരമാകിനക്കുക്ഷേത്രത്തിൽ
പബികരി തേർ കാലാഹ്നാട് നാമും

പാണ്യവത്സ്തുചയ്യുവയൈന്നന്നറ്റ
അരംചന്തുരാജ്ഞൻ ചോദിച്ചുള്ള—

വന്നോരിയ സഞ്ജയന്നരചയ്യാൻ
തപരിതം പാണ്യവർത്തമുടക്ക സൈന്യം

ഭാര്യാധനം കണ്ണാനെനേ.

1

ഭാര്യാധനനാഥാഞ്ചുനെ നോക്കി—

ത്രാനാൻ പാണ്യവർ സൈന്യംഹാരായ്;
സൂരപതി നേരരചകരം ഭീമാർജ്ജന—

തുല്യമരഹമാരിവർച്ചപ്പരകാണായ്;
നരപതിമാർകരം നമ്മകം പലതള്ളർ

നായകനായ ഭവാൻ ഭീംജാലികർ
വിരവോട്ടപ്പണ്ട്രാഗമനിങ്കെ

വേണ്ടിയിരുക്കയെന്നാനരചാൻ.

12

അരചകൾ തമഭ്യേ ശ്രീഡിപ്പുത്ത്-
 മഴക്കാട് ശംഖവുമട്ടത്തവിളിച്ചേ
 കയൽവരിളക്കാനാത്തതു നേരോ .
 കടക്കപ്പോലാത്തിൽ കൈരംവസ്സും .
 മുരച്ചാട് പണവഭാകിൽ പലവാള്യം
 മുറദമുരൻറിതു; മറതുകേട്ടേ
 ഹരിയവിലേശപരം നിജശംഖവിനെ
 യടലിടിപ്പോലേ നാദം ചെയ്യാൻ.

പഠി

താനത്രകേട്ടേ വാനവർദ്ധത്തം
 ശംഖവിനെ ഫൃത്തിതർജ്ജുണ്ണനാടനേ
 ഘുനമില്ലാതൊരു വിജയമതുതി
 ഇയിഷ്ടിരക് പേണണ്ണും ഭീമൻമുതി;
 മാനിതരശ്രീനിപുത്രങ്ങളുതി
 മറര സുഖ്യോഷമധാമണിപുഞ്ജും
 വ്യാഘം ക്ഷവനവുമെക്കു നട്ടങ്ങീ
 മാറലയടക എദയം ഭേദിച്ചേ.

പ്രഥമം

മാറലപ്രമഭ്യേ മരഹിപുമായൻ
 മരതകമുകിയവള്ളൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ
 കാററിഡു മൻചെല്ലും വരരാമമതു
 കയതി വിരംഞ്ഞു കടാവിന്നേരം
 പോററി മഹാപുത്രശോത്രമ രചമിതു
 പുനരിവിടത്തിൽ നിരത്തുക മററിനി
 മാറലരെ നാട് പ്രോശ കയതിടിന്
 മനം അവിശാന്നാൻ വിജയൻ.

പ്രഥമം

എന്നതു കേട്ടെന്നേ രണ്ടുമേശ
സഹമണ്ണപ്പാഴ്ത്തു നിരത്തിതമല്ലവ്
നന്മിക്കം ഭീഷ്മദ്രാണാദികൾ
* നലു നലു മൺമിച്ചി മന്മരയവിഡേ
ഞന്മാഴിയാതേ കണ്ണിറ്റാത്മജ—
നൊക്കുപയാ പരിവേഷ്യിതനായേ
വന്നവിഷാദ മടങ്ങുതാൽത്തു
വയൻവി മുക്കുന്നെൻ നോക്കിത്തുണ്ടാൻ. मर

ചോന്നാനെന്നുടെ താതമാരോട്
ചൊല്ലേരുന്ന പ്രിതാമഹർ ഷത്രു
തന്മാലാമത്ര വില്ലകൾ നൽകം
തക്കളുള്ളക്കെള്ള യൂധിരൈട്ട തമരാം
മുന്നാഴ്ത്തു മഹാബുദ്ധക്കെള്ള
അരം മാതുലരൈട്ട മമ സവീക്കെള്ള
യെന്നാലേ കൊൽവാൻ നിന്മവുറുതു—
മെന്നൊരു കുഴ്മിതെന്നാനരചവൻ. मर

എന്ന ധനശജകനെന്നു പിന്നെയു—
മെന്നെപ്പുമാൻ കേൾവെന്നാട്ട ചോന്നാ—
നൊന്നരിയേനിനി വായെട്ട മുവവു—
മുലന്നിത്ര വെയ്ക്കു ചുട്ടന്നിത്രട്ടും;
ഭീഷ്മിക്കം മമ ഗാണ്ഡിവാം വിൽ
വീഴിന്തുവിതിനെന്നുരചെന്നും
വന്മിവിഡേ നമേംാട്ട പ്രോർക്കത്തും
മാറലപരക്കണ്ണിട്ടിനോടും. मर

ക്ഷേണ്ടനരിയ നിമിത്തപ്പുഴുവരാൻ
 കാണേനൊങ്ങലുവിവരേക്കൊന്നാ-
 ലുണ്ടോ സ്വാജനമനത്തിനെങ്ങുംകൊ-
 നലകാണ്ഡാലോ സുവന്മാരവക്കും? ,
 വണ്ണോർത്തുസിമിഹാലാലംകുത!
 മാധവനേ ജയമൊടു രാജ്യവുമിനി
 രുണ്ടാകിലുമതെന്നിക്കിനി വേണ്ടാ-
 യററവരെക്കലെ ചാറ്റുനെന്നം.

മൃ

ഉറമഹാകാരവർഷകലമല്ലോ-
 മൊക്കനശിപ്പിച്ചാലതിനാലേ
 കരമൊടു കലയമ്മ മുടിയും
 കലയമ്മ മുടിവുറതിനാലേ
 പറക്കു പഴിയൊടു പുതകമെല്ലാം
 പതിറ്റികൾക്കെതിനാലുചിയും നില
 ചുറക്കു തലകേടായേ മുടിയും
 ചൊല്ലുമർന്നല്ലസ്ഥലം കലമതിനാൽ.

മന്ന

അക്കലമതിനെയഴിച്ചുവർ തകളു-
 മതിലേ വേൻ്തിച്ചനവയും പോ-
 ദൈക്കമെഹാനരകേയുവർ മുൻവാ-
 നലകുപ്പക്കവയും നരകാംവാർ;
 തകമെഹാപ്പിസേംബാദകന്തളക്കിയ
 തന്നെയുതവരർ ചെയ്യുള്ളയിനാൽ
 ദിവമെഹാടുക്കുന്നു
 മുരിതമിതിയക്കാളിനിമേലുണ്ടോ.

മര

ഹനിയിവരല്ലോ രാജുഗ്രീ ഷ്-

ണ്ടിതമൊക്കീരിപ്പാനായ് നിന്നവേറോ
മുനിവോട് വന്നെന്നാട് പോർച്ചേയ്യാൻ
മുടക്കിനിന്തു ശ്രീക്കരണാകമനേ.

കുറച്ചില്ലയാലുവരൈക്കലചെയ്യേ

കൊടിയ പെത്രംപാഠം കൈക്കൊടാരവാൻ
തന്റെ ഞാൻ ചിന്തിച്ചുതുരോ ബത!

തക്കരുമല്ലതോന്നാധതമുറം.

മവ

മുറം രാജുസുവാദികൾ കയറി

മുതിന്നരചരെ ഞാനെന്നം കൊല്ലേൻ
മറവവരൈനെക്കാരകിലുമതിന

മരക്കാതിന്ന പോരപ്പുത യോഹ്യാ;
ചുറവമൊടു മായനൊടിന്തു ചൊല്ലി—

ചച്ചാല്ലാർ വില്ലും ശവും ചെക്കവി—
ട്രറമില്ലാത വിഷാദതേതാടേ—

യർപ്പജ്ഞന്നം തേർമ്മിതിലിങ്ങനാൻ.

മന

ഇതിപ്രാഡമോല്ലായം.

— — — — —

രണ്ടാം അപ്പുംയം.

ആനവനകതാരശിവുറതിനാ-

ലഗ്രുജലം പൊഴിഞ്ഞു പൊഴിവേരത
ദിനതയോമരിന്നതു കണ്ട്

ദയാപരനജനമലാർക്കുലാക്ഷൻ

താനിതിവള്ളും ചൗനാനരചകൾ - .

ധമ്മവുമല്ലിബലകളിട തൊഴിലിതു
ഹീനതയും മുനക്ഷയവും റായ-

മിത്രതാഴിക്കവിട്ടുനിൽക്കഴെകളിതു.

മ

എഴുന്നിൽക്കെന്നതു കേട്ടിരുാത്മജ-

നെങ്ങെനെ തോൻ കൊൽവേൻ മുകിൽവള്ളാ
യഴകൊട്ട തോൻ തൊഴുതടിമകൾ ചെയ്യാ-

നമ്പത്തയുള്ള ജനങ്ങെള്ളയെല്ലാം

ഒഴിയാതെ തൻ മുകളജനമാകിയ-

ഡ്രത്തമരക്കൊന്നരചാളുകയിൽ

പാഴിയോടേ പോയവനിയിൽ നിന്നും

കൈക്ഷമിന്നൊമ്മതു നന്നന്നപൻ.

ര

എന്നതുമല്ലരികൊന്നാലവരങ്ങട

രക്തം കുട്ടിയ ഫോറോവുമെന്തു-

വിനിതിള്ളെന്നോ പൊയക്കെന്നോ-

വിനിവെൽവതുതാനോ പുനരവരോ?

നെന്നിഡേ,നവരിൽ ചിലർ പട്ടക്കില്ല-

മൊഴിയാരതിനാൽലെന്നയിൽം പോം

നിന്നിതു രണ്ടുമുഖിലരചകളിം

നിതരാം പോർ ചെയ്യാൻ നിന്നവുന്നേ.

ന

ഉറവരിൽ പെയക്കിടിന തുപയാ-
 മൊത്തമിരം വന്നുന്നട എദ്ദേ
 യററിവാം ക്രോന്മ മരണതി-
 ട്രായ നന്നിയും കാണാതിടങ്ങരാൻ;
 അറബമില്ലാത്ത ഭിവവുമെന്നട-
 യജ്ഞാനവുമിവയോക്കുത്വാനായ്
 മരണിയേനാൽ വേണ്ടുന്നതെന്തിനി
 മാധവനേയങ്ങളിച്ചുക്കുന്നാൻ.

ര

അങ്ങളിച്ചുകുയെനിക്കിഹ ലോകവു-
 മമതലകം വത്തമെങ്കിലു മിഞ്ഞായ
 ഏപാങ്ങളിച്ചുകുല്ലുന്നട ഭോധം
 പ്രോകാതേ കാസ്ത്രാനൊയ വഴിയിനി
 അങ്ങളിച്ചുകുയെനിക്കതിനായ് നി-
 നംമുളിപ്പയപക്ഷജമെനകതാ-
 തയകിത്തൊഴുതേനെന്നില്ലാത്മജ-
 നരിയാടാതേ പിന്നായുമഴുതാൻ.

③

അഴിത്തളവേ ക്രോന്മ മെയ്‌മാവി-
 ലതീവു ചൊഴിഞ്ഞുടനഞ്ഞുന്നവുദ്ദേ
 മുഴുമെഴും ശ്രോകാഗി ശമിക്ക
 മുക്കണാഞ്ഞമേഘം തന്നിടയേ
 അഴകിയ മനസ്സിതമിനോച്ച-
 മനനതരമേ ചൊൽയാരകളോച്ചം
 വഴിയേയുമജ്ഞാനാമുതമഴ
 വഷ്ടിപ്പാൻ വടിവൊച്ച നിന്നവുറാൻ.

xx

* 2 *

ଉଦୟ ଚେଷ୍ଟାନୀକଣାଣୀଯି-
 ରୋତିବୁଝମେ ହାକିନାଵରିଲ୍ଲାରି
 ମରତୁଳିଛି; ମହାରତ୍ନାକିଯ
 ମନାବର ପୋରିତ ମରିକଷମରତଙେ
 କୋରାଗରବଣେ! ଦ୍ଵିବିଷ୍ଟ୍ୟ ପଢ଼ିବିବର
 କରିବିଯଲାତୋତ ପୁଣ୍ୟବୁଲତନୀ -
 ଲାଗମିଲ୍ଲାତ ନୁବଂ ପ୍ରାପିକଣ-
 ମନନରମମରମହାପୁରିପୁକେ.

୧

ପୁକ୍ଷକଣ୍ଠନୀନୀଯିର ପୋକିଲୁମୁନ୍ତନ୍ତୁ
 ପୋକାତମକିଲୁମୋତାତପୋଲୋତେ;
 ଦ୍ଵିଵିଷ୍ଟ୍ୟମେତାମୋତ ନାହୁତ୍ତିଯା -
 ଚେଷ୍ଟାକିଲିକାଣାକିଯ ପ୍ରାଣିକରଂ
 କଷଯୁମେତାମୋତ ନାହୁତ୍ତିଯା -
 ତୁଳତିର ବାଣୀଟି, ମଶିବତୁଳନାମ,
 ମିକୋଳିବାରଦେହିକଶିରିଲ୍ଲାରି
 ବେଗତିରର ନିଲକେର ମୁଦିମନ୍ତା.

୨

ମୁଦିମନ୍ତାବକେର ଦେହାବିଶେଷଂ
 ମୁଣେ କେଣମାରା ପ୍ରାୟଂ ହାବ
 ବନିବୁଦେଇବନ୍ଦ୍ରଂହାବ ପିଳା
 ବ୍ୟୋଯିକବୁବ ହାମୋକଷୟ ମୋତପୋତ.
 ଦ୍ଵିମମାଟମକତାର ତେହୁବିବୁରିଟିନ
 ଯୀରମାର ପଲିଯାର ହାବେପାତ୍ତିଲୁ -
 ମଦବେ ଗ୍ରହମତାଯୁଦ୍ଧବାଯତି -
 ତବିଲବୁମଶିର ମତାର ତତଚେତନ୍ତୁର.

୩

ആരകമേയുന്നർവചിയാത്രഞ്ചിട്ടി-

മവയയർ ഗതിയച്ചും മറവള്ളിവാ-
രായയിൻപോം പൊഴിതജ്ഞനാനം കൊ-
ണ്ടകതാർ തുള്ളമധ്യാഹതിയചവാൻ
നേരിതു ശീതോസ്സം സുവദ്ധവം
നിന്നവാടവിഞ്ഞിട്ടുമറിവതനിത്രും
നേരിതറിഞ്ഞതുമിന്നിയ വിഷയം
നിതരാമതിനാലെന്നായുമറിയാ.

മു

അറിവാകിന്നതു രണ്ടുപ്രകാര

മതിയ്യപ്പേഖ്യന്നിയവിഷയാദികളുാ-
ലറിവതുപോയുംഡിവൈയു മതിനും-
നരിയ മഹാമെയ്യറിവചിയാത്ര
നന്നിയൊടു രണ്ടുമറിഞ്ഞവരെന്നും
നിലയറിയും മഹരാജവതമറിയാ-
രി നീ ശ്രൂദികൾ വാനാദിക-
ളവിലവുമണ്ഡാവതു മെന്നിടയേ.

മു

ഉണ്ടാംനാളിലുമഴിയും നാളിലു-

മുണ്മകളറികാരനാമായങ്ങൾ
തണ്ടാരനിമാർവാ! തടയാർവചി
താനവികാരമത്രപചവമായേ
പരണ്ണേഡയുള്ള പരംപൊതുള്ളായേ
പരിപ്പുണ്ണവമായും നില്ലതു നൊന്നേ
യുണ്ടായഴിവതു ഗ്രചമതസ്സാ-
ലുണ്മാരള്ളാങ്കാലവുമഴിവുണ്ടോ?

മു

ക്കുന്നാൾ വന്നപിറക്കും പിന്നെ
 യുടൻവള്ളും ബാലപ്രായം ദേം
 തെരുതെരുമുറും തേയും മായും
 തേരകിലാം ദേഹപ്രസ്തികൾ;
 ഒരു കാലവുമൊരു നാശംവാരാ—
 തുടലിലിറപ്പിറപ്പില്ലാതോരു
 പോങ്ങളു നിന്തുമത്രപമതിന് നില
 പോർവിജയാ! കേളേന്നതു ചെയ്യാൻ. മന

പോത്തിട്ടുന പഴംതുകിൽ പോകി—
 പുത്രമതകുംതുകിൽ വേദനരമാർ
 പോത്തിട്ടമത്രപോതു ജീണ്ണശരീരം
 പോകിപ്പുതിയശരീരം തക്കൽ
 വെത്തിട്ടം ദേഹിരൈശായ്യമതിനാൽ
 ചേഡംവാരാ തീയാൽവേകാ
 ഓത്തിട്ടിൽ നീരാലോഴുകിപ്പോകാ—
 യുടനത്രവായവിനാലും ചലിയാ. മന'

ചലിയാതുനാളും മേവിന്നതു
 ശാശ്വതമവികാരമതവ്യക്തം
 നിലയതചിന്തുമത്രപം നിമ്മല—
 നിശ്ചൂലമായ സന്നഭനമായതു
 കുലയാത്രു കുറയാത്തതിനോന്നു
 കുലവുണ്ടനു നിന്തച്ചുകതാർ നീ
 മെലിവാനുത്തയില്ലറി വിജയാ
 വേറിതു കേളേന്നതുളി ചെയ്യാൻ. മന'

യരനിയിൽവന പിരക്കിരമരിക്കും
സംശയമില്ല മരിച്ചുവരുളരാം
വിരവിനൊട്ടെവിടേ നിന്നവർവന്നതു
വേറവർപ്പോകിനേടവുമിവെല്ലോം
ഈകരം തീന്തിവയരിയിന്നവരാണേ—
യിടയിലിരുന്നതെയരിസുമത്സ്ഥാക്ക
നരവരരാമവർ ദേഹിതനിശ്വാസ
നാശമൊരിക്കലുമില്ലറി വിജയാ

മണി

അറിയാൻകുണ്ടായനാഭോദ്ധാരവൻ പുന്—
രതിനെക്കണ്ണഭത്രപോലുണ്ട്‌വുണ്ടാ—
മരിയാൻ കേട്ടായനാഭോദ്ധാരവൻ പുന്—
രതിനെക്കേട്ടത്രപോൾ പ്രിയമുണ്ടാം;
അറിയാനായവരനുംതന്നായനാഡി പുന്—
രതിനെക്കേട്ടത്രപോലുരുചെങ്ങുമി—
തവിവാനയതൊഴവശ പലനാടക—
ഞ്ഞതിനാല്ലോ തൊന്ത്രപ്പാദം തേരായ”

മണി

തേരാത്താകിയയുംകൈള്ളും
തെളിവൊട്ടേറിയധിംഭാവങ്ങളെല്ല
മാറിമകിഴുന്നമർ ചെയ്യുന്നചാനീ
മറച്ചിൽചോല്ലിയ പോങ്കളിനും കേരം
വീരോട്ടി സംഗ്രാമം റൂപയമ്മം
വേരോനൊൽ വാരാഗതിയരഹ—
കേരിയ എപ്പുമിതെന്ന നിന്നേച്ചു
യിനിനീ യുദ്ധംചെയ്യു നജറു!

മാനു

മർ

രണ്ടാം അംഗ്രേജ് യഥ

യുദ്ധം ചെയ്തുമരിക്കിൽ നിന്റെക്കു-

തലക്കിൽ വാഴാം ജയദുഃഖാക്കിൽ -

~~ചു~~തുലപ്പജവേണ്ട് ചാമരവിഭാഗം

സൈന്യത്രോടവന്നിതലാമാളാം

യുദ്ധമിരണ്ടി പ്രകാരവുമേന്ന-

നീടന്തുരോളുായ്ക്കിൽപ്പുകഴിം പോ-

മതലോടേവമാ നവുമണ്ഡാ -

മധികമതിൽക്കാഡം നില്ലതുമരണം.

മൻ

നില്ലമഹാരണങ്ങിൽ മാടിന

നരപതിയെവതു നീളിനടനാൽ

ചൊല്ലുമും ശൈന്ത്രം നീളം പോയ

~~ചു~~ചുന്തുമതിലുഡണമായു് മുടിയും.

ചൊല്ലുകിലിപ്പോയ വഴിയിതിനെക്കാഡം

സുവബ്ദിവം ലാഭത്രോടു നിശ്ചം

വെൽവതുമപജയവും സമമായേ

വിരയ്ക്കുന്ന ചെയ്തീടുക വിജയാ!

രം

ജയമാട്ട് പദ്മേദ്രിയവിഷയാദികൾ

തെളിവൊടരിതെതിനിനിരയല്ലോം ചെയ്താ-
ലിയൽപ്പിനൊടതിനാൽ നഞ്ചവിന തീവിന

യിനിവരണ്ടുമരം ചുനരരാഞ്ഞ

മയലവിലവുമരതിനാലെന്നറി

മരോന്നുനന്നിയിതിജനല്ലണ്ണോ?

നയമാട്ടുമരിവുജ്ഞി വർന്നിന്റെവേകം;

നാനാനിനവറിയാതവർ നിന്റേവ.

രം 2

അൻഡിയാതവർ ഫലമേ കത്തീടുവ-

രഹിയ മഹാവേദപ്പൂര്ണാജൾ കേൾക്കില്ല-
മരിയാർന്നിപ്പുണ്ടെചർപ്പാരകളോന്നു-

മവരൈട്ട് ചൊല്ലാരറിവുടയവങ്ങം
നെറിനില്ലാതൊങ്കളും മായയിനാൽ
നിതരാം ഫലമുറാർ; തൊഴിൽ വിഴേ
യറിവേംട്ട് നിസ്ത്രണരാമവർ ചെയ്യുതൊഴി-
ലതുചെജ്ജിത്തു മുഹമ്മദിനൊട്ടങ്ങം.

ര.ര

ചൊല്ലും കർമ്മഫലങ്ങളെ വിട്ടേ
ചെമേധകമർജ്ജാഡം വിടാരേ
രോയ്യവവനിടരവിലബുമറവിഴ്ക്ക
ചേതസിഭക്തിരയാടനൊന്നുമറിയും;
ചെയ്യുതുതിനൊട്ടറിവുള്ളിവർത്തൊഴിൽ
ചെമേധലാഭാദ്രവുമെഞ്ഞപോയ
കൈതവമ്രദമാദളളിൽ നിന്നേ
ക്രമമിയറനീടിനുത്തുവേ കാണം!

ര.ര

അതിനുണ്ടനില നീ കേൾഫലമൊന്നിലു-

മഭിക്ഷചിക്രിക്കാതേ വിനരെ വയ്ക്കാ-
ലതിമോഹാദികളുകലെപ്പൂം-
തകന്നാലറിവുണ്ടാമറിവാലേ
അമ്പസുത്തം ദിശ്യതമരമറാ-
ലത്തമനനത്തമിരണ്ടിനരെമാത്രപോത്ത
മതിവതമമതിയാലെൻ സുക്ഷ്മം
വടിവിനെയറിയാമതിനിത്രപായം.

ര.ര

അതിമതി തെളിവതിവള്ളുമതെന്ന
ണായ്‌വതമന്ന മഹാശാസ്യങ്ങളി-
ലുഭിചെങ്ഗുമാനസമതിനാലെ-
ന്നംബനയയാത്രികംനെറി കേരംനീ
പതിച്ചരമം പൊങ്കളിവയെനക്കേ
പാത്രമനാ ചരിഡാമല്ലിരിപ്പു-
ന്നതിശയതാനമധാദേണാഗംപുന-
രവനകമേരുണ്ണാമറിവിജയം.

ര. ③

വിജയമെന്നിവ രണ്ടുകാരാ
വിനുവച്ചും ഭാഷകളുണ്ടെനയെ-
നജനയണാംബുജനയനനൊടിയുക
യറിവാൻ ചോദിച്ചുള്ളവരും ചെയ്യാൻ.
വിജയ! മഹാതൊന്നാഞ്ചുണ്ണനേൻ
ഭേദകളാശേന്നതുമൊഴിഞ്ഞത
നിജകാമങ്ക്രാധാദികളും
നിതരാം സുവാദിവൈജ്ഞാമല്ലും.

ര. ④

എല്ലാംലാഭിക്കിനാളിവവു-
മിചയെയതിനുഴിവെയ്യിച്ചുനാടം
വസ്ത്രാന്തേഭിപ്പുത്രമെല്ലാം
വകവകവിഭി ഗ്രാഗ്രാദ്വുംപോയ
നില്ലാന്തേ രാഗദേപചികിക്കം
നീഞ്ഞി നിജാംഭാമതരവും കുമ്മം
മെല്ലേ തകലടക്കിനതുപോയ
വിഷയമത്തുള്ളിലഭക്കംവെങ്കേ.

ര. ⑤

ഉള്ളംചലിയാ വായ്ക്കിനാലേ
 യുറൈസ്താതം വാഴ്ത്തീ നടപ്പുവർ
 എത്തളിയവരിവുടയോരിവിപ്പും
 തേരകിലിതുവഴിനിപ്പാതെഹോയ്
 തജ്ജിയ നിനവൊട്ടക്കവനനേ
 ശാസ്ത്രകണ്ഠരിവുറരു ചെയ്യവർ
 പൊങ്ഞ്ഞിന വിഷയാദിയിൽ വീഡ്യാരവർ
 പുനരതിനാൽ വിഷയങ്ങളുടങ്ങാ.

രഘു

അടങ്ങായ്തിൽ പുനരതിരലാങ നിനവേഴ്ച-
 മന്നിനവാലേ യുണ്ടാം സംഖവു-
 മുന്നതിനംഗാലുണ്ടാം കാമവു-
 മുണ്ടാകിയകാമാൽക്കുാധാംവരം
 അടയും മഹാങ്കുാധാൽ മോഹവുമുട-
 നതിനാലേയുണ്ടാം സ്മൃതിവിമേ-
 മടയത്രകൊണ്ടുന്നും ബുദ്ധിയു-
 മതുകൊണ്ടവിലവുമൊക്കെന്നരിക്കം.

രഘു

അതുവാരാതേ രാഹദേഹിഷ-
 മടങ്ങിയുടൻ വിഷയങ്ങൾ ത്രജിപ്പോൾ
 മതിചലിയാനതിനാൽത്തന്നകതാർ
 വരമാം വരമാധാരം വിധേയംവരം
 അതുവിധേയംവന്നാൽ വരമുള്ളി-
 ലര്ത്തിവല്ലസാദവു മതിവല്ലസാദാ-
 ലപടകരതരിയ മഹാഭാവാനാം
 ഹാനിവരം പുനരെന്നതുമരിന്നി.

രഘു

എന്നപ്പസന്നതയാലേരുള്ളീ

ലേവക്ക് സുലിനിരത്താമിത്രകേ-
ഈനമട്ടതവ ചെയ്യവർകൾക്കിനി-

യിപ്പോരാഖ്യാലിയതിപ്പായ്യിനാൽ
വെനിമികംമെത്തുണർവ്വണാകാ

മെത്തുണർവ്വടനിപ്പായ്യിനാലേ-
ഡോനിയ ശാന്തിവരാ വാരായ്ക്കി-

ലോരിക്കലുമേഡോര സുവമുണ്ണാകാ.

നൂ. 3

കാതലോടേ വിഷയങ്ങളെയെല്ലാം

കജതിയവിനിരിയത്തിനു പിന്നോം
ചേതയഴിപ്പുതുമത്തുവിഡികൾ;

ചൊമേ കുടവയം വായുവിനാൽ
മോതിരെഴുന്നു മറിഞ്ഞലയാഴിയിൽ

മുഴക്കീടിനു മരക്കലെ മൊത്തത
ബോധമൊടിവയെല്ലാമറിവുന്നേര

ഹോരതിയിനാൽ വാഴ്ക്കീ നരവീരാ.

നൂ. 2

നിയിത്രകൾ സർവ്വപ്രാണിക്കം

നിശയതു സംയമിതന്നുടെ പ്രകല്പം-
മായ മഹാസംയമിയുടെ നിശയേ-

തതു പ്രകലവിലു മഹാജന്മനാം
തോയമത്തുകൊട്ട പുരിതമാംകടൽ

തുടങ്ങം തോയമതെന്നതുപോലേ
പോയടവേ കാമികളിൽത്തന്നെ

പുനരവി ഉന്നെന്നയുണ്ണാംകാമാ.

നൂ. 3

കാമമ്രോഷകനാട്ടഡിസ് ഫൂർ
കൈക്കലാണ്ടിടിയ നിമ്മലറാങ്ങ
നിമ്മമനായ് നീരഹകാരത്താട്
നിന്നവസന്നത്യും ശാന്തിയും
ആമളമിവയറിവറവൾത്തുര-
ണാനേതയെനാച്ചേവപ്പുനർ ഭവ-
മാമവയിപ്പുവവക്കെന്നറിനി
യജ്ഞം നാനേതയെനാനാനന്നാ.

നാള

ഇതിദ്വിതീയോദ്ധ്യായഃ

മുന്നാം അദ്ധ്യായം.

അനന്തനനാദികൾ നാഷമമഹുനനർ-
വാലുമൊത്തതനമുള്ളിലഗ്രേഷം
നിന്നന്തരിവാനങ്ങതാവടിവാക്യാ
നിജപമശ്ശരിമുരാറിമുക്കൻം
ധനജ്യയനോടിവണ്ണംചവാല്പിയ
താൽപത്രംജാഹൈയാനറിയാത്തു
മനക്കനിവറ മരത്രും ഷാൽഗ്രനി
മാധവാദവനോട്ടരംചവയ്യാൻ.

എ

ଚେଣ୍ଡିକିରିକମ୍ବାନଙ୍ଗନାଯୁ
ଚେପମେତାନମତ୍ରାନଙ୍ଗନାଯୁ
ମେଣ୍ଡିକଣ୍ଡମେନିମନୋହରଣେ! ଚେବାଳ
ମହିମାଯିରଣ୍ଡିଲୁମେତିନତେଣେ
ଚେଣ୍ଡିପେଟେଷ୍ଟାବିଷ୍ଟଵନୋଟେ
ଶ୍ରୀତୃତ୍ୟାନ୍ତ ତିର୍ଯ୍ୟକିଷୁଂ ଚେବାନାଳୁ
ମେଣ୍ଡିକଣ୍ଟିତୁରଣ୍ଡାନନାଶ
ବିଭାତବର୍କମନ୍ତ୍ର ବିଟ୍ଟକିଲତାକା.

୧

ଅନୁକାଂଶକଲ୍ଲାଭିଯାତେ କମ୍ମ-
ମଟଣ୍ଡମଧ୍ୟନବରାକେବଲ୍ୟୁ
ନିକେପାକମ୍ଭିଷୁମଧ୍ୟବନବନରି
ନିର୍ମିକଣୋନାନ୍ତିତ ବିଷ୍ୟତିରି
ପ୍ରୋକାରେମାମାଗ୍ରିତନାଯେ
ପୁନରପିକମ୍ଭିଯିଗଠିନ୍ତିନବ-
ନାକଂନନିର୍ଯ୍ୟାଯୁମଧ୍ୟବିଷ୍ୟି-
ଲାକାତବନେନନତନ୍ତ୍ରିତ୍ୟାଳୁ.

୩

ଅନ୍ତରେଗିଯବେକଲ୍ଲାପୁଜୀ-
ଶ୍ରୀଲତିନାଥ ବାରାତବ୍ୟନେତା
ପୋତରେଣ୍ଟାନ୍ତକମ୍ଭତାର ମାନାଷର
ପୁଜୀପ୍ରାର୍ଥଵାନବର୍କଲୈଯତିନାର;
ହୁତରେଗିଯମୁକିଲାର ମଫପ୍ରୟବ-
ଶିକିଯପ୍ରତ୍ୟୁଷକାରମିଯରବର
ମତହୁତେଯିତ୍ର ଚେଣ୍ଡିର ସୁରରାତ୍ର
ମାନାଷତ୍ର ବନେନନାନ୍ତକଣ.

୪

അടക്കം ദേവകർമ്മ നൽകിട്ടംപോയ-
ഉതിനാലവൊടവക്ക് റൂജ്
നടത്തായ്ക്കിനത്തിനെന്നറിക്;
നലത്താച്ചമുഖരെയുട്ടിയശ്രൂഹം
എഴുത്തുള്ളിക്കാതേയുണ്ടിനവ-
രിടിയപാതകമേയുണ്ടിനത്-
മുംബലാട്ടങ്കി പ്രാണികളുള്ളു-
മുള്ളവാക്കിനത്രമനസ്താത.

①

അനന്തസംമൃദ്ധയാലുള്ളവാം മഴ
യമരകൾസന്തോഷത്താലുള്ളവാം
ചോന്നമഹാസന്തോഷമതേററം
ഗ്രൂപ്പേക്കമ്മത്താലുണ്ടാംകമ്മം
മുന്നമഹാമരയതിലുള്ളവാംമര
മുഴതും ഗ്രൂപ്പമതിക്കയ്ക്കത്തോനം
മനവനേന്നുവാക്കണമതിലുള്ള-
വായുലക്കത്തിൽ നീറഞ്ഞത്രില്ലുവാക.

②

നീറവാലേഖജ്ഞതാദികളാക്കിയ
നിയപമകമ്മത്താലുലക്കല്ലാം
കരയാതെ വല്ലിപ്പുത്രമന്നറി
ക്രനിയവിത്രവഴിനില്ലാതേപോയ്
അറിയാതേവിഷയാദിയിൽ വീണ്ണക-
മഴിവവരഹഗനറിയേ വാഴിനവർ
മരവാതേഫലമതിലാക്കാംക്ഷാ-
മരത്തിനിന്നിരുമട്ടത്തവചെയ്യവായ്

③

അടച്ചതവശേയ്യാക്കിയർഹതിയുണ്ടാ—
 മഴക്കാട്ട് ജനകാദികളുത്തവോതാഴിൽ
 മടിത്തുയർഹതിപൊവൻകളെയെല്ലകിൽ
 മടിയാതളകേരംനീമടിമനാ
 അടച്ചതവശുർവ്വനാർച്ചെയുംതോഴി—
 ലപ്പരമാതമവെല്ലാബച്ചും—
 ലെടുത്തലകിനാമെനിക്കൊച്ചെയ്യു—
 എടിനാവയില്ലപ്പിതെനിവിശേഷാൺ.

൪

വിശേഷിച്ചും തൊനീയുലകത്തിനു
 വേണ്ടിയിയററിടം തൊഴിൽക്കാണ്റുക
 വിചാരിച്ചിട്ടുകിലുായംചെയ്യാ
 വിരവൊച്ചതൊനിതു മെയ്യാതൊഴികിൽ;
 വിശേഷിച്ചും വഞ്ചമരിനാലുലകിൽ
 വിരോധമതെന്നസ്രോജസമാന—
 വിശാലാക്ഷൻ തിരവടിയും ചൊല്ലി
 വിരന്തിനിയും കേളുനാരചെയ്യാൻ.

൫

താനായതൊങ്ങൾമരുമുള്ളവാക്കിയ
 ശബ്ദാലികളിലും വെള്ളേരാ—
 നൃനാവസ്ഥകളുണ്ടുനാരപ്പുള്ള—
 മുതമർത്തൾതൊഴിൽവെല്ലതനീക്കം;
 താനായിത്തത്പം തെളിയാതവർ
 തനിയേയെമ്മായമ്മിരണ്ടു
 തൊനേചെയ്യുവന്നെന്നനിന്നയ്യും
 നബവരനേയിതുനീയറിക്കിനെ.

൫

അറിക്കയെനിക്കല്ലിയമാം കാൽ-
മനത്തുമിക്കള്ളുകൾപ്പിയമായവർ
നെറിയേചെയ്യീടുന്നവർക്കും
നിവിലമരള്ളുതെളിഞ്ഞവരെന്നറി
ഉടക്കിയിൽത്താനിചെച്ചാല്ലിയകമ്മി-
തുജ്ജില്ലപേക്ഷിഡ്ദുംവന്നാരാം
തന്മേരുന്നിനാമരംപോലോയവർ
താഴേ്വരങ്ങയച്ചിവരാതൊഴന്നാളും.

മഹ

വാരാതേവിഷയാദിയിൽവീണ
വരക്കിട്ടംതൻപദ്ധേവയുാദിഷ
തീരാതുശല്യമയിക്ക്ഷയ്തീപ്പാൻ
തിരുമുരിലയിതുചേതസിക്കൈഡിവായ്;
നേരേതൻതൊഴിയുചെയ്യുതിനാലേ
നിതരാംകേടുണ്ടാക്കില്ലമത്രന-
നാരാണംചെയ്യുന്നതൊഴിയുചെയ്യാ—
ലശകാര് വരകില്ലമത്രനനാകാ

മഹ

കാരോളിവണ്ണനിവണ്ണംവാന്നതു
കത്തിയക്കരവിരുംചോദിച്ചു-
നാരിതിവണ്ണം പുണ്ണം ചെയ്തി-
നവരെ വിശ്രാധികിന്നവരെനേ
നേരേരെ ചെയ്യു നിരാമയനേയിനി
നിവിലവുമെന്നതുകേടു മുക്കും
ചേരും രജുണമർത്തിലുണ്ടായതു
ചിനമൊട്ടു കാമവുമെന്നിവരണ്ണം.

മഹ

എന്നിവ സണ്ടിരംഗ നിലച്ചും കേ-
ജ്ഞരിയുന്നശിയുടേനെയൊളിപ്പുമാ-
നിന്നു മഹ്യതിനോത്തും ദപ്പിനും
നീംനാളി മലമതിൽ മുടിയെതാത്തു,
വനമറയ്ക്കു കൂമങ്കുാധം

മാനഷർ തന്നുംവിനോഡിക്കുാദേ-
രോന്നിയതൊന്നെതാടു വിജതാനാവു
മോക്ക വിനൈത്തു നശിപ്പുത്തമതിനാൽ.

മର

അഴിവെയ്ക്കും നന്നകളവിലവുമതി-
നാലേ ശത്രുവിത്സ്വാലുണ്ടാ
വഴിയേയിതിനകമേ കടിപ്പുവാൻ
വാതിലതിന്റിയമെന്നതറിഞ്ഞെ
പിഴവാരാതേയിട്ടിജവിഷയം
പേണിയക്കൈ നീംനൈനാലിനി
രോച്ചിയും കൂമങ്കുാധാദികൾ വര-
വോൽ വഴിയും കാണായ്ക്കിനാലേ.

മର

കാണ്ണകനിവോട്ടലപിൽ പ്രമാണ്ടിയ-
കരണമതായതതിൽ പ്രമാണ്ടി.
താക്കിയ ബുദ്ധിമനസ്സിനപരമാം
ഹരതം ബുദ്ധിയതിൽ പ്രമാണ്മാ
തീക്കിയലാതിതിനെത്തുമറയ്ക്കു
ജയിക്കുമഹാകാമത്തിനെനയനാൻ
ശാംഖയൻ ശ്രീപതിന്തിരികൂളിൾ
സകല ജഗത്ത് ഗ്രാവച്ചുതനമലൻ.

മന്ത്ര

ഇതി ഗുർജ്ജേയാല്പ്പായഃ

നാല്പാട് അല്പാധി.

അച്ചുതനഞ്ജനകാട്ടരചെങ്ങു-
നാമിയിൽ താനിതു രവിച്ചൈംഗാട്ടരചെങ്ങൻ

നിശ്ചയമായവനും തന്ന പുത്രൻ

നിതപുമനാം മരവിനകാട്ടരചെങ്ങൻ

ഇച്ചുചെയംടേ മരവിമഷപാകവിനാ-

യിതമൊട്ടരത്താനേദമിതതിനാ-

ലച്ചമില്ലാത രൂപനാക്കവനിയി-

ലറികപരമ്പരയായതിനെന്നോ.

൪

എന്നാൽ നീയതു കേളിരഹസ്യമി-

തിനിയ പുരാതനയോഗജ്ഞനാം

നന്നായിതു ചൊൽവതു മര സവിനി

നമ്മുടെ ഭക്തനു മാകയിനാലേ

ഇന്നേ ചൊല്ലു തുനിശേഷതനന്നവി-

ലേശപരന്നങ്ങളിച്ചുങ്ഗതു കേട്ടു

നന്നായ് നീയിതു രവിച്ചൈംഗാട്ട ചൊന്നതു

നലമൊടിന്തു പ്രകാരം ചൊൽവായ്.

൫

അറിവുറതുനീയങ്ങനെപ്പണ്ഡം-

തല്ലവുംവിതു മരദാനന്നനാൽ

നെറിയേ നീയിയറിഞ്ഞതു ചൊല്ലുക

നിതപുമനേയന്നാനിന്നോത്താജൻ

അറിവേ വട്ടിവാക്കിയ യോഗേണം-

നന്നേക്കുടങ്ങു നിനക്കുമെന്നിക്കുമ-

തനിയാനി കിഴ്ച്ചേപ്പേയെതുമിനിമേ-

ലാവത്രമിടയു മതോക്കയുമറിവേൻ

൬

ഞാനാങ്കാലവുമഴിയാവടിവായോ—
 നാട്ടകിലരിയചരാചരത്തുവാ—
 യുനാവാരാതേനില്ലതുവാ—
 നൊളിവൊടുസാധുനാംരക്ഷയും
 താന്ത്രമദ്ധ്യം തുതനാശത്തിനും
 ധർമ്മത്തപ്പുറപാവിപ്പാനമോ—
 ആനാവാരാതേമമക്കായതുവാ—
 ഭോരോരോ മുഹമ്മദില്ലതുനാവേൻ.

®

ഉള്ളനാംമമജമവുമതിദിവ്യമ—
 തുതമമഗതൽവരാമലന്ത്രും
 ത്വരാതേയറിവത്രമതിനാൽത്താൻ
 തദരപുനർജ്ജമംവാരാതേ
 എഴുനായേതാനത്രകൈവിട്ടു—
 നിനിയപരസ്യാനംപ്രാപിക്കം
 തെളിവത്രപോലുള്ള വർക്കരക്കൈപ്പും
 തേരകിൽമാംപ്രാപിക്കാമ്പേണ.

◎

എന്നാളിലുമെന്നാരത്താഴമടിയാ—
 ക്കിളിപ്പത്രനിലീടുമത്രംതാ—
 നൊന്നാമെന്നാമൊർമ്മിവണ്ണ—
 മണന്റവയയർഗതിപെററത്തേനകം
 നിന്നാദരവൊട്ടചത്രർവ്വണ്ണങ്ങൾ എല്ല
 നിമ്മിച്ചത്രപരിപാപിപ്പത്രതോൻ
 കന്നാതതിനൊങ്കത്താവുംതാൻ
 കരമനിങ്കവരാതൊങ്കളും.

ന്ന

ഒരു നാളിംചെയ്യും കർമ്മങ്ങൾ-

ലുജ്ജി ഫലം വേണ്ടാമലിയററവ-
രദ്ദത്തതിനാലെന്നാട്ട് ചേർവ്വാശമി-

ത ക്രമമാണെന്നതിനും മരച്ചാ

നുഞ്ഞുവമതില്ലിരുന്നാംവർച്ചെയ്യും

കററമരം തൊഴിൽ ചെയ്യാനായെ
കരത്തുക വിജയാ. പൊതും മന്ത്രം

കണ്ണൻ നീഡിനിംതാന്തരു ചൊല്ലാം.

੩

അറിന്നി നലിയിലമന്നാൽ തോണിയി-

ലതിവേഗത്താലോട്ട് മൊയ്ക്കത്താം
തറമേലുന്നതിനേന്തില്ലോ

തയ്യവോട്ടുന്നതു താന്നപ്പേരിന

അറിതോന്നംപോൾ ചെയ്യും തൊഴിലുക-

ഉറിവൊട്ട് ചെയ്തിൽച്ചെയ്തിപ്പോന്നം;
പിരക്കരുചെയ്യാവിനകൾ പിണയ്ക്കും

പിൻ വിഷയാദിക്കൂലെന്നരിവായു്

੪

ആരും പണ്ഡിതരിവോട്ടുകുമ്പ-

മ എത്തും ചെയ്യാൽ അതാനാഗ്രിയിനാൽ
മാരും വിഷയാദിയിൽ മേവിനവർ

മററതു ചെയ്യാക്കിലുമതിൽ വീഴാ

ചൊരും നിലയോടകന്നീനിപ്പുണ്ടാത-

തന്നെ യാനിശ്വരവന്നേ സവംജ്ഞന

വാരും മനസ്സുമക്കാഡിയ യോഗിയു-

മായതവൻ കമ്മിച്ചുമവന്നേ.

੫

കമ്മണ്ണദ്വാരതിനാൽ വരും ഫലവും
 കരഞ്ഞിൽ തൊനാൾനിയിനാലുശിയും;
 ബുദ്ധമതാധർശി ബുദ്ധമഹിനിലെ
 ബുദ്ധമതാധർശി മഹാമഗ്രാതാൽ
 ബുദ്ധമതാധർശി ഹവിഷാ മുറം
 ബുദ്ധമാസ്ത്രം നേന്ത്രയിൽ
 ബുദ്ധമതാകിരണാഹാള്ളതികേരണി
 ബുദ്ധത്തിൽതാൻലഭയമെഴുന്നു.

.പഠ

കേട്ടവിശ്വാസാദീന്തിരമല്ലാം
 ക്ഷണമപിചുട്ടവർ ദമാൾനിയിനാലേ
 വാട്ടുശബ്ദാദികരം വിഷയങ്ങളെ
 വകവകയിന്ത്രാഗിജുംഹോമിക്കം
 കാട്ടിച്ചം സവാൺനിന്തിയ മതിനൊട്ട്
 കമ്മാദികളിവിലം യോഗാഗിരൈ
 യുട്ടിച്ചവാർ ചിലരതിനാലുവജട
 യുള്ളിൽ മഹാജന്മാനം തീപിക്കം.

.പഠ

തീപിച്ചീടിനതൊന്നംകൊണ്ടം
 ഭിവുമതാധർ തപസ്സകരംകൊണ്ടം
 സമാപിച്ചീടിന് ശ്രിപ്രംകൊണ്ടം
 സന്തതമീടിയ യോഗംകൊണ്ടം
 ആപത്തിന്റെയിയറിച്ചവർ ചില-
 രണ്ടിയ യജ്ഞത്തെതിപ്പാതുള്ളിവർ
 നീ ഭക്ത്യാക്കരക്കേന്നതിലെചെയ്യാൻ
 നിമ്മലുന്നം ചിലഹോമവിശേഷം.

.പഠ

രോമമിയറ്റിവർ നൽപുണ്ണന
 യുടന്താപാനങ്കൾപ്പുനരതുപോ-
 ലാമളവും പ്രാണങ്കലപാനന
 ശാക്ഷവർ പ്രിനേയിരക്കയുമൊഴിയും
 താമവരണ്ടുമിയക്കമൊഴിക്കും
 തക്കപ്പുരദർഖിക്കുന്നൽപ്രാണാ-
 യാമപ്രായണരാമവർ നിയതാ-
 ഹാരവുമറിക്കിലവക്കിളുവേകാണ്.

മന

അന്തുചെച്ചുംകുഞ്ജതിക്കൽ ശ്രീ-
 ജ്ഞാമുതമാകിന്നതുമ്പുഹമ്മതിരി
 മതിതെളിവോരെയുവരവരതിയ
 മഹത്പ്രമിയന്നസനാതനമ്പുഹമം
 വിധിയാലേരിവർയജതമറിഞ്ഞവർ
 വേരേറിച്ചുബ്ലിയയോഗാഡികൾ
 മുതലാംകമ്മമനത്തും മുന്ന-
 മരത്തിടിയന്പുഹമത്താലുണ്ടാം.

മര

ഉണ്ണാകിയകമ്മംചെച്ചുംപോ-
 ത്രഞ്ഞ മ്പുഹമല്ലാനമതുള്ളിൽ
 കൊണ്ണേഡചെയ്യുന്നാലകമെമ്മം
 കരംവറിയപ്പിറവിയൈവോക്കിം;
 പാണേഡതാനമിതിന്നപ്പേഡം;
 പാത്താൻഡതാനതെക്കാഡം നല്ലവ-
 യണ്ണാംനന്നയനത്തിലുമില്ലെ-
 നോന്നത്തിനികിളുതാൻ തീന്ത്രുരചെയ്യേൻ. മര

ഉരെ ചയ്യാമിനിന്താനമലഞ്ഞെല്ല—
 യററമഹാകമ്മാംബുധിമല്ലേ
 കരയറിയാങ്കേതമാഹമിയനാവർ
 കരകോർഡാവത്രംതാനതോനിയിനാൽ
 ദൈവനമതിലേതീപ്പിടിപ്പേട്ടാ—
 ലോകയുമേവബ്ലീറാമത്രംപോതു
 കരതുകകമ്മാടവിവബ്ലീറാം
 കരദന്നരം താനാഗ്രിയിനാലേ.

മന്ത്ര

താനിയൊട്ടകിയകമ്മിശ്ശുഹായവർ
 നാടകതാകിയ ധിരത്രയാടേ
 യുനംവാരാതേയിന്തിരിയമ—
 തുഷ്ടിലടക്കിടിനവരന്നി;
 മാസപ്പരാതമിതിരിയാരകമേ
 മയലോചസംശയമെഴുവത്തും
 താനതതാൽസംശയമററിയാം
 നാട്ടകിൽമരറാനാലറിയാമോ?

മന്ത്ര

അറിവില്ലാതപിാപ്പുചുചേൻ്തി—
 ടുകമേസംശയമായ്‌വരുമെല്ലാ—
 മറമിനംതാനാഗ്രിയിള്ളക്കിയ—
 താമളവുംവണ്ണിച്ചുകളുംതേര
 തിരമിന്നംരാജാവിന്റത്വവ
 ചെയ്യുട്ടിക്കെന്നാരളിച്ചെയ്യും
 നിരമിനംമണിത്രഷിതനാകിയ
 നീലാഞ്ജനനിറമുടയമുകുന്ന.

മന്ത്ര

ഇതിച്ചതുതേമാല്ലും

അരഖാം അരദ്ധാധാം.

അംശാജാക്ഷനന്നനഞ്ചൻകര-

ണാകരനേവമുരത്തവയല്ലോ
തന്പാശങ്ങളുട്ടുകരിയതറിവാൾ

സാമർപ്പംരോംരായുംവിനാലെ
അരവോടേയജ്ഞന്നരചചയും-
നഴകിയകമ്മമിതനായുമുന്നേ
പ്രിവേസസ്യാസംനന്നനം
പ്രേത്തരചയുതമെന്തുമുരാരേ?

എ

എന്തിൽനല്ലതു രണ്ടിലുമെത-

നീനെനാട്ടചൊല്ലുകനിംലുനേന നീ
യെന്നതുകേട്ടുപണ്ടേവാത്തുജ-
നിവാരിയന്നനകളിച്ചുയും
നന്നിതുണ്ടുമിതനാലുംകേൾ
നലമീഡിയസസ്യാസമിതിൽക്കാർ
വെന്നികൊരുക്കംജജതാനമതിനു
വിശിഷ്ടതയുണ്ടനാൾ വിശ്രേഷണൾ.

രു

എണ്ണാംതയാശാഹപാശങ്ങളി-

ലെപ്പുച്ചുത്രം വിജിതാത്മാ ഉണ്ടെ
നാശാദികൾ വരുമല്ലവിലോരിടങ്ങം
നല്ലതു വരുമല്ലവതിലോരു സുവവും
വാചാമനതാൽക്കായത്താലും

വാരാതേകമ്മങ്ങളിയറി-

ഭ്രാഹാവസ്ഥയിൽനിന്നനാഴിയിന്നോൾ

ശിവമാകിയസസ്യാസിയോടൊപ്പും.

രു

ക്ഷേമഹാകമ്മണ്ണഭൂമിതിൽ വേ-

രാന്നാം സന്ധാസവുമെന്നലക്കേ
തക്കവരണഭയ്യുടയവരെന്നാട്

സംഗിപ്പാൻ പാണിയണ്ടനിന്നും
ഉൾക്കേശല്ലത്തിലിതോനൗന്നറിവവ-

നടനെന്നയുമാംവാന്നപ്പാതാ—
ദേഹക്കയുമേമയല്ലായ്യുതമതിനാ—

ഘടനെന്നാട് വേർവാനമസാദ്ധ്യം.

③

സാധുതപത്രതാട് കമ്മമിയർന്നി—

താന്ത്രികാടയാഫലം ത്യാഗിച്ചേ
ദേഹിക്കാതെനോടേ കുട്ടം

ചൂപരിയവർ തൊൻചെങ്ങുംതൊഴിലവിയും
തീതിയലും പരഞ്ഞുള്ളിയമതിനൊന്നാട്

ജയമില്ലാതവർ കമ്മമൊഴിനത്താ—
ലേതമോടേ നൃക്കൈയ്യുമതപ്പാ—
ലേന്നമരവക്കാരു സുവൈണ്ടാമോ?

④

ശതിവയ്വാൻ കമ്മമഹായോഗം

കൈൽപ്പോന്നമെന്നമിയറ്റിട്ടനവർ
വത്തികൈടവേ സാംഖ്യത്താലേയരു

സ്ഥാനാപ്പാട്ടിക്കണം വൈകാതേ
ജിതനായേന്നാംവ്യത്താലിയൽപ്പാരു

ദർശനയവന്നണ്ടാമത്രു തന്നേ
മതിമാൻകമ്മ മഹായോഗിക്കണം

വടിവിയലും ദർശനയെന്നറി നീ.

၃၄

അരിവൊട്ടുകേൾംക്കും കാണം വിംവോ—

• തദ്ദിക്കും മ്രാണിക്കും സ്പർശിക്കും
നെന്നിയിൽ നടക്കും പറയും മരി
നിവിക്കിച്ചുരങ്ങുമനന്തരമുന്നും
ചെരുകയടക്കും പുനരിവായപ്പോം
വരനാഴുമിന്ത്യാജനിന്ത്യിച വിഷയേ
ജുവോട്ടുപുക്കും തൊഴിലിവായനോ—
ഞ്ഞാനിപ്പമേ പലിയാങ്ങന്നുവുടയോട്.

5)

ഒന്നാഴിയാതെപ്പോക്കെമ്മംങ്ങളും—

മുടക്ക തൊസ്ത്രകാരന്നമായ് ചെയ്യേ—
യന്നതിനുയോലും കരതാതവ—
രക്കെമ്മംതെതാടു സംഗമകന്നിടം.
എന്നു താമരയിപ്പയും നീരുമ—
തെന്നാത്രോപാലുചെയ്യുവ ചെയ്യുവ
പ്രിനമതപ്പോലുന്നമതവർഘേൽ
പ്രിഞ്ഞാതൊരുപാപം മമവിജയം.

6)

ജയമൊട്ടു ബുദ്ധിമനംകൂയം പ്ര—

ബേദ്യന്തിച വിഷയമതെപ്പോം കൊണ്ണേ
നയമൊട്ടു നടമാടിനവനെപ്പോൽ
നലമീടിയ യോഗതെതാടു കമ്മം
നിയതവുമനൊടിയരകിലേ തൊഴിൽ
നിതരാംമുക്കി വര്ത്തും മായാ—
മയമാംഡാല സിഖിക്കും വിനിച്ചും
മററതിൽ സിഖിക്കും സംസാരം.

7)

സാരതയായോ താനൊന്നുത്തവാതിൽ
 തകംപുരമതിലതി സുവമെടിരിപ്പാൻ
 കാരണമായതു ക്ഷമ്മപലാനാം
 കാംക്ഷയെഴും ചെയ്യുംബനാലേ
 ചേയ്യംപലസില്പിക്കാരു കമ്മം
 ചെയ്യുമിപ്പുചെയ്യുകയുമിലപ്പാ-
 നായമറിഞ്ഞിപ്പതിനാരു നിപ്പണത-
 രിവാനായോ താൻ ചൊപ്പാമിനം. മു

ചോപ്പാചയുമലാദിക്കളിപ്പാം
 കുരൈപ്പോക്കിയിവണ്ണു കമ്മ-
 തെപ്പംചെയ്യും കെറശലമറിവാ-
 നിടക്കയോർക്കൾ ജിതേന്ത്രിയരിനീ
 വല്ലാതജ്ഞാനനാരൂതമായോ
 വളരെഖിഞ്ഞാം വെളിയിൽവരാതേ
 ചെപ്പാപ്പാണികളും മോഹിച്ചേ-
 തികളാമതിലുഴലിനിതു മുരം. മു

മുറിട്ടു അതാനത്താൽ മൃഡത
 മഴുതുകനാലവർ തന്നണർവോളി-
 മുറിട്ടു ദിനകരനാകാശേ
 യോളിചെയ്യിനന്ത്രേപാലോളിചെയ്യും
 മുറിട്ടു പാതവുമററവന്തി-
 ഗ്രൂലാത്മാവാം പിന്നപ്പിരവിയു-
 മറിട്ടു പിശവിയുമററാൽപ്പുരു-
 മാനനവുമണ്ണാമറി പിജയാ. മു

അറിവിന്മനരാമമുത്വമണ്ണോ—

യറിവേദജ്ഞായ മരണ്യാനാകിലു—

മുരക്കലധനിനൽ ഗൃഹിമാംസാദികർ—

ഓപജീവിച്ചുഴലിനവനാകിലും

ഉതിയിച്ചവിലുച്ചാദത്ത്‌വമരണയു—

മൊന്നായും ഭാവിക്കം സമദർശികൾ

കുവരുപണ്യിതവരു മഹിമാനം

ഇന്നങ്ങളുപുവരു ഭ്രമിഥിപ്പുരോ?

ഫന

ഭ്രമിയിലിപ്രിയമത്രവിഷയാദി

ഭ്രജിക്കം സുവമതനിത്രമിതൈനോ—

തന്മുഖത്തിനെയുമാളിലിക്കഴ്ച്ചു

യഴകൊച്ചനിത്രാനന്ദാശ്രിതനായും

തീമവരാതേ നില്പവനന്നം

വിററിവും ചേരാനിഹലോകേ

താമഴിജും സുവമതിപനാച്ചുചേന്നാൽ

താനവകർക്കണഴിയാതിംഞണ്ണം.

ഫർ

ഉണ്ടാകിയദേഹത്താച്ചക്രടി—

യുടബേദ്യുകാരുക്കോയാദികൾ

കൊണ്ടാടാമല്ലിയറുമതികര

ക്രറിയത്താനവുമേരിയസുവച്ചും

തണ്ടാഞ്ചവയങ്മവനതിനാൽമെയും

തകമാനന്ദപദം പ്രാപിക്ഷം

പഞ്ചമായയയിനാൽ ചിററിവും

പരാമവക്ഷ വരാചററിവും.

൧ 4

മഹം വിഷയാദിത്തിലച്ചിയാതേ
 മനസിപൊരുപ്പിച്ചിത്തിനുമെല്ലാം
 വെറിമിക്കംപുത്രവത്തിൽമേഖലു്
 വിഴികൊടുന്നോക്ക മുരളുച്ചകോടേ
 ഉറിച്ചംപ്രാണാചാനസമംചേ—
 യുടനേ കാമങ്കാധിക്യാദികൾ
 പറ്റ റവിട്ടോർ സംസാരാദ്ധ്വനി—
 പാരമരിഞ്ഞത്തരാർ ഭാരതവീരാ.

മന്ത്ര

ഭാരതകലതിലക്യജഞ്ചാദികൾ
 പരിചിയല്ലംഡാനം തവമുലകം
 ചേരുമതെങ്കലതെപ്പാമുള്ളിൽ
 തേരിച്ചുണ്ടാംബന്ധജന്മാനപ്പുത്തിൾ
 ഡിരതയോടുമറിഞ്ഞതവരെന്നാണ്
 ചേരുമതെന്നതെള്ളിഞ്ഞുരചച്ചും
 നാരദവാണിയിലും വീജനയിലും
 നടമാട്ടം പുകഴുടയപുരാണാർ.

മന്ത്ര

ഇതിപാമുമോഭല്പരായഃ

ആരാധനായാൾ.

പുകഴ്മികമയിന്ത്രിയോട് പിന്നയുമുരത്താൻ

പുണ്യപൂര്ണഹസ്തമുനികർമ്മന്മുകിൽവെള്ളന്
അകമുണ്ട് വിയന്നവിലകമ്പഠമൊക്കെയു—

മനാശ്രദ്ധിതനമായിവയിക്കാറിമങ്ങവിനോൻ
മികവടയഞ്ചാനി നല്ല യോഗിയജ്ഞത്വംചെയ്യു—

വിനയമുരകമ്മിയിവർമ്മവത്തിവൻകാണം;
പകയരോടുനേർക്കൊടിയകാമമൊട്ടംവിനകർ
പലവകപെള്ളിനവനിയോഗിവടിവാകാ. ۳

യോഗമതിയാദവത്തുയോഗംവരവാനമതി—

ലോകാവിതകവിനചെയ്യുതനിമിത്തം
നീക്കത്തുയോഗമിത്രവല്ലനചെയ്യിനളവിൽ

നിന്നവിനയാക്കയെരിപുക്കവിരകൊക്കണം;
ഭോഗവിഷയാദികളിൽമേഘംചെവവിഡികരി
ചോറക്കൈനനനിരിത്തിവളർക്കമ്പഠംവിട്ടോൻ
നീക്കത്തുകിൽപ്പരമയോഗികളിൽമേലായ”
നിന്നവനവന്നനികർമ്മനിലിനിയാരേ. ۲

ഇനിയറിക്കല്ലാവരില്ലുംതന്നെമേലാക്കവത്തു—

മെള്ളിമയോടുകൈശ്ചപ്പെട്ടതിട്ടിട്ടവത്തുമത്തുതാൻ
തന്നെമുനിവുചെയ്യുന്നർക്കളാർത്താനല്ലാൽ
തക്കമുറവുംതാൻതനിക്കൈനനിമറായതേളാർ
മനതളിച്ചടക്കമവന്നെയവന്നബന്ധപ്പു

മററവർത്തമഴുപ്പകയായവർകൾഡ്രൂം
വിനയരമവന്നണ്ണർവ്വമായതറിവേകേരി
പ്രിയമെഴുവിള്ളക്കിനെമരിയുള്ളമിത്തള്ളണ്ണാ. ۳

ഇങ്ങളുവിളഞ്ഞും നല്പുതാനും വിശ്വാസമാ-
യിതക്കുള്ളൂത്തത്തിനാലെത്തും തുപ്പനാ-
യോകമനമിഷനു ശീതോഷ്ണനുവുംവുമൊ-
ടുവകിച്ചവമാനവും മാനവുതുല്പരമായ്
പെരിയ കനകത്തിനോടോടുമൊത്തങ്ങൾ
വിനമനസിക്കണ്ടിസവി സ്വന്ധസാധുകൾ മ-
റാമിശ മട്ടയോൾ മകിഴ്വോൾ മഹാപാചിയൈ-
നവരരയാങ്ഗോൽക്കിന്നേതാൾമഹായോഗിയാം.

യോഗമത്തംകലണ്ണും പരിച്ചുകേൾന്തി-
യോനിന്നർമ്മാംശയിയലാതു നില നിനേ
ആകലമില്ലാമലപരിത്രമിഷമായേ-
യദിത്രയാദികളിൽ നല്പതാരിടത്തിൽ
നീഴുക്കണ്ണിരത്തി മുഹൂർമതിൾ മേലേ
നിലചയാട്ടപട്ടത്തു തുകിലിട്ടിലിങ്ങേ
തുകിവിതരാതു മനമൊന്നുപെട നന്നായ്
ശ്രോതു മുതലിത്രിയ ക്രിയാദികളുംശിഖേത. ③

ജേയമൊട ചീതമുടനെത്തിട്ടമനോരം
നെഞ്ചിനതി ശ്രദ്ധതയുമെയ്യുമത്തുലും
കായമൊട ശ്രീവമുടനേ ശിരചുംനേരേ
കയതിയതിലോനു ഹലിയാതതു ധരിച്ചേ
നോയകലവേ തെളിഞ്ഞു നാസികതന്നാഗേ
നോക്കിയമി ശാന്തതയു മാക്കിമന്നതാരിൽ
പോയഭയമോടിങ്ങനു കാമവുമകനേ
ചുനങ്ങനവിനോഡണയ മേരുവതുയോഗം. ④

മേവുമവനനനയണ്ണയുംമരണകാലേ
വേറിതറിച്ചോരമിക്കവണ്ണമവങ്ങാർ
ജീവനത്രഹോയതിനെ നേതരങ്ങളോവോനും
ചീനയിൽ മരനനാത്വരങ്ങളുടിരങ്ങാനും
കേവലമിയോതമണ്ണാതൊഴിഞ്ഞുമെന്നാൽ
കേൾപ്പുഴുവിഹാരമൊട്ടരക്കമരനും മ—
റീവകപേജകക്കുരുഷകരയാഴിഞ്ഞെന്തെ
ഖന്യമൊടിയറരമവനയും നസ്യയോനും.

၅

എഴുവിഷയാദികളിൽ റീണ്ണശ്ലുമസ്ത—
ബേദ്രിയമറിഞ്ഞതിവകനു പരമാനും
മെരുറിവിലെയുമകതാത്മതനേന്നര
മേവിവങ്ങം വായുതടയാതവിടെ വയ്ക്കും
തുഞ്ഞുവളർച്ചപസമമാവവൻ വിളങ്ങും
ശോഭയോടുമണ്ണവരംദേശംഞ്ഞാർവ്വത്വനേ
വൈന്തുമവിലാനിറഞ്ഞുനിന്നും ഏരമാത്മാ—
ഖാമതിനൊടുത്തുമധികം സുവമൊടാപ്പോയി. ၇

അപ്പുംതിലെയും വരമിനുമത്രചോതവാ—
നന്നാമിപ്പയതിനന്നികർ മരണസുവമുണ്ടോ?
എപ്പുംതിലുമിന്ത്രിയമതിനും റിഷയമെയ്യാ—
തെന്തുംസുവംയാതെശ്ശങ്ങുവും സുവമതേക്കുൾ
ത്യുമിഹലോകമതിലുള്ള സുവംമറുഡം
തത്രസുവഭിഖമുടക്ക ചുട്ടകളിരെപ്പാം
എപ്പുംതിലും സമമിയനു എദയേത—
നിന്ത്രിയമദാദികളുടക്കവത്രയോനും.

၈

യോഗമതിയറുമള്ളവേസുടലിൽവേലാ—
 ലുട്ടക്കവവേയൊരുവർ ചാടകിലും നീടാർ—
 നാഗങ്ങളണ്ടിന് ചെള്ളിട്ടകിലും മെയ് മേര
 നാടിയന്ത്രമുടക്കിലും നിട്ടമകനേ
 അകുമതിലേറിയപരം സുവമ്പൂലേം—
 നാലീടർചെള്ളാനരിയതേ പരമയോഗം.
 നീ കത്തിവെദവിഷയത്തിലാഴിയാതെ
 നിരത്തുക്കണ്ണുംഗാം നന്നിൽ മാനസസ്വാജം.

മനസ്സിജംചെവിക്കത്തക്കരണമെന്നം
 വലായിൽവലയാതത്തുയരിച്ചു നിജബുദ്ധ്യം
 ദിനമിവണ്ണം യോഗമിയന്നീടിനവരുളിൽ
 ദിവ്യസുവമയുമു നിൽ ക്കവിതുകേൾ നീ
 പുനിതമൊട്ടക്കണ്ണ നൽക്കുതമവിലത്തും
 പുനരവിലക്കുതവ്വേദയത്തിലേതന്നും
 മനസിസുവമോട്ടകാണാം തെള്ളിഞ്ഞതറവും
 മഹിമയുടെയോഗമതിനാവിന്ന മിത്രങ്കേൾ. മൃ

ഇതമൊട്ടതെള്ളിത്തുടർത്തനീയയല്ലാവുയി—
 സ്കിട്ടയുമയിരോക്കയും പാട്ടതന്നുള്ളിലും
 സതതമഴക്കോട്ടക്കണ്ണാഡക്കാശയും
 ചരതമൊട്ടതൊൻ നിനച്ചുംലുമൊന്നാവണ്ണോ?
 കുതമൊടവാനാലുനിക്കണ വരാക്കേട്ടന്തി—
 ക്കനിവിനോട്ടതൊന്നാവൻ താനതായുനിന്നതും
 മനസിതെള്ളിവോട്ടിവേണ്ണാം ഗ്രഹിക്കുന്നതാൻ
 മനസിതെള്ളിവോട്ടത്രും വല്ലഭൻ വോപ്പിനാൻ. മൃ

അനീവല്ലഭനേവം തിരുവുള്ളം

ചെയ്യുതകേടുള്ളന നഠചെയ്യാൻ
ദേവ! ചരാചരമെലവുമൊന്നായ്
ഒർന്നചെയ്യുത യോഗമതെന്നായ്
കാവലിൽനിസ്താതേയോടിന
കയത്രുപിടിപ്പുതയ്ക്കും; കാറിനെ
യേ വരിക്കന പിടിച്ചു നിരത്താ-
മെക്കിലിതുമനോ കയതിനോൻ. മന

കയതിട്ടക നീ യെന്നവനോടെ

കയണാകരനയണാംബുജനയനൻ
വങ്മിതു ചെവരാശ്രമൊട്ടല്ലാസം
വഴിയേ ചെസ്തുതി വരാതവയുണ്ടാ
കരണാദിക്കൂരേറ്റം റോന്നവർ
ഒക്കെക്കാള്ളംയോഗവുമഴകോട-
* നഠചെയ്യം മുകിയുമെനിമുകുന്നനോ-
ടുടന്നചെയ്യാനജ്ഞനനവിഡേ. മര

വിടനായേ യോഗം നന്ദനാളം

വിയന്നീച്ചിട്ട് ചെയ്യിനതിനുടക്കമല്ലോ-
യുടനേവിഷയാദിയിൽ മോഹിതനാ-
യുംയോഗം മനനവന്നയിൻപോയാൽ
അടയന്നതു പുനരവന്നയന്നതിങ്ങാ-
വച്ചുതനേന യോഗതെതാട കർമ്മവു-
മനയ നശിച്ച മരിച്ചുലടവ-
തയോഗതിയോഗന്നരൂപിത്തുള്ളായ് മറ

തരങ്ങൾചെയ്യുതിനകട സംശയമൊക്കെ-
 അകററിച്ചവാൻ നിന്തിങ്കവടിയല്ലോ—
 ലൊകവങ്ങളുംരോ സ്ഥാമീരെന്ന—
 വുവനങ്ങൾപോൾ ചെയ്യാൻ വിജയനാടമലവൻ
 പരമജതാനികളിൽ ചെയ്തില്ലമൊക്കെ
 പഴിയില്ലതു നിൽക്കുവിനൊടിത്രകേ-
 ഖിങ്കളുംരോ മരനാമരിച്ചു—
 ലെയ്യും ഗതിയേതെന്നതു ചൊല്ലാം. മന്ത്രം

ചോലേരും യജ്ഞാഭികർം ചെയ്യാൽ
 ദോഢേയാടവർ മരവീടിനലോകെ
 കല്പാണംതൊടിങ്ങനു സുവിശ്വ
 കാലമശേഷമക്കനവസ്താനേ
 ഏപ്പാംപുകഴ്ചുപകലമതിലോ
 കൈടിയയോഗികൾ തന്റുകലമതിലോ—
 വുല്പാണംതൊട്ടു മുളനായ് മുൻചെ-
 രുണാകിയ ഡോഗതൊട്ടു ചേരം. *

ഡോഗമിതൊക്കവൻ പുവ്മിയന്നവ—
 ഡോഗവർത്തരാദേതു തനിയേവങ്ങമത്ര
 ഡോഗമക്കേന ഡോഗമിവള്ളും
 പുരിയുമവക്കം പുനരിതുനന്ന—
 നാകം തെളിവൊച്ചരപ്പുവനം വങ്ങ—
 മഴക്കിയ ഗതിവിഷയം നിലനില്ലോ—
 താകിലുമയർ ഗതിയതിലേ ഡോഗിയ—
 രജഞ്ഞാനാഭികർ തീന്തനെന്നയ്യും. മന്ത്രം

എഴു വനേ നിന്മരിയ തപ്പസ്യക-
ശ്രദ്ധാം ചെയ്തിനവർകളിലും
പൊയുവിൽ ശാസ്ത്രാശികളിലും
ശ്രദ്ധാ കരാപരിപ്പവർകളിലും
കൈതവമീനി മഹാകമ്മജൾ
കരത്തോട് ചെയ്തിനവർകളിലും
മെഴുവയേണ്ടാറിനിനാവ-
നെപ്പാരിലുമധികാം പുനരറി നീ.

മന

എപ്പാക്കമ്മിയിലും തൊനികളിലു-
മീടിയ താപസർ ഷോഖികൾക്കമിലു-
മെപ്പാരിലുമെന്ന പ്രിയമുടയവ-
നേവനെന്നിക്കവനേ പ്രിയമെന്നേ
നപ്പാ നീയറികെന്നമ സാരസ-
നയനാം മദ്ദഹരൂതമജനോചചേഡനാ-
നെപ്പാ പ്രാണികളിലുമയിരായ്തൊ-
നേകാത്മാവായും നിന്മഹാത്മാ.

ര' ०

ഇതിഷ്വോഭ്രായഃ

എഴുപറ്റം അധ്യായം.

നിന്നമനസ്സുകാണ്ടനെ നിന്ത്തു
 നിരന്തരവും യോഗം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ
 വന്നടെനെ മാമാശ്രിതനാകി
 മകിഴീനവെന്നെന്നോടേ കുട്ടംകേരം
 എന്നതിനില്ലോയെ സംശയമരഹി
 യെന്നുകൊണ്ടുമനുവറിപ്പാനിന്നും
 നന്നിമിക്കം ഞാനം വിജിതാനം
 ഞാനാരചവള്ളാമെന്നാൽചെയ്യാൻ.

താനറിവുടയവെന്നവതനേക-
 സമഖ്യംമാറ്റാഷ്ടർ തങ്ങളിലെവായവൻ
 താനതിൽവച്ചുമനേകസഹായം
 തനിലുമൊയവന്നും തത്പര്യം
 താനതിൽവച്ചുമനേകസഹായം
 തനിലുമെന്നെന്നരിഞ്ഞവെന്നാൽവാൻ
 താനതിവള്ളും നീങ്ങരികെന്നായ്
 ധരണിവരണടന്നതളിച്ചെയ്യാൻ.

ധരണിജലംതീമായങ്ങളവംമന-
 താരോട്ട് ബുദ്ധിയഹങ്കാരവുമെ-
 നോയപടിച്ചൊന്നവയെടുമിതല്ലോ-
 ലുടൽ നേരും ജീവനമായുമേലുായ്
 മതവിയതനുടെ മായയതന്നറി *
 മറം കണ്ണതു കേട്ടതു നിൽപ്പിത്തു
 ചൗമുലകതിലുതഭവനാശാദികരം
 താനെന്നാലവിലവുമെന്നറിയായ്.

അറിവൊന്നുത്തയിരോച്ചലക്ഷ്മാ—
മദ്ബാച്ചതാൻ കാണിനിതു കേൾനീ
യറവിനനാടേയ സുഭ്രൂമനിഗണമിവ
യുട്ടയവുംപോൽ നാടങ്ങതായേ
തിരമൊച്ചതാനവില്ലതിനമുള്ളിൽ
ചേന്നതുജലമതിലേ രസമതു താ-
നിന്നവ! ചരുഞ്ഞിത്യുഹാതാട
രശ്മിയതായ് മേവിനാതു താനേ.

ര'

താനെന്നാറിവെദത്തിനു പ്രണവം
നലമീടിയ വാനിനു ശബ്ദം താൻ
മാണഷരിൽ പ്രഭാഷമായതുതാൻ
മറവനിക്കണ്ണുഹന്യമത്രം താൻ
ദിനതയീനീ വൈശ്രാനരംഭം
തേജസ്സുംതാൻ ഭ്രതമനത്തിനു
ഹാനിവരാതൊഴി ജീവനഹം തവ-
മാളിനവർകൾ തപസ്സും താനേ.

ഡ

താനേ ബുദ്ധിമനം ബുദ്ധിയുമരി
നലമൊച്ച തേജസ്സ പികരംതേജസ്സും
താനേ ബലവാനാർത്ഥൻ ബലവും
താനീകികരംതന്നാട താനമത്രം താൻ
താനേ ക്ഷമയുടയോക്കാവായതു
നന്നിമികം പടയാളികരംപുകരംതാൻ
താനേ കാമമനത്തു മകന്നാട
നാടകിലവതിൽ നിന്നിവാള്ളും.

ഓ

നാടിയസത്പരജൈസ്റ്റുമഹളംമാട്
 നമ്മിടയേ പോരുവിലറ്റു മുളവാം
 കുടയവററിം തൊനാധാരാ
 കുറിയവററിം കെത്തൊനാം തൊൻ
 ഇംഗിരുടാം തിരുനാഞ്ചാൽമോഹ-
 മിയന്നശലും പ്രാണികളുള്ളാമിനി
 നീടിയരുന്നമിവയോക്കയകന്തി
 നിർദ്ദിശനനാമെന്നായു മറിയാ കാണം.

കാണായ് നീനും മായയിനാൽ
 കണ്ണകൾമറത്തു കയറ്റുമഴിഞ്ഞത
 പുണാദിവുംളിലോരെഷ്ടുവും
 പുനരപി പുനരപി മായയിനാലേ
 ചേണാന്നവിലജഗത്തുമതിവ
 തികപ്പോട് മോഹികിനു യല്ലാൽ
 നാണാളാ ഭാഷംക്കമ്മികളായ
 നരാധമരാതവയമെന്നാട്ടേരാർ.

ചേരുന്നുമാം ചതുർവ്വിധമത്രകൾ
 അവുമില്ലാതവനാൽത്തിയിയന്നോൻ
 നേരെഴുമന്മാടയോൻ മെമ്പുന്നങ്ങം
 നിരപമരാനിയുമെന്നിവർ നാൽവരിൽ
 വേരിതകം പുകൾ തൊനിയിലേറാം
 വേഴ്ത്രയനിക്കവനെന്നായുമത്രപോ-
 ലീരമൊടേയിരവക്കം ഭ്രതിയു-
 മേകമതായ് വരുമെന്നതുമരിന്നി.

അറികിലവൻ്തനേ ഞാനായതു-

മവനാട് നേതരെ ചാളതിനാണോ-
യറിവൊടവൻ ചെയ്യും തൊഴിലവിലവു-

മഹമെന്നതിനൊരു സംശയമുണ്ടോ
പിരിയാനരനിമിഷവുമെന്നോടും

പുത്രമതിനായും മമപോതവെന്നപ്രതി
പിരിവിയകത്തനോട് സാധ്യജ്ഞം
പെടുവാതിനൊരു സംശയമതുമുണ്ടോ. മു

ഉണ്ടുവക്കുളിലോളിത്തുമിഴംപര-

നൊരുപാതയ്ക്കാമവിലേശനിവുലകിൽ
കണ്ണവയവിലവുമെന്നംനകമേ
കത്തിനുവന്നതിനുൾപ്പെടുമോത്തായും
പാണ്ടുളിഞ്ഞാനത്തിമരംപോം

പരിചാവാട് ഞാനാർക്കോദയമതിനാ-
വിണ്ണങ്ങൾ വരായ്യാൻ ഞാൻചാല്പിനുവ-
യിന്ന മിതത്തൊട്ട് കേരക്കയിവള്ളു. മു

ഇന്ദ്രേംബടിയാവനൊരുത്ത-

നിയാരുതായ ദേവതയും പൂജിച്ചായും
വാടാതവനലിമതമാകിന്നതു

വടിവൊട്ട് നൽകീടിന്നതു ഞാനേ
തേട്ടേതേ കളിയാലേ യോരവൻ

ചിന്തയോദ്യർ ത്രിക്കിലുമവനക-
മാടാതേ കേടില്ലാതോര-

സ്വരജ്ജിനിന്നതു ഞാനിന്നം കേൾ. മു.

കേളിമിക്കം മെരുകിയ ദൈവം
 കൈക്കുപ്പാട്ടുമുത്താനെന്നെന്നായ ദൈവം
 നാർത്തോദം തൊഴുമവൻകർക്കണ്ണാം
 നാമയിയന്നപ്പെലാങ്ങന്തും
 കേൾന്നിഷ്മാമാരാധന ചെയ്തിൽ
 കേടിപ്പാനുമകൾ ചജമരച്ച
 മേളമിതറിയാർ മായയിനാൽ ഞാൻ
 ദബളിയാകാമത്ര മരഞ്ഞത്തിനാലേ. മര

മരിവൻ ഞാൻ പ്രത്തിയിലതിനാലോങ്
 മാരാഷ്ട്രാമമവടിവിനെയറിയാ-
 റിവനിവൻ നാരാധനനുന്നേ-
 യേവക്ഷം തെളിയാ ഫോട്ടാലും
 മരവനിവൻ പുനരൈന്നനിന്നപ്പോൾ
 മാഡാട്ട സമമറിയാ മുഖമും-
 രഭമാട്ട വേദമഹം സമതീതവു-
 മായെന്നിന പരംപൊക്കളും ഞാൻ. മര'

ഞാനറിവേൻ പോയതുമിനി നട്ടവിൽ
 നടപ്പുത്തവും മേൽ വഞ്ചവത്തുമെല്ലാം
 താജനാഡുവരുമുണ്ട് നിലച്ചാം ശാർ
 സന്തതവും ദ്രവ്യപങ്ങളിനാലേ
 മാനമികഴ്ന്നു തൊന്നമകന്ന
 ദയങ്ങിമാന പിന്നിട്ടുമതിനാ-
 ഘുനമിയന്നേ നാനായോനിയി-
 ലുശല്ലും തൊഴിലോങ് കാലവുമൊഴിയാ. മര

ഒക്കാലവു മൊഴിയാതെ പൂർഖ്-
മുഴത്തുണ്ടാക്കിയ പാളമന്ത്രം
വിരവോടു പുന്നുമരഹാകമ്മതാൽ
വേരുമത്ര വേരററാൽ മുറം
മരവീടിൽ പ്രസ്ത്രജ്ഞിനാലേ
വന്നമഹാമോഹം പോം; പോയാൽ
കത്തിട്ടവിൾ പുനരൈന്നയുമതിനാൽ
കത്താർ പ്രിവിശയയവരാങ്ങാളും. മന്ത്ര

നാളംജന്മ ജരാമരണാദികൾ
നാടിശരീരത്താൽ പേടിവരായ്ക്ക്
കേളിനിയപ്പാതമമതോടധികം
കേവലമധിദേവമാടധിയജ്ഞം
മീഴവുമെന്നിവ തന്നൊട്ടുമൊന്നായ്
മേവിട്ടംമതത്രം തെളിശ്ശാർ
മാളിംചുംചുംക്ലുമനന്ത്രംനേരു
മാഴയാന്നാ മകിഴ്മുരുരുചേയ്യാൻ. മന്ത്ര

ഇതിസംഗമോല്ലായഃ

എട്ടാം അംഗ്രേജിയം.

- മായവനോടെ ഫോല്ലും ചെള്ളാൻ
 മനവനാകിയ കരകളതിലുകൾ
 നായകനേന്തു ബ്രഹ്മമാടല്ലുംതമം
 നലകമ്പത്തിനൊന്തേയഡിത്രുതം
 നീയധിജശ്വരവുമധിദൈവവുമിന്ന്
 നിങ്ങളുമനെ ദേഹത്തിലുമന്ത്ര-
 മീഴയിൽ പോമള്ളവിൽപ്പുരുഥുമയെ
 യൈങ്ങുനെ തെളിയിന്നതുമുരചെള്ളായു് മ
- ഉരചെള്ളാനരിയത്തു ബ്രഹ്മംപുന-
 യത്തമമതിപ്പുത്തമമായു് നിന്നു
 പരമസ്ത്രാവോഭ്രാതമം ഭ്രതോ-
 തഭ്രുകരമായതു കമ്മവുമനുനി
 ക്ഷണഭാവം മമ ഭ്രതവുമനുനി
 കേവലമാമധിദൈവം പുത്രഷൻ
 പരിചിനോടധിജശ്വരം താനുനി
 പാത്മിവനേയിനം വിലവറി നീ. റ
- അവിവൊടിവിള്ളു മരന്നുഡായാം
 യാതൊരുവൻ താൻ നിന്നവിലുന്നുാൻ
 കുവിഞ്ഞാതവനുനും കുട്ടം
 കുടകിലതിനൊരു സംശയമണ്ണോ?
 അരുതിവരുന്നോരു യാതൊരുവൻ
 യാതൊന്നിനെ നിന്നവുറരാനതിവേ
 കുടകിയക്കത്തിട്ടമുന്നതു പോലെ
 കുറാമിനം കേരംകുങ്കവീരാ? റ

ക്രിവിരാ തന്റെലേൻ വടിവും-
 ക്രിവിരാ തന്റെലേൻ വടിവും-
 പൊതുക്കതിന്റെലേൻ ക്രിവിരാ
 പുന്നതിനില്ലോ സംശയമന്നാൻ
 അരിയ ക്രിവിരാ സംശയമന്നാൻ
 യൂദിലാഷകളുണ്ടാണില്ല മിസ്റ്ററൈ
 മക്രിടിന്നാൻ സൃഷ്ടപ്രഭയെന
 വടിവാന്നാൽ പ്രദാനമെച്ചും.

⑧

ഒൻ്തന ചെയ്യുതിനായതതാകിയ
 തേജോസ്തുപനെ വാച്ച് മനതാൽ
 പെയമെഡവക്കിം സുതിചെയ്യുന്നു
 പേത്തതു ഭാവിക്കുമതതാകിയ
 നിങ്ങപമപരമാനന്ദനന്യരിയ
 നിരജാന നിന്മചനിത്രേന മക്രു
 പരിചൂടു യോഗം മരണദശാധാരം
 ദയമൊട്ടു മനവാദുക്കലുന്നാൽ.

⑨

അവനൊടുമേ ഭ്രംബാർമാലു പ്രാണനെ
 യാവേഴിച്ചുവേച്ചു വിട്ടവോൻ
 മുന്പുരചെയ്യു പരംപൊതുജ്ഞാനേ
 മറരംചെർവതു നിശ്ചയമരഹാ;
 ഇവമാടിടിയ ദൈവജ്ഞനാ-
 രിയാതൊന്നിനെ യഴിഞ്ഞതിരുവെൻപാ-
 രോവതു വാതിൽത്തകം ക്രിട്ടാൽ
 ഫോറിക്കളുണ്ടിന്നതു യാതൊന്നിനെ.

നൃ

യാതൊന്നിനെ നിനവിക്കുള്ളൂ—
 ലാശയകനിട്ടമത്സംക്ഷേപി-
 ച്ചാഡരെവോട് ചൊൽവൻദ്രാഡ-
 ഉന്തുമടച്ചു മനസ്സിനെ എറഞ്ഞേ
 മോദനയോട് നിരത്തിയിത്തത്താട്ട ●
 ചൊല്ലുമരം പ്രാണനെ മുർഖാവിൽ
 ബോധമൊടുവാറിയുടൻഡയോഗത്താട്ട
 ടുണ്ട് മഹാന്നാത്മാവായേ

၆

വായാലോമിത്യക്ഷരമോതി
 മകിഴുന്നകമേംഞ്ഞാല്പ്പാനിച്ചേ
 മാംബടിവാകിയ യുടയവിട്ടുവോണ്ട്
 വടിവോട് പരഹതിയെയ്ക്കുനിതെന്നാൽ
 ആരുംഡുതേ മരുവാനൊയ്യുമെന്ന—
 മനസ്സുമനുജ്ഞാടമെംന്നനിന്നും
 കായാംപുനിറമോട്ട് താനവരുടെ
 കൈവശമായ് വരുമെന്നതു മറിന്നി്

၇

നീയറി പുണ്യബലങ്ങൾ തുലശതാഞ്ച്
 ~ നിങ്ങപമനായ പിതാമഹലോകേ
 ആയപ്പുകാരമിരുന്നാനന്തി— .
 ചുവർകളുമവനിയിൽ വന്നപിൻ ചും
 തുരേയാതമൽപ്പാദമയ്ക്കിലവൻ
 സുവമഴിയാമീളാതെന്തു കാലവു—
 മായവക്കെങ്ങും റാളംമതിരുടെ—
 യവസാനം പറയാമതു കേരിന്നി.

၈

പാരയാം ചതുരിച്ചുശ്വാസംസഹരും .

പക്കുല്പനാജനാണഭാത്യന്തരാമത്ര
മരയാദേശയാദ പക്കഹെന്നറിനീ

മാനിതരാകിയങ്ങളവമാക്കം

നൈറിയൈഞ്ച്ചുപ്പുക്കരാവ്യക്തമിരണ്ടം

നീഞ്ഞി നിരഞ്ഞനമായു് നിഞ്ഞുള്ളമാ-
യറിവെഴുമാന്തിതർ മീളാനിലവയാ-.

സ്ത്രിവോർ പുക്കഴിവതുമെൻ മാനിമാനം. മം

എന്നൊട്ട് ചേന്നിടിനാവർത്താണ് പു-

രൈഹാലത്തുമരിക്കുമതെന്നം

പിന്നെയത്തുപാതവർ താൻമരണം

പ്രാഹിക്ക കാലവുമിവരണ്ടം

നിന്നൊട്ടുചൊപ്പാമഗ്നിശ്ചുംബാതി—

നിരംചപർപ്പകലുത്തരമയന്തിൽ

തന്നടക്കപിരിക്കിലവക്കേണ്ടയപിരിവികൾ

ധരണിയിലിപ്പിസ്സുവേ പുനരെന്നം. മഹ

പുനരപിജമവുമണ്ണാമിങ്കളും

പുകയേറും ദക്ഷിണമയന്തിൽ

തീർവ്വാട്ടവേറാം യോഗിതനിക്കം

താനിവരണ്ണിനമിപ്പവികല്ലും.

മനസാക്കർമ്മഹായോഗിക്കരൈ—

മരയജ്ഞരാ ഭാനംതവമതിലു—

ശ്രീസഹമഹാവാഹിലവുമെഴും—

യന്നരും യോഗിപ്പുകംപദമെഴും.

മഹ

ഇതിഞ്ഞുമോദ്ദ്രാഡ്യ

കുപതാമഖ്യായം.

പദമലർത്താഴത്തവരിലജ്യേ റം
 പരമപുമാനഭ്രംഗന്നിവകാണ്ടം
 മതമായില്ലെന്നറിവുറവനൊട്ട്
 മനവനേകേൾ പരമംതുഷ്യം
 മതിയില്ലെങ്കുള്ളതിൽ കേൾ നീ
 മനസാ തൊനമൊടു വിജ്ഞാനം
 പദമിതുകതിച്ചവിത്രം പുണ്യം
 പരമംതുമെിത്രസുവകരമെന്നാൻ.

. ۴

സുവമേരാജമഹാവിജ്യയമിത്ര
 സുന്ദരമാമിത്ര രാജരഹമസ്യം
 മികവിതുമവ്യാസമിത്രവഴിയനൊട്ട്
 മേവാതവർത്താൻജനിമരണാകരം
 അകലാതതിലുശ്ലിനവരെന്നറി-
 കവ്യകതാ പരിപൂർണ്ണമഹംപുന-
 രവില്ലവരാചവരത്രമന്ത്രത്രമി-
 തശക്കാട്ടമെന്നാച്ചുന്നർമർവത്രമി.

. ۵

അറികിലവരോട്ട തൊൻഡേവർവത്രമി-
 സ്വരിവുടയോക്കറിയാം കേവലമിത്ര
 പ്രാമേമേവുപ്രപഞ്ചമിവെള്ളാം
 പോത്തതിനാലുലക്കെനൊട്ട് കലരാ
 അറിയാതെന്നാടെമായയിനാഘൈ-
 യഴിച്ചുറാവഫവരകല്ലുമത്സ്യം-
 ലിറയവനായും തൊൻ നിഴ്ഞ്ഞം നിലയതി-
 ലെങ്ങും ചേന്നാണ്യാരോദനാളം.

. ۶

ക്ഷവയമെന്നാട്ടു ചേരാതെ

യോനാമെന്നവിഡാതെ പ്രംണികൾ
മരവീടിന്നതു കേളുകാശേ

വായുനിരത്തവും നില്പുത്രപോതു
പർത്തമിവെല്ലാമഴിവെയ്യും നാൾ

തകരാതുമെങ്ങളാത്രുളിവാം ഓരാഴിതെ-
ക്കാഞ്ചപടിക്കുവിലെ.....

നോത്തറിക്രൈതേപ്പേരണംശതാനേ.

③

ഞാനേരയല്ലാക്കമുഖവകിൽ

നടത്തിച്ചന്നതു ഭാദ്യപമകനോ
താനതിനാലേയേന്നാട്ടചേരാ

ധരണിപാലകനേയകമേം.

താനേന്തുരോത്തള്ളുവിന്നാലേ

തള്ളുവൊട്ടുകുട്ടചെച്ചാ തുടിയോട്ടനേർ-
മാണംഷർഹലമാകാംക്ഷിച്ചപ്പോ

വയ്ക്കിനാലാപിടർച്ചപ്പട്ടവത്തേപ്പാം.

③

എപ്പാപ്രാണികളെയുമുലകരിൽ തൊ-

നിന്മധിയന്നണംക്കിടിന്നതു-
മല്ലാത്തതുമവിലവുമേതാനെ-

നന്നിയാർന്നരൗഗന്നാന്നായിക്ക്ലേണ്ണ
പൊപ്പാത്പരസുരക്കളുടരകൾ

പൊങ്ങന്നാരേന്നയവക്കൊയന്നാളും
വല്ലാതിങ്ങനെചിലാർമ്മധനാർ

മമമായാവശ്രാജ്ഞഫലിന്നാർ.

၃

ഉഴുമനത്തുമാർക്കുമൊഴിവേത-
 യുള്ളിലുവന്നടന്നെന്നയുവനേ-
 യഴകൊച്ചവായാറുതിചേരേയു
 യാമളക്കമനെന്നയുമാരാധിച്ച
 പൊഴതൊന്നം പഴതാകാതെൻറക-
 ബുദ്ധിപൊങ്ങം പ്രാജ്ഞങ്ങൾ-
 യഴകൊച്ചമരഹമാർ ഭ്രമിയിൽ വ-
 നവതാരം ചെഴുവരെന്നറിനി.

၃

അറിവാച്ചകാലം പൊങ്കുംകെന്നതി-
 നാലുംതൊനമഹായജതത്താട്
 കരിയോനായ് ത്രമയം പലവായുൾ-
 കൊണ്ടനവാനവുമെന്നയർത്തിക്കും
 പൊരതിയിയനവർട്ട വൃത്തികൾംതൊന്ന്
 പുന്നതെചയ്യാമെജതമുഹംകുർ
 തിരമെഴുമള്ളതമഹാമഗ്രോഹം
 തിവൃന്ധശ്യമഹമാജുമഹം കേൾ.

ഭ

കേളുഹമഗ്നിയുതംതൊൻ വിശ്വം
 കൈയ്യുപ്പാട്ടപേരെറായമാതാവും തൊൻ
 കോളയതാകിയ്യതാതപ്പിതാമഹർ
 കരമരം വേദ്യമൊക്കാരം
 നീംമരളകൊച്ച സാമമെജുസ്സു
 നിനയ്യിലനത്തിനാക്കിയേരുന്നം തൊൻ
 മേളമെഴും പ്രഭസാക്ഷിയെവാക്കിം
 ബിജമഹംപ്രളയസ്ഥാനംതൊൻ.

എ

സ്ഥാനനിധിയാണ മഹം രവിശാഖയെ
യരണ്നിയിൽ എംരയുടെവരതും തൊൻ
വാനിടെ വച്ചുമിയറിയിരക്കു
വരുത്തുവരും തൊൻ ഭീമ്പായുള്ളുമാം
ആനതിരാടെ മുത്തുവും തൊന്തുവരയോ—
നന്ദിയാതവർ പല ധാരം ക്ഷേരു
വാസലകം വാള്ളാട്ടാനിയിൽ വീഴ്ച
വരുത്തിട്ടുവരു നാനാഭയാനിയിലോ..

മും

എന്ന നിഃന്തരവും പൂജിച്ചു—
ബൈഡവരുത്തുക്കും നിന്നുച്ചുരായെല്ലാം
പിന്നയതെന്നാതേ യെന്നകമേ
പ്രിയമൊട്ടു തൊനാവൻകൾക്കു കൊടുപ്പും;
അന്നുമധാദേശവാങ്ങുന്നെല്ലാം—
മവരവരാലച്ചിച്ചീറിന്നതു—
മെന്നെന്നയതെന്നറിയവരിലായ്ക്കുലു..
മെന്നിലംഭിച്ചും പുനരെല്ലാം.

മും

അമുളമമരരെ ധാരിക്കിനാവ—
രമരങ്ങമാവർ പിറ്റു ക്കുള്ളയടക്കിൽ—
തനാമവരനു പിറ്റു ക്കുള്ള മാവർ
തനിൽനന്നി മറവിലവു മതവാള്ളു
കാമമുത്തയ്ക്കുംഞ്ഞുരുത്തെ
കനിബോട്ടു മാമാഞ്ഞിതരാകിനാവർ
തനമസിയാംതെ തൊനാമെന്നതു
സംശയമില്ലോരു ജാതിയുമെന്നേ.

മും

എന്നാലോരുപുഷ്ടിപ്പലപത്രമ् -

തിനിയജലം പുനരൈവതിലവിനൊ-
ടൊന്നാകിമുരേനുന്നവർത്തരിനെത-

യുള്ളിലതീവ പ്രിയത്താട്ടകൊർഡാവൻ
നന്നായ് അങ്ങേറ്റം ഭജിപ്പുവ നനാൽപ്പുവ -

നലാമൊട്ടലാനം ചെയ്യുവയെപ്പും -
മൊന്നായ് ക്കൊണ്ണതനിശായ് എ തീക്കി-

ലോളിവോട്ടമവർമ്മാമെയ്യുവൻമുരം.

മന

മുരംമെന്തിക്കു സമസ്തപ്പാണികൾ

മുഴുതും സമമോരു മാരംശരോട്ടം

ചുറവുമിശ്ശുരു ദേഖ്യുവുമിപ്പുതു

ചോപ്പാം മാം ഒക്കത്രാ വസ്തുവയം
പറഞ്ഞകിലവരോട് ഞാനംപറഞ്ഞ

പാരായ് നന്നരാത്രവരെയും പറേറ-
നന്നമിപ്പാത്തളവാപ്പം ചയ്യിലു -

മന്യരിലുണ്ണാമെന്തും പ്രിയമെന്നം.

മര'

എൻപ്രിയമെഴുമാരെപ്പാമെങ്കാ -

വിയററിടിനവനേനിയപാപം
വൻപൊട്ടം ചയ്യിലും വരനാട്ടനേരം

വസ്തുമുള്ളവർ ഭസ്തുദംരംഗാ
ശ്രവമവ്വേനുരംപലജാതിയു -

മെൻകുരംമാക്കിടതണ്ണാമോ ? -
അനുവരിലവനുന്നും പുനരൈനൊ -

യടക്കിലവക്കു പ്രാംസുക്കുണ്ണം.

മര'

ഉണ്ടാംപരഹതി മറ്റാവെവശ്രൂഷ-

മുട്ടേൻ പ്രത്യോഗംഗാഡാക്കം
മിണ്ണാതേയെയൻ പുകർവിസ്താരം

വേഴ്ചയൊച്ചം കേടുനീങ്ങുവക്കിൽ
പാണ്ടേകലും ബ്രാവമഞ്ചരാട്ടേ

പാരത്മീവരം നാം ദിക്കരൂദ്ധോതസി
ക്കോട്ടെതാഴക്കിലാരാംതുവജവതു

കയതി ഇരപ്പുതുമൊങ്കക്കുക്കുമാക് മന്ത്ര
കയതുകിളക്കവവുമാഴവുമാക്കം

കാണുതാക്കിയ സംസാരാജ്ഞവ-
മയമകൾക്കുടാക്കകരകൊള്ളിം

മഞ്ഞാനേനാമച്ചിച്ചിട്ടുകിൽ
വിരവോച്ചമിവയറിക്കന്നരഹചയ്യാൻ
വിധിമുഖഭവമുന്നിശ്ചരക്കണേ-
പ്രമുച്ചമാൻ ഭ്രാം തീപ്പുാൻ
പാലർക്കാണവനിയിലെള്ളതായുംനീനോൻ. മര

ഇതി നവമോല്ലായഃ.

പഠ്ഠാമല്ല്യായം.

എഴുപ്പിൽ പരമാം മമ വചനമി-
 തെപ്പാംകേട്ടതി സന്തോഷിപ്പു-
 നൃവില്ലാതെ ഭക്തിനിനക്ഷ-
 ണഭാക്യിനാലിനം കേളരചാ
 തെളിഡെഴും മനിജനമോച്ച സുരാസുര
 സിഖർ മഹാ വിദ്രാധരരിവർക്കു-
 മളര്തിബേജഹിമാനമൊരത്തൻ-
 മുന്നർവ്വങ്ങായാരനാദിയത്രും എന്ന്. .3

അനന്താദിയതാമെന്നട മഹിമാന
 മറിഞ്ഞവർ പാപാചന്ത്രത്തുരക്കണ
 സന്നാതനമാമെന്നാടു മരവിട്ടുവർ
 തക്കാജ ബുദ്ധിശ്രാനം മോക്ഷം
 അനേക ദ്രാനംമികം ശമദമസുവമിട-
 റശിച്ചതവമദയം ഭയമോഹം.
 ഭീമജന്മപ്രിയമബ്യഴിം ഭാനം
 കിവ്യതവംപച്ചിപ്പുകണ്ണാടുസന്ത്രം. .2

അംബേഡരമജലിവൈപ്പാമുള്ളവാ-
 യരിയുതവം ചേർച്ചാരിജനമോദേ
 പിബേബാദനാലുമനുഷ്ഠിം പ്രിയത്താട
 പിനൈ മമ മാനസ ഭാവമിത്തകൾ
 തുവമകന്നളവായവരെപ്പാം
 സുവമേറിയവുറവരുള്ളാതിച്ച-
 മഞ്ചമെന്ന നിന്മപ്പാർന്നനവി-
 നവർവ്വവസ്ഥാശഭവത്രും എന്ന്. .4

ഞാനേ യൈന നിന്മപ്പവർകൾക്കൊരു
നാശവാരാത്രെ രക്ഷിപ്പുതു
ദീനാവസ്ഥ വരാതവർമ്മാനസ—
താമിരമശ്രേഷ്ഠമരപ്പുതിനായേ
ഞാനേ ഞാനവിളക്കായ” എന്നതു
നടിയോടിനാതു കേടുജ്ഞിനന്മം
മാനാതീതപരബ്രഹ്മാനീ
മഹിമയ്യന പ്രദയാമം നീ.

⑤

പരമ്പരാജ്യാം പരമാഭാസംപര—
ശാശ്വത നമലനജാം പ്രഭാവനം
നിരന്തരവും മുനിമാർക്കരംഭവാനെ
* നീനാത്തജ്ഞിച്ചുജ്ഞിടിചത്തപ്പാം
തരന്തരമടിയേനോച്ചംചയ്യായ്
സകലജ്ഞാമയങ്ങന യവിലേശാ
അരിസ്തമനാകിച ലേഡാശ്രാനെ
യാദിജ്ഞാണപതിയേ നീയൈനാം.

⑥

എന്മം നീ വിനാതമവിഭ്രതികി—
വിതമൊട്ടമുലകിരിഖലാരോരോന്മായ
നിന്മപ്രകാരവുമെന്നാട് ചൊല്ലുക
നിമ്മലനേ നിന്ത വചനാമൃതരസം
ഈന ഭജിച്ചതിനാലേ തുജ്ഞി
യെനിക്കെണ്ണായിപ്പുബൈജമാനേ!
നന്നിക്കയാടിനമനിക്കിതു കേൾപ്പാൻ
നമുക്കു വാല്ലുക നംരായനാന!

१३

ചൊല്ലാമിതു വിസ്താരമെന്നേണിൽ
 തുലയാത്തില്ലതിലേജും പ്രധാനം
 നല്ലായ് കേരളി ഭ്രതാനാമയിൽ
 താനതിരംബന്ധാദ്യാന്തംമല്ലവും.
 ഏല്ലാജീതാഴുമാണിതും നാമാരാ-
 മീറ്റിയ വിസ്താരം പിംഗ്രീക്രിയ
 ചൊല്ലാരംഗത്തായതു താങ്ങെ
 തുലമണിച്ചി മരത്തുകളിൽത്താൻ.

၅

താനകിന്നതു നക്ഷത്രങ്ങളിൽ
 നലമിടിയ ചാപ്രാം ഘേഡാനം
 താനേസംമം ഓവാകൾത്താനിൽ
 നലമിക്കിട്ടുക്കുന്നിൽക്കും തിരു
 താനേമനാകിന്നതു പാണ്യവ
 നലമെഴും ഭ്രതാനാം ചെതനം
 താനേക്കല്ലാണാം ശൈരം
 നലയക്ഷിക്കി വിത്രേഷപ്രഥമംതാൻ.

വ

താനറി പാവകനെബർ വനുകളിൽ
 നല മലകളിൽ താൻ മേരപ്പുരോഹിത-
 രാനവർ തകളിലന്നി ബുഹസ്തി
 യദമവനഹമരി സേനാപതികളിൽ
 മാനിതസരസാമന്നി സമദ്ദം
 മഹാവികളിൽ തങ്ങളുള്ളിവാഹ-
 മേനയ ഗിരാമസ് "മെരുകാക്ഷരവും
 യജരണങ്ങളിൽ താനേജവയജനം.

ഓ

ജവമാട്ടമറിനി ദിനഗിരിയതു തൊൻ
• തിരമേറു സ്ഥാവരമാകിനാതി-
ലവധിയില്ലാവുക്കാശരയാ-
ലസ്തിമഹാദേവാവ്യികളിൽ നാഞ്ചർ
ദിവിമങ്കവിച്ചു ഗന്ധപ്പാണാം
ചിത്രമഹൻ സിഖാനാം കപിയൻ
ജവഭേദമശപ്പങ്ങളിലാട്ടുക്കെച്ചു-
ശ്രീഗുഹസ്ത കരികളിലെവരാവത്വം. മു

ഉറര നരാണാം രാജാവും തൊ-
കൊള്ളിവെഴുമാളുയമതിൽ വഞ്ചാ തൊൻ
മരദ മഹാദേഹക്കളിൽതൊന്തു സുരാഡി
മനോഭവനായതുമന്ത്രി പ്രജാനാം
കരാമരു വാസുകി സപ്ത്രാണാം
മുണ്ണാഖമന്ത്രനാഥരു നാഗാനാം
മുരം ജലജ്ഞത്താളിൽ രഘുസ്ത
മുനുപിതുകളിലപ്പുംരു തൊൻ. മഹ

യമതാമസ്തിയമൻ പ്രസ്ത്രാഭരം-
മിനമിയാനായ ഒദത്രുംനാം തൊ-
നമിത പരാക്രമനായ മുഖംപ്രത-
നഹം മുഹജാതികളിൽ പ്രക്ഷീണാം
സമമിയലാവിനതാസുതനാം തൊൻ
തദ്ദിനപവനൻ പ്രവതാമഹമറി
ക്ഷമയുടരഘുവരനാകിയ രാമൻ
ഗവർംട തസ്മൈമാടത്വവർകളിൽ തൊൻ. മഹ

കൈലുമരിന ത്യഷാണാം മകരം
കേവലമഹമെന്നറി നദികളിൽത്തോ—

നന്ത്രത്വാശ്വാക്കം ഗാഹാനദി
യാർ.യ സദ്ധ്രാണാമാസ്യനം

തല്ലൂലി തല്ലൂ വിദ്യുത്താമ—
ല്ലൂത്തമംഹാവിദ്യുത്തമെന്നറി

വൊൽപ്പുര വാക്കുത്തിൽ പ്രതിവാക്കും
സുവന്മേ തൊനെന്നാറിക വിശേഷാണി.

മര

അറിനീഡക്ഷ്യരമവത്താനി—
ലകാരം തൊൻപുനരി ദ്രവ്യപഠനാ—

വനിവാച്ചനിന സമാസാനാംക—
മൺഡളിംഗടിനദേഹലവും തൊൻ

അറിവേ കൊൽവത്തുതൊൻ കാസ്തപ്പത്താ—
നമ്പിനൊച്ചതഭവമാകവത്തും തൊൻ

തിരമെഴും ധൂതിനൊൻസ്‌മു തിനൊൻ ക്ഷമതൊൻ
തികഴ്ശായതിച്ചുന്നും തൊൻ.

മര

തൊനേമാസാനാം മുഹാലീപ്പം
നല്ലപ്പുത്തും കസുമാകരവും

തൊനേതേജസ്തികൾ തേജസ്സും
നലമേറിയ ജയമെഞ്ച വ്രവസായം

തൊനേ സതപ്വതാം സതപ്തം ആകരം
നലമെഴും പ്രജ്ഞിനാം പ്രജ്ഞാൻ തൊൻ

തൊനേ പാണ്യവരിൽ ശ്രീവിജയൻ
നലമുനിഗ്രീവേദവ്യാസൻ തൊൻ,

മര

ഞാൻ കവികളിലുണ്ടാം കവിയെന്നറി
 നല്ല തുഹരാനാം മെണ്ണനും ഞാനേ
 ഞാൻ കയ്താ ചീറ്റൽ അഞ്ചാടി ജനങ്ങളിൽ
 നന്നിമിക്കാം ആത്മാനമത്തെന്നറി നീ
 പീഡിക്കലോക മനസ്സിലും ഞാൻ
 വീജം വൈരാജിപ്പുമാമല്ലോ—
 ലോകിയതെന്ന് പ്രാദേശഭൂരച്ചുള്ളി—
 ലോരിക്കലുമതിനൊരാട്ടം ദാരാ. മനു

ഒടക്കമീസ്പാതമരകളിലിവ്വരെ—
 നാട തേങ്ങാംശുമ തിങ്കലുംിതെ—
 തുടക്കിയഴനകവിധി പുനരപ്പി ഞാ—
 നരവള്ളിനിത്രമെന്തിനും ഭ്രാന്തം
 അടക്കവുമെന്നട യംഗമതൊന്നി—
 ലടങ്ങിയതെന്നാനമു ഉശോദ
 പിടിച്ചു തുച്ചുള്ളവേഴ്ലുവലഭോട്ട—
 ചെങ്കമരങ്ങളുടുക്ക നടനു പുരാണാർ. മര

ഇതി ദശമേഖല്യായി.

പതിനൊന്നാമയ്യായം.

നടന്നിരുന്നുള്ളിലപ്പും മതനെന്നയകന്നമെല്ല
നലമികം നിന്നും തിരുവാചകാമുത്തമുള്ളിലം
തുടർമ്മക്കമെങ്കയെനിക്കുകന്നിരെൻ തന്പിരാനേ
സുവാ വരുമാറ്റനിയലക്കുമായ് നിന്നുണ്ടിവു തുപം
ചും രാത്രുകാശകയിലിമുള്ളതു കാട്ടുകുന്നേ
തെളിഞ്ഞുരുചെഴു പാത്രമന്ദിരം മന്ദിരം കാട്ടുവാനായ്
ഉടൻ നിജമന്നുസ നിന്നുവരുവ രൂപം പിരാൻ മോഴിന്താ-
രുവന്നിന്നീ വീ എന്നുംതു , നിന്നിരുക്കണം കയ്യേന്നു. മ

കാ കു ഭൂ ചരി ലഭത്തുക്ക ദം നീ
രകവി കു ത സ സു ര ശ്രീജൈജുക്കുനേകം
ശാഖകമജ്ജത്തു ആശ്വാസുക്കലേഖമാരയാദിനെന്ന നീ
ശാഖകനിക്കുനാവിവരാദി മറുമനേകർമ്മരം
ശാഖകയപ്പെട്ടുചായവ മറുമായവരിയങ്ങളും നീ
കാശക ജഗത്ത് ത്രഞം പലാവം ചരാചരാദ്ദ്രുതമകൾ
കാശക നിനച്ചതും നിന്നാതതും മര ദേഹമൊന്നിൽ
കാശമതിനാവത്സ്യ സ്വപക്ഷംഷാപുനരെന്ന പിന്നം. ഒ

എൻ്റെ ചെയ്തുമന്നു ചക്കു ദിവ്യമതന്വിനോടു-
അഭിവിധനം നബ്ദികിയദേവദേവരാം മർജ്ജനനായ്
വെന്നിമികം പരമം നിജത്രുചമമന്ദിരം കാട്ടിമെല്ലേ
വിസ്തുയമോട്ടു നിന്നുതു കാലമാദാവർ മേന്നിയപ്പാൽ
നേരമില്ലെല്ലാമേഖലക്കുന്നോടു നിന്നുചോരിതെ തേജ-
സ്ത്രീരിതു പത്രത്തിക്ക് നമപ്പുറത്തെല്ലാം ജപലിശ്ച
നേപ്പുനേകവക്രതുമനേകനേതുരുങ്ങപ്പാം തത്രശാഖാ-
ചൂണ്ടനിയ വിസ്തുയം പലത്രഷണാദി നല്ലായുണ്ടും. ഒ

എന്നമതീവ ദിവ്യസൂര്യമാമാലേപനം-
 റിനമിയാ മാലുമോടംനാരങ്ങൾ ധരിച്ചക്കേൾ
 വെനിമിക്കത്താരാവിരക്കുടിദിവ്യ ദിവാകരനോർ
 വിശ്വിലുഡിച്ചുനന്നതുപോൽ നിരന്നൊളിവിറവിതപ്പോ-
 തന്നവിഭത്തിലോന്നാഴിയാൽ നിന്മയന്നാക്കണ്ണും ക-
 ണക്കുംണം രേതരാൾഇരുംഭുരു പുജ്ഞരു തുന്നുൻ
 ചെന്നളിപ്പാടിനാഥനുണ്ടിം തുന്നസിദ്ധാംഗം
 ചെന്നക്കച്ചെച്ചുള്ളാഡയാടക്കണ്ടകൾ റിജയാർപ്പണിന്താൻ. ४

പണിത്രുപ്പണിനാകരകനിവോട്ടംബന്ധംനാംതൊഴിന്താം
 പരംപ്രയജംഖാനിൻ മെരുഡിവന്നതു ത്രാവിശശയസംഘാന്
 ഇന്നക്കിനവാരുകണ്ഠിതനേകനൈക്കൈജീരം മുപാക-
 ണ്ണിലങ്കിനവിശ ത്രപമനന്തരകാടി സംശ്രൂംമരഭാ,
 വിശ്വിക്കൽ നിരവെന്നതാരാട്ടിരു മതവുംവത! കണ്ടില്ലാണു
 വിളക്കണിക്കിരീടം എപ്പോഴും ദിവചനുമേംട്ടാ
 പുന്നത്രി യോദ്ധാസവിലും പ്രകാശമെഴിപ്രകാരം
 പുരാവരവള്ളുനേ പണിനിന്നെന്നുക്കവെതിനപ്പോല്ലോ. ५

നോക്കിലേവരിഞ്ഞനലുക്കുന്നിഉ മിപ്രകാശം*
 തുയ്യത്തിക്കമാർവ്വരോടിമണ്ണാർക്കളു തൊഴുമാതിജോവാ!
 സുക്ഷ്മതാനന്നിൻ ചുപാരമജ്ഞൈരാരെപ്പുള്ളില്ല ചോത്തവാൻ
 സ്നേഹത്തിയാദവാൻ തവ തത്പര്യാനന്നിഡാവതപ്പേ
 അക്കമെഴിംത്രമക്ഷിമായതപ്പേരുമേധം റാരം സീ-
 യാദ്യരിയതേതാടി ഭവനതുന്നതിനു നീനിധിയാനം.
 നീക്കം വരാത്യാർമ്മതിനു രക്ഷയതായതും നീ
 നീക്കത്താതന്ത്രപ്പൂര്വം നീമരജ്ഞസന്നാതനന്നനീ. നൃ

മരിക്കുവാമനാദിയന്തനാം നീ തവ താമരക്കൾ.
 മതിശായതാത്തോ, ശരീസുശ്രമാർ ഭവതെനക നാമാ
 നിരത്തോട് തീ യെരിഞ്ഞതത്രപേലതിവതവാനാം ദോൾ
 തിക്കപ്പോടു കണ്ണിതെന്നിലിയും വിള്ളണിന്നതേജസാ നീ
 നിരത്താടനേക വാൺവുമാക്കിവാനോട് ദിശന്തതും
 നിരച്ചിതു നീ യോദ്ധത്തനിൽ നിന്നിതിതു ബഹുതപമായേ
 അംഗപ്പിനൊടത്തുള്ള പരാഖിഗ്രാഫലിത്തശയും ക-
 ണങ്ങളും ഉയരത്താട്ടങ്ങൾനിന്നതോഴനിരക്കും. ८

നിന്നവനാദിയുംപണിത്തു നില്പത്തുമുണ്ടനേകം
 നിമ്മലരാം മുന്നിറുട്ട നിന്നെ സൗതിപ്പുതു മുണ്ടനേകം.
 വെനിമികന സിലഡിയക്ഷാരംകളോകയും നിന്റെ
 വിസ്തുവേഷമിന്തരമായ് വിപ്പിത്തതുകണ്ണിക്കണ്ണിലേ
 കനിയവിന്നുയത്താട്ടമൊക്കെനില്ലുക്കിനാകണ്ണേ-
 നാറന്തരുചമരമില്ലുത്തും മുവബാഹുംനാന്തം
 നനിമികം ബഹുദരമുള്ളപൊദ്ദമഹോദ്ദംജ്ഞം
 നാവൊട്ടാം ഉപിള്ളം മുവബാഹുംനിയാകാത്തുകണ്ണേൻ.വ

കണ്ണിലുകം കലണ്ണിയപോതേ ലേതുമനങ്ങാല്ലാകാണി
 കവമടങ്ങുകെന പ്രസാദമുണ്ട് വിലാനന്തതിൽ;
 ഇണ്ണലുകനു വാനും മട്ടിയേ പലവാൺമാഡു-
 യെന്നിലിയും നിരത്തുതക്കമേഖം പ്രളയംഗിപ്പോലെ
 കണ്ണിത്തോഡം മരസുയോധനാദിക്കർക്കുടമേഘം
 കവമില്ലാമഹാരഥരായ ഭീഷ്മൻലബംകൊരംഭ്രാണർ
 ചെണ്ണിപ്പകിനാപോന്തുമിന്നാർ സംഘമശേഷവുംനിന്ന്
 ചെങ്കന്തചിനിനിന്നമുവത്തിൽ വീഴ്ത്തുമിന്നകണ്ണേൻ.അ.

കണ്ണമഹിശൻ തന്നടൽ വണ്ണമായ് വളർവായ്ക്കുംതോടും
കണ്ണത്രട്ടൻ ഉമിജ്ഞമിന്നങ്ങളിട്ടും ദശനാന്തരത്തിൽ
പുണ്ണലിക്കേക്കണ്ണാ നദിയെഡാക്കുവ കടലോട്ടുകൂട്ടു
അംഗാലുലകൊക്കനിഷ്ടൽ വിശ്വന്തരു പേര്ക്കുതുമിന്നനുക്കണ്ണൻ
കണ്ണത്രിയിൽ വീശ്വന്തിട്ടും പ്രതാംഗസമാനമായേ
കണ്ണഭലാത്രണായതലോചനാടി സ്ഥാവങ്ങൾ തോറ്റും
പണ്ണുതബംചെയ്യുന്നാണുക്കളുാഹവീശ്വന്നാരിമുള്ളിഞ്ഞായും
ഒന്ധികകളുാക്കാരായുംരിയും വജംവഴ്ചിനുക്കണ്ണൻ. മഹാ

ഇന്നസമയ്യുമ്പേതില്ലെൻ മഴത്തില്ലെയന്നപോലെ
യേറനിന്നും നാവതു നീണ്ണവായ് പിള്ളന്തിട്ടും നാമാ
നന്നിതു നിന്തല്ലവുത്തിക്കളുന്നവിരിങ്ങനേരുത്തും തോൻ
നായകനേയർണ്ണത്തില്ലു നിന്തല്ല പ്രസാദമെഞ്ചള്ള വഴ്ചിം
നന്നിയിനാബുന്നിക്കാഡിക്കയെന്ന പണ്ണിത്തുപാരുമ്പൻ
നാടിയിന്തു പേടിക്കലൻ ചോന്നതു ദേട്ട മായോൻ
കൊന്നിനി നീംയാഴിഞ്ഞതും മനർ തന്നയിരെക്കുടിപ്പുണ്ണൻ
കൊണ്ണാൽ കോലും തോനാമിതെന്നാറിഞ്ഞതു കൊട്ട നീം
മെന്നാൻ. മഹാ

എന്നതറിഞ്ഞു നീംയുള്ളനിന്ന മന്നരെയൊക്കവേ കോ—
നീംവെമഴിം പെയംപുകൾക്കാണ്ടി വായ്ക്കോട്ട മന്നാ
മന്നിടയേമധ്യാ ഹതരായിനാരിവാരോക്കയെന്നാൽ
മന്വൻ നീംയിതിന്നു നീംമിതമാത്രമിയററി മുറം
വെന്നിമിക്കത്ത രാജുവും നല്ല പുജുവും മേവിടെന്നാൽ
വേറിതു പോലെ നല്ലതുമില്ലെയെന്ന മുക്കുവാക്കും
നന്നിയെന്നു കേട്ട ടണ്ണിത്തുപേത്തുമതിവാണിതുരു
നല്ല കിരിടിക്കുള്ളനോടേസഹംഗരായുരത്താൻ. മഹാ

ഉരവയ്ക്കിലില്ലനിൽ പെരുമയ്ക്കാരല്ലവൊൻവാൻ മ
[രാരെ!]

അലകമന്ത്രം നിന്നുട്ട് മായയിൽപ്പുടനിന്നാതെ
കരണങ്ങളേഴിരണ്ടിൽ മുലമാക്കിയ കാരണാം നീ
കയറ്റകിൽ നിന്നുകമാലുക പ്രിയപ്പെട്ടാമല്ലാഡത്തുങ്ങണ്ടോ?
സുരരംട്ട് സിഖർമാമുന്നികൾക്കു നല്ലുള്ളതായാണോ നീ
സുവമാടതെനിമറദമരകൾ ഭാനവശാമവക്ഷം
നിജപമമാണു ചാതുരി ഉദ്ദാഹരിയാത്താടണ്ണാം
നിജതവും നിന്നുപ്പോഴിരിക്കും കോരംഗവിച്ചാക്കിവരാത്തി
[ന്യം? മന.

ഇവമെഴിം കൈകാല്ലാട്ടു കണ്ണമുഖം കമലജിള്ളയേ—
യെണ്ടിശയംവിള്ളണിനു കാർജ്ജകിൽക്കെതിന്മേനിയോ
[നേ!

പണ്ടിളവം പിതാമഹതാത്തനേ പരമാട്ടിദേവാ
പക്ഷജലോചനാനിഭാഗ എതാര യീരംവട്ടമന്വാൽ
ഇവമിഷ്ണ കൈതൊഴുതെനിതു പിന്നുതൊഴുന്നേ—
നിജലകന്നനിന്തിതമുവിയിൽനിനിതകെതൊഴുന്നോൻ.
പിന്നുമരണ്ണമേപലധാരുന്നിനു നമസ്കരിക്കു
ശ്രിതികളുണ്ടുമാംപരിപാഹിനിതിയിൽനിന്നുപ്പാദായ,

ആലിലമേലമന്ത്രങ്ങിലും പുജാശാന്തമാണ് പരൻ നാ-
രായണനായതെന്നടിയേന്നിൽത്തിലു നിന്നുമുന്നേ
കോലുമെച്ചത്രുടും കഴലും വിളിച്ചുമാഹോക്കും പിന്നംപോം
ശ്രോപകമാരനായ സഖേ സഖേപുനരേന്നിവാന്നിം
ബാലതകാണ്ടു നിന്മൻമാനമാനനിയാതു ശ്രാന്നു
വായിലുംചുത്താക്കലുമു പാഞ്ചതന്നനന്നതു കഴും
ബാലശനന്നവിഹാരശരയ്ക്കാസനം പുനരാന്നപെട്ടു
സംഘസമോട്ടു ക്രൂരുചെയ്യുതും ബത്രാവുമോക്കും? മറ്റു

പാദവത്സ്യചെയ്തതെങ്കിലും പെരിയോർക്കളും
കൈതൾ ചെയ്തിനതാക്കേയുമെ പൊരുപ്പുർഖരാതനാകും.
കിറമതൊക്കെയുംമനസ്സായപൊരുത്തുകൊടംകെന്നിരുന്നേ
[၉]

കിറമെഴീച്ചു പെരുലാക്കെത്തവ്യാക വള്ളത്തേദിവം!
മറ്റ നിന്മന്ത്രിപ്പുവർ തക്കളുപ്പുകഴിന്നതു നീ
മത്സംമൂക്കുക്കാറി മക്ഷി'ത്തു നൽകുംബവായിരിന്നേ
കിറമെഴീച്ചു കാഴ്ചകുന്നീ വിനാക്കലിക്കരി ദാരോ
ഗോപനമായുമാണരു ദശാശ്രൂക്കുവേണ്ടതുനാഥമാ! ദന്ന

നാമാപണഭാര്യ കാഞ്ചിവുമരിയാ
നന്നിമികംതവാ ത്രുപ്പാക്കണ്ണ-
യേയാകകിച്ചുമടിഞ്ഞൽ ഭയഭററ-
നിക്കോലം വിട്ടിനാ കിഞ്ചിജ്വട്ടി
തീരാകാത ചതുർഭൂമോട്ടം
തിാമേറിയ ശംഖവാടി ചാകുവുമായു
വേദാദികൾ പോമാറി നിന്മരം
കേശവനേഭുന്നാം കയച്ചിരും. മര

എന്നവനോടതർഥംവയ്ക്കാനവുത-
നെന്നുടെ വട്ടിവിത്രു കണ്ണിരുളിരോ
നന്നിമികം നാമരകളുംകജിഞ്ചും
നലമേറിടിയ ഭാനതാപസ്സുകൾ
എന്നതിനാല്ലോ നീ കണ്ണാക്കവടി-
വേവക്കും കാണ്ണപ്പുട്ടവോന്ന-
ല്ലിനു നിന്നക്കിത്രു തൊന്ത്രിക്കാട്ടിയ-
തെന്നാടെയാത്രു മഹാജ്യാഗ്രതതാർ. മദ്യ

യോഗത്താലിരു കാട്ടിയതെന്നു-
 ഒരു വയ്ക്കണ ചതുർഖ്രജനായേ-
 യാകംതെളിവുറപ്പള്ളിനശോകങ്ങ്-
 എടിയൊഴിച്ചു തിശൊമ്പുതയോടു
 തു കിന മർസ്സിൽക്കു ചായാട്ടം
 സുന്ദരനഃപ്ല്ലിനനോടു യചചായ്യാൻ
 നീ കണ്ണി-ഡി മു വടവിബാങ്ങം
 നിതരം കണ്ണവരിപ്പാിക്കേന.

८०४

കണ്ണിടവാനിക്കോലം ദേവകർം
 കാംക്ഷ മൃഗതമരിന്നോരെന്നാൽ
 കണ്ണിടവാനിതയപ്പുമവക്ഷാ
 കളിവൊച്ചുചേതസി ഉക്തിമൃഗതേ
 കണ്ണവയൈനിണ്ണാട്ടം സംഗിപ്പാൻ
 ക്രയതാജ്ഞനിബവ്യംദാട്ടവിലം
 കണ്ണവന്നാരവന്നെന്നാട്ട ക്രുട്ടം
 കനിവിനൊക്കെന്നാൻ ക്രയണാകരന്നം.

Ω 0

ହୁତି ଏକାଇଶୋଲିପ୍ରାୟ.

പ്രശ്നം മലബാറായം.

കയണാകരനേ നിന്തുപ്പരയാട്ട മമ

കാട്ടിയതും മരതു മരസ്സു-

ലയമാരഞ്ഞിലുമറിയാ വിവാ

അവിവുച്ചയവരെള്ളിനവരേന്നെ

ഹരിക്കേശവരഗംഭീ ചൊന്താൻ റൂപം-

മവൻ നിശ്ചാടിയുമതയളിാച്ചുള്ളാൻ

നരവരനേ നികണ്ടം തന്നെ

നാട്ടകിലും ക്രൂവരെന്നോടെ.

എ

നാട്ടവതിന്നങ്ങൾ വിവാദേ

നാവാളുരചച്ചു നിത്യതാദേ

അടചിമരയും കാന്നങ്ങതാകിയ

മിറ്റ്രാതു ചവുമാഡവരയമായ്

കേട്ടവരാടു രഥപൊരുളാമത്ര

കൈല്ലുട്ട ഔദ്ദിഷ്ടിയവിഷയങ്ങളും

നാടികിരാളും പ്രചുരക്കിശ്ചന്താവൻ

നയമെമാട്ട കാണ്ടക്കിച്ചവൻ തൊനാഴും.

രു

തൊനമുണ്ടൻ സമഖ്യാതിശവം

നയമെടു കിലിഡി വിവാദിന

മാനസ കരാഡക്കുന്നാജന പ്രായ-

മാനം ദാപാ തിരുള്ളുടിനവർന്നിൽക്കു

താനക്കേട്ടുണ്ടു തു മധിക-

തരംപാശാവളുമല്ലതു പാത്രതാൽ

മാനിതരാമവരക മഹാമാനം

മരംലകത്തിലുണ്ടുവരാറെ.

രു

അൻ വില്ല് ചെയ്യും കുമ്മതെല്ലോ—
 മവയടെ യാത്രാജ്ഞാനം കൊണ്ടെ
 ഡിരിതയോടുമുള്ള ഒപ്പിനുവർ
 ജനനാംബുധിയതിൽ വീണ്ടും ലാതേ
 അനുമുതഃപോലേ നചിരാൽ തോ—
 • നവരൈയുടുത്തഴക്കാടു മുയൽത്ത് വ—
 നോക്കിംവാടെനെ ധ്രൂവിച്ചു—
 ഭലാങ്ങ സംഗ്രഹിപ്പേനാടുമൊന്നാം. റ.

നോയിപ്പുജ്ഞി കിട്ടാ കിട്ടാരു—
 ദോഷാട്ടിംഗാ റീ കാരാനമാ ചുംപേയു
 ചെന്നാക്കര്മ്മപ്രഭാവുനയ്യും
 ത്രാദം ചെയ്യീ റീ ചെയ്യാച്ചു;
 എന്നാൽ നോനമഹാകമ്മാദി—
 കൈതിരിസ്തീരനക്കാളും ധ്രൂവംവ—
 മനോ കുമ്മ ഫലാദാരു വിച്ചുമ്പി
 യതില്ലുകതിലശ്വതു ശാന്തതയും. റ.

ഉണ്ടാകിയ സകലപ്രാണികളിച്ചു—
 മൊരുപ്പോലേ സ്നേഹമത്തുണ്ടായേ—
 യിണ്ടാംകാമമിഹംകാരാദിക—
 ഭൂക്കയകനാറിനിമ്മല്ലനായേ
 തണ്ടാദേത സുവാഴിവമിരണ്ടിം
 സമമായേ ക്ഷമയെംടു സഭന്താഷ്ടവു—
 മുണ്ടായവനെനെ പ്രിയമുട്ടയോ—
 നീളിലെനിക്കവെനെയുമതു പെരുതാം, റ.

പെരിയപരംയോഗിയുമായ് നിശ്ചതം
 പേണിയതാത്മാ ദ്രും നിശ്ചയനായ്
 ഓരിചേരും മനസ്സും ചിന്മാലേ,
 ഭാവിച്ചും ദിനവും സേവിക്കു
 ക്കുപോലേ സകലപ്രാണികളെ ചു—
 മടങ്ങേ തന്നയിർപ്പോൾ നിന്മാദ്ധര
 മരവിട്ടിനുവന്നെയും യോൾ
 മറാവനിൽ പ്രിയമേരാമനിക്കം.

൧

ഉലകയിരുട്ടിതാന്നാനാകയിനാ—
 ല്ലാനിനിരദ്ദേശം പേടിച്ചുയാഴിഞ്ഞത
 പലപലപ്രാണികളും തന്നാലേ
 ദയമിയലുംത താനാക്കിഞ്ഞേ
 കലഞ്ഞം കൂംക്ഷയകന്തിപ്പുല്ലത
 എക്കെണ്ണാണ്ണനി ശൃംഗരാധാരാച്ചനിരാ
 വിലാനിനാ ദ്രോഗിച്ചയനിൽ പ്രിശമുംഡേഹം
 വേരാര പ്രിയമുണ്ടവനിലെനിക്കം.

൨

ഒവരായേ ദേഖ്യും കൈവിട്ടു
 വെടിഞ്ഞാകുംക്ഷ വെടിഞ്ഞതു കളഞ്ഞത
 മാധ്യാഗ്രോകമഹാമോഹാദികൾ
 മാറ്റി മഹാസ്താനാദോഷമൊഴിഞ്ഞത
 തുാക്കിരം കേരളഭാക്കിലുമൊരാ
 നോവു നൂറ്റിനിന്തിനുള്ളിൽ വരാതെ
 യേരാതേലുാഭത്തിൽ മകിഴുംചു—
 മെല്ലാമൊക്കുംമെരായപ്പോലാങ്ങൾ.

൩

ക്കുപ്പോലേന്നരാറ്റ മിത്രങ്-

മുനീച്ചം മാനമൊടവമാനവു-

മിക്കവകൾക്കുള്ളൂ സുപ്പഴിവവു-

മിവമെഴും സ്ത്രീനിന്ദയമെല്ലാം

കത്തുകിലോന്നാട്ടും കുടായ്ക്കും

കനിവെച്ച തുഡിവിശ്വാ മഹാത്മാ-

രാഖമഹാപ്രിയക്കമാറിലി ഉന്നവ-

നവനില്ലതിപ്രിയനായവനേ ഞാൻ.

മം

ആയപ്പുകംരമിവാള്ളിലിനം-

നമമുരബപ്പള്ളാതവയാക്കണ്ണമാറിവാൻ
കായമൊടേ മുക്കി ഹിൽ തദവിനോൻ

കാനായ് എന്നവനിൽ പ്രിയക്കന്നാൻ
പേരുയിൽ മുലാചാട്ടുജ്ഞി താർ

പിന്നെയുണ്ടെന്നുട ഗോപനീജന-

വായുലർമ്മയുണ്ടുകുന്നതും

വായാല്പുണ്ടാലിപയിൽ വള്ളേൻ്നാൻ.

മഹ

ഇതിപ്പാദണരാല്പായഃ

പതിമുന്നനാംആദ്യായം.

അവലിലമേൽ മതാവിന പുരാണം—

മതളിച്ചുജ്ഞാനംലുക്കിരവിംഗ്
ചാലമകിഴ്സ്ത്രാംഖാന്ത്രാം

താക്കടക്കലുനാശേ വിചിറണണാം
ഒലവിവേദയമർ ചാലുവക്രം ചാണ്ഡിവാ!
മെജ്ജുറിഞ്ഞ യത്ര ദേഹിയതതനേ
മുലമതറിബവഭന്നാഞ്ചറിഞ്ഞ
മുഴുതമരുക്കാവിവായത്ര ഞാനേ. १

ആറിനവാട് കേരംകൾ ശരീരവികരണവേ—

മാഞ്ഞയിങ്ങം വേഷജ്ഞ മുന്നാഞ്ഞു—
മുരതിയിനാലോനോ മനാമംർ പ്ര—
സ്ത്രീനൃത്യചൈയുളിനന്നവുമുണ്ടാ?
ചെരാത്ര ചുഡാക്കിചുരുളാമിത്രതാൻ
തിരമൊടി പ്രഥമംമഹാഭാത്രത്തെങ്ക്
നന്നിരയാട് ഞാനാ ക്രൂഢയദിക്കണം
നീംകുളതുമധാബുലിയതതനേ. २

എന്നവയെട്ടിന മുലവുമെന്നം—

സിന്ത്രിയത്തംഖ പതിഞ്ഞാട് വിഷയാദിക—
ക്ഷേനത്രമിക്കാദേപ്പം സുവകിട—
രോമാലാതം ചേതനയുതി
എനിവ ദേഹമതത്പരപേശരിന—
രിതിലുണ്ടാകിയ ഞാനമത്രം കേരം
നിന്നിമാനമൊന്നേയവർ തന്നെ
നിന്നുപ്പുന്ന തക്കവായേ ചെയ്തിന്നതും. ३

അതുമല്ലററമഹിസയോടാർ ശജവ-
മകമലിവാടാന്താച്ചാസനയത്ര-
മിതമെഴുംയുളി ശ്രൂചു നൽക്കുന്നതി ചു-
മിദ്രിയുവിഷയങ്ങളിൽ സ്വരംഗുരുവും
ഉതിരന്നധംകാരം ജനങ്ങൾ-
മുത്യുഖരാഹമിബാക്കരിവോട്
പുതഞ്ചവർ ധനം താരം സ്രൂഹമനിൽ നിജ- .
“ ഷുഡിക്രമമിപ്പാതതുമെല്ലാം. ”

၇

“ എപ്പാപ്പും തിലുക്കുമരന റിന്നുത്തു-
മിജ്ഞാനാജ്ഞാതിൽ സമരതി ദം
നല്ലാരല്ലാത്മാത്രതന്നുത്താട
നല്ലതന ഓരോ ദശയും ചല്ലുതും
എപ്പാം അതുനാളി തല്ലാത്തുക്കുവ-
യെപ്പാരം അതൊന്നു തോന്നതും-
പ്ലജ്യാസന്തിരനാട്ടു ചെപ്പാത്തു-
തുവന്നിനി നീ കേരളന്നതും ചെപ്പാൻ. ”

၈

അനാദിസനാതനമരിയ പരഭ്രാ-
മാനദാമുതമാരയോളിവാക്കി
വിനാശവുമിപ്പാതതു ചെവിക്കൾക്കു
വിലസുപദാംബുജമൊട്ട ശിരമല്ലു
വിനാശവിന വിട്ടെങ്കു നിന്റുവറത്ര
വെള്ളിയിൽ മരണത്രു സൗഖ്യായവ-
മനാദിഗ്രംഭാംസം സവേദ്രായ
വർജ്ജിതമായത്രവും താനായതു. ”

၉

• വന്നോരു സംതപ്പിക്കുന്നമെയ്യുംപോരി
മരന്നും പ്രാപ്പിക്കിനാവടങ്ങ
ചേരുന്നോരു ദേവമഹായോനിയിലേ
ചേരുതു തിരുമൊട്ട രാജസമ്മാനത്ര
വന്നള്ളവേ മരന്നും പ്രാപ്പിപ്പുവർ
• മാരംഷം വൻ പ്രിയന്മുഖവനിയി-
ബേണിയ താമ നായുന്ന ശുരാളുവേ
• യുടൽ ചിട്ടവോർ മുരജാതികളാവാൻ.

6

• ജാതിമഹാത്മാനം നിംബലാത്ര
സംഭവ നിക പദ്മ, രജം സ. ഫ്രോഡിതമാം
ചേതനാപിതോന്നം പ്രാംബിയ കംം
ദിനമജത്തുനം താമസ ദലീദാം
ആദരവൈംട്ട നാതപനമ നാർ ചെ-
ന്നടിയും പരഹതി രജൻ്റു നാമുട്ടേണർ
നീറിയിൽ മലേരു നില്ലുച്ചേയാഗതി
നിതരാം താഴുനായുന്നമുശേഷാക്ക്.

7

ഉള്ള പ്രകാശിവെള്ളാമുള്ളി-

ലുണന്നവർ മൺഡാരം പ്രാപിച്ചു
തള്ളിവിരഞ്ഞ ഇന്നാഞ്ഞേളുരെല്ലും
താഴുതിയു മേലാഞ്ഞേയിൽ തന്നിൽ
തള്ളിം ജന്മജരാമരണാദികൾ
• തക്ക വരാത്രു തന്നെയക്കന്നേ-
അള്ളിലതീവസുവരത്താട്ട മുക്കിയി-
ലുറിവന്നെന്നടയേണരചെയ്യാൻ:

8

ଚେଷ୍ଟାଲ୍ପରଂ ଗ୍ରଣମାୟକହଳ୍ପାତ
ଚେତ୍ତିବାରେଣାନୀଲ୍ପାତ୍ତ୍ୟ ଯିନାଲେ
. ଯେଲ୍ପାଂ ଶଙ୍କର୍ତ୍ତ୍ୟାତ କରିଂ କାରଣ-
ମୀର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଵତଳ୍ପାଣ୍ଡା ଉତ୍ତମରିନୀ.
ନଳ୍ପାଯ୍ ସ୍ଵାଵ କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତିର ହେତୁ
ନବନୃତୀ କ୍ଷାମ୍ଭୁତ ମେନାରିନୀ
ଯେଲ୍ପାନ୍ତିକଳ୍ପାଣ୍ଡାଶିଳା-
ତିରଣ ଗ୍ରଣପ୍ରତିକିନୀତ ନରର. ୩୦

ମର୍ଦ୍ଦମୁଖବିଲମର୍ଦ୍ଦ ଛିପ୍ରତ-
ମର୍ଦ୍ଦର କେରାପ୍ରତର୍ବ୍ୟା କଳ୍ପନାଲେ
ଯୁଗବିଲଂ କାଳେତ୍ରମବିଲପାନୀ-
ମୋରଜୀପ୍ରତାବେଷେର ନିର୍ମାଣମର୍ଦ୍ଦରେଶ୍ଵରଙ୍କ
ଅରାନ୍ତିପ୍ରତାବେଷେରେଷ୍ଟଳ୍ପାତ୍ତ୍ୟ-
ରତୀରତ ଜୀନାନ୍ତିରେଷେର ବନବନାର
ପ୍ରାଣିକଳ୍ପାନ୍ତିରେଷେର ଏହ୍ୟ-
ପରଦକତ୍ତ୍ୟାପ୍ତ ପୁରାତ୍ମାନୀଜୀ. ୩୧

ଅରିବେନ୍ତ ରାଗନାଂ ରାଗନି ବିପ୍ରତ-
ନନ୍ଦପାଞ୍ଚିତ୍ତରିବାଲି ଦୃପ୍ତାଶର ପିଲା-
ରତତିର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିରେ ରାତାଶ ଲୁହପ୍ରତାନ୍ତା-
ଲୁହକା ଓଶିତ୍ତ୍ୟ ପୁରାବନନ୍ଦା
ତିରମାନ୍ତରୀତିର ଦୂରା ରୋତାତିର
ରେତରମିତେରେଣାତିର ରେତାତିର
କରବରେଯର୍ଥିକିନୀରାଗଂ
ରୁତ୍ସବାତାତ ଯିତ୍ରା ପିରବିଯିଲେ. ୩୨

പ്രിശാ മിറന്നം ഭ്രവനിചിലോരേ
 പ്രിശാപ്രകാ പ്രകക്ഷു ശിങ്കല്ലു-
 ഇളവത്രുള്ളപ്പു ശിരിൻ പകതികളുമി-
 തൊന്മാനം സ്വായം ശിനാല
 ഇറന്നഴി ഒം ഭ്രതാദ്വിലെ നി-
 നേന്നാളിലുമഴി ശാവടിവാകി
 മരണത ശഹാപാഞ്ചക്രാംനാജമുള്ളിൽ
 മതിക്കിലിവതിന്റെ ദാന നന്ദാജുണ്ണാ. മ.2

നന്ദാജുണ്ണാവിവിവതിനു നൊരുപോൾ
 • നേരവാകിന്ന പരാ വോഞ്ചള്ളാനൊന്തു-
 മഞ്ചാധാരം യറിവുറു ദഹാത്മാ-
 വ ശിർ ഭ്രൂജായി തച്ചിരാവിശിഷ്ട വിശാരതേ
 ഉഖ്യയിലേ ചേക്കി നേരവാനന്നാ
 ധനാർവവികാരാ കമ്മന്ത്രംവാ,
 കിംബലനാമിനുനു വിനേതീം
 നിർദ്ദിശനനായു് വിനൈവയ്യിനാലേ. മ.3

ഭിസ്തവുമിണ്ടാകാശം എന-
 രെന്നാലോനിനൊന്നാടം പ്രവൃദ്ധജോണാ
 ചൊസ്താമതിനുടെ സുക്ഷ്മ, പോലേ
 സുവിശമയവില ശ്രീംംതേരും
 ചെപ്പാനിനൊത്തുവതിലേവാനൊടു
 ചേരാരവിയേകം ഭ്രവനത്രയ-
 മസ്തംഗത്തോടൊള്ളിചെഴുമത്രപ്പോ-
 ലുടവരിവതിനാലും ചെഴുമാത്തുവും. മ.4

ഉചലുയിൻ തങ്ങളിലേയുള്ള ഗ്രന്ഥ
 യോത്തറിവാകിഴ ലോചനമതിനാൽ
 പ്രഖ്യാത ജ്ഞാനി ദർശിക്കിനാവൻ
 ചെന്ന പിരപ്പും ചെവ്വത്രുണ്ടാ
 ഉടനി തു നീകിരിക്കുന്ന ചെയ്യാ-
 നാതമത്രുഡി പരിമുഖമെങ്കിം
 തനവിടിനതിനും തന്മാനിനി
 തൃക്കിടിന ഭാമോദരനമല്ല.

മന്ത്ര

ഇതി തന്റെ ഭാമോദരല്ലായി

പതിനാലാമഭ്യർത്ഥന.

ഭാമോദരനു രചയ്യാനുകന്തേ
 തന്ത്രധനം ജയനോടത്രുകൾ
 നാമാദരവോടു ചൊല്ലാമിന്നും
 തൊന്നാന്നാം തൊന്നമിത്രതമമാം
 അനുമോദം പൂണ്ഡരിയതു സ്ത്രീ-
 മമർമ്മനിമാരറിയിന്നതു നീകേരം
 ധീമാനം ക്ഷേഖാവിത്തര ക്ഷം
 ചെവിയിലിടിച്ചാലും ചെല്ലാത്തതു.

ച

അനുചേംപ്പാമിജ്ഞാനമവിശ്വതവ-
രബ്യാട്ടമാമാഗ്രിതരാദ്യ
വിധിവഴിംപ്പായാനിൽ ചേവാങ്ങനാളോ
മേവിക്കാർപ്പിറവിനിലുടെ നില
ഈതമൊട്ടകേൾന്തി തുരുന്നവികാര-
മിയനനവുട്ടൽ ദ്രുതങ്ങരിക്കണ്ണും
മതിമാൻ ഗ്രൂഹമാട്ട നിന്മിതമായ്
വജ്രവിച്ചപ്പുണികറം ദ്രുതിയിലേ.

2

ക്രവനിയിൽവാഴ് ദ്രുതിയുന്ന നാനാട്ട്
ചുണ്ടാറിവല്ലുംലോന്നാരിയറാ
രവഞ്ഞവത്രകേൾ സൗഖ്യ കുംഭപ്പും
മത്തിൽ ബന്ധിച്ചു തുരുത്താളും
ദിവസകരന്തിരായ പ്രകാശം
ദിവ്യജ്ഞത്വാനാഭരണയാനദവു-
മവധിയിപ്പാതതു സത്പരുന്നം മ-
റഠതു മുനിലുമത്തെ ഹ്രസ്വമവി നീ.

3

അരറിനീയായയിലേഴ്ത്തുവമാ-
മരിയകരപ്പു നിരം കൂർമ്മത്താട-
മരഗ്രഹമത രാജസംഗ്രഹമനനറി
യുടംനയജ്ഞാനത്താട്ടരക്ഷം
പിരക്കപ്പുമാഡാലപ്പും മോഹം
ചെപ്പക്കമതേ താമസത്തുനാമനനറി
അിരമൊട്ട സുവമുണ്ടാക്കം സ തപ്ര
ചോദ്യം കർമ്മങ്ങൾക്കു രജഗ്രഹവും.

4

ഉണർവേറിയ എന്നതെന്തെ മറയ്ക്കുമു-

തടങ്ങ താമസത്താമ്പോതും
മണമേറിയ സാത്പരിക മുന്നാഴ്വു
വയും പോഴുതെ മറവവരങ്ങും പോം
ഉണർവേറിയ സാത്പരികരാജസ്വം-

മോഞ്ഞും താമസ ചാഴ്വുവയും പോ-
തിണങ്ങും സാത്പരിക താമസവു-
മിമപ്പൂളിവിൽപ്പോം രജത്താമവാഴ്വാൽ.

③

വാഴ്വാട്ടു നല്ലറിവവപ്പുഴുള്ളിണിക്കാം
വടിബുച്ച സത്പം വല്ലനമപ്പുൾ
മേരിന കഷ്ടപ്പുള്ളതിഡ്യാട്ടമും
വിനലുാട്ടം സ്ത്രീഹയൈപ്പുഴുള്ളതപ്പോരം

* * * *

* * * *

തീവരതാം രാജസത്താമുള്ളിൽ
തികവുണ്ടാനറികള്ളുന്നുനേരു വീ.

മു

താനതിള്ളംരേനിനു തുട്ടത്തു
സകലഃ തതാച്ചമൊന്നായ് വേറായതു
മാനിതയുമായ് നിസ്ത്രീനമായതു
മറം ചാരാചരണത്തുമുണ്ടു
താനതിനക്കും പുറവുള്ളതായതു
അണാനവുമായെങ്കുമായ് നിന്നു
നാപ്പുളിറിനമൊളിവായ്ക്കവിന്നതു.

മു

മരവിന്തത്രു റൂക്കുമമായെങ്കാം
 മറവില്ലത്തിനു മുലമതായതു
 കയതിയ ഞാനത്താലും പൊരും
 കാണായിപ്പോരും തുനു
 പരിചിയലിനു ശ്രീരവു മതുമേ
 പറവിയശാനവു മതിനാലറിച്ചും
 നിങ്ങപമമാം ജൈതയവുമഹാദേവം
 നിന്നൊട്ട് സംക്ഷേപിച്ചുരച്ചെങ്കേൻ.

വ

ഉരച്ചെഴുഴകൊട്ടമിന്തു മമ ഭക്തരെ-
 ഇള്ളിൽ മകിഴ്ചുടങ്ങു കേരളപ്പിപ്പാർ
 കരകോട്ടിവാനത്തായ ഭവാംബുധി
 കരകോണഭാനദവുമെഴുട്ടിടവു
 ഒരു പട്ടയേ ഞാൻ ചെപ്പിച്ചവുംലിനു-
 മുയിരിനമാദിയറിത്തവങ്ങളേ-
 വൊക്കുലവുമൊഴിഡാനേരുടവെം
 മുയിരശല്യം കാരണമതു ചൊല്ലാം.

ന

ഇടയാനേയുടച്ചിതിൽ മരവും ഗ്രണ
 മടനിവ മുനമകനവ തമ്മുട
 നടപടിച്ചും പുനരവർക്കേളു യറിയും
 നയക്കരികളുമെന്നൊട്ടരചെങ്കേ-
 നടവൊട്ട് ചോലപ്പിള്ളുനന്നോടു
 യറിയിച്ചും കേരവനവികാരവു-
 മരയപ്പുകാശവുമറ്റ പ്രവൃത്തിയു-
 മുള്ളിലെഴും മോറാദിച്ച നീവക.

പ

വകയിരു മൂന്നുംശത്താൽ വരവതു
മനസാതൈളിവുരോളീച്ചംഗോത-

ഇക്ഷാതൈളും വകയിച്ചിരും—

തീവണ്ണു മരവിനന്നവർ മൂണ്ടാമെട്ട്
അകലാതിനെനാട്ട് കൂടിയിരുന്നു—

മകം ചലിയാതവബരാറി മറവ
സ്വവഭിവവുമൊങ്ങുന്നു പോന്നു—

തുല്യമതായ് ദ്രുതിയോടുപ്പിച്ചും. മഹ

തുല്യമതായ് സ്ഥാപിനിന്നയിരഞ്ഞും

തുയൻക്ക് വഞ്ഞു ദോഡേരാച്ചമിതു—
മെല്ലയിപ്പാമാഡാമെടവമാനവു—

മേതും ദേദും റാരാതൈക്കുപും
അമ്പലകന്നകതാരിൽ നീ മുട്ടുവ—

രീതുള്ളും മുത്തിക്കളിവ മൂന്നിനു—
മെല്ലക്കന്നതിൽ മേൽനിന്നവരിം—

രൈന്നാടമെയ്യുവരേന്നറിവിജയാ. മഹ

അനിറിവിനമരിവാഡേ മറവളിരു—

യവിലരുമാകി വിരഞ്ഞിച്ചുമെങ്കൽ
കവിയലാതശനന്നവുമെന്നും

കനാതൈ പരപദവു മൊരിക്കല്ലും—
ഉട്ടുയരിനി വിള്ളണിന് പുണ്ണുവ—

മൊരക്കാലവു മഴിയാതൈ ബുദ്ധിയു—
മുറവൊട്ട് തോന്തിയതെന്നറുചെയ്യു—

നൊരക്കാലവു മഴിവിയലാ മായോൾ. മന

ഈതി വത്രക്കുശോഖ്യായഃ.

പതിനഞ്ചാമല്ലും.

മായവനോതരുക്കും പോതു മായയെ

മനതാൽ കല്പിച്ചുള്ളനന്നോടേ

നീഡിരുക്കേർമ്മും മേം അയ

നീഡപരശാഖകളുംകീഴായ്

അത്യമരത്തിനും ദോശം തമര-

തരുയയമത്തിനും പത്രമത്തിനു-

യായതാനാലവാവർ കീത്തിസ്തുതി-

തരിയപിസ്തും രുക്കമിത്തേനാൽ.

എ

എന്നാലിതിനും വടിവിതിരാളിമി-

യിന്നതുമെങ്ങനെയൊന്നു ചൊല്ലു-

മൊന്നാരേണ്ടു മുല്ലുവമ്മ-

തുടന്തി നിഃവാനിനാനുമുള്ളവായ്

അന്നാക്കാരംമുതൽ ഭ്രതങ്ങളും -

ട്ടവംവേജുംവേട്ടയിരവിലും

വന്നാമളവുമെഴുന്ന തശ്ശേര്പ്പാൽ

വാഴവിനാൽ ശാവകൾ കീഴെന്നാൻ.

എ

എന്നുകൂട്ടിയറക്ക കാരണ-

* മിമുംമോറവുമിശ്ശേത്തശ്ശും

നന്നിമിക്കം പത്രാംകളും

*നാമരായന്നര ചെയ്തുമതിനാൽ

നന്നിനമേ യാദിജുമനവുമിവ *

ഞാകരിവാനന്തരാകയിനാലെ

യിന്നിതിനെ പുനരവുയ മെന്നതു

മിവബോദ്ധനാളിലു മഴിയായ്ക്കിനാൽ.

എ

ങ്ങനാടം കഴിവതിലിതിലൊരുവക പുന-
രംഗനില്ലായ്യുമിനാലരയേ-
യുരയാനിന്തിവിള്ളം മരമി-
തൃയൻവർ താമരിയാതവരുണ്ടാ-
തിരക്കാഴിയിൽ നിന്നെന്നുവതിനൊരുത്തു
ജഗത് തൃയമൊഴവിലപ്രാണികക്കൂട്ട്
വിരിവാൽ ബഹുതുപത്തിൽ വിരിഞ്ഞെത
വീണ്ടും സ്ഥാനമതിക്കലോട്ടും.

ഒ

ചെങ്ങാതോനിനിശ്ചടയാള്യുന്നവു-
മൊരുവരിന്തതിപ്പുറി ചില്ലമെങ്കു-
മച്ചാതോനിതു മായാമരമി-
തസംഗമഹാശ്രൂഷാഭ്യാസം ചേരി-
ച്ചിട്ടമവരെന്നൊട്ട് പേജുമതെന്നാ
ലിതമൊട്ട് ഭാരത റൂപവരദൈക്യ-
ഭടണ്ണളവാമുയിരവിലപുമെന്നു
യോജസ്സും താങ്കിന്നതുമരിവായ്

ഒ

വാനമനേകക്കടങ്ങളിലുണ്ടാം
വള്ളുമലയും തോയ തടാകേ
താശടങ്ങ തോനും ശരിബിംബു-
സമാനവുമാരുടൽ തേരുവിരായേ
ആനവരകയും ചുവാനിന്തിനു-
ഞായ ചല്ലിപ്പുതിനെന്നാത്ത പ്രകാരം
സ്ഥാനമിരിക്കുമൊരിക്കല്ലു മരച്ചാ
നാട്ടകിവില്ലയെന്നിരക്കാരിളിക്കം.

ഓ

നാടകിൽ നല്ലുസുമങ്ങളിലുണ്ടാം
നമ്മെന്തിനെ വഹിച്ചുസമീരണ-
ഞാടമതിനുസമം വിഷയാദിക-
ഭൂജയുമേതങ്ങൾക്കാണിങ്ങവന
ഇന്തിയദേഹമൊടകല്ലും പോതിലു-
മിഡരാട്ട് വന്ന പിറപ്പട്ടിനാശ
ക്രൈസ്ത ക്രുത്യുംപോതിലുമിരാ
ക്രുടക്കാണ്ട് നടക്കം പ്രാണാർ.

4)

പ്രാണനിവാസ്യമടവതിനകത്ര
പരിവോട്ട് പുരക്കങ്ങളം വ്യാപ്തിശ്വേ
ചുണമുട്ടവുമകന്തുമെല്ലു-
ദ്വോമേ നിഃപ്രാന്ത ഭവനിയില്ലാണ്ടും
പ്രോന്തിയാതത്രാറിത്തരാശ്വലും
പേര്ത്തു ദ്വാരാരതാലുസ്ഥാവതു
കാണാതരമാ റീംഗ്രൂക്കാൻക
കയതിനും ചിലവിനും കേൾന്തി.

5)

കയതിതാട്ടചല്ലിത്രംഗികൾക്കുതൽ
കയതിയതാക്കി ഉ തേജസ്സാംതോന്തി
ചപ്പള്ളുമോട്ടുംകോട്ടയിൽ കളിയും
പ്രിയമൊട്ട് പാരിംബാലിസ്തുതതാക്കന
നിരപ്പും സവർണ്ണങ്ങളായുംതോന്തി
നിഖലമാരുമാജികളുന്നതു-
മതപ്പുമഴിഞ്ഞുണ്ടാശവത്രും തോ-
നമ്പുമസോമനും വനിവായേ.

6)

വടിവിയവിന വയിരപ്പാനരനായ്
 വകവകലുണ്ടാക്കുന്നുവേണ്ടു-
 ക്കുടനവർ ചതുർവിധമായിരുന്നുവ
 ദേഹക്കാട്ടു ദഹനം ചെയ്യുത്തൊൻ
 ഇത്തൊമാട്ടു സജ്ജനാഞ്ചുമ്പുക്കാ-
 യിനിയാംരജതൊനമതായുംനിന്നു-
 മുട്ടേ ഭജിച്ചു മാനസഗതനാ-
 ദേഹവൈദ്യരജതൊനമതുംനൊൻ.

മു

അതുമല്ലിരുത്താറി ദി-
 നതിംശടംബന്ധപ്പാരുംയതുംനൊൻ
 വിധിയാലേമറയോതുവരുംനൊൻ
 വിയനൊട്ടു കാരതകപതിലകാക്കു-
 നിതരാമഴിവിടിനുതുരുപ്പാം
 നിലയൈംചുമഴിവില്ലാത്തതുപം
 മതിമാനാർ പരമജതൊനികരനിജ-
 മതിതെളിവുററിവരുമിഹകേരം നീ.

മു

നീതെളിപ്പേഷിയത്തിവിയലാത്ത
 നിലയാത്തിവരു ദേഹമതെനാ-
 വേത്തമാഴിന്തിഃവ രണ്ടുമക്കേ;-
 ദേഹതൈകാലവുമഴിയാവടിവായും
 ജോതിയമായതിനുവുപ്പുമാണം
 ചെല്ലുകതാതപരംസുവമാണേ
 വോധമതിനെനായ വോധംനൊന്നിതു
 ഒന്നാധിവനനവരേയറിവുള്ളോർ.

മു

കാതുംവെളിയേവനിതുരക്കില്ല-
 മുഖ്യമായയറിയാതലകതില്ലപ്പോളാർ
 ജാതിപരം ഗ്രഹം നമ്മിൽപ്പുല
 ഹാതുരിയംകൊണ്ടിനിതുചൊന്നൻ
 ചേതസിതേരക്കയാൾ സിജ്ഞനവനാട്
 ചൊതാമരനയനൻ ദേവദാര-
 നാദിപരമ്പരയശ്ശൻ വിശ്വാതമാ-
 വായപ്പുരാതനനങ്ങളിലെചുഡ്യാൾ.

നൂ

ഇതി പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

പതിനാറാമല്ല്യാധ്യം.

അങ്ങളിലെചുഡ്യാൾ ഭൂമിയിൽ വസ്തുരക്ഷ-
 രാമാതമാക്കളുടെ ഭേദങ്ങളെ-
 ചോത്തുംയമാന്തരിലുമേ തില്ലായ്ക്കു-
 മറററിവേരേരുണ്ടാക്കുന്നും
 മരവിയ ത്രാലി വ്യവസ്ഥിതിയാത്മ-
 മധ്യാദ്യാത്മാനന്ദം യജ്ഞത്വാ-
 നിത്യപരമവേദാല്ല്യാസം തവമിവ
 നിലയെന്നു നിത്യരഹിതങ്ങളും.

നൂ

യേരനിയിൽ വാഴയിൻകളെയാൻറിനെയും

തന്ത്ര വധിക്കായ്ക്കുമകതാരിൽ-

ദ്രോഗകിയശാന്തി ദയാലോലത്പാം

ബോത്രം ധ്യാനമൊട്ട് ധൃതിശൈഖ്യത്വം
പരിചെദ്ധമാർക്കവമോട്ട് തേജസ്സ്

പാത്ര ദ്രോഗ ക്ഷാരത്തിയുമുടക്കവരായേ
നരരായ് വാൻറവനികില്ലെന്നാവവൻ

നലമീടിയ ദേവകാളെന്നറിനി.

2

അവിനീയസുരങ്ങേട് ലക്ഷ്മനമിനി

അധികതരം കോപപമാടങ്ങിമാനം

ഗവബാടമവിംം ഡ്യംഭാട്ട് മുഹമ്മദ്

കേടൊട്ടമുള്ളിലപ്പുയയസ്ത്രം
മരിവുകള്ളടയവരായ് ക്ഷമാശീംസി

മഹാമയത്കാമമഹാഭാഗാഖണ്ഡി-

മരതിയില്ലാത്തളമുണ്ടാക്കുമര

മരവിട്ടത്മാഗ്രഹവുമിവല്ലാം.

3

ഒഴുയിപ്പാതത്രവും ക്രൂരതയും

മെട്ടുപുമഹംകാരവുമനഹിതമായും

വല്ലുതുമേ ചെയ്യുമരയവയരിൽ

വലഞ്ഞ മഹാഭാഗവുമിവയാദികൾ

അരളും ചക്രവും പൊതുള്ളാട്ട ഭാഗവും

മത്രയന്തം വർഖിപ്പാനായേ

ഒച്ചാ സ്ഥിയവാറല്ലാത തഹാസ്സകൾ

ചുർന്നപ്പും ചിലർ ചെയ്തീടുകയും.

4

കൈപ്പോതെനെപ്പോലാങ്കളി
കാർത്തമരിത്തവാരാരെനെപ്പോ-
ലിപ്പുകവൻറെനൻറാലിനിതൊ-
നെപ്പോപ്പുകയുടെക്കവെനൻറം
തമ്മിവനിയിച്ചായങ്കളി
തെനിക്കെതിൾ
നെനാനറിയാതവയിപ്പു നിന്മാ-
ലെപ്പോഴിൽ സുവമേ മുഖ്യാശന-
മെനെപ്പോലാർ ചെയ്യവരെന്റം.

ഉ

എൻറാലിനി ജാതികളെനെപ്പോ-
ലിപ്പോങ്കവക്കിനിതൊൻ പ്രഭവെന്റം
നന്റരായ് സുവവുമെനിക്കേജുങ്കളി
തൊങ്ങ നാരീജനമന്മണം
കന്റരാതേ യജ്ഞതാദികൾചെയ്യ
കൊട്ടപ്പുവരാരെനെപ്പോലെനം
നിന്റരാമളിമുഖതയോടുമങ്ങന
നിതരാ പല കോടികൾ നിന്മധാനം.

ഓ

നിന്മവിലൊരിക്കലുമീംഗ്രസേവകൾ
നാമിഷാർഖം പോലും ചെയ്യാതേ
വിനമൊട്ടകാമമമഹാമോഹാദികൾ
ചേതസിയേരവള്ളത്തുവള്ളംത
അന്നാദിനമരിഃവരുങ്കളി ജനങ്ങളെ-
യവമാനിച്ചാക്ഷേപത്രോടേ
ധനവാൻ തൊനെനെനാട് സമമായേ
ധരണയിൽ മറ്റാതങ്കളി വരെന്റം.

ഒ

എൻ്റെമനാചാരങ്ങളുണ്ടോ—

ചെച്ചപ്പാരെയെമാക്കാക്കോപിച്ചേ
കൊന്നാം കുളകൾ കുറിയു മഹിതം
കുടക്കുംചെച്ചയു മദതെത്താട്
വൻ്റെ പൊയും നില്ലും പെശകളിൽ
മയക്കമെഡിനും മഹാമോഹാദിക—
ക്കൂട്ടുനിസ്തമേലാഞ്ചും പെരുത്തട—
നോരോരോരോനോരോനിനച്ചും.

ഡ

നിന്നവാക്കിന്റെ മഹാവനമതിലെ

നെടുമയല്ലായ മഹാപാശത്താൽ
പുനരയൈയുണ്ടെലോട്ടം വേറായ്
പോയ് വിഴുവർ പുനരയനരകതിലേ
ധനമതുകൊണ്ടു മണാന്തിരത്രായേ
തക്കെളു മേലായേ ഓവിച്ചേ
മുനിമത ദാസ്യാദികക്കെളു മരത്തെ
മുരുഡയാഗമിയറരാനിൽപ്പാർ.

ന

മുറുമഹംകാരം കളിച്ചെവ്വാട്ട്

മുനിവും കാമവുമുടയവരായേ

പാരവത്തം പാരാതത്തുമെല്ലാം

പാരാതേ ചെയ്യേന്നയുമികഴിം

കൊറവരാമസുരരെ ബലമരിയ

കൊടിയന്നാധാധമരാവരത്താൻ

പുറിനക്കത്തരവഞ്ചിംപുകം പോൽ

പുനരവർ തമെ വിഴുങ്ങിങ്ങാൻ ഞാൻ. മഹ

ഞാനമകൾനുജണ്ണാനമിയൻറെ
നാരംതോറം പാവങ്ങളിയററിന
ഹീനമാക്കുന്നരകല്ലാൽ മ-
റേതുമൊരാലംബനമില്ലെന്നും
ദീനതയാനരകിൽപ്പോവാനം
നേരേപ്പല സംശം വരവാനം
താന്തിനാൽ വഴിമുന്നാണിതു കേൾ
സഹസ്ര കമാം ക്രൂയം ഭോകം.

മഹ

സഹസ്രകൈവിട്ടുനിറവും
നാനേതാഷം മനനാക്കേണ്ണാണിവർ
മഹസാംപായ് ദോക്ഷം പ്രാപിക്ഷപ
മറവുംശാസ്യാദികൾ ചെല്ലിയപടി
മഹിമയുംപല്ലാം ചെയ്യുത്തിനെ
മരതപചാർജ്ജമിയററിനുവ-
രിമലോ കേ അന്നാളുംവഹതിൽ നി-
സോരാരിതരോട് വേറായെനം.

മഹ

വേരോനാകാതേ നീ ശാസ്യ-
വിധിപ്പട്ടി നിന്തെതാഴിയ ചെങ്ഗവിരുന്നിനി
മാബാൻറോകാതെയതിനാലിനി
വരചരിവേ ടേക്കില്ലപ്പയത്തിരും
തേരെന്നതളിച്ചേയ്യാൻ മലമകൾ
തിരുമ്പുമേലിട്ടുകൂ കസ്തൂരി-
ചൂരാന്നിയമാപ്പൻ ഓവാദികൾ
ഒമ്പനജൻ ഓചേവല്ലാരാജൻം.
ഇതിപ്പോഡുംല്ലായി

മഹ

പതിനേഴാമ്യൂഡം.

മഹർമകരംചേർമണിമാവ് നിവള്ളും

മകിഴീവൊട്ട് ചൊന്നതുകേട്ട് ധനഞ്ജയ—

നലകിതിലുള്ളവർ വേദാഗ്രഹമതി—

ബുരചെള്ളിൻ്റെ വിധിപ്പൂട്ടിപ്പാൽ

അലിവാവാട്ടചെള്ളും കാച്ചുവെതപ്പാ—

മായഗ്രാമം മുൻറോലുമേതൊന്നും

നിലകളുമതിനുടെ മാർഗ്ഗവുമെല്ലാം

നിങ്ങപമനേയങ്ങളിച്ചെല്ലാം

എ

എന്നമെവക്കിം സത്ത്രരജസ്സുമ—

മെന്നതു മുന്നം മുൻറിലുമ്പ്പാതേ

ഭ്യാനിലുമെ നില്ലാതവർ ഭാവചു—

മോദരാൻറിൻ്റെ ഭേദങ്ങളുമെല്ലാം

ഇന്നിധനകേൾ സാത്തികർ ദേവകളെ

യിത്തെത്താട്ടമാത്രിക്കം രാജഃസ്ഥം

വെന്നിനികം രാക്ഷസരോട്ടയക്ഷരെ

വിരവിനൊടാന്തരുംക്കം വിഞ്ഞൊടേ.

രു

വിയനോട്ട് ഭ്രം പ്രേതമിവറിനെ

വേദേഹാന്ത്രിക്കം താമസങ്ങാ

നിയതമശാസ്ത്രം നാം വിധിവഴിയേ

നികരില്ലാതവഹംകാരികളായ

ഭയകരമായെ കൊടിയ തൃപ്പുകരം

പ്രയിൽവജ്രക്കണ്ഠടിശ്രതിലുയിൻ വാഴ്വാം

നയമറിയാതവരസുരക്കളുന്നറി

നലമീടിയ ഭാരതകലവീരാ.

രു

വീരാ കേളാഹാരം ത്രിവിധം
വേദരേഖാശ്രം ഭാനതപ്പല്ലുക്ക്-
ഉച്ചരാന്നിൻ ഭേദം ത്രിശാശ്രാ-
ഖാക്ഷയുമെ മുമ്മുനാവിധം കേൾ
ആരോഗ്യം സുവമറിവായുള്ളു-
മതിപ്രീതിയമധികം വല്ലിക്കം
നേരേ മധുരമിയൻറ്റാഹാരം
നിങ്ങപമസാത്വികർ തന്മ പ്രിയമായതു. ४

അയപ്പളിപ്പാട് ലവണാത്മുള്ളു-
മരം കൈക്കെപ്പാട് കടിയവയാം ഭ്രാജന-
മായത്രുമെ രാജസപ്രിയമായതു-
മതിനാൽ വരുമാനയശോകാദികൾ
തീയവചേര്ത്താമസഗ്രാമമുടയോർ
ചേതസിപ്പിയമിയലിനാഹാരം
പോയരസം പഴകിയതുള്ളിപ്പി
ബോധമകറിച്ചനവമരം. ५

മരം കേൾ ഫലമിള്ളിക്കാതെ
മാധുത്താശ്രം വേദവിധിപ്പാടി
കരമിയൻറ ചെയ്യം യാഗം
കുറിയ സാത്പികയാഗമതെന്നാറി
അരറമില്ലാത ഫലങ്ങളോടത്തു-
മാകാംകഷിപ്പാമചെയ്യുമിയാഗം
മരതു രാജസയാഗമതെന്നാറി
മനവക്കേ താമസവും ചൊല്ലാം.

ചൊല്ലിയ വിധിവഴിയല്ലാതവിടെ-

ശ്വ, १७ ചെറുദലപ്പസംഗമമാഴിന്തെ ദക്ഷിണ-
യില്ലെൻ്റതുമായവിടെ മരും

ഹീനതയോടും ഫലമിച്ചിശ്വ

നല്പറിവീംഗിയിയററിനയാഗം

നാടുക താമസയാഗമത്തേനു

ചൊല്ലിയതപമത്ര മുന്നപ്പുകാരം

ചൊല്ലാമത്ര കേളിനിമമ തോഴാ.

੯

ആയതു ദേവദിജത്രയവരണോ-

ററിവുടയേർക്കുള്ളും പുഞ്ജിപ്പും

തീയവവാരാതേ ശ്രേഷ്ഠമൊടാ-

ശ്വജവവും തെരുവയരത്തിണ്ടായ്യും

ആയവിരോധമതൊന്നിനേയും ചെ-

തുംഫുയമിച്ചുല്ലിയ തചമല്ലാം

കായമഹാതപമെന്നുരചെയ്യാർ

കററിവുള്ള മഹാജനമല്ലാം.

੧

എല്ലയില്ലാതളവും നയഗ്രന്ഥമോ-

ടെല്ലാക്കണം പ്രിയഹിതമാകിംറതു

നല്പാഞ്ചസത്രും സപാല്പുഞ്ചാസം

നാടുകില്ല വാദംമയതപമായതു

ചൊല്ലിയതാതപ്പസാദം ശ്രേണം

ശ്രൂലിബൈശ്ശമുതയാതമവിനിഗ്രഹ-

മല്ലാസമേരിക്ക മാനസതപമെ-

നല്പകരചെയ്യുതമരിമുടിമന്നാ.

੧

മനവനേകോളകിനൊരിവം
വഞ്ചമാറിച്ചുല്ലിയതപെമെല്ലാം
തന്നകമേഹലമീമിക്കാതെ
സതതംചെയ്യുതു സാത്പര്യികതപെമാം
തന്നമമഹാപൊരും താനിച്ചിച്ചും
പ്രിനെയിയറിടിൻറെ തപും മര്യ-
പ്രിയതമനേ രാജസത്പമാമേ.

ഫു

ആമവദയാർഡിയാതെ തന്നടെ
യാതയിരെറുമവിലപ്രാണികളെഴു-
മാമളവും തീമയെടിടർചെയ്യേ-
യങ്ങനെ നിന്റെമുച്ചുമങ്ങന്തപും
ആമതു താമസമാം തപെമെൻറി-
യന്നോച്ചം തണ്ടാർച്ചപാഴിലതിലേ
കോമളമീടിയ കയിൽ നടമാട-
കയിൽ പാച്ചം കയനാച്ചടങ്ങാനേ.

ഫു

അവബാച്ചേശേ കാലം പാത-
മറിഞ്ഞെച്ചും ഭാനം സാത്പര്യികമതു
പ്രിവോദപത്രുപകാരമറിഞ്ഞെ
പ്രിയമെഡചെയ്യും ഭാനം രാജസം
അവ്യിയലാമലകാലേ പ്രിനു-
യപാത്രേയവിഭയസ്ത്രുതമായേ
തന്റെപ്രിയമീൻറിയറിയറം ഭാനം
താമസഭാനമത്തനാറിമന്നാ.

ഫു

മനവനജ്ഞനനോടവില്ലെൻ
 മതിതെളിയും മാർജ്ജങ്ങളൊന്നേ
 മനസ്താതിവിൻ നിപുണതകളി-
 മുദതികളിം സത്തകളിയറം
 നന്നാരിചേർസാരതകളിമതിലതിൽ
 നാടകമുപാദേശങ്ങളെമല്ലാം
 എപാനിയവിള്ളഞ്ചും മനിഹോലജ്ഞന-
 സ്വല്പിവിള്ളഞ്ചുംപടിയങ്ങൾ ചെയ്യാൻ. 402

ഈതി സപ്തദശാല്പാധി.

പതിനെട്ടാമല്പാധി.

അനവിലകം സന്ധാസവമറിവാ-
 നരിയ മഹാത്മാഗവുമരച്ചെങ്കി-
 ന്റിവമൊടേ ചോദിച്ചാനജ്ഞന-
 നീശനമിത്രക്കേളന്നയർച്ചചെയ്യാൻ
 കവിതകാമമൊടേ ഫലബീഡിയ
 കമ്മമടങ്ങുമതേ സംസാരമ-
 തിന്പമൊടിടിയകമ്മഫലങ്ങളി-
 ലിച്ഛയിപ്പാതതു ത്രാഗവുമെന്നു. 4

നിയുക്തമാക്കിവരെയാക്കരിയും
 നിലയോട്ടങ്ങളാഴ്തയിതടങ്ങുകിൽ
 ഇച്ചുയിപ്പേൻ്റ മുഖാമുഖക്കമ്മ്-
 മിയറാതേപ്പോതും മരവിന്നതു
 സജ്ജനമായമുന്നിശ്ചരം മുണ്ടു
 സംബ്രാത്തിൽ ചുഡാപ്പിയഹോരാത്തള്ളുന്നരാത്
 നിയുക്തമതിനാലേറിയഹീനത
 നിതരാമഞ്ചായ്യുതമതുമറിനി. 2

അറിനീ ത്രാഗമതും ത്രിവിധം മ-
 റാത്രുകളെ അഞ്ചാനതപ്പെസ്സാട്ട് ദാനം
 മറിവെഴുമായയിനാലുതരംക്കണം
 മററതുപ്പത്കാതതുമിറം
 കരിയായവിലുമഹാകമ്മതാളു
 കുടിയ റാലമവിലും ത്രാഗിഞ്ചു
 കൗരിയേകമ്മമിയറിടിന്നംതു
 നിലയതു പണ്ണേളുക്കുമെന്നിക്കണം. 3

നിലയാതേകമ്മങ്ങളെയൊരുവൻ
 നീകേളുള്ളിൽ മയക്കാതേരു
 തലകേകായേ ത്രാഗിക്കിന്നതു
 താമസമാം ത്രാഗമതെന്നറിനീ
 കലവോട്ട് ഭേദപ്പേരുണ്ടെന്നെന്നാട്ട്
 കുടിവിടം ത്രാഗം രാജസമതു
 റാലമതിലംശയകൾനെതാഴിലും
 പരിചൊട്ടുവയ്ക്കു സാത്പികത്രാഗം. 4'

പരിവൊച്ചേറോ തന്നെവിടാതെ
പാനിടിൻറെ ശ്രദ്ധാഗ്രാഹകന്മാർ-
തൊയജാതിയുമെ സീക്കംവെചയ്യാ-
നൊരുവക്കാവതുമല്ലനിനച്ചുാൽ
മരവിച്ചംപലമിച്ചിക്കാതെ
മരദമഹാകമ്മണ്ണാർംവിടാതെ
കൂതിയിയറനീടിന്റെവന്നേം
കർമ്മങ്ങളെയുമരത്തവനറിനി.

(3)

അറിനിയല്ലിയമായതുമിനിയതു-
മതുരണ്ടും മിന്തുമതാശുഷ്ഠതു-
മുഖവിനയിൽ മുണ്ടാടുമിശ്ശുന്നു-
ബുണ്ടാകിന ഫലങ്ങളുമെല്ലാം
തിരമോട്ടുചൊന്നം മണിയും തമ്മിൽ
ചേർന്തതുപോലോംവാശിൽമായയുമി-
ന്റെറിവില്ലാതവർകൾക്കെങ്കെളിപ്പിൽ-
തിരുപ്പേജ്ഞാക്കിലെപ്പനറിമുറം.

(4)

മററിയലോകേ ധർമ്മാധികം
മടിയാതെ വന്നെയ്യുവതെപ്പാറ
ചൊറം ചാലിയാതെ ചെയ്യാനായ്
സാംഖ്യമഹാശാസ്ത്രത്തിലുംതത്തരു
മുറം കേളുവയ്യും ചൊല്ലാം
മുണ്ണേരെവവം ദേഹമൊടായയി-
യരെറുഴുമോരോകരണം കാരം-
ബുണ്ടാംതൊഴിൽക്കുളി മെന്നിവയ്യും-

(5)

എൻറിവയല്ലുമിതമൊടിഞ്ഞു-

സന്തൃപ്പിക്കിൾര ശ്രദ്ധാഗ്രൂഹകമ്മമി—

തൊന്ത്രംഗാഴിയാതെല്ലു വക്തനില്ല—

മുഖംപ്പുായള്ളാകിക്കിൾരതു താനേ

ശ്രദ്ധിതുചെയ്യുതു തൊന്തനാകമേ

യേവരോയത്തു നിന്തച്ചീടിക്കിൾരവർ

നന്നിയോച്ചുംബലാരിവിപ്പുായവർ

നരകതിൽ നിന്നുംപിശ്ചപ്പുത്രമണ്ണാ.

വ

പ്രിശവാരാതേ യാവനോയത്തുൾ

പിനേന്തനാടങ്ങ് താനേന്നുരാരാൻ

പ്രിശയാതേയാവൻ കരണാലികൾ

പേണിയടക്കിൾരാവനലകിനേ

മുഴുംകൊള്ളു മടിച്ചീടുകിലും

മുറം പാതകമവന്നണ്ണാകും—

യഴിയാതുയർന്നതി യെയ്യുമതല്ലു—

ലറിവുടയോക്കാരു നരകണ്ണാമോ?

ന

അറിവെന്നുതുമരി റലറിയും പോയ—

ജായതുമരിയിൾരവനമിവെപ്പും

നെറിയിൽ മഹാകമ്മങ്ങൾ വിധിക്കം

നിലയതിലേ നില്ലുവി സ്ത്രൂതുമെന്നുായ

ചെറിവുടകമ്മം കാരണമതിനൊട്ട്

ചേർച്ചത്താതുവിധം കമ്മവുമത്ര

മരവഡതൊനുകമ്മം കണ്ണു

മരാത്തുത്തിവിധത്താൽ ത്രിവിധം കേരം.

മു

വിധമതനേകവുമായുലക്കരിൽ

വിരിഞ്ഞു വിള്ളെടീടിന് ഭ്രതങ്ങളി—

ലിതമൊട്ടമഴിഈതെ നില്ലും പോയ—

ഹേകമതതൻററിവീടിയ തൊനം

ചതിയില്ലാതൊയു സാത്രികതൊനം

സകലാത്മാക്ഷളി എംഗൾറൻററിയാ—

തതിലതി വെദ്യേരെന്റൊയു ഭാവമ—

തറിനീ രാജസതൊനമതേന്റുറ.

മൃ

തൊനമതിൻ വടിവുയു വടിവതിനാൽ

നാടിയറിനത്തീടിന് നൽപോള്ളിനെ

ഫീനപ്പാടോടു തത്പാത്മവുമായു

ഹ്രദയേകാണമതു താമസതൊനം

വാനവർക്കോനെട നദന്നനേനകേരം

വടിവെബാടു കമ്മ, കത്തു ബുല്ലിയു—

മുനമില്ലാതൊയു യുതിസുവമെന്റിവ—

യോരോന്റിനു മുമ്പുനു വിധംകേരം

മര

വേദമൊട്ടയിതു വേണമിതെന്നും

കേവലമിതുവെണ്ടാപുനരേന്നും

കോതിയലാതുരേ പര്യും ദ്രാവപ—

മുനങ്ങളുക്കേണ്ട തകലുചുത്തവ

നീതിയിനാലേ ചെങ്കുടിന്റുതു

നിഷ്പമണ്ണാത്രികകമ്മം ഫലമതി—

ലാദരവോടുമഹംകാരതെന്നു—

മാ മചെച്ചയും കമ്മം രാജസമേ.

മന

കമ്മത്തിങ്ങൾ മഹാബാധിത്വാട
കയറ്റിയ ഹിസ്സയുടെ ചൊന്തുഷ്ഠവും
നമ്മകും വിധിയിൽച്ചെല്ലാം വിധിയക്കിയ
നാസ്തിയോടും മോഹിതനായങ്ങളെന്ന

.....കേടായു—

ഈ വരയെത്താമസ കർമ്മത്തെന്ന് റി
ജുഖും ശരീരം വിശ്വാസി—
മുരക്കാഞ്ചേളിനും കയവീരാ.

മർ

വീരാതീതവഡാകാരാദികൾ
വിച്ഛിത്യാഹമേണ്ടെ യുതികൈകക്കാ—
ണ്ണോരായും ചോരം വരകിലുമഴികിലു—
മതിനകതാർഥ വികാരമൊഴിഞ്ഞത
നേരേമരയീച്ചും ഘൃതംഷംഗ നീ
നിഞ്ചുമസാത്രിക കത്താവാൻന് റി
പ്രോരായും രാജസകത്താവാം
പുരാഷരയും ചാല്ലുമുംക്കാംവായു്

മറ

ഉംക്കാളിളിം ശ്രൂഹികമ്മാഡലഞ്ചേളി—
ലുണഭാരയുമുഖതരണേകവു—
മൊഞ്ചയുമെന്നിയ ഹാഷ്വുമെന്ന് റിവ—
സ്ത്രീകയവനെന്ന് റിരാജസകത്താ
മിക്ക തിഷ്ണാധിശംകൾ മടിരുടയോൾ
വിധിനെന്നറികേടാം കോപവുമടയോൾ
തക്കവരത്താൽപ്പറിയവുമില്ലാം
താമസകത്താവെന്നറിമന്നാ,

മന്ന

മനവനേകേർ ബുദ്ധിവിധാനം
മറച്ചുവുത്തിനിരുത്തി നിരന്തര-
മുനിയകാത്മാകാത്മഭയാഭയ-
മുംഗപ്പുചബന്ധമൊടെ മോക്ഷവുമത്ര
തന്നിൽ വകപ്പുചമറിവിടിൻറെ
സാത്പര്യബുദ്ധിതകാതത്രതക്കരു
മനവധമാധമമധ്യമാവൽ
മററിയിന്നത്രവേരാജനിയീ.

മൈ

ഖണ്ഡിയലാതൊരുധമാധമവു-
മീടിയകാത്മാകാത്മവുമെൻറിവ
വേദവിപതിത്തെതാടമറിവതു
വീരാ താമസബുദ്ധിയതെന്റെറി
എറിയയുതികേര നീ മനപ്രാണം-
അറിയമെൻറിവവെച്ചും ക്രിയയെല്ലാം
മാനിയചിനമൊട്ടകണ്ഠ പോരുപ്പുതു-
മരിയമഹാസാത്പര്യിക യുതിയാമേ.

മഹ

ആമളവും കാമത്താൽക്കണ്ഠ-
മതിക്കണ്ഠ വരം ഫലമതിനെന്നിന്നേ

* * * * *

* * * * *

* * * * *

താമതുതാജീടും യുതി താമസ-
മാമതുമറിക സഞ്ചേ പുനരിനിനീ-
അഴകേരിയ സുവവും ത്രിവിധം കേരം.

മഹ

കേരംകയെത്തറു വിഷമൊട്ട് സമമായ്
കേരം പരിണാമേയമുന്നോപമരാ-
യാക്കം സുവമേതത്ര നാത്പികസുവ-
മഗ്രേയമുതസമം പരിണാമേ
നീക്കം വാരവിഷമൊട്ടസമമായ്-
നില്ലും സുവമേതത്ര രാജസസുവ-
മോക്കിലപത്രതിലുമരംബലമൊ-
ട്ടുതിയിൽ മയലിടർത്താമസസുവമേ.

ര. 20

ആമിവമുന്ന മുണ്ണപ്പുത്തികളെ-
യക്കൻവരിപ്പുന്നനർ റപർ വന്നികയർ
താമിതമീറിയമുള്ള തമക്കം
തങ്ങൾ സപ്പാവത്താൽ ചെയ്യും തൊഴിക്ക്
ആമുള്ളമിച്ചുണ്ണിയ മുണ്ണവകയാ-
ലത്രമിനിനികേളെന്നാള്ളുന്നെന്നാട്
ചുമക്കിടക്കാനെ യഞ്ചകലവേന്നെല്ല
പുണ്ണുപുമാൻ പുനരജ്ഞിച്ചേയ്യാൻ.

ര. 21

താന്ത്രകിയ ശമദമതപ മൊളിവെഴും
ശ്രേഷ്ഠം ചെല്ലാസ്സിക്കും ക്ഷാന്തിയ-
മുനമില്ലാജതാനം വിജതാനവു-
മുടക്കിവ ഭ്രാവമനകമ്മതെന്നരി
ഹീനമില്ലാതൊ ശ്രേത്യും തേജി-
സ്സിതമെഴു ഭാനമൊടീശ്രേരഭാവം
മാനിതയുതിയേലയച്ചലായന-
മാമിവയവിലരുമരച്ചകർണ്ണം.

ര. 22

കമ്മംസുഷി ശോരക്കുവിവെഡ്യുലു
 കനിവെബാച്ച വാസിഭ്രഹ്മ പുനരവേബാച്ച
 നനമികും പരിച്ചാരകനായേ
 നലമിലകിന ശ്രൂദ്ധസ്വവിനത്താഴിൽ
 ചെമ്മരയാടവരവർ തന്റൊഴിൽ ചെറ്റുതു
 തിരമൊടനിക്കാരാധനമന്നറി
 മുഖ്യമായിത്തിനാലേ യവരെയ്യുവ-
 രാങ്കാലവുമഴിയാങ്ക സൈംപ്പും. 2.2

അഴിയാനന്നകളു തങ്ങൾക്കേ
 യപ്പാവിന ചെയ്യണ്ണകിലുമതു
 പഴിയായ് വരമാകാതെൻ്റൊലും
 പരിവെബാട്ടുത്തവ ചെയ്തില്ലതേരവും
 അഴകായ് വരമകലാപുകയഗിയോ-
 ടതുപോതു വിനയേബാച്ച ദോഷവുമകലാ
 പ്രിശ്യണ്ണിതിലെന്നാമല്ലത്തവർ
 ഹോഡിയറുക തക്കതുമുറം. 2.3

മുറം ബുദ്ധിയതൊൻ്റിലുമേഹോയ്
 മോതാതേ കാമങ്ങളേഞ്ചെപ്പാം
 പററവിട്ടോൻ ചെയ്യാ കമ്മം
 പരിവെബാട്ടുത്തവനവനത്തിനാലേ
 പററിയമന്മുഖകരനം നാൻകിന
 പരിത്രാശിയുമണ്ണാമതിനാലേ
 മുറം ക്ഷമയുണ്ണാ മുണ്ണായാൽ
 മുറമയിച്ചിറ്റിയ വിശ്വയമടങ്ങും. 2.4

അടങ്കിയകാരണ മായേ പ്രദർശന-
 മടങ്കമതുള്ളിലടങ്കിയമുല-
 മുന്ന് വാക്കൾക്കായം മനമെന്ന-
 തൊഴ്ചണ്ണി യടങ്കമവരും വന്നാൽ
 കടിയചോതം കോപം കളികാമം
 ഗവ്വംടഹംകാരാലിക്കളുംപും
 വിച്ഛമടന്തിനാലുണ്ടാം ശാന്തി
 വിരുദ്ധതിനാൽ ഭൂമാം താനാമു

രണ്ണ

താന്മാ ഭൂമത്തിൻ വടിവായാൽ
 തൻ മനതാരളിയാ പുനരോന്നില്ല-
 മുനമകന്നണായം മററതിനാ-
 ല്പടനൈക്കലൊരവുവൻണ്ടാകം
 അതുന്തിനാലവരെന്നട തര !-
 മറിഞ്ഞു തെള്ളിഞ്ഞതനൊടു കുടാനാം-

* * * * *

എന്നതനോയാറു യമായേ-
 ചെല്ലാക്കമും അഞ്ചെല്ലയും ചെയ്യാൽ
 മനക്കുലരിക്കേയഴിയാത്
 മഹാപദമെഴുമവൻ മർന്ത്ത്യവായാൽ
 നിന്നെന്നുറിയ കമ്മമതെല്ലാം
 നിതരാമവിവോച നീ മടിയാതേ-
 ചെന്നുപ്പറിയിയറുകയെന്നാ-
 ലിഞ്ചിനവേരോടേയുമുടിയും.

രഘു

മുടിയുടയരഹേ! നികലൊരുവാൽ
 മുറഞ്ഞെന്തും ചൊല്ലിയ തൊന്ത്രപ്പാജൻ
 വടിവൊട്ടക്കേള്ളാകിൽ തുയരുണ്ടാം
 മററതുമെന്നി മഹാരാജാകൾ-
 ക്ഷടനിതചുത്ത മഹാകാർണ്ണം എന്ന-
 അറന്നജയവും പററ റമായും
 കടനാ ശുഭ്രവ വെള്ളകിൽത്തൊൻ
 കാലോഅക്കട്ടംപുനരല്ലാം.

ര. 18

എല്ലാഭ്രത എദിസ്ഥിതനായേ
 ഇംഗ്ലേഷനൊരുവൻതാനിവയെല്ലാം
 നില്ലാതേ തന്മായയിനാലേ
 നിതരാം മുരു മേമ്പുകിനിന്ത
 മെല്ലേ നല്ലയിയന്ത്രമതെല്ലാം
 രോറേമാറുഷരാട്ടിട്ടേവോ-
 വെല്ലുതെതാഴിൽകളുമീശപരന്നല്ലാ-
 ലില്ലയിയറിടിന്റെവരുന്നാൽ.

ഡ. 20

എൻറാൽത്താനിതുംപുണ്ണിയ കാരിയ-
 മെല്ലാമുള്ളിൽക്കൊണ്ടാണ്ടുകോടേ-
 ദയാനാക്കക്കണ്ടപ്രധാനിച്ചുവ-
 ദയാക്കയുമേ ചെയ്തിട്ടുകമനാ
 കനാതോരുപറേഡം റാറമം
 ഇഹ്യമിതൊരുവരോട്ടംകുറാല്ലാം-
 ദയാനാദയക്കു ഉക്കതിനിനക്കേ-
 രണ്ടാക്കയിനാൽ നിന്നൊട്ടമൊന്നാർ.

ഡ. 21

ചോദനനിന്നും മനവനേൻി
 ശ്രൂഢിതയോടെനൊത്തനേനിന്.
 മനാനീരയെന്നരവുമെന്ന
 മറഷാത്തെവാഴുക്കത്തിലുമിതു
 തനെ ചാല്പാം ഷുജകളം നീ
 താല്പര്യത്താഴ ചെയ്യെയനിക്കേ-
 യനാളം നീ മാം ത്രഞ്ചവായ് ക്ഷാം-
 കെനാൽ നീയെനാഴക്കുടൊന്നാം.

൩.൧

നോയേനീകമ്മനത്തെ-
 മൊട്ടാഴിയാതേ വിട്ടുകളേണ്ഠത-
 യന്നുമാരശിവില്ലാവടിവാകിയ
 യെനെയെയാരുത്തനെയും ശരണാണ്ഠർ
 നന്നിയിനാൽ മേവിട്ടിനാൽ നിന്റ്
 നാടങ്ങരാ പാതകനാശേചെ-
 യേനുമൊരിട്ടുവാരാതപരംപദ
 മെയ്തിയിരിപ്പാൻ കൈത്തുവേൾക്കോ. ൩.൨

എക്കലതീവ പ്രസാദാൽ നിന്നൊ-
 കിയംപീടിയ തൊനാത്മമിവെല്ലാം
 തക്കലതീവ തപസ്സില്ലാതവർ
 തമേമാഴം തൻ ത്രഞ്ചപദകമലം
 ശങ്കയകാണ്ഠ വണങ്ങിടാതവർ
 തമേമാഴം തൻ ചേതസി കനിവാ-
 ലെക്കലാരന്പില്ലാതവർ തമേമാഴ-
 മേരയെട്ടത്തരചെയ്യുതു പറരാ.

൩.൩

എറവിലപ്പൂങ്കളിന് മത മേലാ—

മിപ്പൂങ്കൾ നിന്നെ പ്രതികനിവാട്ട് താൻ
കുറിയപോലെന്നുവർ മനസ്സ്

കളുക്കം വള്ളുമുരപ്പുവരേനാട്ട്

വേറിയലാതൊൻ്റാനേ സീര തിന്

വികല്ലവുമില്ലയെനിക്കെന്നാളം

മാറിപ്പാനുകൾ ചെയ്തിന്നതിൽ

മററിതുപോലോ നമ്മുണ്ണോ,

നം ③

മററിതിന്നുമതായ് താൻ മുറക്കം

മനസാചെച്ചപ്പീയ പുണ്യകാഡാമുത-

മുറക്കന്ത്രാസം ചെയ്തിന്റവ—

യത്തമഞ്ഞാനമധായജ്ഞതത്താൽ
അററിമില്ലാതെ പൂജയെനിക്കാ—

യഴകൊടിയററിടിൻ്റവാരന്നറി
മുറക്കമസ്തുകളഞ്ഞിരു കേൾപ്പുവർ
മോദമെഴും വാനലകൈയുവരേ.

നം ④

ചുനംട വാക്കാലേതാനന്നോ—

ടിയപിയ പാരമജഞ്ഞാനം കേട്ടേ
മനവേന നിന്നുടയജ്ഞതാന

മഹാമയൽ പോയല്ലീ പുനരൈന്നേര
തനക്കുമേ പ്രിയമൊട്ട് മനസ്സിൽ—

തരളനിലാവെഴുമാരങ്ങൾ ചെയ്താൻ
പൊന്നാണിയും തേർമേൽ മിന്നിടമുകിൽ

പൊലിവന്നുപോൽ മരവിന്റര പുരാണാൻ. നം ७

മതവിജയത്തവന്നാടെ കഞ്ചകല
 മനവനം നീ ചൊല്ലിയ തൊന-
 പ്പുംകുടാരിലുണ്ട് തുല്യം,
 പോയിതുചായാ മോഹമിതാ നിന്റെ
 തിരുവുള്ള തനിനിത്തത്തുചെല്ലാൻ
 തിരുമാടു നിന്തിച്ചവടിച്ചുള്ളാലേ-
 കിൽക്കുന്നതുപോ അതുപാലജാതിയ-
 മിടറിപ്പുതുമെന്തിക്കിനിയെന്നോൻ.

നഘ

ഇടവിസ്തിയേനിനിച്ചവിലേശാ
 യിതുമാടു നിന്തിച്ചവടി ചൊല്ലിടിയ
 പടരിപ്പാഞ്ചാനം ഒക്കേന്നട
 ഭാവും പോയിതു പുനരിനിരയേൻ്നു
 അടയാള ചെല്ലാൻ നിൽക്കും ത്രിപ്പവിരരെ
 യടയപ്പേരേയോടെ കുലതചെല്ലാൻ
 തുടവിസ്താമദവാനക്കന്നങ്ങൾ
 തുനിവുംബാ സ്വീകരിക്കിവിജയാൻ.

നേര

മണിച്ചടി വിജയാ തൊനംതെളിവാൻ
 മാധവനങ്ങളിാച്ചുജുമരാപ്പും-
 ഇഞ്ചവാകിയ നരനംമരാവാനന-
 നവകാശം പുനരൈന്നരചചുള്ളിയു
 പാണി ഉണ്ടാവിവാനാങ്ങിച്ചുമടിയേൻ
 പരമപുമാൻ നൂരായണന്നതു-
 ലുണവും ശ്രീവേദപ്പുംബാ-
 ഗോത്രത്തിലെ ശ്രീതാമുതമതുക്കന്നേൻ.

പ'ം

ഹരുന്നി ദിവ്യദാശ കാണ്ഠക്കള്ളരി-
വീടിയവേദവ്യാസനിയോഗാൽ
ചതിയൈക്കണ്ണലും കണ്ണലും
തരണിപ്പംതിലു തരാഞ്ചുനകേരംപ്പാൾ
മതിമാനാകിയ നംജനയെന്നു
മതവിശ്വരത്നാനിതു മതിയില്ലു-
അതിന്റുലൻ മാധ്യവനാമംവേ-
രഹമിതു സംക്ഷേപിച്ചരചേയേൻ.

ർ. ३

ഉരുചുന്നമരാവതിസമമായേ-
യുറരന ചെഡ്വമെഴും മലയിൻകീഡ
തിരുമാതിൻ വല്ലഭരജളാലേ
തെളിവൊട്ട മാധ്യവന്നഹമിടർകളവാൾ
പരമാദരവൊട്ട ചൊല്ലിയത്താന-
പ്പുന്നവൽ മുകടപദാംബുജമബന്ധാട്ട-
മരനാഴിക മരവാത്രരചയ്യുവ-
രഞ്ഞതമുകതിപദം പ്രാപിക്കം.

ർ. ४

അരംഭോജങ്ങൾ വിരിത്തതിനാലേ-
യവിലതരം വാപികൾശോഭിക്കം
കോദ്യോട്ടയർ കരിയും ശോഭിക്കം
ക്രുഞ്ഞകീടിന മദജലമതിനാൽ
പൊന്ത്രുഷണമതിൽ മൺഡാഭിക്കം
ഭവനം ശോഭിക്കം ഭാസ്യരനാ-
നുവാറിടിന ഭഗവത്തീതയു-
മരിവോർ സഭനട്ടവേശാഭിക്കം.

ർ. ५

ശ്രീ.

ശ്രീവരാത്രിമാഹാത്മ്യം

ശങ്കരനംഗജവൈരി പുരാതി
വരാചരള്ളതവിന്ന നദനനായേ
തുംഗഗജാനനനായള്ളനായ
സുരാസുരപതിയെ നമസ്തുതിച്ചെയ്യേൻ
മംഗലമായ് മദനാതകരജനീ
മാഹാത്മ്യം പറയാൻ നിന്ദ്വാരാ-
നങ്കലതിനു കനിഞ്ഞെ ത്രഞ്ഞീ-
ഭേദം വാണിജ്യമിനിതിങ്ങനും. മ

ഈതു നിരണ്ണാതു കഹാലീശ്വരമാ-
ന്നിടിന പാത്രപതിതന്നകളാഘേ-
യിതമാടവൻ തിരവടിയുടെചരിത-
മിയസ്യമതിനു തുനിഞ്ഞിത്തുമാറം
ബതള്ളതനാടമാരിവീടിയ
വേദവ്യാസാദികളുമെന്നിക്കി-
അതിസുവമായ് നല്ലീഴുക വരമി-
ഭേദാധ്യാമമ പാതകമിതു ചൊന്നാൽ. ൨

പാതകമേ ചെയ്തിലുമെന്നോ
 പതിതപ്പം വാരാ പറമേശ്വരം-
 പാദസ്രാജമൊരിക്കൽ നിന്നുള്ളിൽ-
 പത്രമാരകരാമവർക്കർത്തമക്കി
 നീതിയിതെന്നാറിയിപ്പതിനായേ
 നീഴപ്പമാരാകിയ മുനിതിലക്കരാ-
 രാദിയിലങ്ങളിച്ചുയു മഹാകാമ-
 രായപ്രകാരമിതിനിവാൻ ചൊല്ലോ. 12

ചൊല്ലാമെന്നാലായപ്രകാരം
 ചൊല്ലേറിയമുനി തിലകമാർപ്പ-
 ണംപ്ലാമങ്ങളിച്ചുയു മഹാകാമ-
 യിതു പണിയുള്ളപ്രകാരംപറവാൻ.
 വല്ലാതേതാനൊട്ടരചെയ്യുത്
 മനസിചോരക്കൈ മഹാജനമായവ-
 രല്ലാം നല്ലപ്രകാരംവരവാ-
 നേക്കെകനിക്കതിനടിമലർത്തേൻ. 13

അടിതൊഴ്ത്തിതു വേദവ്യാസൻ തിങ-
 വടിയങ്ങൾചെയ്യ പ്രകാരം സൃഷ്ടാം
 പട്ടതരരായ മഹാമുനിമാരോട്.
 പറവതിനട ഭാഷാസംക്ഷേപം
 ദ്രോമിതുതാൻ ചൊല്ലിന്റതുമറബം
 ദിവ്യമഹാകമയിതു പലജാതിയ-
 മടനരചെയ്യ പുരാണങ്ങളിലഗി-
 ധുന്യമുനിപ്രവരമ്പിരെന്നാൽ,

എന്നമുഖ്യ തവങ്കളേയേചെ-
 ഫീടിയമുനിതിപക്കം സൃഷ്ടനോ-
 ടന്ത്രംചെയ്യാൻ നീ ചൊന്നതുകേ-
 ടറിവുരോം പാതകപ്പലമെല്ലാം;
 ഇനിവ പലവുമഴരോടു പോകി-
 തിത്തെത്താടു മോക്ഷപദം ശ്രാവിപ്പാണ്
 നനിവരകത്തുമുപായം ചൊല്ലുക
 നാമാടു നിർബന്ധിനിയെല്ലാം.

ണ

ഇനിയമഹാമുനി വേദവ്യാസനോ-
 ദിത്രേണ മോദിത്രേണതാൻപ-
 ണഭവിതപാതകകോടികൾതീപ്പ്-
 നാഡായപായമവൻ തിരവടിഞ്ചം
 മനസികനിശ്ചത്രനോടങ്ങൽ ചെയ്യാൻ
 മലമാഞ്ചാടുമഹേശൻ ചൊന്നത്
 പുനരവരം തിരവടിയരമുവനോടു
 പുകഴ്ന്തളളിയ കിവരീതിമഹാത്മ്യം.

േ

അംബുംജിനഗ്രാഡോത്തടവനായമ-
 ഹാമുനി വേദവ്യാസൻ തിരവടി
 അനുഭവിയ നഗിയിച്ചു മഹാലൃത-
 ദിത്രുണ്ടു നിങ്ങളേംഞം മുനിവരഭേ
 സംസ്ക്രതിചൊല്ലാമെനേ സൃഷ്ടൻ
 താന്നരവെയ്യുതു കേടു മുനിവര-
 രിനുമാടവനോടു ചോദിപ്പാർ ശിവ-
 രാത്രിജുടെ മാഹാത്മ്യമന്ത്രം,

വ

ഉദ്യർപ്പരാനവിലേപ്പരന്നാലേ—
 ഘടനിതന്നജീതമോ പ്രതമസ്താ—
 ലവിതു ചെയ്യുവൻകളിലുണ്ടായ്‌വരു—
 മവിലേപ്പരന്നേന്നോ? കേരംമുറഡം
 മുവിലിതേതാങ്ക നാജ്ഞണിയിതു
 മുഖ്യപ്രതമിതിനെന്നുവിധാനവു—
 മെമ്പവചോൽക്കന്നൂരേ സൃഷ്ട—
 നിയംപിനന്നും മുനിവരരോടേ.

എ

വരനാകിയ വിധിയാം കല്പാന്തേ
 വരമൊരു നിദ്രാത്തംപരനായാം
 പരമാദരവോടു മേഖിനി കല്പ—
 പദ്യാധിയിലേ താണ്ണിതു പൂനത്തിനാൽ
 അങ്ങനാംബുജനയന്നും നാരാധാ—
 നന്ദപമസ്തുകരവിഗ്രഹമാംസ
 പരമാദരവോടതിംഗയയത്തി—
 പ്രഥിപാലന ചെയ്യാം താഴാന്തേ.

എ

ദേയാബലവിത്തുഭിക്കളോട്
 ജഗത്തുപാലന ചെയ്യാനോര്ത്താൽ
 നായകനാകിന്നതു താനിപ്പോരു
 നാമമാർ മരറന്ന നിന്നേ
 പോയാഴിയിപരവണമീതശക്കാട്
 പുഞ്ചപ്രാണപുമാം നിദ്രാവായ—
 നായതു കാലമുടകൾ നിശ്ചിത്യാ—
 നവിലമറങ്ങി യണ്ണൻ വിരിഞ്ഞും.

മഹ

ശ്രീവരംതു മാഹിത്യം

മൃത്തി

അരദ്ധവാച്ചമായവനിയിൽ നിന്മിച്ചു-
നവിലവരാചര ജാതിക്ക്ഷേപ്പന-
രിന്വമാടവയല്ലോ കാണമാനാ-
യങ്ങളോ നടന്നേ കണ്ടതുകാലം
നന്ന് പുകഴിയോടെ വിശ്രദിനൊന്നായ്
നാമൻ എന്നിപ്പോരുവരു മരാ-
നിന്വമിയന്നതി സന്ദേശിച്ചു-
നെവരേയോ നിന്മിച്ചു വിധാതാ. മര

ധാതാവത്രകാലത്ര മാഹാതമഃ
ഭാമോദരനവിലേപ്പരനരവനം
മീതേനിഞ്ഞാമുദ്രാരനായ്
മേവീടുന്നതു കണ്ണമുന്നിനേ
പാമോധിയിൽ നീ യൈത്രകിടപ്പാൻ
പരക്കഴുനിക്കൻ്റെ കേൾവിശ്രദി-
നാധാരം തോനേ നീഡാരെ-
നാധനകൾ ചെയ്യാൻ വിജ്ഞവിനോടെ. മര

വിനയമൊഴിയ്ക്കുന്നിന്നേരം
വിജ്ഞവിരിഞ്ഞെനാടങ്ങളിച്ചെയ്യാൻ
മനസി നീനുണ്ടണ്ണാദുമദാരേ
മറദജഗത്തിനു പതിനൊന്നല്ലാൽ
പുനരറിനിന്നുടെ കത്താവും എന്ന്
പോസ്തി യൈന്നരതിനേക്കാറു മുന്നിനേ
കനമിനി നമ്മാലേതിൽത്തമർച്ചെയ്യു
കല്ലിക്കാവിതിതെന്നാനയാരം. മര

* എന്നറത്തേക്കേട്ട് ശ്രീശാരദ്ദംവി-
 സ്വിത്രജമിഷറി ചളച്ചു തളച്ചു
 നിന്നറതികോപിച്ചുബുജനേത്രഗൾ
 കേർപ്പൊതക്കൻ വിളിച്ചുതുകാലം
 നന്നറമരിൽക്കൊല താൻ താനേന്നേ
 നാമുവന്നം ചെന്നളവു ജനാദ്ധന-
 നാന്നരാഴിയാതെ ദിവ്യാസ്തുങ്ങളെ-
 യുടെനയ്യാൻ ചതുരണനാനേതിരേ.

മു

ചതുരാനന്നവയെല്ലാമേതും
 താപമൊഴിഞ്ഞു കണ്ണാറുങ്ങെളവി-
 ടിതമൊടശിച്ചുസ്തും പലവിച്ചു-
 വിടർത്തിനേൽ ഹരിഷം നിജചാക്രം
 കതിരവർ പലർ കൃടിയ ചോലാളിചവാട്ടി
 കാണായതിനെ മുതിരേൻവും-
 നതിനെയുടെവത്തിനായ് വിച്ചാ-
 നംബുജസംഭവനം മുഹമ്മദും.

മു

* അസുരമതിപ്രാബല്യം കൊണ്ടാ-
 ടുഡിനില യായെ മീണിത്രവകും
 * പിതുമതിവനെ കൊപ്പാതേഴികിൽ-
 ചെയ്യേ പോരായെന്ന നിന്നേ
 ഭദ്രരം നാരാധണനാവിച്ച-
 പ്രാശുപതാസ്തും വിച്ചുതുക്കണ്ണേ
 തനുവിധാതാവതിനെ മുതിസ്ത്
 തച്ചപ്രാനസുമതേതനാൻ വിച്ചാൻ.

മു

ആനതു കാലം പാത്രപതാന്ത്രിക-
ഗാനലാഭീപിതമായേവിശ്വം
ദിനതയായ് വേകിന്നജ്വവിഭേദ
നിശ്ചാരങ്ങ്യാന്ത്രം പീഡിതരായ്
മാനമിതെൻ്റെ വിശ്വവിരിഞ്ഞു-
നാൾ പലസംവത്സര, മവസ്സാനേ
മാനിതമാഖുമാസി ചതുർബ്ദ്ധി
ശ്രാമസിതായാമീശാഹമനം.

മദ്ധ

ഇംഗ്രേഷജക്കത്തിൽ മുടയവ-
നിയവക്ഷം മുതലാം ച മഹാതമാ
സാശ്രമാഴിപ്പതിന്നാണ്വേച്ച ക്ഷം
നാനാഭ്രവന്തിരം ശത്രു കാവു,
ക്ഷേശൈകരിയ ശിവദിഗ്രാഹി
• കേവലമായ് നിജങ്ഗതജ്ഞസ്ഥിനാ-
ലാശകളോക്കേ വിളക്കി മങ്ങശാര-
നവങ്ങരെ നട്ടവേ വള്ളുന്നനായാണ്.

മദ്ധ

ആനതുകാലത്താന്ത്രികം എന്ന-
രംപമശിവലിംഗത്തിൽ രഠനതിരു
ദിനതപോയേ വിശ്വവിനോട്
നിരന്ന പഠന്താനവിഭ വിരിഞ്ഞു
താനവിലേയും തേജ്ജാമയമിരു
താശാതിവിട്ടെയൻ ഹാനാൽ
താനറിവേൻ തേജസ്സിതിനാനം
നാട്ടകനീ കീഴേഭവമെൻ്റെ.

രം

എൻ്റെ പരഞ്ഞവൻ കീഴം മേലു-
 മിത്തേതാട്ട ഓക്ഷിയറ്റേ വടിവായും
 പന്നറിയറ്റേ വടിവായുമുഴൻറാർ
 പലകാലവുമറിയാതേ മീണ്ടാർ
 നിന്റെ പുകള്ളാരയനോട്ട് ഹരിയും
 നിതരാത്രിവിടെ വല്ലത്തുമിടത്തും
 നന്നറിമിക്കം രിവലിംഗസമീപേ
 നാമ്പനിവൻ താനേൻററിവുണ്ടാറുണ്ടോ. ൧. 2

എവം നിന്റെവരനു പുകള്ളുള്ള-
 വീശനമാപതിത്തുലി പദാംബുജി-
 ഭാവനരചയ്യവർകൾക്കൊക്കാളും
 പഴത്തുപെടാ നിജപദവിക്കൊട്ടപ്പോൾ
 കേവലമൊരു വിഗ്രഹിയായേ നിജ-
 ഗണപരിപൂതനായും മലമാതാക്കിയ
 ദേവിയെയാട്ടം കാണാമാറവിടേ
 നിന്റെ വിള്ളുവിനും കമലജനം. ൧. 2

കമലജനം വിള്ളുവിനും മറരം
 കയത്തുകിൽ വിശ്രദ്ധത്തിനേ കാരണം-
 നമലനമേയനമാല്ലശ്രീര-
 നശേഷവിത്തുണ്ടുണ്ടിതദേഹാർ
 വിമലവനിശാകരപ്പേശവിശ്രാഭിത
 വിത്തജാഭാരാദിമനോഹര-
 നമിത്തചൂശ വരദാംബയടങ്കൾ-
 ഭാഞ്ചിതകരനായും നിന്റെവനേ ജയ. ൧. 2.

കാലാന്തകനവിലേശ്വരമാപതി
കാജണ്ണാമുത്തുള്ളിക്കടക്കാക്ഷിം
ഹാലാഗ്രിജപ്പലനേ ശ്ലേഷിപ്പം
പണ്ടംഗജാഡ വര്ത്തിയ ദേവൻ
നീലാങ്ങന്നനിറമാരു് നിജദേഹ
നിന്റെവിനിപ്പുതമാം വരദരു് മി-
ജപാലാമാലകളാലേ വിശ്രം
സ്ഥാപിതമിത്തനംവള്ളും നിന്റൊന്ത്.

ര. 8

ആനത്രകാലം മാഞ്ചോമാസി നി-
ശാംഖമസിതവത്തുംഖികാലേ
മാനസസഭന്താജോണ പുക്കള്ളാർ
മധുസൂഡനനാടു കമലോത്തഭവനം
മാനിതനായ മദ്ധോപ്പരനേ പീര-
മാതമാവേ ജയ എങ്ങർം നിന്ത്രായ
ഭീനതയായു് പ്രത്യുഭാവമിയൻറവർ;
നീംഗൈപ്പതിസകലഭത്തിശമാത്താൽ.

ര. 9

സകലശാ നീ വിശ്രപത്തിനം
താപമിതെങ്ങംശിം ക്രൂരാ ദാ-
രകമേകാഡണ്ണുത്താട്ടു വന്നി-
അബിസ്ക്രൂത്താ പരാതനനേ ജയ
പുകഴുവതേവക്കാവിത്ര നിഡിയു്?
പുരഹരണേ മരനാല്പുമാങ്കത്തിന-
മകമേകാട്ടാമോ നീ കാട്ടകി-
ലപ്പാതറി താരിഖയ്ക്കുംപോൾ.

ര. 10

അരംബുജിഖാന്യവനെക്കുണ്ടതിനി-

അംഗമോ പാത്താലെൻ ദമ്പളുകന-

മിന്പമാടത്തേപാലേ കാണമാൻപണി

യേവക്ഷം തവ നിജ്ഞുള്ളതും

സംപ്രതി നീയേ കാട്ടകരകാണ്ട്

സദാരിവാതേജോമയ വിഗ്രഹമിതു-

മബന്ധാടകണ്ണോം നിന്നനെമായയി-

ലഴിയാതവരാരേ പരംമണം?

പരമേശ്വര ഹര പന്നത്രുഷണ

പാനിപ്പെട്ടാമാവിവാനായേ തവ

പരതേജോമയ ഗ്രൂപാല്ലം

പലകാലം മൃഗതയൊച്ചുഫോർഡാം

പരിപൂർണ്ണനന്നാംത ചിന്മ

തവ ററര ജയ വിയദനിലാനലജയ

ധരാനിവഗ്രാദിത്രാത്മകജയ

സദേശപര വിശപാതമാവേ ജയ.

ആവത്രുമല്ല ഭവാനെപ്പുകഴിവാ-

നഴിവില്ലുാ വടിവായോങ്ങനാളം

കേവലമൈന്നിപ്പാത വിരിഞ്ഞു-

ഗാഡയര്ത്താമഴിവതു കാണോൻ നീ

താവിന മാനോട്ട മഴവിനൊട്ടം വര-

ാഭ്യ ശോഭിതമായുംനിബന്ധം

മേവിന തവ വിഗ്രഹമിതതൊഴുതോം

വെററിവവരാർ നിന്നനെത്തപ്പോൾ.

ನಿಂದದ ಪಾಪಸರಾಜಮಣೆವಾ
ನಿತರ್ಮೋರೆ ಜಾತಿಯಾರೋಗಾರು
ತನ ನಿಯಮಣಿಯ ವಿಡಾತೇವಚಯ್ಯಿ
ಶತಕ್ರಂತಲೂಂಡಿಕ್ಕುಪಾಲಕಗಾರ
ನಿಂತಹಾಲೇ ತಮ್ಮದೆಪಾವಿಕರು
ನೀಕಂಬರಾತೆ ಪ್ರಾಷ್ಟಿತ್ಯಾ-
ರಣಂಧರಿತೋತ್ತಾತ ನೀತಿಪ್ರಾಲ್ಯಾ-
ಖೆದವರಾಜತರ ಜಗತ್ತಿರುಕತ್ತಾ? ೩೨೦

ಹತ್ತಾನೀಯೆ ಸ್ವಷ್ಟಿಸುಧಿತಿಲಯ-
ಹಂಮಿಯರಿವತ್ತಂ ಭ್ರವನಣಿಯಂ
ಹತ್ಯಾತಂ ಪಲ ಜಲ್ಪಾತ್ರಣಾಂ-
ಲಯಿಂಣಾಂತಮಾಂ ದಿಂಕರಬಿಂಬಂ
ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಪಲವಾಯ ತೋಂಗಿಂಂರ
ಪ್ರಕಾರ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಕಾಳಿಷ್ಠಿಹ
ನಿತ್ಯಂ ನೀಯೆ ತೊಂತಾಗೆಂಂರ
ನಿತ್ಯಹಮಾಯ ಮತ್ತವುಂ ಪರಮಾತ್ಮಾ. ೩೨೧

ಪರಮಾತ್ಮಾನೀ ಯಂತ್ರಾತ ನಾಮಿ-
ಪ್ರಾವತ್ತಮರಿಗೀ ತಾನೆ ನಿಂದ
ಪರಮಾತ್ಮರಬ್ಯಾಂತಃಂಗತ್ತವೇ ತವ
ಪಾತ್ತಾತ ಮಾಯಾಂಬಾಂಗಿಂಧಾಯೋ
ಹತ್ಯೆತ್ತಿಂತೋಽಂ ಪರಮೇಷ್ಠರ
ಹಾಂತರಬೆಂಂರ ತೋಂಗಿಂಂಗಿತತವ
ಪರಮಾತ್ಮವಿಭಾತ್ಮಕಗ್ರಂಪಂ
ರಾತ್ಯತಿರಿಕಿಲತ್ತತ್ವಿಪ್ರಕಾರಂ. ೩೨೨

അറിയാതേയുമരിഞ്ഞും കേവലം
 മവിലേപചനനിതു നിശ്ചയമേതും
 കവിതിനില്ലെങ്കിൽ പലജാതി
 കരിക്കാണേണ സിഖാന്തികംപലതം
 പരവതുമവിലേപര തവ ത്രുപ്പം
 പഴത്രപൊതുടനേണനിരത്താ-
 റിവാകിൻ്റെ പരമ്പരവം പുര-
 ഹര ഹര നമ്മുടെ മാനസത്തിമരം.

നൂ.2.

അംബുജസംഭവരംവിള്ളവിനമി-
 തവിലേപരനന്തള്ളാലവിവുണ്ടാ-
 യിവുമൊടവയുടെ പുജയിയറി-
 യിവള്ളു നിന്നുള്ളപുകള്ളുത്രകാലം
 തന്ന പ്രിയമോടു മഹേശപരനവില-
 ചരംചരന്തരവയരംവയ്യാനപ്പോൾ
 വന്നൊടു നിങ്ങളുംലേശിയവെരം
 വൈക്കാതേ കളവാനായ് വന്നേൻ.

പു.2'

ആയിത്രവിശപത്തിനേതാപവ-
 മസുാഗിജപാലാമാലകളാൽ
 നോയതു തീപ്പാനാഴം വന്നേൻ
 നൊടിച്ചിലിലാനീമിവിക്കെയിവള്ളു
 തീയതുതീപ്പാൻ മാംലു മാസി
 സ്ഥിരത്തരയായ പത്രംദശിക്കവന്ന-
 ണ്ണായ നിശിഖേ നമ്മുടെസന്നോ-
 ഷായ യുവാം പ്രതമിതുചെങ്ങുനം.

പു.3

ഈ ശിവരാത്രിലുതമിത്രനിങ്ങ-

ശ്രീതത്തോട് ചെയ്യാലും തമജതാനം
നിതരാമണഭാ നമ്മുടെ പ്രദവിയേ

നിങ്ങൾക്കും പ്രാപ്തിക്കാമെന്നേൻ
സുതരാമവരോട് നിജതാതന്മാർ

ചൊല്ലുംവാളും മഞ്ചേഷജഗത്തോം
ഹിതമാമാറുകൾ ചെയ്യുകേട്ടവ—

രിഞ്ചവരുമടിമലവർ തൊഴുതുരചെയ്യാൻ. ഒന്ന്

ആരണ്യകാരണനേ പരമാത്മാ—

വായപ്പുരാതനനേരുതമിത്രനാഃ

ധിരതയായ് ചെയ്യേണ്ടവരതനിതി

ചെയ്‌വതിരംജ്ഞ വിഡാനവുമറിയോം
കായണികൾ നിന്തിരിക്കിയതുകൾചെ—

ജീവിലവുമെന്നറക്കേട്ടിയിച്ചുണ്ട്
വാരണ്യവർമ്മവരാംവരധരനാം

മദനാന്തകനതിനടയവിഡാനം. ഒന്ന്

ആനപ്രകാരം മുന്പില്ല പിണ്ഡില്ല—

മർഖനിശായാമസിതചത്രത്രംഞ്ഞി
താന്ദരണണഭാം മാഞ്ഞു മാസി

സമസ്‌തമഹാപാതകമരവാനായ്
ദീനതവരാത്രേ ചെയ്യുണ്ട്

ചെമേഡ ജാഗരമോട്ടപ്പവാസവു—

മാനതിനടയ വിഡാനവുമറികെ—

ന്റവിലേഡ്രനവനേണാടിയിച്ചുണ്ട്. ഒന്ന്

അറിയിച്ചാൻ പ്രതമിതിനും യാ-
ാന്തം ചെയ്യേണം നിയമങ്ങളെ
നെറിയിൽ കാവിയലാഴ്ത ഭക്ത്യാ-
നിതരാമോദോധ്യാമംതോഴം
നിന്മുറീടിന ശുജാാപികർ
നിശാധാം പ്രതമാട്ടനിന്താഖിലേശന
മരയിൽചൊന പ്രകാരം പുകഴിം
വഴിച്ചും പരമേശ്വരനുംവാലേ.

ര'ഒ

അവൈബാട്ടമീരാഗാണ്ട കഴിഞ്ഞാ-
ലാകിലുമാം മുവെദ്ദാണ്ടതുപോ-
ലിനുമിയങ്കുറ പ്രതമിതുചെയ്യാ-
ലെക്കിലുമാമള്ളാംനകമ്മം
പിന്ധതിനൊക്കും വിധികളുമെത്തും
പിശ്വാരാതിതു ചെയ്യാലുണ്ണു
തന്നപദമവരെയ്യില്ലതുമെന്തിവ
സകലമവക്സിശ്രേഷ്ഠരാറിയിച്ചാൻ.

ര'ഓ

അറിയിച്ചാനേവം പരമേശ്വര-
നവക്കളാടുകൾ മുഹാമ്മനിവരരോ-
ടിയിച്ചാൻ സൃഷ്ടനമത്ക്കല-
തവർകളുമവനൊട്ട ഫോള്ളും ചെയ്യാൻ
കാവാറീടം പ്രതമിതിനുള്ളിൽ
ഇണ്ണങ്ങളെയുംനുവേ സൃഷ്ടന-
മരിയിച്ചാൻ ഹയമേധ്യാദികളിലു-
മതിപ്പുള്ളും പ്രതമെന്ററിക്കുക്കുറ.

ര'മ

എത്രമൊരിവില്ലാതെ പാതക-
 മേച്ചയ്ക്കാനോടു വില്പന്നർപ്പ-
 ണ്ണാഡിയിലവനോടു നിമിഷംകണ്ണാ-
 നസ്പമൾവരാത്രിയു തമവില്ലം
 വീതദേയം പരമേശ്വരലോകേ
 വിരദ്ധാടവൻ എക്കാനവസാന
 തീതിയലാറുതമിതിനട മഹിമകൾ
 ചിന്തിക്കേൻറവിച്ചുണ്ട് സൃതൻ. രം

അവൈഖനീയേ ഹരാല്ലും നമോ-
 ടതിവിസ്തുരമായേ കാഡാഗിത്ര ബത
 മുന്പതി പാതകമേച്ചയ്ക്കാനിച്ച
 മുപ്പുതവന്നതു വിസ്തയമെന്നും
 ഇന്ദ്യമിയൻറ മഹാമന്ത്രിപ്പുംവ-
 രേവതമങ്ഗളിച്ചുജീതക്കേ
 സംസ്കാരിചാല്ലും കാടയേൻറവരോടു
 സവംജനന്റ സൃതനമവിഴിച്ചുണ്ട്. രം

അതിപുണ്യം ഭ്രമന വിസ്യാദാ-
 മതിന വടക്കേ സിന്ധുമഹാനദി-
 യത്രനട തിരേ കാഞ്ഞരഹജ്ജ്-
 മമൻശ്രാന്തായാൻ പാണ്ഡായ രാജാ
 വിധി പിഴയാതെ താനവരവരെ
 വിഷാദമെഴിച്ചുഫകോട്ട ഭരിതേ
 ഗതദയമായ് വാണ്ണാൻ പലകാലും
 രജപ്പരമതിലന്നു പകലതിലുകൾ. രം

കലവാനായ് വേദാലപ്പയനാഡി—
 ഗ്രാഞ്ചേളിണഞ്ചെടിന വിപ്രോതുമരഹ—
 നലിവൊച്ച കാത്തുകാത്തവിചാര
 മനത്തും ചെയ്യാൻ രൂപര വിശ്രേഷാൽ
 വിലഭിവസം ചെൻറുള്ളവു പിറന്നാൻ
 ചെമേ വിപ്രവരന്നാൽപുതുൻ
 എല്ലത്താവാനവരുടെ സൗഖ്യത്തും
 പാരവാൻ എനി മദനനമവന്നാപ്പോ. ര' ①

അവന്തി ഡിരംമായേ കാമ—
 മഹാശാസ്ത്രങ്ങൾ പടിച്ചറിയുന്നേ
 വിവരതയായ് നാരികബളാച്ചക്രൂ
 വിനോദിച്ചതിനുവമായെപ്പാഴ്ത്തും
 തവാുമട്ടത്ത മഹാകമ്മംഡൾ
 സമസ്തുമൊരുച്ചീയാതു മറന്നാ—
 നവരവരേ നിരിക്ഷണ പരിച്ചട—
 നായാൻ വിപ്രവരൻ സൃഷ്ടാരൻ. ര' ②

സൃഷ്ടമാരാവുൻ വിപ്രന്തീവ
 സൃവത്തെ വര്ത്തിയഴിച്ചവയുജന—
 മക്കേ രന്നെയാഴിഞ്ഞതാൽ പുരിഷനെ—
 യരനിമിംഘം നിന്നയാത്രപ്രകരം
 വിഗതാശങ്കം ക്രിയകരം മടിച്ചേ
 വേദപ്പരാംഗനമാരവരവരേ
 സൃവമാകിന്റെതിരെന്നുവരവരേ
 ചൊല്ലുമത്തെപ്പാം ചെയ്തുനായാൻ. ര' ③

ആരണ്യനായേ ഷിഡ് ശതചൂണഭവ-
 നാചണ്യാലവയ്യുജനമാനസ-
 ഡിരതപോകി മതിന്റ് മഹിഷാൻ
 തീയതിതെന്നർദ്ദിയാദേമുറും
 സാരതയുള്ള വരാംഗനമായം
 തങ്ങപതികക്കൂളയുപേരഷിശ്രൂവനൊട്ട്
 ജാരവിനോദം ചെണ്ണാരോഗ്നിയാർ
 ജാതികളുടെയർമ്മിതൊഴന്നാള്ളം.

ര'വ

ഒന്നപോഴേ സകലാംഗനമായ
 മുഖനേഷിഡ് ഗനിലേപംചിരുരാ-
 രയതേതാകിലുമെന്തിതിനൊങ്കായകഴി-
 വതിനതിഭ്രതിമിചതന്നർവ്വച്ചാതിമാർ
 പരിതാപ്പതേതാട്ടത്തമിൽ നിരന്ത
 പാതമിവങ്ങാടിവയ്യും നാനുചാ-
 ന്നർവികേ നിന്മാറിയില്ലേപ്പാമിനിന്നിയൈ-
 ന്നർത്തിനായും നരവരന്നരിക്ഷയുക്കന്താർ. ര'ന'

അനരികേനിന്നർവാർ ചൊന്നാരരചചനോ-
 ചയശസ്ത്രമായതിച്ചുാതകമായു്-
 മങ്കവീടിനെന്നായവുതൊന്തരം തവ
 മണ്ണയലമതിലുണ്ടികനാഞ്ഞു
 വരനോ വില്ലസുതൻ സുകമാരൻ
 വടിവൊച്ചിഡിഡ് ശതചൂണഭീസുര-
 വരനോരിയർ മുതലായുച്ചണ്യാല-
 വയ്യുജനവയ്യുദനാട്ടവിന്നരാൻ.

ബ'ം

ഇന്ന് വർഷ ഷിഡ്സ് ഗനിലാദരവാലേ—
 ദയങ്ങളെ വേദചപ്രചാരവനരികേ
 ചെന്നു വസിക്കിന്നരാർ വസ്ത്രമാർ
 ചെമേര പണിയതോഴിപ്പാനിപ്പോൾ
 എൻ്റെതിനാലേ പാതിപ്പുവു—
 മീടിനവണ്ണം ചാരങ്ങളുമിധ—
 ദയാനന്ദാശിയാതേ പോയിതിതെക്കാ—
 കൂളിത്തുമെന്നേ പാതകമോത്താൽ.

③८

ഓത്താലിഹയമ്പസ്ഥിതി പിശയാ—
 തൊരുപോലെ നമേപ്പാലിക്കം
 പാത്മിവനേ നിന്മാടിവയസ്സാം
 പറവാൻ പരിതാപത്തൊച്ചവനോം;
 കീത്തി നശിക്കമിതിനിയൈശിയായ്ക്കിൽ
 കേവലമുണ്ടാം നരകനിവാസവു—
 മാത്തികൈചുക്കൈന്നേര എരവാസിക—
 ഉവരവരേ റൂപനോടറിയിച്ചാർ.

③൯

അറിയിച്ചുവർപ്പോയള്ളവേ ഭ്രഹ്മി—
 യതനാഴികവെക്കാതേ ഷിഡ്സ് ഗന
 നന്നിയിൽക്കൈണ്ടിവിടേ വരിക്കൈന്നേര
 നിന്റുവരോച്ചരചയ്ക്കിന്നും
 പാകിൽക്കാലം വൈകമവസ്ഥകൾ
 പാത്മിവനരികൈപ്പോരിക്കയൈന്നേര
 യുവിൽക്കൂളിക്കിന്നേംഷിഡ്സ് ഗന
 ഒടനരചനാതിർ കൈണ്ടചെന്നരാർ.

③൧

കൊണ്ടവർ ചെയ്തവതുകണ്ഠങ്ങളേപ്പറി
 കൊൽവാനാംപോൾ മുനിവൈച്ചനീമമ
 മണ്ഡലമതിൽ വസിയായും വസിക്കിൽ
 വരും തവനാശവുമെൻറാതുക്കേട്ടു
 മണ്ഡലമനിക്കണ്ഠായുംമെൻറ
 ദീനതയോച്ചനങ്ങളുകിരാതൻ-
 മണ്ഡലമെഴുവസിച്ചു ഭ്രഷ്ടം-
 മഹിമണ്ഡലത്തനായ് മകിഴ്ചുരാൻ. ③

ആനവനവിടക്കണ്ഠാനവിലജ -
 നാനന്ദാദ്ധതമാമുദ്ധാനം
 മാനിതക്കരകിലകേക്കികൾനാദ-
 മനോഹരമാഡേ പുസ്താമോദം
 ദീനതക്രാന്തേ കൈക്കണ്ഠാട്ട
 നിരത്തൊളിവിടിന മാരുതപോതക-
 മാനതിനാലുമതീവ സുപ്രാകര-
 മാകം ചെച്ചതുരുട്ടാപമമായേ. ④

ആയതമായ തടാകവുമതിനരി-
 കയികമനോഹരമായേക്കണ്ഠാൻ
 തോയമിതതിനിമ്മലമിവിടേ മമ
 സുവമാമാഡ കളിക്കാമെൻറ
 തീയവച്ചയ്യോതഷിനാംഗൾതാനം
 ചിന്തിച്ചാനതുകാലാ റിധിവശ-
 മായേവന്നരാളോതചണ്ഡാലിയു-
 മവിടക്കുതിന്സകളിപ്പാനായേ. ⑤

മൃഗ

രിവരാത്രി മാഹാത്മ്യം

ആയതലോചനയാമവർക്കണ്ണേ

യവനോടപാംഗം കൊണ്ടപറ നത്താർ
നീയതിസുദരനിയാമേരാം

നിപുണത.....എഡിയായാം
നായകനാകേന്നു നീജയമര

നാരികഹൗഡവരിൽ മരംഴിയാതെ
നീരുരചേച്ചുവത്പ്പാം കേൾബൈപ്പും
നിശ്വയമിനിഞ്ഞാനെൻ്റിവയ്പ്പാം.

ഒരു

ഇവയെപ്പാമൊരു ലജ്ജാഭാവ-

മിയൻ്റുലതകരു മരത്തെത്തിർന്നിന്റെ
വിവശതയവനണ്ണാമാരേരാം

വീക്ഷണമാതും കൊണ്ടവിച്ഛാർ
ഇവളതിസുദരി പന്നേഭവംക-

ണ്ണിപ്പുവരാംഗനമാർ പലരിപുമെ-
ന്റവാഹമതിവമനോദ്ദേശവപ്പിയിൽ-

നായവളരികേ ചൊന്തപുകനാൻ.

ഒപ്പ്

ആനവിള്ളോടും പോയേകാണ്ട-

മമൻ രമിച്ചാനവനതുകാലാ
ദിനതയായ്ക്കുരവശായായവളം

നിതരാമഴിവുറവെന്നാട് തചാന്നാർ
മാനിതനേ നാമിതവരിലോരുവർ

മരിപ്പുളവുംതാൻ പിരിയാങ്കുരവരും
മാനിനികളിൽ നീയചിയാങ്കുരവും

മരിതിനൊരുസത്രും ചെങ്കുന്നേര.

ഒന്ന്

എൻറതുകേട്ടു ചെയ്തുനേപോ—
ഈഴുപത്ര സാവത്സരമവള്ളാട്ടം
നാൾറിയില്ലാത മഹാപാപങ്ങളെ
നാനാജാതിയിയററി വസിച്ചാർ
ഞാൻറാഴിയാതേ ജലവരജാതിക—
ഭോഗേ വിധപക്ഷികർന്നനാനരിമുത—
ബേൻറമുഗങ്ങളിവരറിനിരച്ചിക—
ഐല്ലും തിന്റുതി സന്ദോഷിച്ചാൻ.

ന്യൂ

സന്ദോഷിച്ചിച്ചുവള്ളും താണ്ണംപല
തരമായു് മദ്ധ്യമതീവനക്കേണ
നിന്മാകരമാം മാംസാലിക്കെള
നിരാകലമുപജീവിച്ചു വസിച്ചാർ
എന്തേഹതിയിനിനിരയൻറവികളി—
വിതന്നുചതിച്ചേ വില്പവായംചെ—
യുന്നേ. പുനരവരക്തയയനം കൊ—
ബാവരക്തം ഭക്ഷിച്ചാൻ മധുപാദന.

ന്യൂ

മധുപാദന ഭക്ഷിപ്പാനേറാം
മഹിമമികം ഗോക്കെളുവയചെയ്യേ—
യിതമായേ രൂഷങ്ങങ്ങളുംപുന—
ഡേറിയതവമൊടിരിപ്പുവർക്കളും
മതിസുവമാരേഷിയുന്നനമമ
മക്കളുമെമവർ പുന്നളരായു—
രതിഭയമങ്ങളിയ ടാഞ്ചമഹാപാ—
തകമവതാരം ചെയ്തുനോഡു.

ന്യൂ

എവർത്തന്തുകാലാ പിന്നെയു-
മികവർ പുറന്തളരായാർ പുത്രികൾ
കേവലമട്ട വണ്ണാദിൽവനവർ
തതയായാം വൈവസ്തതഭവനേ
തീവിനതാനേയാകിയംശിയു് ഗൾ
ചെംമു പുത്രികൾ തമൊഭള്ളത്തു-
വാവികളിൽ വിവാഹം ചെയ്യു-
നവർക്കളെയിൽവരെയും ദാപാത്മാ. നൃനാ

വരനാരികളിൽവരുതമായെങ്ങാം
വാധയോഴിഞ്ഞു വസിച്ചുതകാല-
തെനായപായം ധനമുണ്ടാവനെ-
ഇഷ്ടതുമെന്ന നിന്നേച്ചിയു് ഷിയു് ഗൾ
നപൊലൻ നല്ലിടിയരത-
ധനാദികൾക്കാണ്ടിവിഡേ വിപ്രവംർ
വരുമതാകിലുമെന്നോറാത്തടവിശിൽ
വാന്നിവരാമവരേച്ചിൽനാൻ. നൃനാ

ഇങ്ങനുചതിച്ചേപ്പ വിപ്രരെ വയചെ-
യേറ്റിയധനമചുഹാരം ചെയ്യേ
പരന്നമഹാപാപങ്ങളുനേക്കം
പാരാതൊക്കെയിയറി മുടിച്ചാൻ
ഇങ്ങനുവിച്ചാൻ വണ്ണാലികളോച്ച-
മേവംഷിയു് ഗനന്നതരമരഹ-
നിങ്ങനു ചതിച്ചാർ കൊന്നതുവിപ്രരെ-
രയൻറെന്നപശിച്ചിച്ചാനങ്ങം. നൃനാ

വഞ്ചം നടന്നുചൊരാനേപ്പശണ-
മിത്രപഴുതമാർ ചെള്ളിനേരു-
രിങ്കിവിടൈയുമിനിയിപ്പയിരിപ്പു-
നേരവരെയും കൈവിട്ടേ ഷിഡ്യംഗൾ
പോഞ്ചിനരാഗം കൊണ്ടപ്പോഴും
പുത്രികളിൽവരതമായുടനേരോ-
യഞ്ചുവണിക്കപ്പമുപരേനസവിധര-
താം ചണ്ണാലുഗ്രഹേഷ്ടപ്പക്കാൻ. നൃസി

ആനവരികവർ സതമാർ ചണ്ണാ-
ലാംഗനയാം ദ്രീയ പെറുളരായവ-
രാനവരേഖുമകൾ വണിക്കപ്പമ-
മാനമഹാപത്തനമന്ത്രിക്കേ
മാനിനിയാകിയ ചണ്ണാലി ഇരായു്
മദവിനാർജ്ജനാദം മാജ്വത്രുട്ടേശി-
യാന നിശായാം മധുമാംസാദിക-
ഈവാളംഭക്തിയിൽനാ സക്കാന്ന. നൃസി

ആനവനവല്ലയുടൻ പൂട്ടിപ്പും-
നായേ പുഞ്ചങ്ങളുംയനേപ്പാഡി-
ചുനമില്ലാതെ വണിക്കപ്പാംപന്തന-
മൊക്കെ നടന്നുവതിനു സമീറി-
മാനിതമാകിയ നാഗേശപരമാം
വടിവൊടമന്ന് തിവസ്യമാണെ പ്രതി-
മരന മഹാവാദ്യം പലകുടി
മദനാഹരമാകിയ ശോഷംകേട്ടാൻ. നൃവി

ഖോഷമിതെന്തറിയേണമിതെന്നോ
 ക്രടവിടേച്ചുൾഡിയ ഷിധ്യോതന്
 ഭ്രഷ്ടിതരായും നാനാപുരവാസികൾ
 പുതുകളിത്രാദികൾ പലരോട്ടം
 ഭൂഷണമരമാരേ ശിവരാത്രിയെ
 നോററവിടത്തിലുറക്കാഴിവാനായും
 വേഷമൊട്ടു വരുവതുകണ്ണാട്ടു
 വിസ്തൃതമാനസനായേന്നിൻറൊന്ത്.

സ്ത്രീ

നിന്റൊവന്നുകണ്ണാൻ ദാന്തോവരവർ
 നിവിലേശ പ്രനേഞ്ചുടൻ പൂജിച്ചേ-
 യൻറവിടത്തിലുറങ്ങാതെ പ്രത-
 മഴക്കാടിയററി വസിച്ചുതുമടനേ
 നന്നറിമിക്കതെ മഹാദിവലിംഗം
 നാനാജാതിയലംതുതമായും-ച്ചു-
 ചേളാന്നറാഴിയാതെ ജപപൂജാദിക-
 കളാക്കയിയററി മുടിപ്പുതുമവിംഗ.

രം

എവരുമവിടേച്ചുൾവർ ഭക്ത്യാ
 ധേമാവലകാർമ്മക ശിവശംകര
 ദേവപൂരാണാദയാപര ശിരിശ
 തിഗംബവരദിതിജപുരാന്തക ജയജയ
 സേവകമാനസപാപവിനാശന
 സിത്യുഷവാഹന പരമേശ്വരജയ
 നീവിരവാലേജള്ളടേ താപം
 നീക്കൈ തൊഴുമെന്നു പുകള്ളാർ.

മഹ.

ಎಗುವವರೆ ಪ್ರಕಳಿಂ ಹೋಷಣಾಳಿಮತಿ-
ನಿಡಯಿತ ಹೋಣಿಗ ಗೋಳಿ ಪರಿಷಾ-
ಗಂರಿವಿತಂ ಪರಿಹೇಣಾಳಿಯಾಗಿಗ
ಂಾಗಾವಾಳ್ಯರವಾಳಿಂದಾಗೆ
ಎಗುವಿವಕಣಿರುಣಿರಷಿಯ್ಯಾಗಂ-
ಮಿತಮಾಳ ಘೃಜಿತಮೀಶಪರಾಂತಾವು-
ಮಂಗಿತಿ ಕ್ರಿರುಹಣಿಕಿಮಲರತ್ತಾಳಿ-
ತವಿಲೆತ್ತರ ಶರಣಾಗಂಗ ಹೋಯಾಗೆ. ೨೨

ಹೋಯವಾಂ ಹಾಣ್ಯಾಲಾರುಹೇ ನಿಜ-
ಪ್ರತಿವಸಿಕಣಿಕಿತತಿತ ವಸಿತ್ಯಾ-
ಂಾಯಲ್ಪ್ರಕಾರಂ ಚೆಣ್ಣಾಗೆ ಪಾಪ-
ಮಂತ್ರಂ ಟಿಂಗಣಾಯಮವಾವಾಣ್ಣಾಳಂ
ಹೋಯಿತ್ತ ವಾಣಾಳಿವಾಣಂಗಂರ್ದ
ಪ್ರಕಣಾಗೆ ಮತ್ತುರುಮಂತಕಾಣಿತಯ-
ಮಾಯಲ್ಪ್ರಕಾರಂ ದಣಿಪ್ಪಿತ್ಯಾ-
ಮತಿಗೀವಣಣಯಾಗಾತ್ತ ಕಳಿತ್ಯಾಗೆ. ೨೩

ಅತ್ಯಂತಿವಾಳಾತ್ತಂ ದಣಿಯಾಳ ಪಾಶವು-
ಮಂಪಮಾಹಿಗೊ ಗ್ರಹಾಧಿಪಾರಾ-
ಯಾಸ್ಯಾಯಾಳಂ ಕೆಕಾಶಾಣಿಕಾವಾಗಾ-
ಯಾಣಾಣಾ ತಾಣೆಹೈಕೆತ್ತಿಯಿಷ್ಟ್ಯಾಗೆ
ಬಾತ್ತತ್ರಾಗಣರಾಮಾಪತಿ ಶಿಕಾ-
ಂಬ್ಯಾಪತಿಲೋಧಾರಾ ಪರಮಣ್ಣರ-
ಂಾಸ್ಯಾಧಾರಾ ಚೆಣ್ಣೆ ಶಿವಕ್ಕಿ-
ರಣೆಹಂ ವಾರಾರಿಕಾರ್ತ ರ್ಯಾಕಣಾಗೆ, ೨೪

കന്നാശരാസനമബാണിയാത-
 കംാരാധ്യരായ് നിമ്മലരായേ
 പുഡരരാധ്യമ ബാഹ്യ ചതുഷ്പായ-
 ശ്രോദിതരാധ്യതിമുഖ്യരായേ
 മനമമൻ ജകാഭാരതതാട്
 ചമ്മാംബവരരായ് സ്വഭാക്തിയൈച്ച-
 മിസ്കലാപമണിത്തബിഖാംഗവു-
 മീശാരസ്തരിതതതാട് നിന്റൊർ.

൧३

ആത്തിവരക്കതിയിഴുള്ള ഷിഡ്ദഗനേ-
 യന്തകകിക്കരൾ കൊണ്ടേപോവതു
 പാത്തങ്ങളിച്ചുള്ളാർ ശിവസ്തർ
 ഭട്ടാരേ കേരളാർ നിൽക്കേണ്ണർ
 പ്രത്തിനിധിവന്നട പാശമഴിപ്പിൻ
 ചെരിയമഹാത്മാവിവന്നേപ്പാലേ-
 യോത്തറിക്കിക്കിൽപ്പുണ്ണം ചെയ്യുവ-
 രാവവരകമില്ലവിലേശ്വരനിശ്ചിൻ.

൧୪

അരബ്യാട ശിവസ്തരമുരബെയ്യുള്ള-
 വന്തകളുതമാർ ചൊദിച്ചാർ
 സന്തൃപ്തിവന്നവരാരേ നിഞ്ഞഡി
 തച്ചക്കൈതിവന്നയിഴപ്പതിഭാനിം
 എവത്രകേടുശിവസ്തരമാ-
 രവരോടും ചൊന്നാർ വിശ്വവിനോ-
 ടംബുജസംഭവാം കത്താവാ-
 മവരുടെ കൂതമാർന്നമന്നേർ.

൧୫

ಅಗ್ನಿಹವಣತಕಳ್ಳತಯರತ್ತಾ--
ಶೀಷಪರಳ್ಳತಮಾರೆ ಕೇವಲ--
ಮಿಸ್ತರಿವರು ವಾಗಬರು ನಿಷೇಖಿತಾಗ್ನಿ--
ಹಣತವಣಪ್ಪಿರಿಪಾಲನ ಹೆಣ್ಣಾರು
ಕೊಂಗಂಮಲಪರ್ತ್ಯಾಯಗಣತಕತಾರಿತ್ತ--
ಹಣಾಣಣಿಂ ಮತವಿಸ್ತರವರಿಕಿತ
ಹೆಗ್ನರವರೆಪ್ಪಾಲಿಕಿಲಿತ್ತ ವಿತ್ತಂ
ಹೆಣ್ಣವತ್ತಪರಾ ಪಾಪಿಕಳ್ಳರಿಕೆ, ರೈ

ಪಾಪಿಕಳಿತ್ತಲಭಯಾಳಿವಣಂರಾತ್
ಪಲಾಪಲಕಂಜ್ಞಮಹಾಯಾತನಕಳ್ಳಿತ್ತ
ಂಂಂಪಲವ್ಯಂ ಡಣ್ಣಿಷ್ಟಿಷ್ಟ್ಪಾಮಿಗಿ
ಂಾಕಿವಣಪ್ಪಾಗರಾರಿತೊಳಿಷ್ಟ್ಪಾರ್
ಕೋಪಮಾಡವರ್ಕಳ್ಳಿಷ್ಟಿತ್ತ ಹಾಂ
ಹಣಾಣಕಷ್ಟತಿಲತೀವಮೃಹಕಿ--
ತತಾಪಮಿಯರಿಯಿಷ್ಟ್ಪಾಮೊಂವಾ
ತಾಷ್ಟ್ ತತಾಮೋಯಮಣಾ ನಾಯಂರಾಸ್. ರೌ

ಅಗ್ನಿರವರ್ಹವಾಣಾತ್ರಿಕೆಷ್ಟ ಗಣೋಂದಿರ--
ಶೀಷಪರಳ್ಳತಮಾರವರವರೆ--
ಯಂತರಿಕೊಪಿತ್ಯಾಗಣತಕಕಿಕಾರ--
ರಾಮವರ್ಕಹ್ಲಾಯತಿರ ಹೆಸ್ತರತ್ತತತ್ತಾರ
ಗಿಂಡಮಹಾಂರವಂಪಂ ಹೆಣ್ಣಾರ
ನಿತರಾಂ ಕೊಪಿತ್ಯಾಗಣತಕಕಿಕಾರ--
ರೊಗ ಸ್ತರಾಫಿರಾತ್ರಣ್ಯಾಂಜಾಹ್ಲ ವಿತ್ತಂ--
ಯಂತರಿತಾತಣಮಾಯಿತ್ತಾಷ್ಟಂ, ರ್ವಂ

അതു കുതമാർ ചിലർ വേഗംപോ-
 യിനസുതനാമനക്കനാട് ചൊന്നാ-
 തരക്കേട്ടുക്കോപിച്ചുയമ—
 നളവില്ലാത്തുകിങ്കരരോട്ടം
 ഗതഭയമായ് മരവിച്ചുമുള്ളംവും—
 ഗണപരിപ്പുമനെ വിളിച്ചുരചെയ്യാ-
 നിതുപെഴുതേപോയ് വിപ്രാധമനെ
 തിശ്ചും കൊണ്ടിവിനേവരിക്കൻറാൻ. പും

വരവതിനപരോധം ചെയ്യതിനായ്
 വരമവർക്കളുമടിച്ചുയിൽ കൊൾക്ക-
 സ്റ്ററിശമൊന്തകന്തൾ ചെയ്യുള്ളവേ—
 യതിബലമീച്ചുമുള്ളംവരനോട്ടം
 ഭരിതസമത്വവരം വ്യാധികളം
 കുഷംമെ ചെയ്യും മുത്തുക്കൈ
 മരതിനിനിപ്പുമനേൻകിങ്കര-
 രാമവരോട്ടം ക്രട്ടേപ്പായാർ. പുരം

അത്തുകളിച്ചുമർ ചെയ്യും ദേശ—
 മനസ്താതക്കണ്ണും പൊങ്കത്തുവേ-
 യാത്തിയൈഴിന്തെ ശ്രീവക്രമാ-
 രസുമഹാവഹം വാഷിച്ചാർ
 കീർത്തിമികം വ്യാധികൾ നുറൈക്കൊള്ള
 കേവലമരുക്കപ്പരു മുത്തുക്കൈ
 നേത്തുയിൽ കൊണ്ടാർ കിങ്കരണ്ണും
 നിന്റവരെ ഉമടയക്കാലപചായാർ. പുനം

ആര്യത്തിൽചെന്നറാനവിഭക്ഷാല-

മഹാമുദ്രയുമവിലേപ്പരസ്തരോ-
ടാന്തിയവന വത്തിയതിവ

വയംപരിചവരസ്യം വഷ്ടിച്ചാർ
കീൽക്കിനശിഥിതു താന്ത്രികരോട്
കേവലമോടാമിവർ പൊതുതാലോങ്
മാത്രജ്യിക്കൈതെന്നുടൻപോയ്
വെവവസ്തതനൊടവസ്ഥകൾ, ചൊന്നാൻ. പുര

ആനത്രകാലം പാശംചേമദി—

ചുവിദേസുകമാരനേയവനേതും
ബീനതവാരാഴ്ത കൈക്കൈണഡാർ
നിവിലേപ്പരസ്തമാത്രങ്ങേന
മാനിതനാമവിലേപ്പരനരികേ
മറവനെന കൈക്കൈണഡചോസ്റ്റുള്ള—
വുനമിസ്ത്രമഹേഷപരവിഗ്രഹ—
മുടനവാം കണ്ണാനദിച്ചാർ.

പുര

ആനദേന മഹാസിംഹാസന—

മതിനാടെമീതു വിരിച്ചുപുലിതോ—
ഖാനതിനാടെമീതേ പരിച്ഛണ്ണനി—
ശാകരരൈഞ്ഞിജുഡിച്ചതുപോലേ
ബീനമിസ്ത്രാ ദേഹപ്രഭ്രാന്ത
നിലാവതിനാലേ സേവകരാനവർ
മാനസക്കരവമാദോന
മലന്നുവാം പരിചീരനിങ്ങനാൻ.

പുസ്തകാലിക്കാരൻ

നാനാസിഖസുരാസുരമുനിജന-
 നാഗജനാദിനിപ്പേഷവിതനായെ
 വാദനാരൈളിചവാച്ച ദക്ഷിണപാർശ്വേ
 വാരിജസാദവസേവിതനായെ
 താനാദരവാടിട്ടത്ര പൂര്ണത
 സരോജവിലോ ചന്ദ്രസേവിതനായും
 അതുനാകാരി മഹേശനിയനാതു
 നലമെഴുമടി സുകമാരാൻ കണ്ണാൻ. പുണ

ആനവന്തിശയമാകിയങ്കതിശയ-
 ട്ടിമലർ തൊഴുതുനമസ്തുതിരെയേ
 താനതികാരണ്യത്താച്ചകണ്ഠ
 ചരാചരം വിരവോടെഴുനിന്റുനാൻ
 ദിനതവാരാത്രേ ത്രശ്ശേഷകളെ
 നീട്ടിച്ചട്ടത്രടയ്ക്കവി നീനക്കൊരു
 ഹാനിവരായുംനാരിയ വിമാനവു-
 മഹുഷതവൻ കൊച്ചത്താന്നീശൻ. പുണ

ഇന്നശനിവാസ്ത്രമിയന്നുവഞ്ചിട-
 രേറിയമുത്തുവുചെന്നനെകനൊച്ച
 നാശംകികൾ സെസന്നത്തിനാരം
 നായകനായ തനിക്കമിവാസ്ത്
 നാശം തദ്ദർശിക്കാക്കാതോ
 നമേഖമുനിയപരമുതരിയററി-
 പ്രാശമരഭതു വില്പനെയിശ്വര-
 ഭവനേ ചേൽത്തുമുടനറിയിച്ചുാൻ. പുണ

അറിയിച്ചുനകൾ പാപങ്ങളെ-

യവരവർച്ചവളിക്കും പുണ്യവുമൊരു
നന്നിപിഴയാതേരെയഴുതുമുഖ്യന

നീതിയിലണയ വിളിച്ചുഹരണതാൻ
അറിയിച്ചേ സുകമാരൻചരിത-

മന്ത്രമെന്നിക്കുറതുകേട്ടവാം
പരകിൽക്കുതലുവുണ്ടവന്നെ
പാതകമെൻ്റെയമനറിയിച്ചാൻ.

എ

അറിവൊട്ടചിന്തിച്ചുന്ന ദാവവസ്താത-

നന്തിപാതകമെ ചെയ്യുന്നേപ്പുന-
യവോട്ട ശിവഴുതമാർക്കിക്കര-

രോടമർച്ചയ്യു ജാഗിച്ചുപറിച്ചേ
കവിയലാത മഹേശ രാനരികൈ-

ക്ഷാണണ്ഡപോയതുമുചിതാദിഓനീ
കമരിടൻ തിരവടിനയക്ഷാണ്മാൻ
കാഖംവെകാതെൻ്റെ മുതിന്താൻ.

എ മ

നാനംജനകമ്മഞ്ഞലെയറിയും

നലമിവകിൾന നിജാമാത്രമാ-
രാനൊർ മുതലായന്തകകിക്കര -

രവിലേശ്വരനെക്ഷാണ്മാനായേ
താനാദരവോട്ട മുന്നോറാടിച്ചാത്ര

തരമ്പം വാന്നകാകംപിനിട്ടു
മാനാതീതചൂമയവുംമുനി-

മണ്ണലമതിം മീതേപോയാൻ.

എ ര

ആനവന്നവിട മഹാലോകാദിക-
 ഇടയക്കണ്ണറിവുറതിൽമീതെ
 മാനിതമായ് മതവീടിനസ്ത്രു-
 മഹാലോകം കണ്ണതിനംബേംതെ
 തീന്തയെന്നും വാരാദ്ദോഹതി-
 ദിവ്യമഹാവൈഷ്ണവഭാക്തംക-
 ണാന്തിനംബേംതു തേജാമയമായ്
 മതവീടിയ ശിവലോകംകണ്ണാൻ.

എന്ന

ലോകമത്രഭ്യായിരക്കാടികളുാട്
 യോജന വിസ്തുരമാമൊളിവോടെ
 ശ്രോകയഭാദികളുംനിയതീവ
 സുഖാകർമ്മായെതിർന്നൊക്കെങ്കണ്ണതായേ
 തുകിനകാഞ്ചനരത്നപ്രഭകൾ
 തുടർത്തിച്ചുന്നുജനങ്ങളിനാങ്ങിയ
 ഭോഗിവരാമലമാനവിമാനാ-
 തുളത്തിനതന്നയും കണ്ണ പുക്കത്താൻ.

എൻ

കണ്ണാനവിട മദ്ദേശപ്രഭാവ സഉ
 കാഞ്ചനരത്നവിചാത്രിതമായ് നിര-
 മണിംഡു മനോഹരമായിന
 നിവിഷ്ടസന്ധാനാദികളുാടം
 കണ്ണാളിവിച്ചു വൈണ്ഠകടത്തശയോട്
 കവരികൾ മനിമയമാനവിമാനവു-
 മണിംഡായാത്മവികവരം വത്മാ-
 രഘവിന സുരഭിതമാനസമോട്ടം,

എ ③

ಮಾತರಿಸಮಖ್ಯಲರಾಂ ಪ್ರಾಣಮಾರ್
ಮಜ್ವುಂ ಪ್ರಾರಥಿತ್ತಾಷ್ಟಯಕಾಣುಗ-
ತೋರಣೆಂಬೆತಮಾಯೆ ಹಂಡಿನ
ಎಂತಿರಾಮಾಜ ಕೊಟಿಕಹಿಂಡಮಾಳಂ
ವಾರಣವಚನ್ಯರಂ ಹಂಡಮಾಳಂ
ಮತವಿಯ ಸಡಕವಣಿಯಮಾಗಣಸ-
ಯಿರಿತಯೋಳಕಿಷಕಿಂಶಾಗೃ-
ಷಿಂಶೇ ನಂಡಿಶಾರಗಣಕಣಿಕಾಳಂ.

ಉನ್ನ

ಹುಣದ್ವರಣೆವಕರೇವರಿಲ್ಪಂವರ-
ನಿಂಡಕಲಾಮಲತಿಲಕಾವಿಂಡಿತ-
ಂಾಗ್ರಿತವರುಲಾಷಿತಪರಾಕುಮ-
ಂರಿಯಗ್ರಿಪುಣ್ಯಾಂಕಿತ ಮಣ್ಣಕಾಯ'
ಕಾಂತ್ರಮಿಷ್ಣಾ ವಡಿವೋಂಗ್ರುಲಂ
ಕಾಣುಗವೆಗ್ರಾಮಗಂಗಿವ ಕೆಕಕ್ಕಾ-
ಣಿಕಾಣುಂತ್ರಂ ವರಣಂಡಿಶಾರಗಿ-
ಂರಾತ್ರಕಣಿತಕಣಿಕಿಂಡ ತೋಷತಾಳಂ.

ಉನ್ನ

ಅರಕಿಮಲಕರ್ತೆಂತಾಳಿತ್ತ ನಮಣ್ಣಾಂ ವೆ-
ಣ್ಣವಿಲಗಿಜಾಮಂತ್ರಾಂಕಣ್ಣಾಳಂ
ಪ್ರಾಣತತ್ವಿಯಾಗ ತ್ರಿತಾಣತಿಂಡಂ ನ-
ಂಡಿಂಡಂ ಏ ಏ ಪರಣತಾಂಕಾಂತ್ರಂ
ಪಾತ್ರತರಾಂ ವಿಂ ಪಾತ್ರಹಾವಾಕಿಯ
ಪರಮೇಷಪರಣಕಾಣುಂವಣೆ-
ಂಡಮಯವಾಂ ತಿಂಡವಿತಗೋಂ-
ತ್ರಣಾರಂತಿಂಡಣೆಂ ವೆಯಕಾಣುಂರ.

ಉನ್ನ

മർവ

ശ്രീവരാത്രിമംഗലത്ത്വം

എൻറതുകേട്ടുനേ നന്ദിപ്പേര്-
നീശപരമടിമീലർ തൊഴുതിവിശ്വാ-
സനാൻറിയ പരിജനങ്ങളുടെകാബ്ദാ-
സ്ത്രീകൾ വന്നുതകനവിലേഡാ!*
ഇൻറവനൊച്ച പ്രോക്കറ്റേറാനി വരു-
കെന്നേരാ ചൊല്ലുമതടിയേൻ നീതിയി-
തൊൻറരുളിച്ചുജ്ഞുന്നിതുമാപതി-
ഡോടറനായമായവരം ചൊന്നാൻ. എ'ര

നാമരയിൻ മുതലാം ദേവസ്തനിജ-
നയനാഗ്നിപ്രഭയാണ്ടേരാറിശ്വാൻ
കാബ്ദതിനായ് വരതവനുവരുത്തുക
കാലം ദൈവകാതെൻറതുകേട്ടു
താം മകിഴുംവാച്ചപ്രോധവനൊച്ചചൊന്നാൻ
തത്തുതാനതനൊടക്കമേപ്പോയക
കാണ്ഠ മലമാതിന വല്ലുനാകിയ
കാതണികൻ പാരമേശവനയേൻറ. ടും

എൻറതുകേട്ട പുക്കത്തുന്താന്തിൻ-
മീശപരമടയ പുരോണാഗേ പുന-
സ്ത്രീവാദണ്ണപ്രേരണ്ണനിശ്വാതവ-
രതിസുവമായ് മതവിന്നറ്റുകണ്ണാൻ.
വെൻറിമികം ശ്രദ്ധാട്ടുകിക്കു
മേർവിനവിഞ്ഞ വച്ചുഉംരായേ
നന്ദികലപ്പൻ നിശാകരശ്വര-
സുനാമജാംഡാരാജുവിതരായം. ടും

അത്യതുഖാളു ചതുജ്ഞയശോഭിത-
രായതി നിമ്മലഭ്യോബൃഷിത-
കായദമാഡേ ചർമ്മാംഖരായ്
കാലാന്തകസമവിക്രമരായേ
മാരകയനീക്കം ബുഹമരിരാവലി-
മാലാധരരായ് ദിപ്പരരായേ
തുഖഗണം റാരക്കണഡക്കമേ
സുവമായിതു വൈവസ്പതനവിഡേ

മം2

അവിടെ മദ്ധേശപ്രദക്ഷിണം ഭാഗ-
മമൻവർക്കെഴു ധനകനം കണ്ണാൻ
ഭുവനമനത്താടു വേദങ്ങളുള്ളം
പൊലിവോട്ടിയററിയ ധാതാവിനെങ്കും
ശിവകരായജ്ഞാദശദ്ദേശം
ചെപ്പുജഗത്രയമാക്കവിളക്കാ
കവലയലോലവിലോ ചന്തയാകിയ
കയിൽമൊഴിച്ചാംഭാരതിയെ ഉട്ടണേ. മം2.

ഉട്ടേന സനകസനദാദിക്കെഴു-
മുത്തമരായ വസിജ്ഞാദിക്കെഴും
പട്ടതരായ മുനിപ്രവരമേർ
പലരെയുമവിടെക്കണ്ണക്കുതാന്തൻ
വടിവോട്ടമീശപരപായിമാണേ
വന്നിലക്കം തേരവമാന്ത്രക്കെഴു-
മുട്ടേന കാളനിശിപ്പിനിതാന
മുപാംഗ്രൂഹമായ് മരവിന്റുക്കണ്ണാൻ മം2'

കണ്ണാനതകരങ്കരഭാഗേ
 കാർനിറമീടിമനോഹരമായേ-
 യണ്ണാകിയമെയ്മേൻ മനിത്രഷണ-
 മഹാളിചാംഗിശ്രീത്വാരകശസ്ത്രത്വാ,
 കൊണ്ണാളിവഴകിയമാർവതിചേ
 കോമളമുഖി സ്ഥാല കജ്ഞാട്ടാ
 ഗണ്ണാപാനതലസമ്പാദനാധികാരിയ ച
 കിരണമനോധാര തിരുവമേഖം.

മണം

തിരുവമേഖം മണിമക്കത്തോട്
 ശ്രീവത്സാംകിത മാവിടമേഖം
 നിരഹമണ്ണവൊട്ട ചക്രാഭികഞ്ജ
 നിതിയിലേന്തിന ബാള്ളക്കഞ്ജാട്ടം
 തിരമാൽ പ്രീതാംബുദ്ധയരനായേ
 തിരമൊട്ടമിഡപത്താംബിയം ചേ-
 സ് ഒളിനമലർമതോട്ടം നിരുപ്പത്ര-
 മനകനായുള്ളത്തോട് കണ്ണാർ.

മണം

ആനവരണം വസ്തുക്കഞ്ജാട്ടിരാ-
 റാദിത്രംബാരയേമോദശം-
 മാനിതങ്ക്രമാരാഭികളം
 മരം പലരെജുമവിചക്കണ്ണാർ
 താനതി സന്തോഷിച്ച കൃതാന്തസ്ഥി
 സകലഘ്രേഢം മുഖില്ലടൻ ചേ-
 സ്ത്രാനത്രകാലമവാൻ തിരവടിച്ചട-
 അരികിലിരിപ്പുവർക്കഞ്ജാം കണ്ണാർ.

മണം

ಅರವರೆತಕ್ಕಾಡೆ ಹ್ಯಾಂಬೆ-

ಇದಿಂಥಕಾರು ಕರಾಮವಣಿಯೆ.

ಶಿವಸೂರುಪ್ರಮಿಯಂತಃ ಸುಖವು ನ

ಶಿವೆವಕಂಪಾಯಣರಾಯೆ ನಾಷಿಂ

ತವಮಾನ ಮೇವಿಕಿಂಗಿವರ್ಕಹ್ಯಾಂ

ಸಂಗೋಪಾಂಶತಾಂಕ ಕಣಿಂ ತ್ರಿತಾಂತಾರ್

ತ್ವಿವಂಜಿನತಿಗಂ ನಾಯಕನಾಯ

ಪೂರಾತಿಯಂತಃ ಕಣಿಂಗವಿಂ.

ಮಂಧ

ಅವಿಂ ಸುಭಾಗಿಯಕ್ಷಾತಿಕಳ್ಳಾ-

ಲತಿಸೇವಿತಾಮವಿಲಜಗಂಪತಿ

ದಿವಸಕರಂಂ ಪಲಹಂತಿಯಂಪೋತ

ತಿರಮಾನ ಭಣ್ಯವಿತ್ತಿತಾಯೆ

ಶಿವಕರತ್ತಾಗಾಜಾಂತಾರೊಪರಿ

ಶೀತಕರಂತ್ರಾರಿಂಶಾತಿತಾಯೆ

ಂರಾಮಣಿಸಿಂಹಾಸನ ಶತಾಯ್ವರ

ನಾಗಾಂಧಾನವಿರಾಜಿತಾಯೆ

ಮಂಂ

ಪ್ರಾರಂಭಾಹಂ ಪೂಲಿಂಗಿಂಪೋ-

ತೇತವಕ್ಕಂ ಸಂಸಾರವಿಂಮಾಹಂ-

ಮೇವತತತ್ತಂ ರಿಂದ್ರಿಯಂ ನಿಂ-

ಮಂತ್ರಿಯಿ ಶಹತಿಂದ್ರಮಾಯವಿಲೇಂಂ

ಮಾರ್ಪಿಯಾತ ಮಹತಪಮಿಯಂತಃ

ಮತವೀಕಿಂಗಂತ್ರ ಕಣಿಂತಾಂತಂ

ತ್ರಿರಂತಾತ್ಮಂ ಸಂಗೋಪಾಂಶತಾಂ

ಕಂತಿಕಿಂಘಂ ಶಂಕಿರಿಮಿಲರಂತಾಂತಾಂ. ಮಂಂ

ഈടിമലർ തൊഴിത്തെ ദണ്ഡമറാമു-
 ഭാമവിലേശ യെൻഡത്താന്നന-
 മടങ്ങ വച്ചുനമസ്കാരംചെ-
 രൂഷൻിട്ടുനിന്റെജപിചെയ്യേ
 ശംതയകന്നകതാർ തെളിനിക്കം
 ശശിശേവരനെയതിവപുകളും-
 നടയവർ നീയപ്പാലാരേമ-
 രെറാദ്ധവാക്ഷം പ്രാദേശം രാജയജയ. മഹാ

ജ്യാജലധിയിൽ മേച്ചും തിരമാലകൾ
 ചെന്നേ ജലമയമായതും പാശല
 നിയതമിവണ്ണിമിയങ്ങിയ വിശ്രൂതം
 നിവിലം നീഞ്ഞയവാംമരാ
 വയമമരേദ്രാദികൾ തവപ്പുജകൾ
 വഴിവഴിചെയ്യു നിജനിജ പദവികൾ
 ദയമൊട്ട വേരായയ്ക്കിരണ്ണനാർ
 പർവ്വതരാജസുതാല്പിയങ്ങേ ജയ. മഹാ

പ്രിയകരഹര ജയ ശിവാക്ഷതാനാം
 ഭിഷണലോഗിവിത്രിഷണനേജയ
 നയമറിയാതേ പാപമനേകാ
 നാർത്തോരം മേനേലേ ചെയ്യാൽ
 തുയർ കളവാനൊരു നേരം തവ പ്രേർ
 ചൊല്ലുകിലവവനൊരു കാലാവുമേതും
 ദയമിയലാനിജലോകം നൽകം
 പരമചിദാനന്ദാത്മകനേ ജയ. മഹാ

അജമഹർമ്മതബാധവതണ്ടാക്കി
വള്ളത്തീട്ടിം ബ്രഹ്മാഖ്യക്ഷയകര
പ്രജകളുതായ് മേവിൻറെ ചരാചര-
ദേവമവമററാർ നീയല്ലാൽ
ത്രിജഗതിഃവത്രുപംമററായവന
ചെമേധയിയങ്കല്ലോ മൃടിയ
രുജിനവിനാം നീയറിയായതു
വേതിനം വിളവെപ്പാം വിശ്വം. മഹർ

അംബുരക്കശേഖംബുരജയവിഷ-
മാംബുക ഹരഹര ബിംബുഫലാധി
ഡംബുജബുകളുഭലാലങ്കാര ചി
ഡംബുരസച്ചിന്ധയച്ചരനേജയ
തുംബുരനാരദമുവഭക്തനാഥാ-
സ്തുതപദകമല ഉദ്ഘാഷ്ടജ ഉജ ഉ
കിം ബഹു നീതാനേനതാനായം
കേൾനിനൈപ്പുകഴിഞ്ഞതുമിപ്പോൾ. മഹദി

ഇപ്പോഴിയിക്കാം മരക്കാഞ്ഞാ-
മിത്രക്കേടുകൾ നിന്താങ്ങവടിഷ്ഠളാൽ
സത്താദഃത്തോട്ടമട്ടിയേൻഡാന
സമസ്തപ്രാണികക്കളെങ്ങുമയിർക്കാണ്ടാൻ
മുള്ളാടേ പുന്ന്യം ചെയ്യവരെ
മതിന്നാനാദിപ്പിപ്പീപ്പോൾ പാപം-
തപ്പാനേചെയ്യവരെയവററിൻ
തക്കല്പകാരം ഭണ്യിപ്പിപ്പോൾ. മഹണ

ഭണ്യധരൾ തൊന്നായിൻറെവും
 ചെയ്യേൻ കേവലമവിലേപ്പരനേ
 വണ്ണിതശാസനനായെനിപ്പോർ
 കനമിയലും തവളുതന്മാരുൽ
 ഏണ്ണിവയിലുമുള്ള വരിത്തപ്പാതക-
 മേരിനസുകമാരനെ മരകീകരം
 കൊണ്ടുനടങ്ങാരവർക്കെല്ലായ്ക്കും
 കൊൻറവരെനകൊണ്ടിങ്ങപ്പാനാർ. മഹരി

ആത്തിവരത്തിയങ്ങനെകം ഗ്രോസിലൈ-
 യന്തനാരായവർക്കുള്ള വധമെ-
 യാസ്യമയോടും മാംസംകറിയുയുമുള്ള-
 പാനംചെയ്യാൻ ചണ്ണാൻലിയുമായ്
 കാര്ത്തസപ്രഹരണം ചെയ്യാൻപല-
 കാലം ചണ്ണാലിയിലാത്മജരെ-
ചീത്തമഹാപാതകസമരായവർ
 വിവരമെതിന്റെന്നല്ലാലിച്ചാൻ. മഹവി

ആനവർം മരണം പ്രാപ്തിച്ചുവനി-
 ഷാത്മജയാം ചണ്ണാലിയുമാരും
 താനതിസ്വവമൊടു വാള്ളാൻ പ്രവന്നാർ
 തനയർ കൂളവളിലുമുള്ളപ്പാർലിച്ചാൻ
 വംഗിട നിന്നവനിയിൽ വീഴിംചീല
 ഷനിംഗ്രഹികൾ ഭ്രമിയിലേരണ-
 ലാഞ്ഞരയെള്ളിക്കശബ്ദാൻപണിപേ-
 ക്കത്തോലേ സുകമാരുതാലാം. മഹൻ

സുകമാരൻ വില്പായമ്മനേവം
 ചേഷ്ട്രതമേ ചെയ്യാനിതുകാല-
 തദവിലേരോ തവഖോകമിതിങ്ങുന്നാ-
 ന്നതിസുവമായ” മദവിന്നോന്നെന്നർബാൽ
 സുകൃതം ചെയ്യുവരാരേയൻ്നും
 ഭേഷ്ട്രതമേ ചെയ്യുവരാരേൻ്നും
 വിഗതാശങ്കമറിഞ്ഞേത കാൾവാൻ
 വിശ്രേഷ്ട്രം പാണിഈണ്ടിനിമേയ്ക്കനാൽ. ഫരീ

നാർത്തോ റാമേശ്വരവിധികളെ
 നാനാജനവും ചെയ്തുലിംഗതു
 ധാതാവാദികളോടുവും ചൊൽപ്പുടി
 താഴ്വാഴിട്ടിരവനവനബ്ലൈൻ്നു
 വേറേയാൽ മഹിമാനം പറവതു
 വേരെപ്പാതമറിഞ്ഞാരിക്കും
 നീതേചെയ്യീടിന സുകമാരൻ
 ശിവപദമിൻ്നു കൊടുത്തതുമുലം. ഫരീ

അതുപോകട്ടിനിശയ്യാം നിന്തിയ-
 വടിയെഞ്ചാത്തിപ്പുണ്ണം വിടകോണ്ടേ-
 നിതുകാലത്തടിയവനിന്നിവേണ്ടവ-
 തെന്തന്നതുമരളിത്തേയുണ്ടം
 മതിപോയം തിരുമുഖിലിവെപ്പാം
 വന്നടന്നിൻ്നു പറഞ്ഞതുമെന്നു-
 ലിതപാദം തൊഴുതേന്നെന്നർബാക-
 നേവംചൊപ്പി നമസ്തുതിചെയ്യാൻ. ഫരീ

താനതി സദ്ഗോഷിച്ചിട്ടുന്തകനെ-

തിരായപ്പത്രത്താട്ടേതുന്നനിരത്തി-
തേതനിയല്ലോ വച്ചായവനൊട്ട്

ചിരിച്ചുതുളിച്ചുള്ളാനവിലേശൻ
മാനിതനെകുറാ നിന്നുടെയാജ്ഞതകുർ

മഹരാജവന്ന മരക്കുതെന്നറതു-
മുന്നമെന്നിക്കില്ലേണ്ണോ കാരണം-

മുഖത്തുമിനിന്താ നന്നിനെന്നാട്ടെവാല്ലോ. മരന്

ആമളവും പാരപ്പേച്ചുണ്ടുകു-

മാരനവാഴ്താനെങ്കിലുമൊരുന്നാർ
തീമമിക്കം ചണ്ണാലിനിമിത്തം

ചെങ്ങു പുള്ളാനേന്നപ്പണബ്ബുല്ലും
കാമരസാകലനെങ്കിലുമൊരുന്നാർ
കണ്ണാൻരിവരാത്രേന്നുത്തേമത്രം
തീമവരാതേ എച്ചുമമാഗ്രേ
സേവകരായ് മതവിന്റുവരേരാട്ടം.

മര ര'

അവനറിയാനുത്തമകിലുമതിന്നു-

ലവന നശിച്ചിത്തി പാതകകോടിക-
ഷവഗതയ്ക്കു ചുട്ടു പാവകനെ-

ന്നറിയാതേ തൊട്ടാൽ ചുട്ടമല്ലീ ?
ശിഖരമാം രുതമിതു മത്രംപേശേ

ചെങ്ങു പാചവിന്നാശനമെന്നോ-
സവന ശണ്ണശ്രപ്പദവികൊട്ടേതെ-
ന്നതിനാൽ നതാനതി സദ്ഗോഷിച്ചു.

മര റ'

സണ്ടാഷ്ടത്താട കഞ്ചപ്പാണ്ടാവയി
താനിവിടേയീരാള്ളുമാത്തനാ-
ലു 10 ചെന്നാദയിച്ചിത്തോധന-
നായവനിയിലിവന്നളന്നാം സീ കേരം
എന്തെ വഴിയിരി മുത്രെന വധചെ-
ജിടർക്കളവാനെന്നില്ലോടികൾ നിജ-
സന്താപങ്ങളിയണ്ണൻറ അനീപതി
തന്നാട ചെന്നറിയിപ്പുർ വി.ഓ.ഒ. 1
മര. 3

എക്കതിന്നംദയിച്ചിത്തോധന -
നേവരിലും വരണ്ടയസവികളെ-
തേതിരിയണ്ടത്തിനി നിങ്ങളിരന്നാൽ
ചെമേ തങ്മതരീവ മഹാത്മാ
വേരതിനാലുണ്ടാക്കാം ദാങ്കം
വെപ്പാം മുത്രെനയരുകൊണ്ടണ്ണൻറ
കുറിയ നാരാ ശന്നന്നള്ളാലെ
കിലഡാതമരകളുവണ്ണാടിപ്പുർ. മു. 9

അവനമരക്ക് ശ്രീരം നഘ്നി -
യന്നാതരമെന്നാട വന്നൊന്തമിക്കു
ശിവകരമതിനിവശെപ്പാം മുലം
ശിവരാത്രെ പ്രതബന്ധനമറി സീ
അവശ്രൂത ക്രടാതേ ശിവരാത്രി -
യടക്കം വരുന്നും നേന്നല്ലവജ്ഞെ മുണ-
മിവപലവും ചീനിച്ചുറികൊടിട-
നീം റാന്നാക്കേന്നാടാഡിച്ചുപാം. മാ വു

അന്തക്കന്തു കേട്ടായുള്ളതോ—

ടടിമലവർ തൊഴുതീശനോടറിയിച്ചു—
നെള്ളു മുഹേശപര ശിവരാത്രും പ്രത-

മിതിനണ്ണാവാനിതു മഹത്പാഠ

അന്തവിധാനവുമെന്തിതിനാന്ത്യാ—

മങ്ങൾ ചെരുപ്പൻറു കേട്ടിശനമട—
നെന്തിനു പലവും പാര്യിന്റെതന്നി—

ക്ഷേര പ്രിയമതു നീയറിക്കേണ്ട്.

മരന്ത

എൻ്റെ മദ്ദേശപരന്തിനുടെ വിധികളു—

മെസ്സാമന്തകങ്ങാടറിയിച്ചുട—
നൊൻ്റെവനോടു വിശ്വഷിച്ചുവിനോ—

ടടനറിയിച്ചുനീശനമവിഭേ

ഈൻ്റെ തൃട്ടാംഗി മമപ്രിയകരരാ—

മെന്നുടെ ഭക്തമാരാമവരെ—

ചൗവാരായിൻ്റെ കൊംഡാനിനി നിന്തയാള്ളുതു

പിന്തിച്ചതിനാൽ വന്നിവയെല്ലാം.

മരന്ത

എല്ലാനാളിലും പാപംചെരുളിയു—

മെന്നുടെ ഭക്തമാരവർക്കളുനീ
കൊപ്പായ്യുവസാനേമമകിക്കരൾ

കൈബാജ്വരപ്പോരാരിഞ്ഞെൻ്റെ

അല്ലാതവർക്കളുയവരവർ ചെരുളിട—

മതിപ്പന്നും പാപത്തിനൊടുക്കാത്തവ—

യെല്ലാം ചെരുപ്പൻ്റെ മലമകൾപ്പതി—

യീശ്വരന്തകനോടങ്ങൾ ചെരുപ്പൻ്റെ മരന്ത

അങ്ങളിച്ചുപ്പേണം മമദിക്കര-
 ക്കെയാളം ഘുനരരനേയിൽക്കു
 കയ്തിക്കൊരുവാനെൻറകന്മ
 കാലാന്തകനാട് ഫോറിച്ചുള്ളവേ
 പുരവിദോഷിയുരയളിച്ചുപ്പോൾ
 ഭ്രതിവിഭ്രഷിതരാമവർത്താമം
 റഹവിശ്രേപശ്ര ധാലയമാമേ-
 സ്രംഗിശംവേല്ലി നടപ്പുവർത്താമം മന്ത്ര

അവശ്യതക്കുടാതേ വേദാധ്യാ-
 നാദധമാനസരാമവർ താമം
 വിവശ്യതക്കുടാതേ മമപൂജാം
 ഹിയിവഴിചെള്ളിൻവരമിവള്ളു
 തവമൊട്ടമെന്നച്ചിന്തിപ്പുവരു
 സന്തോഷം വരുമാറരനിമിഷം
 വിവശ്യതയായക്കില്ലുമെന്നരികേ
 മേവീടിൻവർക്കളുമരിമുറം. മന്ത്ര

ഉന്നവിലും ചാണ്യാലമനാരിലു-
 മൊഡഹോരലാ പദിഷം മമ ഭക്തരെ-
 യൈന്യതിനാലുവിശ്രേണം നീ എ-
 റിവരാദികൾ നമ്മുടെ ഭക്തമനാർ
 സന്തൃപ്തിനീകേളിവരസ്സാത
 സമസ്തപ്പാനികളും തവരാശരെ-
 ന്റനെവാട് വിശ്രേപശ്രനന്തരംവേപ്പുള്ള-
 വനക്കണം വീണ്ണടിമലർ തൊഴുതാൻ. മന്ത്ര

അടിമലപ്പുതൈഴുതൈനിന്നേറദണ്ഡമ
 ഹാമുദ്രാമവിലേശ്വരനായക്ഷാ-
 ഘടനേകകക്കാഡിനക്കരംഗേ. 10-
 യുതമമാം നിജചുതിയിലിയുനേ
 പട്ടരഹാകിയ കിക്കരഗോട്ടു
 പാറത്താൻ പാത്രുംതിങ്കരവരമാ-
 ങയരികേ ഫോകായ്യിൻ നിജദാത്രാ-
 ടുപകാരംതൊനിന്റിതിരഞ്ഞാൻ. മന്ത്രം

ഇതുകെപ്പംക്കേണമുള്ളംനാംനാദിക-
 ലൈനംടക്കത്താമാരെപ്പാം
 മതിചുട്ടു പരമേശപരഭക്താരേ
 വദനചെയ്യുമതിന്നനയാദേ
 അതുചെയ്യു തുപരോധാചെയ്യി-
 ലനത്ത്‌മെനിക്കം ഏജഡംക്കംവര-
 മിത്രകാലം പരിപാക്കം വജവാ-
 നിടമുണ്ടാഞ്ചാത്താ നിജപാർക്ക. മന്ത്രം

ഓത്തിവോടു നടപ്പിൻ മേലി-
 ലുപദവമുണ്ടാകായ്യിനനാർട്ട-
 നാസ്യചയ്യാന്തകനരചെയ്യുതുകേ-
 ടുവനനാടു കിക്കരങ്ങേശവിച്ചാർ
 ആത്തിവരാത മദ്ദേശപരഭക്ത-
 ക്കടയാളവുമരുളിച്ചുങ്ഞുണാം
 പ്രത്രുഹിണതു നടനീകായ്യിൽ-
 പ്രീശയണ്ണായുംമെങ്ങംക്കണ്ണൻ. മന്ത്രം

എൻ്റാതു കേട്ടിക്കിച്ചാനന്തക- .

നിത്രചോപ്പാമർസാനെ കേരളപ്പിൾ
നന്ദിമികം വേദാധ്യയനം പല

നാഴം ചെയ്തീഴം വിപ്രഹാർ
എൻ്റമട്ടത്തെ പ്രകാരം ഭസ്മ-

മെട്ടത്തു പിടിച്ചുജപിച്ച തിപ്പണ്ണം
വെൻ്റിവഞ്ചംപരിചിട്ടു ശേഷം

മേഖഞ്ചം ഒത്തുള്ളിൻ്റവർ താഴം

മന്ത്ര

താനറിവോടെ ഒള്ളാക്ഷണംഡി

യരിപ്പുവകം പ്രതമേശപ്രശ്നങ്ങൾ
കാമദ കാമവിനാശന ഗ്രിജാ-

ക്ഷുദ്ര ക്ഷേരകലാധി ശാഖാ

സോമസ്വരാസുര വസ്ത്രജഗമയ

സൃക്ക്ഷാനന്ദാമല തവത്രു, । ॥
നാമറിവോം നമേപ്പാലിച്ചതാ

നശ്യായൈൻ്റരെ ചല്ലവർ താഴം

മന്ത്ര

ആമളവും ഭക്ത്യാ മുഗ്ധംകവ-

രാജയകര മുമകാതിനാഥാന്റരായ
തീമയില്ലാമരവും പ്രതമേശപ്ര-

ഭദ്രംപിനിപ്പുവകമതല്ലാൽ

താമകമേ പണ്ണാനന്നായ

സദാശിവ മുത്തിയൈയല്ലാൽനിത്രം
ശ്രീമരവും വിഗ്രഹമതിലോന്റരിനെ

നിയതം പിന്തിക്കിൻ്റവർ താഴം

മന്ത്ര

അവയവയേ പ്രമേശപര വിഗ്രഹ-
 മവിലവുമിക്കാണ്ട് ചരാചര-
 മിവയവയിറിനിൽ മുഖ്യതമേക-
 മദ്വക്ഷണനോടാബുജ സംഭവസം
 ശിവകരരാമിതിലൊരുവരെ നിയതം
 ഫിനിപ്പവർ മാതാപിത്രസേവക-
 ഇവശമാഴിന്തെ ചെയ്യവരാദിക
 ഇവിലേശപര ദക്ഷതമാർ മുറം.

മര്മ്മ

മുറം പാതകമേ ചെയ്യാലും
 മുക്കാൽ നിമിഷം കൊണ്ടു മഹേശപര-
 നറരമില്ലാ പ്രിയമുണ്ടാം കർമ്മ-
 മറിഞ്ഞാകിലുമറിയാതും ചെയ്യാൽ
 നറതിനാലു പാപമകന്ന
 വരം ശിവലോക പ്രാപ്തിയവനെ-
 ന്റുററ റിക്കല്ലാമെന്തുന്നതക-
 സരചെയ്യാൻ നിജകിങ്കരരോടെ.

മര്മ്മ

* ഏറ്റുമുക്കിന്നല്ലാത്തമിതിവാ-
 നിതമോട്ട് നിജപുരവരമതിലെപ്പണ്ണം
 തേരിയുടൻ പ്രകാട്ടി നടത്തി-
 ത്രുമേ യന്തകനടന്നറിയിച്ചാൻ
 മാറ്റകൾഡിവിഡിക്കുന്ന
 മറവരെൻ കൃതകമല്ലുന്നു-
 യൈരിയ കോട്ടാത്താട്ട താനവർക്കെല്ല-
 യിട്ടുവൻ ശ്രൂലാഘ്ര പുനരേണ്ണൻ.

മര്മ്മ

എൻ്റാതറീണേതെ കിക്കരാമവ-

രേവജമടിമലപ് എതാഴുതനൈക്കനാട്
നിൻ്റുവെചയ്യാർ നീന്തിയവടി ഇട
നിനവിനൊന്തത പ്രകാഢമിരിപ്പോം
ഒൻറിനമൊയ കാവിപ്പേഡൾക്കിനി-

യുച്ചരോധം പരമേശ്വരഭക്ത-
ക്കുന്റുമിയറവനിപ്പോയ സത്യമി-
തിനു വിഷാദിക്കണ്ണപൂശയൻ്റു. മഠം

എവം കിക്കരക് ചൊന്നതു കേട്ടുക-

മേ പരിതോഷമിയന്നതകനം
ഒദവ പുരാണക പുസ്ത്രം പുരാണ
ദയാപര നീയേ മമ ഗതിയെൻ്റു
കേവലമീശ്വരപൂജയിയറാ-
ക്ക് വേദമോഴിംതൃളനായാൽ നിശ്ചതം

പാവനരാക്ഷി കിക്കരരല്ലോം
പരമേശ്വരഭക്തവാരായാർ. മഠം

ആത്തിയൈഴിക്കം ശിവരാത്രേ മുത-

മതിസ്ഥം വിധിച്ച മഹാത്മയുംകൊണ്ട
യാസ്ഥയോടും മംഗലിരിമീതിനി-

ലമരമൊയമയോടും ശിവന്തൾ ചെയ്യാൻ
കാത്തിക തന്മക്കന്നാട്ടം ചെയ്യാം

കമലജ്ഞുതമുനിയോടും കമാരൻ
പേരത്തറിയിച്ചുന്നമുനിയൈയാട്ടതു
പ്രിഞ്ചപ്രാശശാസ്ത്രനാടും ചൊന്നാൻ. മഠം

മന്ത്ര

രിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം

ചൊന്ന മഹാപ്രതമിത്ര പുനരൈന്നോട്
 ചൊന്നാർ ശ്രീവേദവ്യാസൻ മുനി-
 യൈന്മണിക്കുവിതി വാള്ളു നിങ്ങളോ—
 എന്നാലായി പ്രകാരം ചേണ്ണേൻ
 ധന്മിതെന്നേറ്റ സൃഷ്ടാർ ചൊന്നതു
 താപസർക്കേട്ടിസന്താഷ്ടിച്ചു
 മുനിൽ മഹേശ്വര പൂജയിയറി—
 മുതിന്ന് വന്നെങ്കുമതിസന്താഷ്ടിച്ചും. മര്ത്ത

അത്രണരാഥി സമഗ്രപ്രാണിക—
 ഇംമരാർക്കർഷം പാപം കളിവാൻ
 കാരണമാകിയ രിവരാത്രേണ പ്രത-
 കമയിത്ര തന്നാലായപ്രകാരം
 സാരതയില്ലാതെ തുതിരാമൻ
 താൻനിരണ്ണത്രക്കാവാലിശ്രദ്ധമേ
 ചേയമുമാപ്തതിതന്നകളാലെ
 ചെയ്യുന്നേനവം ഭാഷയിനാലേ. മര്ത്തപ്പ

ഭാഷാമിത്രുമിതെന്നറിക്ഷാതേ
 പരമേശ്വര ഭക്ത്യാ വല്ലവങ്ങം
 താഴാത്തുമി മറ്റ ചാത്രർഭവി
 സകലേശ്വരരാത്രികളിലുമെല്ലാം
 ഭാഷാപദമംശക്കാഡേ ചൊൽവർ
 ഭരിതമശേഷമരത്തിധലോകേ
 വീഴാതേ രിവരുത്തെരാട്ടം പോയ്
 മേരുവരനേത ശങ്കരലോകേ. മര്ത്തൻ

പ്രോക്തതിൽ സ്ഥിതരാമന്ത്രണയം
 പ്രോക്ത്യെലിപതി ഭ്രാതിമായം
 ശ്രോകിച്ചിട്ടിയാ വൈശ്രൂക്ഷം
 ഗ്രാന്തമന്ത്രവലവാസികൾ മുറം
 കോകിലവാസികളാം നാരികളം
 കുംഭേമാസി ചതുർബ്രഹ്മിനോറവി-
 ഞക്കമന്ത്രാസ്ത്രാക്കമൊഴിഞ്ഞാ-
 ലേത്തുവർ ശിവപദത്വാരിനൊടച്ചിരായ. മാത്രം

ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം സമാപ്തം.

ഭഗവത്ഗീത

ടിപ്പണം.

രന്നാമല്ല്യായം

എ. അമൃത്=അമൃതത്തിന്റെത്തടവം. മോക്ഷം എന്നതിനും. ശ്രീയൈചാമൃതാധികാരി എന്ന അക്കാദമിയിൽനിന്ന് പ്രയോഗംനോക്കുക. മറ=മരണത്തിരിക്കുന്നത്, അതിരഹം സ്വരായത്, വേദമെന്നതിനും. മരനാലിനമറിവ്=നാലുവേ ദാദർഘട്ടി ഗ്രഹിക്കാനുള്ള സ്ഥാനം. അവിലജംഗംപു സ്ത്രീ=പതിനാലു ലോകങ്ങളിലും നിാഞ്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ തടവം=ജനനം. കരണാലികൾ=ഈ ശ്രീയാദി തുടങ്ങിയവ. കരണപദത്തിന് ദേഹമെന്നമതിനും കല്പിക്കാം. ഒളിവായി=തുഹ്യമായി. ഒളിവായേഎന്നപദത്തിലുംമറം കാണുന്ന ഒരു എന്ന നിപാതംപാദപുരാണത്തിനവേണ്ടി നിരണ കവികൾവേക്ഷക പതിവായിരുന്നു. ഇന്ത്യപ്രസാദം എഴുതുത്തുറകാലത്ത് വിരുദ്ധപ്രചാരമായിരുന്നു ഏകിലുംനി ചേരും ഇപ്പോതെയായി തീനിന്ത്യനിപ്പ. തദനന്തരമുള്ള കവിതകളിൽ അതിന്റെ പ്രസംഗമേയില്ല. സ്ഥാവരം=അചരം. പരമാത്മാവിനം ചരാചരങ്ങൾക്കും തമിലുള്ള സംബന്ധം പുവിനം അതിന്റെമണ്ണത്തിനം തമിലുള്ള താണ്ണനുകവിസകല്പിക്കുന്നു. സംബന്ധമില്ലെങ്കിലും സംബന്ധമുള്ള നിലയിലുണ്ട് പരമാത്മാവിന്റെ സ്ഥിതി.

പൊതുസംഖ്യ. സുവം=ആനദി. സൗഖ്യസുവം=സംത്രം ചിത്രം ആനദിവും. നിന്മീടിയ=നിന്മ. ഇക്കാലത്രും നിന്മീടിനുമുന്നോത്തെ കവികൾക്കിന്നീടിയ എന്ന ഫോറില്ല. ഇങ്ങനേയുള്ള പരബ്രഹ്മസ്തികൊണ്ടുള്ള ഗമാരംഭം രാമാധനം ഭാരതംമുതലായ നിരന്നകവികളുടെ ഇതരഗുമ്പണികളിലും കാണാൻശേഷം

ര. ചുട്ടരൈളി=ചുട്ടരിക്കുന്ന ഒളി. ചുട്ട=അശ്വി, അശ്വിൽവയെന്നത്മം. ഒളി=ശോഭ. കാട്ടിനു=കാട്ടിട്ടു എന്നതിന്റെ പുത്രപദം. കാട്ടിന്റെ എന തമിഴ്‌പദം കാട്ടിന്റെ ആയും ഏറ്റനീട് കാട്ടിനു ആയും ചുവിൽ കാട്ടു ആയും തുപദേശത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴിയില്ലു=നിഷ്ടുളങ്കനായ. ജ്ഞാതില്ലപത്രപനായ. ആദിത്രുൻ=ആദിത്രിയുടെ പുത്രൻ. പരി=അംഗകളും. ഇവിടെ കതിരു എന്നത്മമില്ല. ആദിത്രുൻ പരിരസ്തികൾ =ആദിത്രുക്കുന്ന മനോഹരങ്ങളായകിരണങ്ങൾ. മൃഗതും=മൃഗവനം. മുടി=ശരില്ലു്. മുടിയാവടിവായി എന്നുള്ള പാഠ ന്നത്തിനു ഇതുപൊലെ അത്മപ്രശ്നിയില്ലായ്യാൽ ഞാൻ സ്ഥികരിച്ചിട്ടില്ല. വടിവു്=ഉടശ. മുലം=വേര്. മുലവും ല്ലവുമഗ്രവും മൃഗവനം അരബെപ്പതം തന്നെയാണെന്നു് കവിവുന്നിക്കുന്നു. അരബെപ്പതം=പരമാത്മാവും ജീവാത്മാവും അരബേമെന്നുള്ള മതം. ഈ മതപ്രവർത്തകമാരിൽ പ്രധാനി ഒരു കേരളീയനായ ശ്രീമദ്ദൗക്ഷരഭഗവത്പാദരാണ് അരബെപ്പതമഹാഭാഗം=അരബെപ്പതപരബ്രഹ്മം. ദർന്മ=ദർശനം. ജഗദ്ധപാദാനകാരണം അരബെപ്പതമതപ്രകാരം ഒക്കിയാകയാൽ പരമോത്മാപാസനാനന്തരം കവിആട്ടി നെള്പാസിക്കുന്നു. അതിന്റെപലം വിളക്കു എങ്ങനെ

അഗ്രവായിൽ ടിപ്പുണം

മാർഗ്ഗം

അതിക്കൽജപലിക്കേന അഗ്നിയേഴും സൃഷ്ടിരദ്ധി സൃഷ്ടിനെ
ഘോകാണിക്കുമോ അതുപേലെ ശക്തിഭാവേംപ്രതമായ ദു
മതതകാണിച്ചു തയമെന്നിളിൽ താണ്. അരബേംപ്രതമഹാ
വാഹം എന്നപൊം സ്വീകാര്യമല്ല.

ര. ശിവൻ ആനയും ശക്തി (പാവ്തി) പിടിയു
മായി. ഉള്ളം=ഉണ്ണായവൻ. മതം=മദ്ധത്തു^{ശ്രദ്ധ} നിന്നു
റേഖ=നിന്നുവോട്ടക്കുടിക്കുന്ന=വിചാരിച്ചിക്കുന്ന.

ര. അമലൻ=പരിഗ്രാമം. നരപതി=രാജാവു്. നേ
രേ=വഴിപോലെ. പോർമിത്=ഇലത്തിൽവച്ചു്. താനം=
ജ്ഞാനത്തിന്റെത്തെലിവാം പാരാശത്രുൻ=പരാശരപുത്രനാ
യ വേദവൃംഘൻ, പാരാശരൻ എന്നപറയാം. മുനിതില
കൻ=മുനിഗ്രേഹിൻ. അങ്ങൻ=ആദി. നാരാധാനന്തളാൽ=
ഗ്രീനാരാധാനന്നു കൂപ്പകൊണ്ട്. നരക്തമി=പുഴുപോലെ
അച്ചന്നായ മനസ്സുൻ. ക്ഷേപടി=ക്ഷേപകാരത്തിൽ, യ
മാക്കമണ്ണിൽ.

ര. യോഗം=ആത്മവിചാരം, യോഗാദ്വിതീവുത്തി
നിരോധഃ എന്നാതജ്ഞലാഭം. തികയ=തികയെ, പാരി
പുണ്ണമായി. പൈതമതക്ക=വലിപ്പമുള്ള. ഗ്രീപാൽക്കട്ട=
ഗ്രീമതായ ക്ഷീരസമുദ്രഃ. പിച്ചിച്ചി=ഉരുന്നു്. പിപീലകഃ
പിപീലികഃ പിപീലികാ, ഇം ത്ര പാന്തരങ്ങൾ എല്ലാം
സാധുക്കൾതന്നെ. തന്നെ സാധസന്നതാ കവി ഒരു ഉ
രങ്ങു ക്ഷീരസമുല്ലത്തെ ഒം ചെയ്യാൻ കയറുന്നതി
നോടു് ഉൽപ്പേക്ഷിക്കുന്നു. കറ=കറവു്

ഓ. മലരയൻ=മലരിക്കൽനിന്നു് (താമരസ്സവിൽനി
ന്നു്) ജനിച്ചാജൻ (ബ്രഹ്മാവു്) മലരവൻ എന്നും പ്രയോ

ഗമണ്ട്. നലവല=നപുനപ്പ. ‘പ്പ’ എന്നവള്ളുത്തിന്റെല്ലാവി
തപം പലപ്പോഴും നിംബ കവികൾ തമിഴ് സംസ്കാരത്വായ
തെര അനുസരിച്ചു ലോഹപിപ്പിക്കാടണ്ട്. കവി=കവിത (ത
തഭവാ). അരങ്കു=പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതും അരിയമുതപ്പായ
പദ്ധതിയാണ് കാണ്ക. ചൊന്തിന്തചേപ്പ്=സപ്പണ്ണചേപ്പ്.
അലവല=കീറിപ്പുറിഞ്ഞതും തുകിൽ=തുനി. മഹിമവിരോ
ധം=മഹിമയ്ക്കവിരോധം (തടവ്). സപ്പണ്ണചേപ്പിൽ ചോ
തിന്താചും കീറിപ്പുഴുനിയിൽ ചോതിന്താചുംരത്തി
നേര മുണ്ടതിനും എങ്ങനെ ദേശം വരികയില്ലയെ
അതുപോലെ ഭാവത്തിനു സംസ്കൃതത്തിലുള്ളതിയാലും
ഭാഷയിലെഴുതിയാലും അതിനേര മഹിമയ്ക്ക വ്യത്യാസ
മൊന്നും വരികയില്ലെന്ന താല്പര്യം.

ര. കാഡാരംദം. വരയമൊക്കു=(ലോകത്തിൽ) ഉള്ള.
അനന്തതിനു=എപ്പോഴിനും. പരം=അതുപുന്നു
ക്ഷേത്രങ്ങളിലുംവച്ചു് ക്രിക്ഷേത്രം ശ്രേഷ്ഠമെന്ന താല്പര്യം.
വേദവ്യാസൻ ധർമ്മക്ഷേത്രപദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും
ഈ അത്മത്തിൽ തന്നെയാണു് ക്ഷേത്രം=സമലം. പരി=
ക്രിര. കാലാർ=പദാതി. നാംകൈരുവന്മാർ. ക്രിക്ഷേ
ത്രത്തിൽ ചെന്നാൽ അതുകൂടം അധ്യാത്മികതപ്രമാണാവാ
നിടയുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ധൂതരാഷ്ട്രക്കൂ ധൂശംതന്നെ നട
നിരിക്കുമോ എന്ന സംശയം ജനിക്കുന്നതിനിടവന്നതും.
അൻപു=സ്നേഹം. തപരിതം=വേഗത്തിൽ.

എ. അതുപാത്രം=ദ്രോഗാഹാത്മാർ. പാണ്ഡിവർഖസ്സു
ന്നും=പാണ്ഡിവാഹാത്മാരുടെ സെസന്നും. അതുനിനിക്കണാശാ
രശലിക്കും ഈ സമാസംയോജിക്കുന്നതല്ല. പാരായ്=

കണ്ണാല്പും. സുരപ്പതിനേരുചകരി=പേവേദ്രനോടു തുല്യ, മാരായ രാജാക്കന്നും, അരച്ചർക്കരി എന്നതിന്റെ സങ്ക വിത്തുപും. പേവകൾ എന്ന പദം നോക്കുക. അരച്ചർക്ക ഒരു എന്നം പറയാം. ഭിമാജ്ഞന്തലുമഹാരഘർ=ഭിമറം അജ്ഞന്നും സമമുഖരായ മഹാരഘ്രമാം. എകോദശ സ മഹ്രൂണി ഫോധയേദ്രസ്ത്രധനപ്രിനാം ശസ്ത്രശാസ്ത്രപ്രവീ ണമു വിജേതയുമഹാരഘ് (പതിനായിരം പേരോടു കുറയ്ക്കു ഇല്ലാ ചെയ്യുന്നവൻഡ ധനർവേദജ്ഞനും എന്നം ത്രാപതിനേരായിരം തേരകൾക്കായിപ്പതി എന്നം മഹാരഘ ശബ്ദത്തിനും നിർവ്വചനം കാണുന്നബേം^१.) ഉള്ളർ=ഉജ്ജ വർ, ഉണ്ടും. നായകൻ=നേതാവും, നയിക്കുന്നവൻ. ‘ട’ എന്നതും ഇവിടെ സംയുക്താക്ഷരത്തിൽ നിന്നും ചുവർമാണക്കിലും ലഘുവായിട്ടുള്ളിക്കേണ്ടതാണും പ്ര, ശ്ര, ഇം റണ്ടും വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും മുൻപെയുള്ള വർഗ്ഗം ഇരു വാക്കുമെന്ന നിർബന്ധമില്ല. ത്യടിതിപ്രവിശ്വാഹം ഇത്രാദി പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുക. പ്രാണത്രാഗമിയരുക്ക =മഹത്തക്കിലും ജയം നേടുക. ഇം പ്രയോഗം ഉണ്ടിക്കയെ തുടർന്നു സ്വന്തമനോയംമാണും ഭീഷംമരേ ക്ഷുഖ്യമുണ്ടാകുന്നതും മരംമേ മുലത്തിൽ പറത്തിട്ടുണ്ടും. ഒരുവിൽ പ്രാണ ത്രാഗംതന്നെയാണും ദ്രോണർ ചെയ്യുന്നതും.

എ. കയ്തലവർ=ശത്രുക്കർ (കയ്തേണ്ടവർഎന്ന പ ഭാർത്തുമും) ഇളക്കാൻ=ഇളക്കുന്നും. ഇപ്പോൾ ഭാഷയിൽ ഇംമാതിരി സന്ധിഇള്ളുമല്ല. ഇളക്കത്തക്കവർഗ്ഗം കുന്ന താല്പര്യം. മുരച്ച്=മുരശ് (മുരജത്തിന്റെ തത്ത്വം) പണവാദികൾ=മുദംഗം തുടങ്ങിയിള്ള വാദ്യങ്ങൾ. മുരഡ= എററവും. മുന്നും=(ശ്രേഷ്ഠിയ. വത്തമാനത്രം മുരലുന്ന.

ശ്രൂപിച്ച) മുരണ്ട എന്ന ഭാഷയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള പദത്തിന്റെ ഉത്തരവം ഇതുതനെ. പ്രക്ഷേ വണ്ടിന്റെ ശ്രൂപത്തെയാണ് ദ്രോതിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു=പിന്ന അതു. ഹരി=ആർമീലൈൻ. അടലിടി=കൊല്ലുന ഇടിനാ ദീ, അടലിനു=യുദ്ധമെന്നമത്തുണ്ട്, അടക്ക എന്നും ഭാഷയിൽ ക്രൂപാന്തരം.

എ. വാനവർദ്ധത്തം= ദേവദത്തമെന്ന പ്രേരിക്കി തു ഉണനമില്ലാതൊങ്ങവിജയം=അമനന്തവിജയമെന്ന പ്രേരിക്കിയുള്ളതു, ആധിക്യിരഞ്ഞാണവോ. നക്കലന്റെ ശംഖം സുഖ്യാശം, സഹഃദേവൻറു മഹത്തായ മണിപുഷ്പം. സുഖ്യാശ മഹാമണി പുണ്യം=അകാരാന്തപുസ്തിംഗം ദ്രിവചനം, ദ്രാവപസമാസം. വാൻ=സപ്രഭൂം. ഭവനം=ഇവിടെ പണികൾ ഭൂമി എന്ന ഭാവിയഭാഷാത്തംതിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഭവനി എന്നും പ്രയോഗിക്കാം. മാറ്റലർ=ശത്രുകൾ.

എ. മായൻ=മായയുള്ളവൻ, ആർമീലൈൻ. മരതക മണിവണ്ണൻ എന്ന പഠാന്തരം. ഇതു കനക്കുടി.സ്പീകാന്റ്: മായി തോന്നുനും. ശ്രൂമവണ്ണനുന്നത്മാം. മരതക മുക്കിൽ വണ്ണനുന്ന പദത്തിനു് മരതകത്തെയും മുകിലിനേരും പോലെ വണ്ണമുള്ളവനുന്നത്മാപരയാം. സാക്ഷാത്പദം മരകതമാണു് വണ്ണം മറിഞ്ഞു മരതകമായി. കാരി ഒ മുൻ ചെല്ലു=വാഴു വേഗത്തെ ജയിക്കുന്നു. കയതി=ഞ്ഞ പ്രാചനയോട്ടക്കുടി. വിരഞ്ഞു=വേഗത്തിൽ. കടവുക=നടത്തുക. ഇന പദം പുന്നാനും നന്ദുരിയുടെ കാലം വരെ ഭാഷയിൽ പ്രചുരപ്രചാരമായിരുന്നതായി കാണുന്ന പോറി=രക്ഷിതാവു്

മര. റണ്ടുമേശ=യുല്ലഭ്രമിയിൽ (ഇകാരാന്ത സ്കൂളിലും സപ്തരമൈകവചനം) നന്നിമിക്കം=നന്ന അധിക മുള. മന്നിമുടിമനർ=രത്നകിർണ്ണധാരികളായ രാജാക്കൻാർ. ഇന്ത്രാത്മജൻ=അംഖജനൻ. ഒരു=അന്നിവർപ്പചനിയമായ. മുഹയാ=കരണയാൽ. പരിവേഷിതൻ=ചുറരെപ്പട്ടവൻ. വരന്തി=വ്യസനിച്ചു.

മര. തക്ക=യോഗ്യമാരായ. തമർ=സമർ. മുസ്തിഷ്ഠ മഹാബാധ്യക്കൈളേ=പണ്ണേ തന്നെ അട്ടത്ത ബാധ്യതപമുള്ള ജനങ്ങളേ. സവികർഡാ=വയസ്യമാർ, സംസ്കാരംസരിച്ചു പുല്ലിംഗത്തിൽ സവാ എന്ന വേണം. ഏ നാലെ=തൊനായിട്ട്.

മര. ധനഞ്ജയൻ=രാജാസൃഷ്യയാഗത്തിനു വേണ്ടി അന്നേകം ധനം സവാദിക്കയാലും ധനത്തിക്കൽ ആരു ഹമിപ്പായ്യുയാലും അർജ്ജനന്മാർ ഈ പേര് വന്നതായി പറയുന്നു. എവെത്തമാൻ=എൻ്റൊനാമൻ, തുട്ടുപോൾ. ദന്തിയൻ=തൊനൊന്നമരിയന്നില്ല. ഉലന്ന്=വാടി (ഉല്ലക്ക് എന്ന ക്രിയ) ഉടന്ന്=ശരീരം. വെന്നിമിക്കം=ജയിക്കുന്നതായ. വിഴിന്തുവിത്ര=വിഴിന്തു+ഇത്. ശരുക്കൈളക്കാണംതോടു മേൽവിവരിച്ചതുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്നതാല്ലെങ്കിൽ.

മര. ഉലകാണ്ഡാർ=രാജ്യം ഭരിച്ചാൽ. വണ്ഡാർ=വണ്ട് ആക്ഷന, സുഗന്ധമുള്ള. ഉറവാർ=ബന്ധകൾ.

മര. കൊറവൻ=രാജാക്കന്നാർ. പതിപ്രതയിൽ ‘തി’മുളവല്ല. തലകേടായി=തലകിഴായി. ചൊല്ലമർന്നല്ല=കുകർവികേട്ടതും നിശ്ചത്രമായ. കലനാഭംനിമിത്തം കലയ

മന്ത്രിനു നാശവും കലധക്കാർത്താർ പാതിലൃത്യനാശവും പാതിലൃത്യനാശത്താൽ വണ്ണിസ്ഥരവുമണ്ഡാകമെന്നു അജ്ഞന്നൾ പറയുന്നു. എത്ര നല്ലസ്ഥലവും ആചാരഹിനമായ് തലകീഴായി പരിശോമിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. കലമതിനാൽ=കലനാശത്താൽ എന്നു സാരം.

എ. തങ്കൾ=തങ്ങൾ. അതിലേ ചേന്നിട്ടുനാവൻ=അവക്കെട പിന്നൊഴുക്കാർ. മഹാനരക്=വല്ലതായനരകം, (നരക നരകത്തിന്റെ തത്ത്വവം) എഴുക=പ്രാവിക്കക. മുൻ=ചണ്ടി. വാദലക്ഷ്യക്കുന്നവൻ=സ്വന്ത്രത്തെ പ്രാപിച്ചുവൻ. മട്ടിയും=നശിക്കും. ഇതിയകാർ=ഇതിനെക്കാറം

എവു മുനിവോ=കോപം. മുട്ടക്കക=സന്നദ്ധരായി എതിക്കക. കഞ്ഞാകരൻ=ദയവിന് വിളനിലമായിട്ടുള്ളവൻ. കണവില=വള്ളച്ചവില്ല്. തകരെ=ഉപിതം. മരക്കക=തടയുക. ചുറം=ബന്ധണ്ണുവും. ചൊല്ലാർ=പ്രശ്നണ്ണമായ.

രണ്ടാമല്ലൂറായം

എ. ആനവൻ=ആ അജ്ഞന്നൾ. അജൻ=ജനന്മിപ്പാത്തവൻ. കമലാക്ഷൻ=താമരക്കണ്ണൻ. അബുലകൂളുടെ തൊഴിലിത്രു=കരയുന്നതു ഗുരീകൂളുടെ പ്രവർത്തിയാണെന്നും പുതഞ്ചയമ്മമല്ലുന്നും പറയുന്നു (പണിക്കെടുത്തു സ്വന്തം മനോധനം).

ട. അടിമക്കർ=അടിയാശൻറപ്രവർത്തികൾ. പഴി=കറാം. ഭേദക്ഷം=ഭിക്ഷയ്ക്കും ഭിക്ഷയുടെ സമൂഹത്തിനും പറയാം.

ന. രക്തം കുട്ടിയ (ചേൽ) ദോഷനാമെങ്ങനെ
കൈക്കയിപ്പുണ്ടോ അതുപോലെ ശത്രുക്കളെ കൊന്നകിട്ടുന്ന
രാജ്യം ഇജിക്ഷന്റു് അങ്ങച്ചികരമാണെന്നതായുണ്ട്. ഇതിലു
ജുകു=ഇതിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുക. പോതുക=യുദ്ധം ചെ
യ്ക്കു. പട്ടകു=മരിക്കുക. നിതരാം=എററവും.

ഋ. തിമിരം=ഭയമാതിരി നയനരോഗം. (ഇംഗ്രേ
ചക്രം പണിക്കുന്നു സ്വന്തമാണ്) ഉററിവു്=തത്പരതാ
നം. നെറി=മുറ. ഇടർ=വ്യസനം. കക്കരകു=ക്കൈക്കാരക
ലുക. അടിയേൻ=അടിയൻ എന്നതിനേൻ പൂർത്തുപം.
വേണ്ടുമത്തു്=വേണ്ടുവത്തു് എന്നതിനേൻ പൂർത്തുപം, കു
ത്തവ്യം.

ഓ. ഇഹലോകം=ബ്രഹ്മലോകം. അമരലക്ഷ്മി=ദേവലോ
കം. ഉരിയാടൽ=ഉച്ചരയാടൽ എന്നതിൽ നിന്നുവന്നതു്,
പറച്ചിൽ.

ഔ. പണിക്കുന്നു സ്വന്തം. മെയ്‌മാവിൽ=ദേഹ
ത്തിലുള്ള നെത്തിൽ. നന്നാവിൽ എന്ന പാഠാന്തരം. മു
ഴതു മെഴു-കള്ളിർപ്പൊഴിഞ്ഞു് എദ്യമെങ്ങും വ്യാഹി
ച്ചു് ശമിക്കു=ശമിക്കുത്തക്കവാള്ളും. അഞ്ചുനമേലും=അ
ഞ്ചുനരോാലു കൃത്തമേലും മിന്നു്=വിന്ന ത. ധാര=അ
വിച്ഛിന്മായ ജലപ്രവാഹം. ഉണ്മ=ധാമാത്മ്പം, തത്പം.

ഒ. പഴിത്തു=വ്യത്യം. അനന്തരം=ദേഹത്രുംഗാന
ന്തരം.

പ്ര. ഉടക്ക നിന്നു്=ഉടലിൽ നിന്നു് പോകാതു
കു=പോകാതെയിരിക്കു. മരിച്ചാലും മരിക്കാതിരുന്നാലും

രണ്ടം നേന്ത്രപോലെ (രാത്ര) തുല്യമാണ്. ഏതാ മൊത്തായാതൊരു വാദ്ധിട്ടം വാണിട്ടം എന്നതിന്റെ പുംഗ്രൂഹം. ചാവുകാരമായെങ്കിൽ കാലത്തിലും ഈ പ്രയോഗമണംഡായിരുന്നു. മിക്കാളി=അതികാന്തിയുള്ളൂ. വാർ=ത്രാലുമായ (ബിർഖമെന്നും സൃഷ്ടമെന്നും കുടി ഈ പദത്തിനന്തരമുണ്ട്.)

എ. ചാം=വാക്കം (ഉൽസുജാമിചാമിവ എന്ന് ഉള്ളായിവാരിയർ) കൈമാരം=ബാല്യം. ദൈവന്യം=ദൈനവന്നും. വദ്യാധികം=വദ്യാധികാവസ്ഥ, വാർഡക്കം. ദിശം=ദിശമത. ബാല്യവും ദൈവന്യവും എങ്ങനെ ദേഹത്തിലുണ്ടാകുന്നവോ അതുപോലെതന്നെയാണ് മരണാനന്തരമുള്ള ദേഹാന്തരല്പാപ്തിയുമെന്നുസാരം. മരിക്കുന്നോഴം ധിരിക്കാർ (ധിരീരാമനിഷീജ്ഞകൾ=പ്രാജ്ഞരും ബുദ്ധിമാനാർ) ചലിയാർ=ഇളക്കകയില്ല, മോഹിക്കകയില്ല. അടവെ=മുഴുവൻ. ത്രപ്രവത്തായിരിക്കുന്ന ദേഹംനാണിക്കും. അതാക്കം തട്ടക്കവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല.

എ. ഉണ്ടവ്=ബോധം. ഉയർന്നതി=മേൽനാട്ടി. അടയും=ലഭിക്കും. ആരയയിൽ=പ്രിയമുള്ള ശരീരം. അകതാർ തുള്ളുകൾ=ബാലശ്ശൈക്കകൾ. തീതോള്ളിങ്ങങ്ങളേയും സുവാസിക്കങ്ങളേയും അറിയുന്നതു് ഇത്രിയവിഷയമാണ്. അതു അനന്തരമായ അറിവുമാണ്. അതിനാൽ പരമാത്മാവിനെ അറിവാൻ സാധിക്കുന്നതുമല്ല.

എ. പൊയ്യ്=വ്യാജം, അതിനു അഴിവു ഉണ്ടാകും. നിത്രമായിട്ടുള്ളതു് യഥാത്മജനാനമാണ് എന്നിട്ടുള്ളനിന്നും.

മര. കാരണമായെങ്കൽ=കാരണമായ എന്നിൽ, ഉള്ളിവഴി തടയുന്നതല്ല=ഞവഴി (ആരം) തടയുന്നതല്ല. (തണ്ണാർ) താമരപ്പുഅണിയുന്ന വക്ഷഭ്യോടു കൂടിയവൻ അംശ്വിനർ. അവികാരം=ദേഹമിസ്ത്രാത്മത്രം അതുപരായ അത്മാവു് ദാനം തന്നൊഞ്ചാണ് നാശത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു ആച്ചാ മാത്രമാണ്

മര. ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നാവജ്ഞം ജനനം, വളർച്ച, ബാല്യാവസ്ഥാം, മുറയൽ (ഈണ്ണയെഴുവനാവസ്ഥ) ഉച്ചവയം, മരണം, ഇംഗ്ലൈന് അനുഭാവം. വാരാതൈ=വരാതൈ എന്നതിന്റെ പ്രാചീനാച്ചാന്തരം. ഇപ്പു്=മരണം. പോരം=വന്ന.

മര. പോത്തുനു=ധരിക്കുന്ന, തുകിൽ=വസ്തു, പുതുമതക്കു=ചൃതനായ, വേരു=മരുരാന്ന്, നരമാർ=മനസ്സുകൾ, നാമേജ്ഞാനുന്നുത്തക്കളുണ്ടു് നവീനമായ വസ്തുതെ ധരിക്കുന്നും അതുപോലെ ദേഹി ജീവിക്കുന്ന മായ പഴയ ശരീരത്തെ ത്രജിച്ചു് നവീനമായ ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഫറയുധമതിനാൽ=ഞയുധത്താൽ, ദേഹിക്കു അതുധാരിക്കുന്ന വികാരം വരികയില്ലെന്ന ചരയന്നു.

മര. എന്നാഴിം=സദാ, അവുംതാം=നല്ലിട്ടോലെ അവിവാൻ പാടിപ്പാത്തത്രം, നിഷ്ഠകളം=വിജ്ഞിക്കാൻ പാടിപ്പാത്തത്രം, സനാതനം=എത്തുകാലത്തുമുള്ളത്രം, കലായാത്തത്രം=നശിക്കാത്തത്രം, ശാശ്വതം=ഹാരേവിയത്തിലുള്ളത്

മന. ഇവല്ലാം=ഇവ+എല്ലാം. ഇരുൾ=മേരഹം, അതപ്പാൽ=അതപ്പാതെ, നരവരൾ=മനസ്സുത്രേഷ്ഠർ, അവൻപോലുമറിയുന്നില്ലെന്നതാൽപ്പും.

മര. അതിനെ യുരത്തുപോൽ എന്ന പാഠം റം സ്വീകാര്യം, തോറ്റ്=അറിഞ്ഞാലും.

മര. തെരുത്താകിയ=അറിവാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ള, അധിഭാവം=തന്മാത, ഞാനന്നുള്ള ഭാവം, മകിഴ്ചുള്ള=സന്ദേശിച്ചു, അമർ=ജുഖം (സമരങ്ങിന്നു തന്ത്രവം) വീര്=നെന്നരാശ്യം, സംഗ്രഹം=യുദ്ധം.

മര. മഹത്താപജ വെൺചാമര=കടയം, കൊടിയും, വെൺചാമരവും, ചാമരത്തിന് ചാമര എന്നാണോ പ്രാചീനകവിപ്രയോഗം. ഇരണ്ട്=രണ്ട്, രണ്ടുകാരം=മരാച്ചാലും ജയിച്ചാലും. ഏറവമാനം=എരെഞ്ഞവമാനം.

ര. മാടിനു=പിൻവാങ്ങിയ (കൈതലരോടു പോരിട മാടി ഓട്ടക എന്ന രാമവരിതം. മാട്ടക എന്നുള്ള ക്രിയയുടെ അത്യം നോക്കു.) എന്നുത്=രണ്ടിനികൊണ്ട് പിൻവാങ്ങിയ രാജാവു് എന്നുള്ള വാത്ത. നീളനടന്നാൽ=രാജുമൊടുക്കു പ്രസിദ്ധമായാൽ. നീ മുഖേ ചുഴും നീതും എന്ന പാഠംരം മുടിയും=പത്രവസാന്നിക്കണം. സുവര്ച്ചവാങ്ങളും ലാഭന്നൂജ്ഞങ്ങളും ജയാപജയങ്ങളും തുല്യമെന്ന കൈത്തരുക.

ര.മ. നൽവിന, തീവിന=ധർമ്മധർമ്മപരമായ കംബം ബാധാ. മയൽ=മോഹാ. ഇതിനേത്ത്=ഇതിലധികമായി. അറിവുള്ളവർ നിന്നവു്=അറിവുള്ളവരുടെ നിന്നവു്.

ര.വ. വേദാത്മതത ശ്രൂവിക്കുന്നോഴിം അജ്ഞന്മാർ ഫലത്തെത്തെന്നു കൈത്തുന്നു. നിപുണത്തേരുൾ=നെന്നപുണ്ണമുള്ള, വിശിഷ്ടമായ. നെറിനില്ലാതൊരു ത്രണർ=നല്ല

വഴിയിൽ കുടി പോകാത്തവയം സത്പരജസ്സേമോ മുണ്ട് അള്ളിലൊന്നിനോടുകൂടിയവയം.

ര. 2. കമ്മ റൂപങ്ങൾക്കെതാതെ കമ്മങ്ങൾക്ക് അറബ്യൂക്കിശണം. ഇടർ=ഭിവം. അറവിട്ടക=തീരെ വിട്ടക (അരവപോകാവണ്ണം ഡിച്ചക) ചെജ്ജും=ചെച്ചതന്നുത്തി നോടറിവ്, തത്പരിയാണം. അതുവേ=അതുതനെ. ഓ തസി=മനസ്സിൽ.

ര. 3. വിന=കമ്മം. അഭിക്ഷി=അഭിസദി, ആ മുഹം. ഭിഷ്ടം=പാപം അത്മാ=ലാഭം എന്നത്മം.

ര. 4. അതിമതിതൈവ്=ബുദ്ധിക്കു അധികമായ ഒരു തൈളിവ് എന്ന്=ആത്മകാലത്രു്. ഉതിചെരുംമാന സം=ചെന്നചേരാതെ മനസ്സ്. ആത്രുക്കൈ=അതുത്രയിക്കൈ എന്നതിന്റെ സങ്കച്ചിത ത്രാപം. നെറി=മുറ, സന്തുദായം. പരമാംപൊതൽ എന്ന പാഠാന്തരം, പതി=ഗുഹം (ഭൂമി ചെന്നമത്മാ, ദാവിഡം) പൊതൽ=ദ്രവ്യം. ചലിയാമൽ= മുളക്കാതെ. അങ്ങനെയുള്ള അതുള്ളതമായ അതൊന്നേയാണോ.

ര. 5. ഇതും അടുത്ത രണ്ട് പാട്ടകളിൽനും കൂടുകം. ഭാഷാ=സന്തുദായം. വേശകൾ=വേദ്യുകൾ. അഴിവും=നാ ശത്രു പ്രാപ്തിക്കംവണ്ണം. സുവിജിവങ്ങളിൽനും നാശത്രു പ്രാപ്തിക്കത്തെവണ്ണം.

ര. 6. ഇവം=സദ്ഗാഹം. ഇടയേ=ഇടയിൽ, മല്ലത്തിൽ. വകവക=ഇച്ചുംനാ ഭിന്നരിതികൾ. ആമ ത സീറു അവയവങ്ങൾ അഞ്ചിനേയും ഉള്ളിലേക്കു വലിക്കു നാതുപോലെ. ആമയ്ക്ക് പദ്ധതിക്കുമനു ഫോറ്റു്.

രവ. വായ്‌മ=മൊഴി. തെളിയ=തെളിഞ്ഞ, വിശദമായ. ശാസ്യം പരിച്ച വിഷയാദികളെ അടക്കാമെന്ന വിചാരിച്ച പോകനവർ അവയിൽ തന്നെ (ബോളിയും പോളിയും = പോളിയും) വീഴി.

രം. അടയും=സിഖിക്കും. അടയത്ര=അടയ (മുഴുവൻ) +അതു് അവിലവും കൈ=എല്ലാം മുഴുവൻ.

നൂ. വിധേയം=സ്വാധീനത (ആത്മാവിശ്വർ എന്നു് ചേക്കണം,) ആത്മാവു് സ്വാധീനനാക്കമെന്ന താല്പര്യം. കരതിയ=ഉണ്ടാക്കുവാൻ കുടി പ്രയാസമായ. ഹാനി=നാശം.

നൂ. അട്ടത്തവ=യോഗ്യമായവ. വെന്നിമിക്കും=ജയം തത്തന്. മെച്ചുന്നർവ്വ്=തത്പരതാനം. കനിയ=ഈ ഗാങ്ഘായ.

നൂ. കാതൽ=ആറുഹം. ചേത=ചേത്തല്ലിശ്വർ തത്തവം. ചവവിധാദികൾ=ആളുള്ളിയങ്ങളിൽ നന്നതനെ. കാരഡ് എന്ന കപ്പലിനെ മുകമോ അതുപോലെ. ദുഃഖനാമമിവാംഭസി എന്നേ മുലത്തിലുള്ള. “മൊത്തിയെഴുന്ന.....മരക്കലെം”എന്ന വണ്ണന പണിക്കരണ സ്വന്തമാണ് മൊത്തി=ഉയൻ്റ് അലയാഴി=അലയോട്ടകുടിയ നുഭദം. ചൗരതി=ശാന്തി.

നൂ. സംയമി=ജിത്തേന്ത്രിയൻ, യോഗി. എല്ലാവും ഉറങ്ങുവോടു യോഗി ഉണ്ണന്നിരിക്കുണ്ടും, അതായതു് പരമാത്മത്തും ജിത്തേന്ത്രിയൻ മാത്രമെ അറിയുന്നാണെ. എന്ന താല്പര്യം. തോയമതെക്കാട്ട=ജലം കൊണ്ടു തന്നെ. പൂരിതം=നീറയ്ക്കുന്നട്ടത്. കടൽ=സമുദ്രത്തെ.

ര. നിസ്പൂഹ=ആരുഹമില്ലായ്ക്കെക്കൊണ്ടിട്ടിയ=കൈകൊണ്ടാണ്. നിന്മമൻ=മതയില്ലാത്തവൻ അതമല്ലോ=കഴിയുന്നിടത്തോളം. പുനർവ്വോ=പുനശ്ചനം.

മുന്നാമല്ല്യായം,

എ. അനന്തൻ=അവസാനമില്ലാത്തവൻ, അനാദി ത്വാം=ഉത്തരവരഹിതങ്ങളായ വേദാദാൾ, നാക്ഷം=നാലില്ലോ, അമഗ്രഹനർവ്വോ=അമരത്തുള്ള (അടങ്കിട്ടുള്ള) അതാനം. നിന്മത്തും=വിചാരിച്ചു്, അരയതാത്ത=അരയതാത്ത, വടി വോ=സ്വത്രവോ, മരത്തും=വീണ്ടും, ഹാഞ്ചിൽക്കി=അരജ്ഞനൻ, ഹാഞ്ചിൽനൻ എന്നോ ഏൽക്കുന്നനോ വേണം.

ര. തിക്കഴിവോഡ, അംജനതിന്റെ ശോഭയോടു കൂടിയ ദേഹം മെതിക്കഴിമേനി, ആളും നിറുത്തിമാർഗ്ഗ മായ സാംഖ്യഘാലിയേയും പിന്നീട് പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗമായ ദേഹഘാലിയേയും രണ്ടാമല്ല്യായത്തിൽ ഉപഭോഗിക്കുക നിബിത്തം അരജ്ഞനൻ സംശയാത്മാവായി ആ രണ്ടു മാർഗ്ഗ അഭിഥി എത്രാണോ് നല്ലതെന്ന വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു. ചെ തീവ്യപ്പെട്ട വസ്തുത അറിവാനായി (ഇവിടുത്തെ ചെയ്തി അവിത്തു് ഇത്രാണിനോക്കു.) ഫേയോ=സത്യം. ഗവാൻ അധികാരിപ്പേരു ആരാണോ് രണ്ടുമാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപഭോഗിച്ചതെ നും ആത്മവിഭാത്തവർ കമ്മം വിടുന്നത്' അന്വച്ചിത്തമാ സൗന്ദര്യം അരയളിച്ചെങ്ങും.

ഒ. അവനെറി=ഭൂമാർഗ്ഗം, അക്കത്തവ്യം. അവനെ വിനിക്കുക്കുന്നു=ഭർവാസന പ്രോക്കാത്തവൻ, അക്കത്തും

ചെയ്യുന്നവൻ, കൈവല്യ=മോക്ഷം, ഉള്ളം വിഷയത്തിൽ
പോകാതെ എന്നന്തപ്രയം, അരുകാനെറി=അരുകാത്തമുറ,
ഭഞ്ച്ചും, മരപിരവി=പുനർജ്ജനം.

ഒ. അങ്ങൾ=കുപ, ദേവകളെ പുജിച്ചാൽ എല്ലാം
സിലിക്കം. പൊത്തേണ്ടം=ദേവണ്ട യജത്തുവ്യാജേണ്ട
ആടി, ഇരുപ്പേരിയ=ഇരുണ്ട് എററവും കരുതു, ഇംഗി
യ=ഇംട്ടി, ശാശ്വതമായ, മരളക=മരയങ്കു, ഗന്ധാട
ചുക്കുമെന്ന പാഠാന്തരം.

ഓ. പൊത്തൾ=ധനം, നടന്തായ്ക്കുന്നത് =നടത്താതെ
കിരിക്കുന്നത്. തിത്രു=ചീതു, മഹുഷ്മി' പബ്യാജനം
പ്രധാനമാണ്. അവവേദാല്ല്യാധാനമാകുന്ന ഗ്രൂവമിച്ചതെ
വും, തപ്പണമാകുന്ന പിത്രയജ്ഞവും, ഹോമമാകുന്ന ദേ
വയജ്ഞവും, ബാഹ്യികുന്ന ഭ്രതയജ്ഞവും, അതിവിഹൃജ
യാകുന്ന റയജ്ഞവുമാകുന്ന. ഇവ ചെയ്യാതെ പ്രത്യേ
കിച്ചു ദേവയജ്ഞാ, ചെയ്യാതെ ഭജിക്കുന്നവൻ പാപത്തെ
തക്കന്നാണ് ഭജിക്കുന്നത് എന്നതാല്ലെന്നും.

എ. പ്രാണികൾ അനന്തസ്ഥതിൽ നിന്നും അനന്നം
മഴയിൽനിന്നും മഴദേവല്ലിതിയിൽനിന്നും ദേഖല്ലിതിന്തു
ഭക്തം (യജവഥ)ത്തിൽ നിന്നും ശ്രൂഢകമംം വേദത്തിൽനിന്നും
വെദം ഗ്രൂവമത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന. ചൊന്ന=മുൻ
ചൊന്ന ദേവ ശ്രീതിരൈനു താൽപര്യം. ഗ്രൂവഡാക്ഷരം=
അക്ഷരമായ ഗ്രൂവമം. അക്ഷരം=അനന്തപരം ലോകം പ
രഗ്രൂവമത്തിലൂളവായെന്നും ലോകത്തിൽ നിന്നെത്തതു ഗ്രൂ
വമമാണെന്നും പറയുന്നു.

ഇ. അങ്ങനെയുള്ള ലോകം യജതാദികമ്മജാലാലാക്കം വർദ്ധിക്കുന്നതു് കുറിയ=പറഞ്ഞ. വീണു്=വിശു് എന്നതിന്റെ പ്രാവിഷ്ടതു. മരബാതെ=നല്ല ഓമ്മയോ കുടി. ഫലത്തിൽ ആകാംക്ഷിമരത്തു്=ഫലത്തിൽ ആരുഹമതെ ശീച്ചു് അടക്കത്വവ=മുറയായിട്ടുള്ള കമ്മജാലം.

ഒ. ജനകാദികൾ=ജനകൾ, അദ്ദേഹതി, മതലായക്കാരിയമാർ, ജനകാദികൾ നിഃഖാകമകൾ വയ്ക്കുന്നതെന്നും അപദ്ധാതെ കമ്മം ചെയ്യാതെയിങ്ങനില്ല. മട്ടിത്തു്-അവസാനിപ്പിച്ചു്, മട്ടിയാതളു്=അവസാനി. ശാത്രിട്ടേതാളം (ഉണ്ട്) എന്ന താല്പര്യം മട്ടിയാതളമുള്ള കേരംമട്ടിമന്നാ എന്നുള്ളപാംഭേദം കൈകുടി സ്ത്രീകാഞ്ചായി തോന്നും. ഇതെന്നി=ഇതൊഴിച്ചു്.

എ. ഭരവാർത്ഥ തന്നെ ഉം അവിഭാഗത്തുകൂടുകമ്മം കൊണ്ട് യാതൊരു പ്രധ്യാജനവും സ്വിഡിക്കേവാനില്ലെങ്കിലും ലോകസംഗ്രഹത്തിനായിട്ടു് കമ്മം ചെയ്യുന്ന ചുന്ന പരഞ്ഞ. വിരരാധം-ദോഷമെന്ന താൽച്ചാർജ്ജം. സരോജസമാനവിശാലാക്ഷിൾ=താമരയിതർപ്പോലെ നീണ്ടക്ക്രോട്ടക്കുടിയവൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

ഈ. ഉണ്ണുയമാത്മവസ്തു, അതുതാനാണെന്നും. ശ്രൂദികളിലു്=ശ്രൂദികൾ (ഇന്ത്രിയങ്ങൾ) നിമിത്തം ലഭിക്കുന്ന അതാനും, അതു മരൊന്നാണെന്നും. ഉണ്ണജക=അറിഞ്ഞക, തൊഴിൽ=കമ്മം, അങ്ങനെ അറിഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന കമ്മം കുമ്മബന്ധത്തെ ഫക്തിക്കേമെന്ന താൽച്ചാർജ്ജം, ഇന്ത്രിയങ്ങളാണ് താല്ലു കമ്മജാലം ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള ബോധമുണ്ടാക്കും.

ഹ്ര. ഇക്കണ്ണ്=വെള്ളത്തു. നനറിശൈ=നേരെ. ഉട
തി=നിയും. ഈ പാട്ടിലെ ഉപമ മുലത്തിലില്ല. ഉയച്ചി
വരാതെ=ഉയച്ച ഉണ്ടാകാതെ. ഉപമയുടെ സ്വാരസ്യം
സ്വീകൃതമാക്കുന്നില്ല.

ഹ്ര. പദ്മേല്ലുംഗിഷ്ഠ=പദ്മേല്ലതികളിൽ. വി
ഷയാദികളിൽ വിശേഷ കഴുത്തുട്ടുന്ന ഇത്തിരാധികളിൽ
കിടന്നഴലുന്ന ജീവൻ ഭിവേം തീരാൻ വഴി പറയുന്നു. ഈ
സ്വീകൃതമാക്കൽത്തിനു വേണ്ടി കവി ഇത്തിരാധി പദ
തെ ഈ വിധത്തിൽ മാറ്റി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഹ്ര. തടങ്കളുമാർത്തിൽ ചാടിക്കുന്നതാരെ
നും അംജ്ഞകൾ ചോദിക്കുന്നു. നിരാമയൻ=ദീനമില്ലാത്ത
വൻ. രജതം=രജോഗ്രം (ഇത്രയുംപാലെ ഒരു സ്വപ്ത
സ്വപ്നയോഗം) ചിന്ന=ക്രൂയം. കാമം. തനന്നയാണും
അംതിന്നും സ്വപ്നംസഖ്യാരത്തിനും പ്രതിബേദ്യംവരു
ന്നോടും ക്രൂയമാണി ചാടിക്കുന്നതും.

ഹ്ര. ഇവിടെ കാമക്രൂയങ്ങളെ ധാരാസംഖ്യമാ
ക്കിട്ടു ഉദാഹരിച്ചിരിക്കുന്നതും രണ്ടുപമകളും രണ്ടിന്നു
യോജിക്കുന്നു. മദം=തന്ത്രക്ക്. നനിയ=ഇണ്ണാദിയ. അതൊ
നവിജ്ഞാനങ്ങളുടെ സ്വത്തുപരതെ ഭഗവാൻ എഴുമല്ലു
അത്തിൽ ഉപപാദിക്കുന്നു. മുലത്തിൽ മുന്നപമകളും
യടോരുംവേന്നാവുതോറാം എന്ന ഭാഗം പണിക്കർ ത
ർജിമചെയ്തിട്ടില്ല. ഉയ്യബം=മരച്ചിട്ടില്ല.

ഹ്ര. പേണി=ബുലമായി. ഈ കാമക്രൂയാത്മ
കമായ ശത്രുവിനും അക്കത്തു പ്രവേശിക്കാൻപിള്ളു
ഈത്തിരമാണും

മനു. ദേഹത്തേക്കാറി ഇടത്തീയങ്ങളിൽ അവയെക്കാറി മനസ്സിൽ അതിനേക്കാർം ബുദ്ധിയും ബുദ്ധിയെക്കാറി അത്ഥാവും (പാഠ) ശ്രൂരൂമാക്കണ. വരനം=വാസ്തവം (സത്യമായിട്ട്) തീക്കിയലാതെ=നല്ലഫോലെ.

നാലാമല്ലായം.

എ. റവി=ആദിത്യൻ. മന=ബൈമസ്തതമന. ബൈവസ്തതമന തന്റെ പുത്രൻ ആദ്ദീതെ മുള്ളവംശരാജാവുമായ ഇക്ഷവാകവിന് ഉപദേശിച്ചു. അങ്ങനെ രാജാക്കന്മാക്ക് ഇതു പൂർക്കാലങ്ങളിൽ പരബ്രഹ്മയിൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവനിട്ടുള്ളതാണ് അച്ചുംഭ്യം.

ഒ. കേരം + ഇരുമന്ത്രം=കേളിരഹമന്ത്രം.

ഒ. ഉടക്ക്=ശർണ്ണം. ഇന്ത ശർണ്ണം പണ്ഡത്തതല്ല, മരറാനാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കും താവിട്ടുന്ന് ഇം യോഗരഹമന്ത്രം ആദ്യം ആദിത്യനുപദേശിച്ചു എന്നജീവന്തു ഏങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി എന്ന് അഭ്യന്തരം ഭർവാനോടു ചൊദിക്കണ. എന്നാൽ=അതുകൊണ്ട്, താൻ ഭ്രതവിഷ്ണുപ്രത്തമാനങ്ങൾ മുന്നിനേയുമരിചുന്നവനാണെന്ന ഭഗവം ന് പറയുന്ന.

ഇ. അഴികാ=നശിക്കാത്ത. നാട്കിൽ=വിചാരിക്കും. സാധുനാം: ഉകാരാന്തപുസ്തിംഗം ഷഞ്ചിബുള്ളവ

ചനം=സുധുക്കളിടെ. അട്ടമ=പാനീച്ച് ഭൂമിയം=പാചാം. ഞാൻ എൻ്റെ മാരവയ സ്പീകരിച്ചുണ്ട് കാരോ ഒര തിലും അബത്താം ചെയ്യുന്നതു് എന്ന താഴ്പത്രം.

ഒ. എൻ്റെ ജനം ദിവ്യമാകയാൽ ഞാൻ സകല കാൽഞാളം അറിയുന്നതുടങ്കുടി പുനർജനം വരാതെ പരമപദത്തെ പ്രാപ്തിക്കൊ. അഞ്ചെന്നെയുള്ള എൻ്റെ സ്ഥിതി സുക്ഷ്മമായിട്ടുന്നവർ എന്ന പ്രാപ്തിക്കൊ.

ഓ. നാലു വല്ലംങ്ങളേയും സ്വജ്ഞിച്ചതും പരിപാലിക്കുന്നതും ഞാന്നാണ് കനാതെക്കറവിപ്പാതെ, കേള്ക്കുന്നതെ.

ഒ. ഞാൻ കമ്മഹലത്തിൽ കാംക്ഷിക്കുടാതെയാണ് കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു് അതിനാൽ ആ കമ്മങ്ങൾക്കുണ്ടായി എന്ന അവധിൽ ആസക്തി ഉള്ള വനാക്കിത്തി കിന്നതിനു കഴിയുന്നില്ല. ഇതു ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു് അറി ഞെവർ ചെയ്യുന്ന വിധത്തിലുള്ള കറമിപ്പാതെ കമ്മം തന്നുകാണു് നീറ്റം ചെയ്യുന്നതു്

പ്ര. ഈ പാട്ടിൽ കാണുന്ന ഉപമരൂപത്തിലുള്ളതല്ല. ശാക്രഭാഷ്യത്തിലുള്ള താണു്. ഈതിൽ നിന്നും മറം പാനിക്കർണ്ണകരഭാഷ്യം വായിച്ചുഡിനുന്നതായി ഉറയ്ക്കാം. ആറാറിൽ ഒരു വള്ളുവാളും വേഗത്തിൽ സംഘരിക്കുന്ന വശു് താന്നു ആറാറിണ്ടു കരയിൽ നില്ക്കുന്ന വുക്ഷങ്ങളാണു് സംഘരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുമണ്ണും. അതുപോലെ യപ്പാതെ ആത്മാവു കമ്മരഹിതനാണെന്നും ആത്മാവു കമ്മം ചെയ്യുന്ന ഫുന്നുള്ള വേബാധം ഭേദമാണെന്നും. ഉള്ളി സുക്ഷ്മജ്ഞാനതുടങ്കുടി ആർ കമ്മം ചെയ്യുന്നവോ അം

വൻ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു കമ്മ്വും ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ അഞ്ചാനത്തോടു കൂടാതെ ചെയ്യപ്പെട്ടുന്ന കമ്മ്വും വിഷയാദികളെക്കാണ്ടി കര്ത്താവിനെ ബന്ധിക്കുന്നും ചെയ്യും.

എ. അയും=കഴിവുള്ളിടത്തോളം. മുൻ വിവരിച്ച അഞ്ചാനത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന കമ്മ്വുംഡം ആ അഞ്ചാനാശി യിൽ തന്നെ ദഹിച്ചപോകം. വിഷയാദികളിൽ മേഖല മുരായമനംപൂർ ആ അഞ്ചാനമില്ലാത്തയിൽനാൽ അതിൽ വീഴുകയെങ്ങളും. ചാരും നിലഭ്യാടകന്=സംശയമുണ്ടിക്കാതെ. വായകങ്ങിയവൻ=മെണ്ണൻ.

എ. ബുദ്ധമതാക്രിയ ഹവിഷാകനിവോടു ബുദ്ധമതായ ഇതം ചെയ്തിനവർ ബുദ്ധമതയുടിട്ടവോരിതു ചില വകുപ്പിയമൊടു കേൾ നീഡിജിൽമനത്തും, എന്ന ഉംബ നീരം. വയപ്പെടുവും എന്ന ചൊല്ലിയാലും വിരോധമില്ല. ബുദ്ധമതായവർ=ബുദ്ധസപത്രാടകളായ ഫോതാക്കൾ.

എ. വിഷാ=സാകാരാനന്തനപുംസകലിട്ടുംതീരെയും വച്ച നം. ബുദ്ധജഥാനിയായവൻ തന്നെയും, അശിയേയും മനുഷ്യത്തെയും ഹവിസ്സിനേയും ദേവതയേയും ആളുതിയേയും ബുദ്ധമായിത്തന്നെ കാണുന്നു. അപ്പോൾ അവൻറെ കമ്മം ബുദ്ധത്തിൽത്തന്നെ ലയിച്ചു ബുദ്ധമാശിയാൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നു.

എ. ചിലർ (ശ്രദ്ധ) സംയമാശിയിൽ ശ്രോതൃാദികളായ ഇട്ടിയങ്ങളെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. മരംചിലർ തങ്ങളെ (വാട്ടക) കഷ്ടപ്പെട്ടത്തുന്ന ശശ്രമാദിവിഷയങ്ങളെ ഇണ്ടിയാശിയിൽ ഫോമിക്കും. ഇന്ത്യാശിപ്പു ഫോമിക്കുമെ

നെ പാഠാന്തരം, ഇനിഈം ചിലർ സവ്വാണി=അകാരം നെ നപുംസകപിണ്ടം ദ്രിഖിയാബുള്ളവചനം. ഇങ്ങിയം കമ്മാടികൾ, ഇവയ്ക്ക് വിശേഷണം. എപ്പോൾ അതാ നേത്രിയ കമ്മുട്ടിയകമ്മങ്ങളും മെന്താൽപ്പത്രം, ഡോഗാഗാഗിയെ ഉണ്ടുക്ക=ഡോഗാഗാഗറിയിൽ ഫോമിക്കു.

എ. അതാനം= വേദാർത്ഥപാരിജ്ഞാനം, ദ്രവ്യം= ധനം. മുഖ്യമായെന്നു. ദാനത്തെ ചിലർ യജത്തുമായി കൂട്ടുനെ. ഇന്ന നാലുവിധത്തിലുമല്ലോതെങ്കും യജത്തവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഭഗവാൻ മേൽ ഉച്ചപാദിക്കുന്നു.

എ. ചിലർ പ്രാണവായുവിനെ അപാനനിൽ ഫോമിക്കുന്നു. അതു പൂരകം, ചിലർ പ്രാണവാ ഇവിൽ അപാനനെ ഫോമിക്കുന്നു. അതുമേരുക്കം. ഇയക്കം=കമ്മം, ചാബുല്ലുമെന്നമത്മമണ്ഡ് കമ്മംബുധിത്തെ ഇന്ന റണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളും ഫേഡിക്കുമെന്ന താൽപത്രം. അവക്ക് പ്രാണാധാരം തന്നെ നിയതമായ (പരിമിതമായ) ആഹാരം എന്നപെണ്ണിക്കർ പായുന്നു. മുലംഇതിങ്കിനു സപ്പല്ലു വൃത്താസപ്പട്ടാണ്, അവിടെ അപര നിയതാഹാരാശി പ്രാണാം പ്രാണേഷ്യ ജീഹപ്തി എന്ന കാണുന്നു. ഒരു വക്കവും പൂരകവും പ്രാണാധാരത്തിന്റെ വക്കേഡങ്ങൾ ഇണം. തൽപരദർശികൾ=അതിനെ നല്ലപോലെ കാണുന്നവർ.

7348

എ. അവക്ക് യജത്തത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠിക്കുന്നതാണ് ആഹാരം. അതു അകൂതത്തുല്ലൂമായ ഗ്രൂവമംതനെന്നയാണ് ഉരത്തീടിയ=പരാത്ത. മതിതൈളിവോടൊക്കുവർ എന്ന പ്രാംാന്തരം.

ഹി. എത്ര കമ്മം ചെയ്യുന്നോഴം അതു ബുദ്ധിമുഖം നന്തോട്ടക്കുടി ചെയ്യേണ്ടതാണ് പണ്ഡിതനാനും=അംഗാ ദിയാധ അഥാനും തന്നെയാണ് ഇതിനെ നമ്മക്കപ്പേശി ക്ഷേണിക്കൽ. തിരുത്തം=നില്ലുംശയമായി.

ഹന്തം. അഥാനുമാക്കന കൂപ്പിൽ മുളമാണ് കമ്മസ മുറുത്തിൽ കിടന്നാലുന്നവർ മരുകര പ്രാപിക്കുന്നതു് മു പത്തിൽ വിരക്കക്കളെ (എധാസ്തി) അഥവി ഭക്ഷിക്കുന്നതാണ് ഉപമാനം. പണികൾ അതു സ്പഷ്ടം മാറരിയിരിക്കുന്നു. വെണ്ണിരു്=ഭസ്മം, കുറങ്ങുന്നും=അഥാനുത്തര അറിയുന്ന, സൃഷ്ടിജ്ഞതാനമുള്ളതു്.

ഹി. മയൽ=മയക്കം, അഥാനു കൊണ്ടെങ്കിൽ സംശയം തന്നെ എന്ന താൽപര്യം.

ഹവ്യ. വയമെല്ലാം=വയനു സകലത്തിനേയും, അകമേ തോന്തിയ സംശയമെല്ലാം എന്ന ചാരംബന്ധം. അറമിനും=(അററം) ധർമ്മം പ്രകാശിക്കുന്ന മറമിനും എന്ന പാരംബന്ധം. വേദത്തിൽ മിന്നനു. അഥാനാസി യിളക്കി എന്നവേണ്ടെന്നുംതോന്നുനു. ആ മാതിരിയാണ് മുളവും ‘ഇളക്കി’ എന്ന പദപ്രയോഗംകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു് കൂടുതലും തിരുമിനും=തിരു (കൂപ്പ്) അപ്പേക്ഷിൽ തിരു (സാമത്ര്യം) മിന്നനു. മുടിക്കൈ=സമാപിപ്പിക്കൈ, യുദ്ധംവരുക എന്നതാൽപര്യം. നിരമിനും=നിരതോട്ടക്കുടി മിന്നനു.

അമ്മാമല്ലായം.

എ. കർമ്മയോഗമാണ് വിശ്രേഷമെന്ന മുന്നാമല്ലായത്തിലും കർമ്മസന്ധാസമാണ് റിശ്രേഷമെന്ന നാലാമല്ലായത്തിലും അവിട്ടനാം അരകളിച്ചെഴുവെല്ലാ. ഈ വരണ്ടം അന്നോന്ന് വിജയഭാഷ്ടമാണ് അതിനാൽ ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ ഉപപത്രിമനസ്സിലാകനില്ല എന്ന് അംജ്ഞനൻ പറയുന്നു. പാരാബ്രഹ്മം=ബന്ധാദ്ധം. എന്നായും=എന്ന നാം പാരാബ്രഹ്മം. ഫേത്തുരചചയ്യുത്തമരുതരാരെ ഒരു നം പാഠാന്തരം.

ഒ. ഇവം=സ്നേഹം. സന്ധാസമിതിൽക്കാർഡ്=ഈസന്ധാസത്തകാരി. വെനികോറ്റ്=വെനികോള്ളീസംജയല്ലോദമായ. കർമ്മജ്ഞതാനം=ഈ പദത്തെ കർമ്മയോഗ പത്രാധികാരി പാണികൾ പ്രയോഗിക്കുന്നു. മുന്നാമല്ലായത്തിലും നാലാമല്ലായം പ്രതിനന്ദ്രാമത്തെ പാട്ടിലും പരത്തിട്ടുള്ള പ്രകാരത്തിൽ അതുനേരുക്കത്തുമായി ചെജ്ജുപ്പെട്ടു കൂട്ടുകൾമെന്ന് ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാം. കർമ്മാംശാന്തപ്രാരംബിക്കുന്ന അതാനമെന്നപറയാം.

എ. കർമ്മയോഗി സന്ധാസിയോട് സമർത്ഥനയാണ് എന്ന് ഭഗവാൻ ഉപപാദിക്ഷന്. വിജിതാത്മവും=വിജിതം(ജയിക്കപ്പെട്ടതും) ആര്യ ആരത്മാവോട്ടുകൂടിയവൻ ബാഹ്യലീഖിസമാനം ഇടർ=ദുഃഖം. വാചാ=വാക്കേകാണ്ട്(വകാരാന്തസ്ഥിപ്പിക്കുന്നതും തുടിയൈക്കുവച്ചുനാം) ദേശാവന്ധം=പരിജ്ഞമിതി. ശിവം=മംഗലവൻ. ഒപ്പോൻ=ക്ഷേനവൻ.

ർ. കർമ്മധ്യാഗ്രഹം സന്ന്യാസവും രണ്ടാണ്ടനും വിഹാരിച്ചു ഉചിതങ്ങളായ ആ രണ്ട് വകയേഴും (ഒരു മഹ്യത്തിൽ) സ്വീകരിക്കുന്നവക്ക് എന്നമായി ചെറുകൂട്ടുവര്ത്ത പ്രാപിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്” അറിവോൻ=അറിച്ചുനബന്നാണ് അല്ലാതോക്ക് എന്ന പാഠാന്തരം.

ഉ. ത്രാഗിക്കക=ത്രജിക്കരക (നാമത്തിൽനിന്ന് വന്ന ക്രിയ) പദ്ധതിയത്തെ ജയിക്കാത്തവർ കർമ്മത്രാഗം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രജരാജനവുമില്ല. ഏതും=പാപം.

ഈ. കർമ്മധ്യാഗം ദ്യാഗിക്കം സന്ന്യാസം അഥാനിക്കം വിധിക്രൈപ്പുന്ന. രണ്ടിനും=ഒരു മഹലം ഒന്നതനും. “ഗതി വരവാൻ നൽകുമ്പുംഹരായോഗത്തിനെ ക്ഷേമം മിയറിട്ടുനവർ” എന്ന പാഠാന്തരം. “സാംഖ്യ തത്താത്മ യാതൊരു ദർശനമുണ്ടാക്കുന്നതുവെന്നു” എന്ന പാഠാന്തരം ഒന്നുട്ടി സ്വീകാര്യമാണ് “സാംഖ്യത്താലെ യും സ്ഥാനം പ്രാപിക്കം” എന്ന പാഠാന്തരം സ്വീകാര്യംതന്നെ. അഥാനിക്കിഷ്ടമാണും കർമ്മത്രാഗികളുമാണും സന്ന്യാസികൾ യാതൊരു സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുന്നവോ ആ സ്ഥാനം കർമ്മധ്യാഗിയും പ്രാപിക്കം. രണ്ടുപേരും അവ സാന്നിദ്ധ്യം സിലിക്കുന്ന പദം നേരതനുന്നയെന്ന താല്പര്യം. ഇയൽപ്പേരും=ഉണ്ടാകുന്ന. ദർശനം=കാഴ്ച, അതും.

ഒ. അശ്വിക്കം=ഓക്സിക്കം. നന്ദി=നീതി. മുർച്ചിനി വീക്കം എന്ന പാഠാന്തരം. മുരിനിവീക്കം=വടവുതീക്കം. മുരി=ക്ഷീംനം, ചടവും ചെരുകയടക്കക്ക=ദേഹം ചൂഡക്ക. ഇത്രിയാണി (അകാരാന്ത നഫുംസകലിംഗം പ്രമേരമക

വചനം) ഇത്രിയങ്ങൾ=ഇത്രിയവിഷയകങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ തിൽ സ്നേഹത്തോടുകൂടിചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളാണെന്ന് ചാക്കണ. ഉണർവ്=അതുണം.

ഡ. തൊൻകാരനമായി=എനിക്കവേണ്ടി, ഇംഗ്രേസ്പ്രസ്മായി എന്നത്മാം. താമരയിൽ ആലും പിരിളാത്തതു പോലെ. പത്രപത്രമിവാംഭസാ എന്ന മുല്യം. പിന്നും=പിന്നയും, സംഗ്രിക്കും.

എ. ‘പ്രദേശത്രിയ വിഷയമിവെള്ളാം കൊണ്ടേ’ എന്ന പാഠാന്തരം. നടമാടിനവൾ=നടൾ (ഉപമസ്പന്നം) മായാമയങ്ങളായ സിലിക്കളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നതു സംസാരം തന്നെയാണ്

ഡ. ഒൻപതു പ്രാരഞ്ഞൾ, റണ്ട് ക്ലീൻ്, റണ്ട് ചെവി റണ്ട് മുക്കും, വായ്, ഗ്രാം, ഗ്രഹ്യം ഒൻപതു വാതിലുള്ള പുരംദേഹം. തൊൻ (ഇംഗ്രേസ്) ഇങ്ങനെ സുവമായിരിക്കുന്നതു കമ്മ്പലുങ്ഗളുടെ കാംക്ഷിക്കുടാതെ കമ്മ്ഞേൾ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിഃപ്രാന്തം=(സാരം) ധാന്യാത്മ്ര മെന്ന അത്മത്തിൽ പാനിക്കർ ഇന്ന് പദം പ്രയോഗിക്കുന്നു. ഇല=ഇല്ല.

എ. പബ്ലുജണ്ഞൾ=ഇവഞ്ഞനവം, കമ്മം, മായ, ചെബുദവം, തിരോധായി ഇന്ന് അരയും മലങ്ങളുമാണെന്നു പറയുപ്പെട്ടുനും. അരജത്താനേന്ന അതുവുതം=അരജത്താനും കൊണ്ട് മുട്ടെപ്പുട്ടതു്. വളരെബുളി=വളരുന്ന ശ്രേണിയോടുകൂടിയതു്. ഇടമടങ്ങുന്ന=സെന്റക്രൂമുള്ളവർ.

ഹ. ദിനകരൻ=സുഞ്ജൻ. തേഷാമാദിത്രവയ അഥാനം. പ്രകാശയ്ക്കി എന്ന മുലം. ഒളിചെയ്യുക=പ്രകാശകക.

ഹ. ഗ്രൂപ്പി=പൈണ്ട് കെട്ടി. അടക്കലധീനന്തിര രൈത്താണ കലത്തിൽ ജനിച്ചുവൻ, വണ്ണാലൻ. ഏപ്പാ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കും ഇംഗ്രേറ്റുപേണ സമബർക്കളായ പണ്ണിതർ കാണുന്ന എന്ന താല്പര്യം. ഭാവികകെ=വിചാരികക. കരവര=കരവര. മഹിമാനം=(നകാരാന്തപുസ്തി) ഗം പ്രിതിരെയുകവവന്ന) മഹിമാവിനേയും ഗ്രാന്റേക്കു ഒരു പരവാൻ കഴിയുള്ള വർക്ക ഭ്രമിക്കിലില്ല. മഹിമാന ഗ്രാന്റേൽ എന്ന ഭാവിയ സന്തുഡായത്തിൽ അനുസ്ഥാനഭ്യാപക്കേതാട്ടുട്ടിയും പാരാന്തരം.

ഹ. ഇക്കണ്ണ്=വൈരത്തു്, പരിത്രജിച്ചു്. ചിറി ന്യം=(ചെരുതായ) തൃപ്തമായ സുവം, വിശയസുവമെന്ന താല്പര്യം. ആമുളം=ആവോളം.

ഹ. തണ്ടാതേ=വിലകാതേ. കാമഞ്ചാധാരികളു കൊണ്ടാടാതേ (കാഞ്ചമായി ശണിക്കാണു) ചെഞ്ഞ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് അഥാനവും ആനന്ദവുമുണ്ടാകും. കുറിയ=പ്രസിദ്ധമായ. മെയ്‌തക്കം=യഥാത്മമായ. മറി ന്യം=അന്വന്മായ സുവം.

ഹ. മനസിചൊരപ്പിച്ചിത്തിയമെല്ലാം=ഇന്തിയ അദ്ദേഹ മനസ്സിനാൽ ജയിച്ചുടക്കി. പുതവം=പുണികത്തി നേരം പൂർത്തുപാ. വിഴി=ഭിഴിച്ചട പൂർത്തുപം. വിഴി കൊടുന്നൊക്കെ=കുന്നുകൊണ്ടുള്ള നോക്ക. ഭ്രംഛേദമ ല്ലൂ അതിലുാക്കണം. പ്രാജ്ഞാപാനസമം ചെയ്യുക=കിംഭക

കുഞ്ചിയ ഒഴുക്. സംസാരാശ്വരവഹാരമറിഞ്ഞവർ=സംസാര സമുദ്രത്തിനോടൊപ്പം മരകരകണ്ടവർ. ജീവന്മുക്തരമാർ എന്ന താല്പര്യം. ഭാരതൻ=ഭരതവംശജൻ, അഭ്യർഥൻ,

എ. തവം=തച്ചം. തവമുങ്കേൾ എന്ന പാഠം കൗൺട്ടി സ്വീകരിക്കുന്നു. വീണയില്ലും=നാരദൻറു മഹതി എന്ന വീണയില്ലും. നടമാട്ടം=നടന്നു. ചെള്ളുന്ന. പുരാണൻ=പ്രാചീനൻ.

അനുരാമല്ലുംയാം.

എ. ഈ അല്ലുംയത്തിൽ ഭഗവാൻ യുനന്ദേശ ത്രയ ഉപന്യസിക്കനും. പുകഴിമിക്കമെറുപ്പി എന്ന പാഠം ഭേദം. ഏറ്റുപ്പി=ശ്രദ്ധപ്പത്രൻ, അഭ്യർഥൻ. നണ്ണം=യും നിക്ഷേപം. കർമ്മപ്രാഥാശയ മനാന്തരിതനായി=കർമ്മഹി ലഭത്ത ക്രമിക്കേണ്ടം അനുസ്രൂതിക്കാത്തവനായി. അങ്ങനെ മുഖ്യ വൻ അതാണിട്ടും ഫോഗിട്ടും കജതാലികൾ ചെള്ളുന്ന കർമ്മിച്ഛമാണ് ഫോഗി=മനസ്സുമധ്യാനത്തോടുകൂടുതിവൻ. പകയർ=ഗ്രാഹകർ. വിനകർ=കർമ്മജർ. കാമം=ഹി ലക്കാനക്കാൾ. ഫോഗിവടിവു്=ഫോഗിയുടെ നില.

എ. ഫോഗം=കർമ്മഫോഗം. ഫോഗം=ജ്ഞതാനന്ദാശം. തകരവിന=ഉച്ചിതമായ കർമ്മം. എരിപ്പുക്കവിറക്ക്=ബലശമായ വിറക്ക് നികർ=തുല്യൻ.

സ. താൻ=ആത്മാവുതനെ. മനിവുചെള്ളുനോർ=കോപിക്കുവർ, വിരോധപ്പെട്ടുനോർ, ശത്രുക്കൾ. നർ=മനശ്ചർ. അപ്പാൽ=അപ്പാതെ, ഉറവ്=ബന്ധത്പഠം. ബന്ധു=ഇവിടെ ദീഖം വൃത്തനിയമത്തിനു വേണ്ടിയാണ്. ബന്ധുവുചുന്ന പാഠങ്ങൾ. പക്ക=വിരോധം, ശത്രുതപഠം. ദപ്പ=ദപ്പിനും ആത്മാവിനും തമില്ലാത്ത വിരോധം. വിനയഭം=കമ്മസന്റ്റാസംചെയ്യു.

ഈ. ശാന്തോഷപദ്ധതിക്കാണ്ട് സിലിക്കന്തു ഇതാനം. അതിക്കരിക്കിനു സിലിക്കന്ന അപദരാക്ഷാനാഭ്രത വിശ്രതാനം=ഇതാനം വിശ്രതാനമായി പരിഞ്ഞമിക്കണം; തത്തിൽക്കീനും (അമൃതം) നിപ്പാണാവും അതിൽക്കീനു നിത്യതുള്ളിചും സിലിക്കന്നം. ഒരു മനമിയനം=ദേശവും ലിക്രൂട്ടാതെ. വിനു=സ്ഥാതി. മക്ഷിഫോൻ=സൗതിക്കന്നവൻ

ഒ. സാക്ഷാലോഗിയായിത്തീരുന്നതെങ്കണ്ണെന്നെന്നു പദ്ധതിക്കുന്നു. ഇയലാത്ര=ഇപ്പാതെ. അപരിഗ്രഹി=പരിഗ്രഹിയപ്പാതവൻ, പരിഗ്രഹിത്തൊട്ട് ക്രിംതവൻ, യാത്രാനിനേയും സൂക്ഷിച്ചു വെവക്കാനെതവൻ. ഇപ്പാത്ര=ഇപ്പാതെ. നല്ലതോരിടം=നല്ലതായ ഒരു സ്ഥലം. ~ഓഫ്‌കൗം=നീളുമുജ്ജൂ റംബ. നീഴു് നീറം എന്നതിന്റെ തുപ്പങ്ങം, നീറം കണ്ണ എന്നം പാഠാന്തരം കാണുന്നു. പച്ചത്ര=വിരിച്ച് ആലും കണ്ണും, അതിനമേൽ വ്യാസ്താഡി മുഖങ്ങളും ചെമ്പ്‌വും അതിനമേൽ വസ്തുവും വിരിക്കുന്നു. തുകിവിതരാത്ര=പലവിഷയിൽപ്പെട്ട ഹിന്ദിനമായിപ്പോകാതെ. ഫ്രോതുമതൽ=ഫ്രോതുമതൽ, ഓ-ന്നു-ഇന്ത പാട്ടകൾ ചേറ്റു് ഒരു യുദ്ധമക്കാണു്

സ്ന. ദേയം=പ്രേരതാം, അറിയേണ്ടത് = ഗ്രീവം=ഗ്രീവ, കഴുത്ത്. സംസ്കാരത്തിൽ ഈ പദം ഗ്രീവാ എന്ന സ്ഥാലിഭ്രാമായേ കണക്കിട്ടിള്ളെ. ശിരം=ഗിരസ്സിന്റെ തത്തം വം. നോയ്=ഭിഖം. യമി=മനി. ഇന്ത്യൻ മുത്തിയെ നി ആത്മിച്ചവൻ. അഭ്യമോട്ട്=പേട്ടി കൂടാതെ. പുനഃ=പിന്നെ.

ര. മികവുണ്ട്=ആധികമായി ഉള്ളൂന. ഉണ്ണാർ=ഉണ്ണാതെവർ. ജീവന്തുപോയതിനു നൈങ്ങളുവോ റം=വഞ്ചതുപോലെ കിടന്നരജുവാവൻ, ഇതു പ്രണിക്കുന്നു ഫലിതങ്ങളിലെന്നാണ് ‘അതിസ്പഷ്ടി ലസ’എന്നേ മുലത്തിലുള്ളെ. ചിന്തയിൽ മരന്=മനസ്സിൽ നോയും കൂടാതെ. നടങ്ക്=ശക്തം. ഇരുംഹം=ദേഹം. കേരംപ്രേഃം=കേൾപ്പാവികേട്ട. കൈപ്പെട്ടം എന്ന ധാരാ നീരം. വിഹാരം=നടക്കക തുടങ്ങിയ ചേഷ്ടകറം.

ശ. അറിഞ്ഞതിന്റെ=അറിഞ്ഞതു അറിവ്, പരമാ നം=ദ്രോജ്ഞമായിരിക്കുന്ന അവ നാനും താഴെ കുടിയത്. പരമാത്മാമന്മ പൊന്തേം. വാഴുതടയാതവിടെ=വാഴു വന്ന തട്ടക്കാത്ത സ്ഥലത്ത് തുള്ളു=പരിഗ്രാഖമായ. ചെവയം=ഭൂമി, ചെവയകമെന്നമുണ്ട് ഏതു=ചേരം.

സ. പരം=ദ്രോജ്ഞം. തുള്ളു=പിഞ്ചല്ലും.

ചു. ഉണ്ടുണ്ടാവേ=അരകത്തു കടക്കുത്തകവുണ്ടും. ഉണ്ട്=ഉള്ളെ. ചാട്ടക=കത്തിക്കൊടക. നീട്ട് =ദീപ്തമായ. നാഗം=പാന്ത് റാന്നത്തു=തീ. അകും=മനസ്സും. അരിയതു്=പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് റബേന്നും ശരേന്നും=പത്രക്കപ്പെട്ട

ക്ഷേ, ക്രുംഗം, ഇതിൽ കാശിന ഉദാഹരണങ്ങൾ പണി
ക്ഷയം സ്വന്നമാണ്“

എ. മനസരസിജിം=താമരള്ളു പോലെയുള്ള മന
സ്ഥിർത്തി. ചൊവിയാണു് പാനേഗ്രിയങ്ങളിൽ വൈച്ഛിന്ദി എററ
വും മുരസ്യമിതമായ വസ്തുവിനെ നാമമായി സംശയി
പ്പിക്കുന്നതു് വലയാതതു്=വലയാതെ. മനസ്സിനെ ബു
ദ്ധിക്കൊണ്ടു് നിരത്തി. റൂനിതം=പ്രാചീനമലയാളത്തിൽ
ശ്രദ്ധി എന്നതം. മഹിമയുടു്=മഹിമയുടു്, മഹിമയുള്ളു.

എ. അപ്പാടു്=അങ്ങങ്ങതെന്നെന്ന, അഖ്യാടു് എ
ന്ന പാഠാന്തരം. കേടാശാഖാം=ചീതയായ കാമം. കേ
ടാർഖവയ്യും എന്നപാഠാന്തരം. ചരതമോടു് സത്യത്തിൽ.
കനാമതോ=ചേരത്തക്കതോ, പാഠാന്തരത്തിൽ ഒന്ന് അതു
മതോ എന്ന പദഘേരം, കതം=ബലം. മതിതെളിവി
നോടിവെള്ളാം, എന്നും മനസി കനിശോചനാശി, എന്നും
പാഠാന്തരം.

എ. തിരുവുള്ളം ചെമ്പുകു=ക്ഷയം ചെമ്പുകു, ക
നിശ്ചക, ക്ഷയത്തു്=സാമർത്ഥ്യം. പിടിക്കുക=ഗ്രഹിക്ക. വാ
ഡോരിവ സുഭാഷിനും എന്ന മുലത്തെ പണികൾ എ
തു ഭാംഗിയായി തർജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നുഎന്നകാണ്ടകു.

എ. വൈരാഗ്യം=ഇഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ അനിഷ്ടികർശനം
പരിശീലിച്ചു് തന്നിമിത്തം അവയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന
വിരക്കി, അപ്രാസം=ക്ഷേ വിഷയത്തെന്ന മനസ്സിൽ
വിശ്വാസം വിചാരിച്ച ശീലിക്കുക. വഴിയേ=വേണ്ട
പോലെ, വരാതവ=സില്പിക്കാത്തവ.

എ. ഉയിർപ്പോക്കു=മരിക്കുക.

മന്ത്ര. എന്ന=എന്നപറവത്തേപ്പാർ. ഉയൻ=സേണു
മഹതോച്ചക്രടി, ഉവവി എന്ന് ക്രിയാനാമം. (ബാമന=
ഉവന, മനമുള്ളത്)

മര. എപ്പായം ടുക്കഴി=എല്ലായം ടുക ത്രിന.

മന്ത്ര. പുരിജുക=ചൊഞ്ചുക, ഈ പാട്ടിൽ ദ്വിതീ
യ പാദാന്തത്തിൽക്കൂടി വിരാമം കാണുന്നില്ല. മുഖജന
തതിൽ ചെങ്കു യോഗം ഇന്നത്തീൽ തന്ന
തതാൾ വന്നുചേരും. യോഗം നന്നാണോന്ന പറയുന്ന
രാം തനിയെ ആ വാസനവും. യോഗത്തിൽനിന്ന്
മനസ്സ് വൃതിവച്ചില്ലാലും.

മന്ത്ര. ചുപായ് തവിജം=കളിം കുടാതെയുള്ള. ഈ
നി=കുടാതെ. തപസ്വിക്കളുക്കാം അതാനികളിം അതാ
നികളുക്കാം കമ്മികളിം കമ്മികളുക്കാം യോഗികളിം
അധികമാരാണെന്ന മുലാ.

ര. 0. എന്നിൽ ശ്രദ്ധിക്കും ഭക്തിഭ്രാംഖികമോ
അവരോട് എന്നിഷ്ഠം അധികമായ വാത്സല്യമുണ്ട്
നല്ലോ=നല്ലോവനെ! (സംഖ്യാധന)

മ. ഈഅല്ലൂരായത്തിൽ ഭവാൻവിജാനയോഗ
തെളുപ്പപാദിക്കും. മാമാന്തിരം=എന്നെന്ന അനുയിൽ
വൻ-മകിഴ്സ്-ന്=ആനന്ദ യൂക്തനായി.

ര. എ സ്വപത് = എ നംപരായുന്നത്. അറിവുജ്ഞി ആനങ്ങൾ അംഗ രകായിരംപേരിൽ തത്പരതയും (പരമാത്മ അഥവാനമുള്ളവൻ) ഒരുത്തനേരുള്ളി. ധരണിവരൻ = ശ്രീ യുടെഭർത്താവ്. ധരണിവരൻ എ നംപദ്ധൈദ്ധ്യദംഖേദ്യം. ധരണിധരനടൻ എ നംപാംഭേദം.

ര. വം=ആകാശം മായയെ എ ക്രായിവിജ്ഞി ത്രിരിക്കുന്നു. അവബ്രുമിമതയും അഹങ്കാരംവരെയുള്ളി എ ക്രമാനും. നിഷ്പപത് = ഗമാവരം. ചരം=ജിഗമം.

ര. സുഭൗഷണിഗണഖിവ = സുഖ വരദിൽ റത്നങ്ങൾ എ നംതുപോലെ. നാടകതാഴ് = യൃനാക്കവാൻ പ്രധാനമായി. ഇനയവൻ = രാജാവ് വയിച്ചുനന്നു = അശ്വി. ഇംഗ്നി എ നംപദ്ധതിൽ അന്ത്യവള്ളു, തീംഗ്രാ യതു പാദപൂര്ണത്വത്തിനാണ് ദീനതയിനിയെവശ്രൂര നടുവും എ നംപാംഭേദം.

തവമാളിനരാകരം=തപസ്വികർ.

ര. ബുദ്ധിമതാ = (രകാരാഹച്ചപ്രിജ്ഞം, ഘഞ്ജിബുഹ്ര വഹനം) ബുദ്ധിമാനാരാധ.

ന്ന. ഉവവ് = ചെച്ചപ്പ്, സ്ലൈമം. പ്രഥയാളികൾ എ ദം = യോലിംകളുടെയരയ്ക്കു് കാമം അംഗരോഹം ശ്രൂതാത്മകാ മരാഗ വിവഞ്ജിതമെന്നും അതു വസ്തുകളുണ്ടുള്ളില്ലെങ്കിലും തമമാംഗം ഏന്നാണ്

ര. തമഹുനാം = തമോഹുനാം (ദാരിഡ്ര്യശ്രദ്ധിഖിലുള്ള പ്രധയാഗം). നമ്മിടയേ = എ നിഷ്പനിനും ഉടൈത്തേനാനും = സപാമി, ഉടമസ്ഥൻ. ഇന്തിയ = വല്ലതായ. നീടിയ = തശ ചു, വ

ഇന്. ഇന്ത്യൻങ്ങളാക്കെ ഇമകന്നന്ന് ദ്രോഗനായവുന്നതി മനങ്ങളാൽ മോഹിതപ്പാരായപ്രാണികൾ അറിയുന്നില്ല.

ഡ. നീണാർ=വൈപ്പാശാലവും. പുണാർ=ലഭിക്കാ തവവർ. തികപ്പാട്ട=മുഴുവൻ. നാണാഴം=നാണ തത കവഞ്ഞു അഴുന്ന=തന്നോട്ടവനു ദേഖിക്കുന്ന.

ഈ. നേരേഴ്മൻ=പുട്ടയോർ=നേരിക്കൽ (യാമാത്മ ജ്ഞാന അനിൽ). എഴിാ താംന്യാട്ട=(അനുര മന്ത്രതാട്ട)കു ടിയവൻ. ജിജ്ഞാനാസു എന്ന താല്പര്യം. വേരിതകം= വാസനയോട്ട ക്രടിയ. പുകരാഞ്ചാനി=പുകഴോട്ട ക്രടിയ ജ്ഞാനി. വേഴ്സ=സ്നേഹം. ഇനരം=അംഗക്ക്, അറിവ്, സ്നേഹം, തുപ ഇന അത്മങ്ങളിൽ ഇന പദം പ്രയോഗി ക്കും. എനിക്കും ജ്ഞാനിക്കും ഒരുപോലെ ഭ്രതിയുണ്ടാ ക്കുമെന്ന താല്പര്യം.

മം. അവൻ ചെങ്ങന്ന കാൽഞ്ഞമെല്ലാം ഇനശ്പരാർപ്പ സമാധി തീരുന്നു. അവനെന്നപ്പതി=അവനെക്കരിച്ചു പിരവിയകന്ന്=ജനമാക്കാതെ.

മ്മ. ഉണ്ട്=ഒക്സിച്ച്” ഉമിഴ്=തുള്ളുന്ന. ഇയലകി റ്റ=ഇന ലോകത്തിൽ. അംജ്ഞാനത്തിമിരം=അംജ്ഞാനമാ കന ഇങ്ക്” (ഭാവിയസന്തുഷ്ടായത്തിൽ ദ്രിതപം, ചരു കലാലിപിപ്പങ്ങളിൽ പോലെ.) ഇന്നം=ഇനിയും.

മന. ഇയാതൊൽ=യാതൊൽ. ദേവതയും=ദേവ തയേയും, ദേവതയെ എന്ന ടാറാന്തരം. തേടാതെത=മ ചുപ്പചെങ്ങാതെ. അചുപ്പിക്കണമെന്നജുളു വിചാരതൊട്ടാട്ടകുടി യോ ക്രാതെയോ അചുപ്പിച്ചാലും എന്ന താല്പര്യം. മേളം-

ସମେହୁଙ୍କ, ଅବସଥ. ଏବଣ୍ଟିଆକାମଣ୍ଡଲୁକାଣିକା
ତେ.

ମର. ମରବେଳୁ=ବରାଳୁ ମରିଯୁବ. ହୁବରୁ=ହୁଣଶ୍ରେ
ରାଳୁ. ହୁର ଏକଙ୍କ ପରିଯାବ. ଗୋପାଲରୁ ମରବନିବରୁ
ହୁଣ୍ଟାଳୀ କାଳିଗାନ୍ତୁ ପଣିକରେତ ଫଳିତମାଣେ. ମୁଲ
ତତିରୁ ରୁଷେମାନୁ କାଳିଜାଗାତି ଏକେନ୍ଦ୍ରିୟରୁତ୍ତି. ମାଟ୍=
ପଣ୍ଠ. ଆରିଯା=ଆରିବିପ୍ରାତତା. ଅରା=ଯମନ. ସମତୀ
ତଂ=ଶ୍ରୀପ୍ରାତତିରେଣୁ କରାନ୍ତୁ ହୁବିଟ ପଣିକରେ ତ
ଶଜ୍ଜିମଣିରୁ ସ ଛୁଟୁ କୁଣ୍ଡପୁରୁ ପରିକୁଣ୍ଡେ ମୁଲତତିରୁ ବେ
ବାହା ଏକାଣେ ପ୍ରମେଶାଶ. ବେତ ଏକନ୍ତୁ ବିଭୁ ଯା
ତୁବିରୁ ନିଃଶବ୍ଦାବିକୁଣ୍ଠତ୍ତୁତୁ ଲାତି ପରବେଳୁପାଦତି
ରୁ ଉତ୍ତମପୃଷ୍ଠରେଷକବଚାରୁମାକଣ. ଅରତିର ତୋର
ରିକୁଣ ଏକାଣେ' ଅରତମା. ହୁବିଟ ପଣିକରେ ତୋର
ବେତମାଣେ' ଏକା ତଶ୍ଜିନ ହେଲୁରିକଣନ. ପଣିକରେ
ଏ ପାଞ୍ଚିରାଂ ଅରତମଧୁରାଙ୍ଗଜିଲୁଙ୍କ ଭାଷାରାଠଂ ଶରିଯାଇ
ଦିଲ୍ଲି. ପାଞ୍ଚେଂଗେକିରଶିମର ଚର୍ଚିତରେ ଏକନରିବିଲ୍ଲ.

ମର. ଓ ପାଦପାଞ୍ଚରି=ଶ୍ରୀତୋଷ୍ଣସୁଵଦ୍ରିବାତିକରି. ହୁ
କଶ୍ମରୀ=ତୁଜ୍ଜିତ୍ତୁଁ, ମାନମାଯନ୍ତୁ ଏକଙ୍କ ପାଠକେଳି କା
ଣନାଣ୍ଡୁଁ ଅରତିର ଅରହଙ୍କାର ଶୁକରମାରାଯି ଏକନ୍ତମିଳି
କଲ୍ପିକାଂ. ଶ୍ରୀଯା=ବିକୁନ୍ତୀଶ୍ଵରନାତ୍ମ୍ତ୍ଵ.

ମର. ଉତ୍ତରି=ପରିଗ୍ରମିତ୍ତୁଁ, ଉତ୍ତରୀ ଏକା ପା
ଠାରାଠଂ. କରତାର=ଶ୍ରୀ ରାଜକିଷକରିଲ୍ଲ, ଅରାଜକିଷକରିଲ୍ଲ.

ମର. ମୀତ୍ରିବୁବ=ବିଶିଷ୍ଟଂ, ରାଜିଶିଷ୍ଟଂ. ମାଜୁକ=ମରିକକ.

എടുമല്ലൂയം.

ര. ബുദ്ധം ഉത്തമോത്തമവും അതു വാക്കെകൾക്ക് അംഗോഹാവരുമാണ്. പരമമായിള്ള സ്വപ്നാവമാണ് അംഗുതമം. അതായതു് ബുദ്ധം അതിന്റെ അംഗമായി ഒരോ ദേഹത്തിലും ജീവത്രപമായി ഭവിക്കുന്നവല്ലോ അതാണ് അംഗുതമം. ഭ്രതങ്ങളിൽ ഉത്തിവരതിനു കാരണം മായിട്ടിള്ള ദേവപ്രീതികരമായ യജ്ഞത്തെത്തു കർമ്മമെന്നു പറയുന്നു. ക്ഷരഭാവം=നാശം. നാശത്തെ പ്രാപിഷ്ഠനു ദേഹാദി പദാത്മാണം അധിന്രേതം. വിരാധപൂര്ണാംശം അധിവൈദവമായിട്ടിള്ളതു് അധിയജ്ഞത്തിൽ തൊൻ തന്നെ. യജ്ഞകർത്താസു് ഉച്ചത്തെത്തു ഭാനം വെച്ചുന്നതു എന്നാണ്.

ര. കുടകി=ചോന്ന്

ര. തന്മാത്ര=അതു മേതുവായിട്ട്. പൊതക=യിലം ചെയ്യുക. അഭിലാഖകൾ=അഭിലാഖങ്ങൾ (തത്തിവം), ആത്രഗണ്യം.

ര. ഇത്തുമുതൽ ഏട്ട് വരെ പാട്ടുകൾ കൂടുകമാണ് പെരുമയവക്ഷം=പെരുമയിള്ളവക്ഷം, മഹാന്മാക്ഷം, ഭാവിക്കവും എന്ന പാഠാന്തരം, ഭാവിക്കുന്നതിനു് എന്ന ത്മം. ഭാവിക്കെ=മനസ്സിൽ വിചാരിക്കു. മതവുംപരി ചെണ്ടു=ഉള്ള വിധത്തിൽ. യാഹാത്മമായി=ഭ്രയവും ഏദു യചാനവും തന്ത്രകലവത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ഭക്തിയോടു കൂടി.

ഓ. അവേശിക്കുക=പ്രാചീപ്പിക്കുക. എനിവിട
അത്മം ഒദ്ദേശിക്കുമാർ=ഒദ്ദേശിക്കുമാർ,
എൻപാർ=എന്നടിയുണ്ട്.

ഒ. ഹോദനയോട്=ബലമായി.

എ. അരധാതെ=അരധാധാതെ, അദ്ദേഹിക്കാതെ.
ഈ ടാട്ടികൾ അന്ത്യപാദത്തിലെ ശ്രൂസ്വം നോ
ക്കുക.

എ. നിഷ്പമനായ പിതാമഹലോകേ=നിഷ്പമ
ക്കുയ മുഹമാവിന്നുറ ലോകത്തിൽ. തുയ=ചരിത്രശമായ,
അവർ=അവയടെ. നാം=അതുണ്ട്.

എ. ഇതിൽ ഉറയുന്ന ദേവവർഷസംഖ്യ ശരിയാക്ക
നില്ല. പാഠമബുദ്ധമായിരിക്കണം. അരധാതേയോടു പ
ക്കലെന്നനുവരമരകളും വയടെ രാത്രികിലഴിയും, എന്നാ
യ പാടാ കാണാണ് അതുകൊണ്ടു വ്യക്തമായി അത്മം
സിലിക്കുന്നില്ല. അതുകുത്തി മീളാനില=അതുകുത്തിനായടെ
പുനരാച്ചുത്തിമീനമായ പദവി.

എ. എങ്കിലും=സിലിക്കും, കൈവരശമാക്കം.

നീഹതാമല്ലായം.

എ. പവിത്ര റിത്രം.

എ. രാജമഹാവില്ല=മഹാവില്ലകളിൽ വച്ചു രാജാ
വ് രാജരഹസ്യം=രഹസ്യങ്ങളിൽവച്ചു രാജാവ്. അതി

ഗ്രേജുമെന്ന താല്പര്യം. മികവിത്ത്=മിക+ഇത്ത്=ഇത്ത് എറ്റവും. ജനി=ജനനം.

ന. പ്രോത്തൽ=പ്രോത്ത റ്റ്=മുട്ടക്.

ഓ. അക്കാശ തിൽ വാ ചു എ)അബന അരതോട്ടക്കു ടി ചേരാതെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവാ അതുപോലെ സവ് പ്രാണികളും എന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സകല ചരാചര ഒരു നശിക്കുന്നോ പ്രാചിക്കുന്നതുമെന്നാണ്

എ. ഇതിലെ ഉപമ ശാക്രഭാഷ്യത്തിലുള്ള താണ്.² മുലത്തിലില്ല. വർവിന്=വലുതായ കമ്മം, പ്രാശ്ന്നൂ.

ഒ. അരക്കർ=രാക്ഷസർ. പൊതുനാത്രു=പൊതു നീകയില്ല, നിരക്കകയില്ല. ഉവക്കക=സ്നേഹികക്ക. ഉള്ളി) ലുവന്=ഹാഞ്ചമായി. വായാരു=വായ് ആര (നിരയ, ചേര) തതകവെള്ളി. എക്കൽ ബുദ്ധിപൊതുനു എന്നു പാഠാ നതരം.

എ. അറിവു, കാലം, പൊതം, ഇടം ഇരു നാ നാല്പും. കറിയെന്നായ്=ലക്ഷ്യത്തിൽ ഫേഡൈഡിലില്ലാതെ. ചമയം=മതം, ഭിന്നമതസ്ഥമാർ എപ്പോവരും പല വിധ തിൽ എന്നതെന്നയാണ് റ്റിക്കുന്നത്. വാനവും=ഒരു വലോക്കും.

ഒ. കോളാക്കന്ന=മുണ്ടുളി.

എ. സ്ഥാനാ=ആധാരം. നിധാനം=പ്രാഥിയന്മാനം. ഇരക്കി=രക്കി. അനന്ത്=അതു(മുൻകൊന്ന) അന്ത്. മുത്തുവു എന്ന് എന്ന പാഠങ്ങളം.

മഹ. അച്ചിച്ചിന്നതു=അച്ചിക്കെട്ടുള്ളത്.

മഹ. ഒരു ജാതിയും=യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും

മഹ. അമ്മൻ=ഇഷ്യൂമാർ, ഭക്തർ. ചുററം=സ്നേഹം.

മഹ'. മുരം=മുഴുവരം.

മഹ. ഉവശക=സ്നേഹികക. കൈതുകം=ചിത്രം.

മഹ. അകലവും ആഴവും=വിസ്താരവും എഴുപ്പും. അ~~ക്കു~~കൾ=പ്രധാനങ്ങൾ. വിധിമുഖമാശം കൂടി അദ്ദേഹം സാങ്കീല്യം ത്രിശാരം തീക്ഷ്ണത്തിലും വേണ്ടി എല്ലാവരും കാണത്തക്കവണ്ണം ത്രൈയിലിവരാത്രിച്ച പ്രത്യേഷാത്മമൾ.

പ്രതാമദ്ധ്യായം

എ. പരം=ശ്രദ്ധം ഉണ്ടവത്തായ=അറിയവാൻപുണ്ടുമായിട്ടുള്ള.

ര. രണ്ടം മൂന്നം ഓട്ടകൾ ഒരു മകം. ബുദ്ധി=വിജേചനങ്കൾ. അഫിവ്=അഭാവം, നാശം, ദിനപ്രിയം=ദിനപ്രതിവാദി പ്രിയം. രണ്ട് പദമായി മുറിക്കണം

ര. തവംചേർ=തച്ചാസ്തുചേയന്ന. മരകൾ=സാവിശ്വനമനകൾ. പിനെ=പിനേ, ഇവരെല്ലാം മുൻററ മാനസഭാവത്തിക്കയ നിന്നണണായവരാണ്. ബുദ്ധിജിത്താനാഭികളും അതുപോലേതനോരുണ്ടായിരിക്കണം,

ര. തൊനവിളക്ക്=അതാനദിപാഠം. മാനാതീതം=അം ഇക്കവാൻപാടിപ്പാത്തത് പരംധാമം=ഉത്തമമായ ആരു ഷം. അരിങ്ങമൾ=ശത്രുക്കളെ അടക്കന്നവർ.

ഒ. നല്ലായ്=നല്ലവനെ.

എ. വിത്രുതി=സ്വത്രപവിശേഷം.

എ. എപ്പാം=എപ്പാവസ്തുക്കളം, ജ്യോതിഷാമംഗ്രഹമാർ റവിഃ എന മുലത്തിനു റവിരസ്തിക്തിൽ അംഗ്രഹമാനായതു തൊനാഭണ്ണന തജ്ജമകാബന്നന. ജ്യോതിസ്ത്രകളിൽ അംഗ്രഹമാ നായ (കാബന്നങ്ങോടുകൂടിയ)സ്ത്രും എന നാഭണ്ണനാണ് അത്മാ, അതു തജ്ജിമകാബന്ന കാഞ്ചിത്വം വരു നാഭി. സംഖ്യ മങ്ഗ്രഹകളിൽ മരീചി എന മങ്ഗ്രഹ തൊനാണ്

ഡി. ഇന്ത്യിഞ്ചളിൽ മനസ്സം പ്രാണികൾ (ഘേതന) വിശേഷജ്ഞതാനവും തൊനാക്കനു. ത്രാനാമന്ത്രി ഘേതനാ എനെ മുലമുള്ളി. പണികൾ ഘേതനൾ എന തജ്ജിര ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എ. അഞ്ചുവസുകളിൽ തൊൻ അഗ്നിയാണ് അന്ത്യി (പട്ടിൽ പരബ്രഹ്മത്തിൽ ഉത്തമപുരാഖാശകവചനം) തൊനാക്കനു. മാനിതസാരസാം=വിശിഷ്ടജ്ഞലായ സരസ്സു കളിൽ. നൽഗിരാം=നല്ല വാക്കകളിൽ. എകാക്ഷരം=പാ ക്ഷാരാ, പ്ര വാം. ജപായജ്ഞതാ.

മു. ഉച്ചൈഷ്ഠംഗ്രവസൻ=ഉച്ചൈഷ്ഠംഗ്രവസ്സിൻറെ തത്ത്വം.

മു. യേന്തുനാമന്ത്രികാമധുക്ക എനെ മുലത്തി മുള്ളി. 'അതിനു പകരം സുരഭി എന്ന തജ്ജിമചെയ്യുതു

പണിക്കരെ ഒച്ചിത്രത്തിൽ ദശാസ്താവിരിക്കുന്നു. മുജന്ത്യാസ്തികവസ്തു എന്നാണ് മുഖം. അതിൽ റിനോ തജി മയ്ക്കളും പ്രത്യാസമണ്ട്. സപ്പാദം = വിഷമിഴിവ്, നാരാധാരം = വിഷമില്ലാത്തവ.

ഹര. യമതാം = യമത്രകരം ക്ഷീടയിൽ; ദണ്ഡിക്കുന്ന വരിൽ. സമമിയലാ = നിസ്തുല്യ നായ, വിന്താസുതൻ = ഗരബൻ. പവത്രകളിൽ = പരിത്രഭിരയ ചെയ്യുന്നവസ്തു ക്ഷീട, രാമദ്വാരുട്ടാം ഏനേകുലത്തിലും. ഏതുരാമനാണെന്നു തജിമയിൽക്കാണിച്ചിട്ടണ്ട്

ഹര. സർജ്ജാദാ = പുഷ്ടികൾ. ആദ്യതാം = ആദ്യ യും അന്തവും. തഞ്ചൊലിമല്ലും = ആസർജ്ജാദിൽ (ചോപാ വിജ്ഞന)തെളിഞ്ഞുകാണാനമല്ലവും. പ്രതിവാക്യം = ഉത്തരം. റാഡി പ്രവദതാമഹാ എന്നാണ് മുലാ.

ഹര. കമ്മമിരണ്ട് = സിംഗർവം ദിജ്ജർവം. അരാവൈ = മൃദുവനെ. യുതി = ദൈഖ്യം.

ഹര. മാസാനാം മാർക്കഴി ഇംഗ്രേസാംഡേം. കിസുമാകരം = വസന്തം. വ്യവസായം = പ്രയതിം, ഉല്പാദം. വ്യവസായികളുടെ വ്യവസായമെന്നാൽമാം. നത്പവതാം = സാത്പികനായരെ.

ഹന്ത്. ഉശൻ = ഉശനസ്ഥിക നിന്തത്തഭവം, ശ്രൂകൻ. മുഹ്യാനാം = ശ്രാവനിയങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ, ജണ്ഠാനിജന ഔദാഹരണം = അഞ്ചാനികളായ ജനങ്ങൾ. വീജിനം = വീജിയ, വല്ലതായ, ഒങ്കിയത് = വള്ളന്ത്.

എ. ഉടക്കി=തുടന്” ഉല്പവാ=ഉരൽ. ഉട്ട=
ഉറട.

പതിനൊന്നാമല്ലായം.

എ. എൻ്റെ ഉള്ളില്ലള ഭിവമെല്ലാം എന്നെന്നുക
നു നടന്ന കഴിഞ്ഞു. തവിരാൻ=തന്മുരാൻ്റെ പുവ്വു
പം. ഇരു തുപം തന്നെന്നും ചന്ദ്രകാരമാരുടെ കാല
ഇരും നടപ്പായിരുന്നതു” അവളീം=അരവുണ്ണി, അപ്പുകാരം.

ഒ. വിധാനസഭാപാല=പാലദേശസഭാം. മരതതർ=സ
പ്പമരതത്രകൾ. സൗംഗർ=ദ്രാദശാദിത്രാഖാർ. വസുകർ=
അഷ്ടവസുകർ. അശ്രവിനന്ന (നകാരാന്ത പുസ്തിംഗം ദ്രി
തീയാദപിവചനം)=അശ്രവനി ദേവകർ രണ്ടുപേരെ, യദു
മാർ= ഘൃകാദശ തദ്രാമാർ. ആയുരിയം=ആയുത്തി
ംന്റെ തത്ത്വം. സ്വചക്ഷണം=നിന്റെ (മാംസ) ചക്ഷ
സ്വകാണ്ട്.

ഒ. ചക്ഷു=ചക്ഷുസ്ഥിന്റെ തത്ത്വം (ധരഘ്രന
ചകം നോക്കുക) കണ്ണ് അവർ മേനി=അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ദേഹം; വിരാഡ്യേതുപാ, അവനേനിയപ്പാൽ മുന്നം പാ
റബ്ദമണ്ട്” ഉറുഡ=സ്ഥിതിചെയ്യു.

ഓ. രോമരാശി=രോമ സമുദ്രം, രോമാഞ്ചം, ചെ
ന്നപക്ഷിത്തുറ്റാ=ചുവന്ന ടാവിഴംഫോബെ ശ്രോഡിക്കന്ന അ
ധരം, പണ്ണിന്താൻ=തെഴുതു.

ഉ. ഇലക്കിന=അവശ്യാഭിക്ഷനം. വിണിക്കൽ എന്ന ആവിധ സന്തുഃഖ്യാതത്തിൽ ദ്വിത്തപലോപം ചെയ്തുചെരിക്കേ ണിതാശം

ഓ. ഏരാരിഞ്ഞു=ഏരാരയരിഞ്ഞു നുത്തതി തമാർവർ=ദ്രിജമാർ, മുഖാവമണർ. തിരമാർവിൽ പുണം തുള്ളുവർ (ഈതു പണി ക്കുക്കുട ഒരു വിശേഷപദമാണ്). ചുപ്പ=ചുലുക. അതിരു=നിയാനം=ആരുത്തം. മരയ്ക്കം=വേദത്തിനം പോങ്ങം നീ തന്നെ.

എ. മതിക്കൈതാത=അനന്താജേഷ്ഠായ.

എ. ചിലാനന്തതിൽ= ചിലാന്തനന്തതിൽ= ചി ലാവാജേഷ്ഠിൽ, ചെണ്ട്=ദിംഗി, ഇലക്കക= ഇയലുക.

എ. ഒമിജ്ഞാ=ദിജ്ഞാ, വീംപ്പുപ്പ്. ദശനാന്തരം=പല്ല കഴുടു ഇട. രിമുപ്പിൽ=പന്ന് ഇമയ്ക്കുന സമയത്തിൽ

എ. വേലിഹ്രാണസ്രൂ സമാനഃ എന്ന മുലത്തിനു പണിക്കൈക്കുട തമയത്തപ്പേതാട്ടക്രൂടിയുള്ള തജ്ജിമ നോക്ക ക. നാടിയിന്ത്യു=നാഡി വിൽ ക്രൂടിച്ചും, ഏറാവുമെന്നതും. പണിക്കൈക്കുട സ്വന്ത മനോധർമ്മാണ് ഇം പ്രയോഗ വും. കൊണ്ടാരകോപം=സ്വീകരിച്ച സ്വന്തപ്പം.

എ. മയാ=ചുനാൽ. നൂപു പുജ്യം=നൂപു പുജ്യത്പ തേതയും. മേവുക=മേരക. സഹത്യാദം=തൊണ്ട വിറ യോട്ടക്രൂടിയവൻ.

എ. പ്രകീർത്തി=മാഹാത്മ്യസക്ഷിത്തനം. കരണ സദം=ജഥാനേന്നറ്റിയകമേംറ്റിയജൈർ, മനസ്സ്, സ്വബി, അഹിഷ്മാരം, മായ, ഇംഗ്രാ റ തിനാഡ്ലു്.

ମର. ବନ୍ଦମୁଖୀରୁଷ୍ୟା.

ମର. “ସବେତିମତ୍ୟ ପ୍ରସଂଗ୍ୟକରଣ” ହିତ୍ୟା ବି ପାଞ୍ଜଳାଯତକିମ୍ ପଣିକର୍ତ୍ତା ଚେତ୍ତିରିକଣ ତତ୍ତ୍ଵିମ ଯୁଦ୍ଧ ଏତମାତ୍ର ତମାତ୍ରପଦ ବାନ୍ଧିତାଙ୍କରଣ ହିତ୍ୟା ସାହୁ ଦୟାମାତ୍ର କାଳୀବୁନ୍ଦାଳୀ “କୋଲ୍ପାମର୍ଦ୍ଦତତ୍ତବ କଷଳ୍ୟ ବିଜ୍ଞିତ୍ୟା” ହିତ୍ୟାବି ବନ୍ଦମୁଖୀ ସପନମାଳୀ । ମୁଲତତିର୍ଥ “ମେ ଶୁଣ୍ଟ ମେ ଯାଦିବୀ” ଏଣେବୀ ହିତ୍ୟା । ପରଶରାମ = ପର ଦେତାଗତିରୀଳ ପରଶରାମ ଚାଲଶରାମ = ଚାଲବ ଅରଶରାମ, ଅରସରାମ = ହିତ୍ୟା କ୍ରୁଦ୍ର = କ୍ରୁଦ୍ର ଅରତ୍ର ଅର ଅରଶର ବି ହାରାତିକରିବା ।

ମର. ନିକଷ ମିକରତରୁ = ନିଜେକାରି ବଲିକାର ରାଯିକ୍ରିତରୁ ।

ମର. କଣତକିରୀରୋ = ନିଜେକାରି କଣତକିରୀନାବୋ ? ଅର ତମଦେଶୀରାମ = ଦେଶମାତ୍ରାମାରିମର୍ଦ୍ଦ୍ୟା ।

ମର. ଅରଜୁନାନ୍ତକଣତକିରୀପଦ ମରାତାମ କଣତକିରୀପଦ । ଯଶୋଦାତିକରି କଣତକିରୀ ସମ୍ମାନ ବିରାଯି ମରମଣ୍ଡଳ ତାତ୍ପର୍ୟ ।

ପାଞ୍ଜଳାମଲ୍ଲ୍ୟାଯି ।

ମ. ଗେବାଳ ଏକାଦଶାଲ୍ଲୀତତିର୍ଥ କାଳିତ୍ୟ ସ ହୃଦୟରୁହମତେତେଯୋ ଅରତୋ ଦେବାଜ୍ଞାପିକଣକିରିଥାନ ଅରି ବାନ୍ଦ ପାଠିଲ୍ଲାତତ ନିର୍ମଳ ଶ୍ରୀମତେତେଯୋ ଅରିବୁତ୍ତିରଥ ଉପାସିକରଣତେବାନ୍ଦ ଅରଜୁନାନ୍ତ ହୋତିକରଣ ।

ഭഗവത്തിൽ കീഴുണ്ട്.

ര മഹി

ന. നിള്ളുന്നബന്ധമായതു ഉപാസിക്കവാൻ വളരെ
ദേഹമുണ്ട്.

ര. മുത്തുസംഖാരസാഹരായ എന്നു മുലത്തിലു
ഡി. അതുമുതംപോലെ എന്നജീതു പണിക്കുതുടങ്ങി
മാണ് “നവിരായ=വൈറ്റിൽ, ദാർക്കനിവോടുനു
എന്ന ചാരാന്തരം. അതു സ്വീകാര്യവുമാണ്”, അതുമാം ഒരു
കനിവു് എന്നതുനു. കനിവു്=ഭക്തി.

ഒ. അതാന്തേതക്കാർ യൃന്ദവം യൃന്ദത്തുക്കാർ
ശ്രൂതവും ത്യാഗത്തുക്കാർ ശാന്തിക്കും ശ്രേഷ്ഠമാണ്

ഓ. അത്=അതു പ്രിയം. യതാത്മാ=സംയതമായ
ആത്മാവോച്ചക്രമിയവൻ, പേണി=ബലമായി, ലക്ഷ്യമാ
ക്കി.

മു. നേരാർ=ശരത്ക്കൾ, ഇത്തവക്കാർ=ദ്രവ്യം.

മഹി. അധം=നതാണ്. കായമൊടെ മുക്തിയിൽ മ
ജവിനോണ്=ജീവനുമതിൽ. ഇന്ത പാട്ടിലുള്ള ഭത്വദ്വാന്നി
ന്നത്തിനും സ്വാരസ്യം നോക്കു, പേര്യ്=പൂതന.

പതിമുന്നനാമശ്രായം.

മ. ഉടലുയിരിവാൻ=ക്ഷേത്രക്ഷേത്രങ്ങൾ ഭേദമറി
വാൻ. കമ്മാറലങ്ങളുംകന്ന വിളവുകൾ ശരീരത്തിൽ നി
ന്നണണ്ടാ കണ.

ട. മറ

പ്രതിനാലാമല്പരയം

സ. ഏട്ട് പദ്ധതിക്കേണ്ടി, അധികാരവും, ബുദ്ധിയും, മായയും കൊണ്ട്=മനസ്സ്. ആലഹാത്തം=ഗർഭം.

ര. റൂത്തിവർ=ചുത്രൻ.

മരി. ചെപ്പുനിന്നു=ചവലുന പ്രതിചൃഷ്ടജീവി വേകയോഗമന്ന ഇന അഭ്യർഥം ത്രഖാം ഗാന്ധനമാണ്. ഇതിന്റെ തജ്ജിമ വളരെ ശ്രീകനായിപ്പോയി. മുലാത്മം പല ദിക്കിലും വനിട്ടില്ല.

പ്രതിനാലാമല്പരയം.

എ. അമർമനിമാർ=അമരന മഹാസിമാർ. ചെ വിയിലടിച്ചാലും ചെപ്പുന്തതു എന്നിളിൽ പണിക്കരക്ക് ഫലിതങ്ങളിലെന്നാണ്.

സ. ഭ്രതം=ഭ്രതങ്ങൾ.

ര. പ്രമാദം=കർത്തവ്യമായിട്ടിള്ളിത്തിനെ കാംഡിക്കാ തിരിക്കു. ആലസ്യം=കർത്തവ്യത്തിൽ ഉത്സാഹമില്ലായ്ക്കു.

എ. റൂക്ഷമം=റൂക്ഷം.

മരി. എഴുവക-ക്രിക്കറത്തതു്.

മര. തുയർ=പീഡ.

മര. ഉരത്തരീനി=ഉണ്ടാകുന്ന ദിവംകൂടാതെ.

പ്രതിനിശ്ചയാമല്ലായം.

എ. അടവടവേ=വകവകയായി.

ര. തിരയാഴിയിൽ നിന്നെഴുവതിനൊരു എന്നതു് സ്വന്തമാണ്.

എ. ഇതിൽ കാണുന്ന ഉപമകൾ ശാക്രാംബ്ര തിലുള്ളതാണ്. ഷഡിത്രിയം=ആരാമത്തെ ഇത്രിയം, തന്മുഖം

ര. ക്രുഷ്ണ=ദേഹം.

എ. വയിത്രാനരൻ= വൈദ്യുതനരൻ= അഗ്നി.

മോ. ജ്ഞാതി= ജ്ഞാതിസ്ഥാ

പ്രതിനാറാമല്ലായം.

എ. വ്യവസ്ഥിതി= നിഃഖ

ര. പത്രപ്പു്=വിനയം, ഗവ്മിപ്പായി.

രു. അറം=യമ്മം.

ര'. എഴുപ്പു്=നാട്ടം, അരയവയർ=സൂന്ദരിമാർ. അരയ വ എന്നപദ്ധതോടുകൂടി അർപ്പത്രയം ചേത്തതാണ്, ചയറമാണി യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

എ. കിർബാതെ =കരയാതെ, നിർബാമളം=നിൽക്ക

രംഗ

പതിനേഴാമല്ലൂദായം

നിടത്തോളമുള്ള, ധാരാളമായ, കോടികൾ=മാതിരികൾ. സന്ദർഭാധികാരം.

വു. കുറുപ്പുകരളുടെപുവ്വുപ്പം, ഏഷ്ടണി, പി നീട് വ്യാജമെന്നമീപ്പടത്തിനർത്ഥമാവന.

സ്ര. ശ്രൂപകൾ സ്വന്തമാണ്.

ഫം. കളി= മദം, മയക്കം, വെറി. ഇതിൽ കാണുന്ന ഉപമമുല്ലിലില്ല.

ഫൂ. മാരൊന്റോകാതേ= മാരുന്ന മഹാഭാവി ചാരം കുടാതെ.

പതിനേഴാമല്ലൂദായം

സ്ര. പരിയവർ=അവർവെച്ചും.

ഒ. അയം=പ്രധാനമായ, അധികമായ. കടിയ=എ വിവുള്ള. പോയരസം=രസംപ്രോയത്. ഗതരസമെന്നമുല്ലം.

ഓ. മററ്=ശ്രദ്ധാഗം വേറിട്ടാനാണ് അതു നേരാജസ്യാഗം.

ഒ. ചോറപ്പുസ്ത്ര മൊഴിഞ്ഞെ=അനാഭാന്തൽ കൾക്ക കമ്പോലുമില്ലാതെ.

വു. തൈവയർ=സുന്ദരിമാർ, സൂക്ഷ്മാർ. “തെരി വെവ്”എന്നപുവ്വുപ്പം, അരിവെവ എന്നപദംപോലെ

ന്. സ്വാല്പാഭ്രാസം=സ്വാല്പായാഭ്രാസം എന്ന തിനെചുക്കി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദശാസ്ത്രാദികളിൽ ഒരുഭ്രാസമെന്ന താൽത്തും. അതുമവിനിഗ്രഹം=അതുമാ വിനെ വിഷയാദികളിൽനിന്ന് നിവർത്തിപ്പിക്കുക എന്ന തീരുമാനം.

മഹാ. അന്യോധംതണ്ടാർ ഇത്യാദിസംഖ്യാധന യിലെശ്ശൈഡംഗിനോക്കുക.

— മഹാ. നാടങ്ങൾ=വിവാഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതു. പൊന്തിൽ വിളങ്ങുമ്പെട്ടിട്ടുന്ന ഉപമസ്പന്ന മാണം.

പതിനെട്ടാമല്ലായം.

മഹാ. സന്ധ്രാസത്തിന്റെയും ത്രാഗത്തിന്റെയും വ്യാസമെന്തന്നിവാനായി അംജ്ഞനൻ ചോദിക്കുന്നു. ഫലത്രാഗത്തെത്തും ഗാന്ധുകമ്മത്രാഗത്തെന്നും സമുദ്ദം പ്രായണ്ഡതാജന്നന്നു ഭഗവാന്നപ്രദാരിക്കുന്നു.

രാജിശ്രീരം=സാംഖ്യകാരൻ, കവിലമഹാൻ.

നൂ. അടാതത്രു=ദേഹാശുമല്ലാത്തതു്.

നൃ. ഉപമസ്പന്നം.

രീ. കരണം=ഇന്ദ്രയം.തൊഴിൽ=വേദം.

നീ. ഓരാൻ=ഓർക്കാതെ യിരിക്കുന്നു. യാവൻ=യാതൊരുത്താൻ. ചെറിയുടും=ചെറിയുള്ളു, അധികമായ.

മന. കോത്=കററം.

മർ. നാസ്തിയൊച്ചം=ഇല്ലാതെ.

മറ. തിത=ചീതയായ.

മന. വിഷാദി=വ്യസനിക്കന്നവൻ

മര. അയ്മാവൽ=സണ്വേദത്തോച്ചക്രടി.

മവ. മാറിയചിനമൊച്ച=കോപംകുടാതെ.

രം. അററബുന്നധം=അവശാനം.

രമ. വണികയർ=വണിക്കൾ, വൈശ്യരാഖ്യവന്നർ=രാജാവു്.

രവ. ചെങ്ങവം=ചെറുശ്രദ്ധം, യുദ്ധം=പലായനം=യുദ്ധത്തിൽ പിന്തുംതു് ഓടായ്ക്കു.

രന. അല്ലാവിന=അററബദിക്ക്ലപ്പട്ടിക്കില്ലാത്ത ദംം. പുകയെങ്ങനെ അഗ്രിയിൻ നിന്നകല്പനില്ലയോ അതുപോലെ ദോഷം കുർത്തിൽ നിന്നകല്പനില്ല.

രർ. പററാ-ഉച്ചിതമല്ല.

രഒ. ഇയന്ത്രിയ=ച്ചുണ്ടത.

രൻ. പടർ=ഭിംബം.

രം. അംശം=തുച്ഛൻ.

രമ. ചതിയേ കള്ളിപ്പാകള്ളില്ലാൻ=ചതിയാകന കള്ളിപ്പാതെ വേരെ കള്ളിപ്പാത്തരാൻ' തരഞ്ഞീപ്പതി=യരണ്ഞീപ്പതി, രാജാവു്. മതിയില്ലാ=ബുദ്ധിയില്ലാതെ.

രവ. പനവൽ=ശാസ്ത്രം, വില്ല.

രന. അവിലതരം=മല്ലാത്തരത്തിലുള്ളളി, കൊഡോഡയർ=കൊടോഡക്രടി ഉയരുന്ന.

ക്രമിപത്രം.

പുറം. പാട്ട്. അമ്പലം.

സ്വലം.

I	2	പമ	പദ
3	6	പൊന്തിൽ	പൊന്തിൽ
4	9	വദാകിൽ	വദാകിൽ
5	13	ആ മതു	ആമഴു
,	14	ഉപനിത്ര	ഉലന്നിത്ര
10	8	ഉള്ളതിൽ	ഉലകിതിൽ
13	16	ഇന്ന	ഇയന്ന
	17	ങ്ങവരൻ	ങ്ങവൻ
"	"	കേട്ടതുപോലും	ഉരന്തതുപോലും
16	26	അഴിവും	അഴിവു
17	21	വീഴ്ചാ	വീഴ്ചാ
18	31	ചെയ്യുവർക്കഡക്കിനി	ചെയ്യാതവർക്കഡക്കി
"	33	തോയമത്ശക്കാട്	തോയത്തെക്കാട്
20	3	അവനറി	അവനെനറി
"	"	ആകംനെനറിയേപ്പും	ആകാനെനറിയേപ്പു
24	11	പ്രിയമായവർ [യ്]	പ്രിയമായവ [യ്]
24	14	കൂമ	കൂമ
26	6	ഇഷ്ട	ഇഷ്ടി
27	7	ഇയറവുർ	ഇയറവൻ
"	9	വീഴ്ചാ	വീഴ്ചം
21	11	വാട്ടു	വാട്ടിട്ട

പുറം പ്രഥ്മ, അംഗവല്ലം,

സൗംഖ്യവല്ലം,

”	”	കളിവിലം	കളിവിലം
”	12	ഓര്പ്പം	അപ്പം
29	13	ഇരകയും	ഇയകവും
32	4	അറിവാൻ	അറിവോൻ
33	7	നടക്കം	നടക്കം
	”	രൂക്ഷം	രൂക്ഷം
	8	പോലെ	പോൾ
”	9	ഇയററകിലേതൊഴിയിൽഇയററകിലേതൊഴിയിൽ	
35	13	മര	മര
”	14	അവകർശം	അവകർശം
36	17	തിലകം	തിലകം
”	”	തവമുലകം	തവമുങ്കേൾ
38	5	പരിഗ്രഹി	പരിഗ്രഹി
”	16	ജേയം	ജേയം
39	8	അപ്പോൾ	അപ്പോൾ
40	11	മഹിച്ചയണ	മഹിമയുണ്ട്
”	12	ക്കയും പാട്ട്	ക്കയുപ്പോട്ട്
41	13	വരികന്ന	വരികൈന്ന
44	2	തത്പര്യം	തത്പര്യം
45	6	നിന്നി	നന്നി
47	10	അക്കത്തന്നീഡ്	അക്കന്നന്നീഡ്
48	13	പ്രലഭിക്കാത്തം	പ്രലഭിക്കാത്തം
49	16	എന്നയും	എന്നന്നയും
51	5	യൈവക്ഷം	യൈവക്ഷം
52	9	ആയവകയും	ആയവർക്കർക്കൈ
53	10	നിലയൈ	നിലയൈ

അ. പാശ്ച.	സംഖ്യിം.
2 ഏന്	എന്ന
4 വിടാതെ	വിടാതെ
“ മുവിലെ	മുവിലെ മുമയിനാ-
6 അപർ	അവർ [ലെ
“ പോയന്നാരെ	പോയന്നാതെ
9 കോളു	കോളു
17 ഇംഗ്രേരു കാണ	ഇംഗ്രേരു കാണാ
2 ദിനങ്ങളും	ദിനലുംമലും
4 ടിനാതു	ടന്നതു
14 അറിവേ	അറവേ
1 സൂച്ചുവസുകൾ	സൂച്ചർവ്വസുകൾ
4 മാലുമൊട്ട്	മാലുമൊട്ട്
6 അപ്രൈ	അപ്ര
17 എയാകിലും	എതാകിലും
“ മാറി	മാറിനി
1 മരയീലും	മരയിലും
“ ഒരുക്ക	ഒൻക
13 അ തിന്റകാർ	അതിപ്പാർ
3 ഭ്രതം	ഭ്രതം
4 സത്പര	സത്പം
5 രജാഡം	രജാഡം
“ മോട്ടേഡം	മോട്ടേഡം
2 ഇയിന	ഇയന
4 ഉയൻ	ഉണൻ
17 ചൊരു	

സ୍କୁଲ. പാട്ട് തരഖല്ലി.

99	10	ഹൗളി	ഹൗളി
101	4	അക്കൻ	അക്കണ
102	5	വിടാതെ	വിടാതേ
105	16	വിഷാധി	വിഷാദി
107	20	അരമ്പാലം	അരമ്പാന
„	22	ചെല്ലാ	ചെൽവാ
108	23	രക്ഷി	രക്ഷാ
I11	32	തനന	തനേന
„	34	അരക്കൻ	അരക്കൻ
114	41	സംജ്ഞ	സംജ
	43	നന്ദ	ലന്ദ

